#1 BESTSELLER INTERNAȚIONAL

SYLVIA DAY

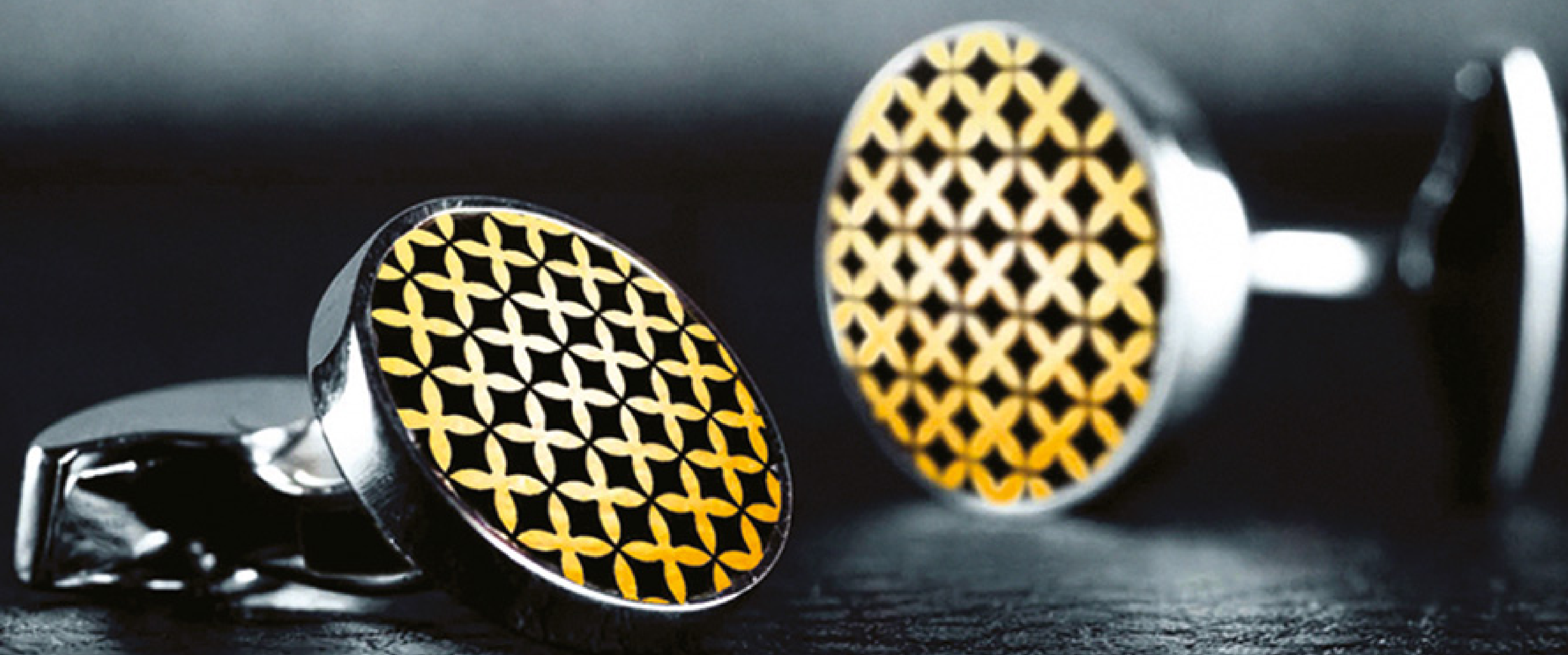

Atracția

Primul roman din seria

CROSSFIRE

SYLVIA DAY

Atracția

SYLVIA DAY

Atracția

Traducere din limba engleză
Florența Simion

LITERA®

Editura Litera
O. P. 53; C. P. 212, sector 4, Bucureşti, România
tel.: 021 3196390; 0752 548372; e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteţi vizita pe

Atracţia
Sylvia Day

Editor: Vidraşcu şi fiii
Redactor: Adriana Marcu
Corector: Adrian Creţu
Copertă: Andrei Gamarţ
Tehnoredactare şi prepress: Ioana Cristea

Seria de ficţiune a Editurii Litera este coordonată
de Cristina Vidraşcu Sturza

ISBN ePUB: 978-606-686-052-9
ISBN PDF: 978-606-686-053-6
ISBN Print: 978-606-8494-94-4

Cartea aceasta este dedicată doctorului David Allen Goodwin. Iubirea și recunoștința mea nu au limite. Îți mulțumesc, Dave. Mi-ai salvat viața.

Capitolul 1

– Ar trebui să mergem la un bar, ca să sărbătorim.

Cuvintele emfatice ale colegului meu de cameră nu mă luau deloc prin surprindere. Cary Taylor se agăța de orice ocazie ca să petreacă, indiferent cât de mică și de neînsemnată ar fi fost. Mereu considerasem că asta face parte din farmecul lui.

– Pot să jur că nu-i deloc o idee bună să mă apuc să beau în seara de dinaintea începerii unei noi slujbe.

– Ei, hai, Eva!

Stând pe jos în noul nostru living, înconjurat de vreo șase cutii cu lucruri, Cary îmi aruncă zâmbetul lui strălucitor. Tot despachetam de câteva zile, însă el continua să arate bestial. Zvelt, cu părul negru și ochi verzi, Cary era un bărbat care numai din întâmplare putea să arate ceva mai puțin bine decât superb, așa cum era în fiecare zi. Cred că aș fi fost invidioasă pe el dacă n-ar fi fost omul care mi-era cel mai drag pe lume.

– Nu mă gândesc la o beție, nu se lăsă el. Doar să bem un pahar, două de vin. Am putea să mergem la *happy hour* și să ajungem înapoi acasă până la opt.

– Nu știu dacă pot să mă întorc la timp, am zis, arătându-i pantalonii mei de yoga și tricoul pentru gimnastică. După ce cronometrez cât timp îmi ia până la slujbă, o să mă duc la sală.

– Mergi repede și fă-ți exercițiile și mai repede!

Am izbucnit în râs văzând sprâncenele perfect arcuite ale lui Cary. Sunt convinsă că fața lui de un milion de dolari o să apară într-o zi pe panouri publicitare și în revistele de modă din întreaga lume. Indiferent ce expresie ar fi avut, tot te dădea pe spate.

– Ce-ar fi să mergem mâine, când ies de la lucru? i-am propus în schimb ca un substitut. Dacă scap de prima zi, asta chiar că va fi o ocazie de sărbătorit.

– Așa rămâne. Eu inaugurez noua bucătărie, ca să pregătesc cina.

– Ăăă... Gătitul era una dintre plăcerile lui Cary, dar nu era nici pe departe unul dintre talentele lui. Minunat.

El îmi zâmbi, în timp ce-și îndepărta din ochi o șuviță rebelă.

– Avem o bucătărie pentru care majoritatea restaurantelor ar fi în stare să facă moarte de om. Nici să vrei, nu poți rata o mâncare aici.

Nu eram prea sigură de asta, însă doar i-am fluturat mâna în semn de rămas-bun, ca să evit o discuție despre gătit. Am luat liftul până la parter, zâmbindu-i portarului care îmi deschidea ușa imobilului, cu un gest teatral.

În clipa în care am ieșit afară, aromele și sunetele Manhattanului m-au învăluit, invitându-mă să-l explorez. Nu eram doar la celălalt capăt al țării față de casa din San Diego unde locuisem înainte; aș fi zis că mă desparte o lume de acel oraș. Două metropole

importante – una de o liniște nesfârșită și de o lene senzuală, cealaltă forfotind de viață și de o energie frenetică. În visele mele, îmi închipuiam că voi locui într-un zgârie-nori din Brooklyn, dar, cum eram un copil cuminte, îmi găsisem o casă în Upper West Side. Dacă n-aș fi împărțit casa cu Cary, aș fi fost îngrozitor de singură în apartamentul imens care mă costa mai mult pe lună decât câștigau majoritatea oamenilor într-un an.

Portarul își ridică pălăria.

– Bună seara, domnișoară Tramell. Aveți nevoie de un taxi în seara asta?

– Nu, Paul, mulțumesc. O să merg pe jos, i-am răspuns, legănându-mă în pantofii mei de fitness.

– S-a mai răcorit în după-amiaza asta, zâmbi el. O să fie plăcut.

– Am fost sfătuită să profit de vremea din iunie, înainte să se facă oribil de cald.

– E un sfat foarte bun, domnișoară Tramell.

După ce am trecut de intrarea modernă din sticlă, care fusese cumva armonizată cu vârsta clădirii și a locuitorilor săi, m-am bucurat un timp de liniștea relativă de pe strada mea mărginită de copaci, după care am pătruns în forfota și în traficul aglomerat de pe Broadway. Într-o zi, cât mai curând, speram să mă confund cu orașul, însă deocamdată încă mă simțeam newyorkeză doar cu numele. Aveam o casă și o slujbă aici, însă eram tot circumspectă față de metrou și aveam probleme când trebuia să strig după taxiuri. Mă străduiam să nu merg cu ochii holbați, amețită, dar mi-era foarte greu. Erau atâtea de văzut, de trăit!

Informațiile senzoriale erau uluitoare – mirosul gazelor de eșapament, amestecat cu cel de mâncare dinspre

rulotele vânzătorilor, strigătele negustorilor ambulanți și cântecele muzicanților de pe străzi, chipurile, stilurile și accentele copleșitor de stranii, minunățiile arhitecturale absolut uluitoare... Și mașinile. Dumnezeule! Potopul covârșitor de mașini înghesuite una în alta nu semăna cu nimic din ce văzusem până atunci.

Mereu apărea câte o ambulanță, o mașină de poliție sau de pompieri, încercând să despartă valul de taxiuri galbene cu vaierul electronic al sirenelor care îți sfâșia urechile. Simțeam de-a dreptul admirație față de greoaiele camioane de gunoi care se strecurau cu abilitate pe străzile înguste, cu sens unic, și față de șoferii de pe mașinile de livrări care sfidau ritmul de melc al traficului, presați de termene rigide de livrare.

Adevărații newyorkezi traversau drept prin mijlocul acestei nebunii, iar iubirea lor pentru acest oraș era la fel de confortabilă și de familiară ca pentru perechea preferată de pantofi. Nu se uitau cu o încântare romantică la aburul ce ieșea unduitor din gurile de canal și de aerisire din trotuare și nici măcar nu clipeau atunci când pământul se zguduia sub picioarele lor, în timp ce metroul mugea din străfunduri; eu, în schimb, rânjeam ca o proastă și-mi ridicam degetele de la picioare. New York era o iubire cât se poate de nouă pentru mine. Ochii îmi străluceau de încântare și asta se vedea prea bine.

În concluzie, trebuia să mă străduiesc din greu să fac pe blazata în timp ce-mi croiam drum spre clădirea în care aveam să lucrez. Cel puțin în ceea ce privește slujba, reușisem să-mi găsesc calea. Voiam să-mi câștig traiul bazându-mă doar pe forțele proprii, iar asta însemna o poziție de începător. De a doua zi dimineață, urma să fiu asistenta lui Mark Garrity la Waters

Field & Leaman, una dintre cele mai importante agenții de publicitate din Statele Unite. Tatăl meu vitreg, Richard Stanton, un magnat al finanțelor, fusese iritat când mă angajasem și avusese grijă să-mi spună că, dacă n-aș fi așa de trufașă, aș fi putut lucra pentru unul dintre prietenii lui și aș fi putut profita de relația lui.

– Ești la fel de încăpățânată ca tatăl tău, îmi spusese. O să plătească o viață din salariul lui de polițist pentru împrumuturile pe care le-a făcut ca să-ți poți urma facultatea.

Făcea aluzie la o luptă de zile mari, căci tata refuzase să dea înapoi.

„Să mă ia dracu' dacă o să plătească un alt bărbat pentru educația fiicei mele", i-o trântise Victor Reyes când Stanton îi făcuse oferta. Iar eu respectasem asta. Și presupun că și Stanton îl respecta pentru asta, deși n-ar fi recunoscut-o niciodată deschis. Înțelegeam pozițiile amândurora, pentru că și eu mă chinuisem să plătesc singură împrumutul... și pierdusem. Era o chestiune de onoare pentru tata. Mama nu dorise să-l ia de bărbat, însă el nu se abătuse niciodată de la hotărârea de a fi tatăl meu, în orice fel cu putință.

Cum știam că n-avea rost să mă încrâncenez în fața unor frustrări vechi, mă străduisem să mă angajez cât mai repede. Alesesem înadins să-mi cronometrez drumul până la slujbă într-o zi de luni, la o oră aglomerată, așa că am fost încântată văzând că am ajuns la Crossfire Building, unde își avea sediul Waters Field & Leaman, în mai puțin de o jumătate de oră.

Mi-am dat capul pe spate, urmând din priviri linia clădirii până sus, la panglica subțire a cerului. Turnul Crossfire era cât se poate de impresionant, cu forma

lui de turlă netedă, ca un safir strălucitor care străpungea norii. Știam, încă din interviurile pe care le avusesem, că interiorul lui, dincolo de ușile turnante, cu ornamente din cupru, era la fel de demn de admirație, căci podelele și zidurile erau placate cu marmură străbătută de vinișoare aurii, iar birourile personalului de la securitate și turnichetele erau din aluminiu lustruit.

Mi-am scos noua legitimație din buzunarul interior al pantalonilor și am ridicat-o, ca să fie văzută de cei doi agenți de pază, în costume negre, care stăteau la birou. Totuși ei m-au oprit, fără îndoială pentru că eram îmbrăcată cât se poate de nepotrivit, însă după aceea mi-au permis să trec. Am luat liftul până la etajul douăzeci, ca să am orarul general pentru tot drumul, din etapă în etapă. Și aveam să știu cât timp fac.

Tocmai mă îndreptam către lifturi când o brunetă zveltă, aranjată până-n vârful unghiilor, și-a prins poșeta într-un turnichet și, când aceasta s-a deschis, din ea s-a revărsat un potop de mărunțiș. Monedele se rostogoleau pe marmură și se răspândeau într-o frenezie până în cele mai îndepărtate colțuri, iar eu mă uitam la oameni, care treceau prin tot acest dezastru fără să se oprească, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Am sărit, plină de compasiune, și m-am aplecat ca s-o ajut pe femeie să culeagă monedele, la fel ca unul dintre agenții de pază.

–Mulțumesc, mi-a zis ea, adresându-mi un zâmbet nervos.

–Nu-i nimic, i-am zâmbit, drept răspuns. Am pățit-o și eu.

Tocmai mă ghemuisem ca să culeg o monedă de zece cenți, pierdută lângă intrare, când m-am oprit

într-o pereche de pantofi Oxford negri, care ieșeau din niște pantaloni tot negri, croiți pe măsură. Am așteptat o clipă, ca bărbatul să se dea la o parte din drumul meu, însă, cum el nu se mișca, mi-am ridicat și eu capul, ca să-l pot vedea. Costumul în trei piese mi-a atins câteva puncte sensibile, însă ceea ce îl făcea absolut senzațional era trupul înalt, puternic și zvelt pe care stătea. Cu toate acestea, indiferent cât de sexy era individul, în toată splendoarea lui masculină, abia când i-am văzut chipul am rămas cu gura căscată.

Uau! Pur și simplu... Uau!

El s-a ghemuit chiar în fața mea, cu o mișcare foarte elegantă. Orbită de toată strălucirea lui masculină, nu mai puteam decât să mă holbez la el, împietrită.

Pe urmă, ceva a început să miște în aer, între noi.

În timp ce mă privea și el, expresia feței i s-a schimbat... ca și cum de pe ochi i s-ar fi ridicat un scut, dând la iveală o forță arzătoare a voinței, care m-a făcut să-mi pierd respirația. Magnetismul intens pe care îl emana a devenit și mai puternic, transformându-se într-o putere vibrantă și plină de hotărâre, aproape tangibilă.

Reacționând pur și simplu din instinct, m-am dat înapoi. Și am căzut în fund.

Coatele îmi pulsau din cauza izbiturii violente cu podeaua de marmură, însă abia dacă simțeam durerea. Eram mult prea ocupată să mă holbez, țintuită de bărbatul din fața mea. Părul negru ca smoala încadra un chip care-ți tăia respirația. Era clădit astfel încât un sculptor ar fi plâns de bucurie, iar gura fin conturată, nasul subțire și ochii de un albastru intens îl făceau dureros de frumos. Ochii i se îngustaseră ușor, dar în rest trăsăturile îi rămăseseră impasibile.

Și cămașa, și costumul îi erau negre, însă cravata se potrivea de minune cu irișii strălucitori. Mă sfredelea cu privirea lui subtilă și pătrunzătoare. Inima începu să-mi bată mai repede, iar buzele mi se deschiseră, căci respirația mi se accelerase. Mirosea păcătos de bine. Nu a apă de toaletă. Poate a gel de duș. Sau a șampon. Indiferent ce-ar fi fost, te făcea să-ți lase gura apă, ca și el.

Mi-a întins o mână, lăsând astfel la vedere niște butoni de onix și un ceas care părea foarte scump.

Am înghițit aerul cu lăcomie, punându-mi mâna într-a lui. Când mi-a strâns-o, am simțit că pulsul mi-o ia razna. Atingerea lui era de-a dreptul electrică, iar șocul se propagă de-a lungul brațului, făcând să mi se ridice părul de pe ceafă. Pentru o clipă rămase neclintit și numai o încruntare ușoară îi tulbura perfecțiunea sprâncenelor tăiate arogant.

– Totul e-n regulă?

Glasul îi era politicos și blând, dar cu o umbră de asprime care îmi lăsa un gol în stomac, umplându-mi mintea de o extraordinară pasiune sexuală. O clipă, mi-a trecut prin cap că omul ăsta ar fi în stare să mă aducă la orgasm numai vorbindu-mi.

Aveam buzele uscate, așa că mi-am trecut limba peste ele, înainte să pot răspunde.

– Da, n-am pățit nimic.

S-a ridicat în picioare cu o grație necăutată, trăgându-mă și pe mine. Rămăsesem ochi în ochi cu el, pentru că nu eram în stare să-mi mut privirea. Era mai tânăr decât mi se păruse în primul moment. Aș fi zis că nu împlinise încă treizeci de ani, însă ochii lui erau mult mai maturi. Avea o privire profundă, în care se citea o inteligență ascuțită.

Mă simțeam atrasă spre el, ca și cum aș fi fost legată cu o frânghie de care trăgea încet, dar fără contenire.

În sfârșit, clipind, ca să scap de vrajă, m-am desprins de el. Nu era numai frumos; era... fascinant. Era genul de bărbat care face femeile să vrea să-i sfâșie cămașa și să vadă cum zboară nasturii și, odată cu ei, și inhibițiile lor. Mă uitam la el, așa cum arăta, în costumul său elegant, citadin și înfiorător de scump, și gândul îmi fugea la o partidă de sex sălbatic, primitiv, în care cearșafurile ar fi fost sfâșiate.

El s-a aplecat și mi-a ridicat de jos legitimația, care habar n-aveam când îmi căzuse, eliberându-mă în felul acesta de privirea aceea provocatoare. Cu un șoc, creierul meu își reluă funcționarea normală.

Eram necăjită pe mine că mă simțeam atât de răscolită, în timp ce el era de un calm perfect. Și de ce oare? Pentru că eram năucită, fir-ar să fie!

El mi-a aruncat o privire, uitându-se în sus spre mine, iar postura asta, aproape îngenuncheat în fața mea, aproape că mă făcu să-mi pierd iar echilibrul. Nu mă scăpă din ochi, în timp ce se ridica.

– Ești sigură că te simți bine? Ar trebui să te așezi puțin.

Obrajii îmi erau în flăcări. Ce drăguț! Păream împiedicată și neîndemânatică în fața celui mai sigur pe el și mai fascinant bărbat pe care îl întâlnisem vreodată în viață.

– N-am nimic, doar mi-am pierdut echilibrul. Este în regulă.

Am privit în altă parte, văzând-o astfel iar pe femeia căreia îi căzuse mărunțișul din geantă. I-a mulțumit agentului de la pază care o ajutase, după care s-a întors și s-a apropiat de mine, copleșindu-mă cu mulțumiri.

M-am întors și eu spre ea, întinzându-i pumnul de monede pe care le strânsesem, însă privirea ei îl acaparase pe zeul în costum și uitase de îndată de existența mea. M-am dus imediat spre ea și i-am aruncat mărunțișul în geantă, după care am riscat să mai arunc o ocheadă către bărbat, doar ca să observ că el se uita la mine, chiar în timp ce bruneta arunca de zor cu mulțumiri. *Către el.* Evident, nu către mine, cea care chiar o ajutase.

M-am adresat lui peste capul ei:

– Îmi puteți da permisul, vă rog?

El mi l-a întins. M-am străduit din greu să-l iau fără să-l ating, însă degetele lui le-au mângâiat ușor pe ale mele, umplându-mă încă o dată de forța prezenței lui.

– Mulțumesc, am mormăit, după care, ocolindu-l, m-am aruncat pe ușile turnante, întorcându-mă în stradă. M-am oprit pe trotuar, înghițind cu lăcomie aerul New Yorkului, îmbâcsit de o mie de izuri diferite, atrăgătoare sau toxice.

În fața clădirii se afla un SUV Bentley negru și strălucitor, iar în ferestrele fără pată ale limuzinei mi-am zărit reflexia. Eram roșie ca racul, iar ochii mei, de obicei cenușii, străluceau acum intens. Mă mai văzusem și în alte dăți cu mutra asta: în oglinda din baie, chiar înainte să ajung în pat cu un bărbat. Așa arătam când eram gata de o partidă de sex și nu aveam deloc de ce să arăt așa chiar acum.

„Dumnezeule! Calmează-te!“

Doar cinci minute în compania Domnului Întunecat și Primejdios mă umpluseră de o emoție și de o energie plină de neliniște. Simțeam necontenit atracția lui, nevoia de a mă întoarce acolo unde îl lăsasem.

Puteam să-mi găsesc scuza că n-am terminat ceea ce venisem să fac în clădirea Crossfire, însă știam că mai târziu aveam să-mi dau palme pentru asta. De câte ori trebuia să mă fac de râs într-o singură zi?

– Gata, mi-am spus în șoaptă. La drum!

Claxoane asurzitoare izbucniseră, căci un taxi se înfipsese în fața altuia la numai câțiva centimetri, după care frânase brusc, când niște pietoni mai îndrăzneți se aruncaseră pe trecerea de pietoni cu câteva secunde înainte de schimbarea luminii la semafor. Au urmat vociferări și un potop de înjurături, însoțite de gesturi cu mâna, care nu erau cu adevărat expresia furiei. În câteva secunde, toți cei implicați aveau să uite cele întâmplate, căci totul era doar o bătaie de inimă în ritmul natural al orașului.

În timp ce mă pierdeam în furnicarul de pietoni, luând-o spre sala de sport, un zâmbet îmi flutură pe buze. „Ah, New York“, mi-am zis, recăpătându-mi calmul. „Ești cel mai tare.“

Plănuisem să-mi fac încălzirea pe banda de alergare, după care să lucrez vreo oră la alte aparate, însă când am văzut că tocmai începea ora de kickboxing pentru începători, m-am luat și eu după mulțimea de cursanți care așteptau. La sfârșitul lecției, îmi revenisem. Mușchii îmi fremătau de la oboseala bine-venită și știam că mai târziu aveam să dorm neîntoarsă.

– Te-ai descurcat foarte bine.

Mi-am șters transpirația de pe față cu un prosop, uitându-mă la tânărul care mi se adresase. Era deșirat, cu mușchi netezi, avea ochi căprui și pielea, fără cusur, de culoarea cafelei cu lapte. Genele îi erau lungi și dese, în schimb capul îi era cu totul ras.

– Mulțumesc, am făcut o grimasă nemulțumită. Se vede de la zece poște că a fost prima dată, nu?

El zâmbi, întinzându-mi mâna.

– Parker Smith.

– Eva Tramell.

– Ai o grație naturală, Eva. Cu un pic de antrenament, poți să faci knockout pe oricine. Într-un oraș ca New Yorkul, e absolut obligatoriu să cunoști tehnici de autoapărare.

Făcu un gest către un panou agățat pe perete, pe care stăteau prinse în piuneze o mulțime de fluturași și de cărți de vizită. Smulse un anunț din partea de jos a unei hârtii fluorescente și mi-l întinse.

– Ai auzit vreodată de Krav Maga?

– Într-un film cu Jennifer Lopez.

– Eu predau asta și mi-ar plăcea foarte mult să te învăț și pe tine. Ai aici website-ul și numărul de la sala mea.

Îmi plăcea felul cum mă abordase. Era direct, ca și privirea lui, iar zâmbetul îi era sincer. M-am întrebat dacă nu cumva încearcă să mă agațe, însă părea destul de relaxat în privința asta, așa că n-aveam cum să fiu sigură.

Parker își încrucișă brațele, arătându-și bicepșii frumos modelați. Purta un tricou fără mâneci și pantaloni lungi. Pantofii Converse din picioare păreau rezonabil de tociți, iar de sub gulerul tricoului se ițeau câteva tatuaje tribale.

– Am orele de curs postate pe website. Ar trebui să vii și să asiști, ca să vezi dacă ți se potrivește.

– Cu siguranță o să mă gândesc la asta.

– Așa să faci.

Mi-a întins din nou mâna, strângându-mi-o cu o mișcare plină de putere și de încredere.

– Sper să ne mai vedem.

Când am ajuns acasă, în apartament pluteau niște arome foarte apetisante, iar din boxe se auzea Adele, care fredona o melodie de suflet despre cum să alergi fără țintă pe străzi. Am aruncat o privire prin living, către bucătărie, unde l-am văzut pe Cary, care se legăna în ritmul muzicii, în timp ce amesteca în ceva. Pe blat se aflau o sticlă de vin deschisă și două pahare, iar unul era umplut pe jumătate cu vin roșu.

– Salut, am strigat când am ajuns mai aproape de el. Ce gătești acum? Și am timp să fac un duș înainte de masă?

Cary a turnat vin în celălalt pahar și mi l-a împins pe blat, cu mișcări practice și elegante. Uitându-se la el, nimeni n-ar fi bănuit că-și petrecuse copilăria când cu mama lui, dependentă de droguri, când prin diferite case de adopție, iar adolescența în centre de detenție pentru tineri sau în centre de reabilitare ale statului.

– Avem paste cu sos de carne. Și las-o pentru mai târziu cu dușul, cina e gata. Te-ai distrat?

– Când am ajuns la sală, da.

Mi-am tras un scaun de bar din lemn de tec și m-am așezat, povestindu-i despre ora de kickboxing și despre Parker Smith.

– Vrei să vii cu mine?

– Krav Maga? Cary clătină din cap. Este treabă grea. O să mă umplu de vânătăi și asta o să mă coste niște joburi. Dar o să vin cu tine ca să văd și eu locul, așa, ca să fiu sigur că tipul nu-i vreun ciudat.

I-am aruncat o privire, în timp ce punea pastele într-o strecurătoare.

– Vreun ciudat, zici?

Tata mă învățase să mă prind cum e cu tipii, de asta mi-am și dat seama că zeul în costum este periculos. Oamenii obișnuiți zâmbesc formal când ajută pe cineva, ca să creeze o legătură de moment pentru a ușura lucrurile.

Numai că nici eu nu-i zâmbisem deloc.

– Iubito, mă lămuri Cary în timp ce scotea bolurile din dulap, ești o femeie sexy, năucitoare. Eu îmi pun întrebări cu privire la orice bărbat care nu are curaj să-ți dea direct o întâlnire.

M-am strâmbat la el.

Îmi puse în față un bol plin cu tăiței subțiri, acoperiți cu o pojghiță de sos de roșii, cu bucățele de carne de vită și cu mazăre.

– Ai ceva în minte. Ce e?

Hmm... Am apucat lingura care fusese pusă în bol, hotărând să nu comentez despre mâncare.

– Cred că azi am dat peste cel mai sexy individ de pe planetă. Poate cel mai sexy din toată istoria omenirii.

– Serios? Credeam că eu sunt acela. Povestește-mi, te rog!

Cary rămăsese în partea cealaltă a blatului, căci prefera să mănânce în picioare. M-am uitat la el cum înghițea vreo două guri din propria creație, înainte să-mi fac destul curaj ca să încerc și eu.

– Nu-i mare lucru de povestit, pe bune. Am picat în fund în holul de la Crossfire și el m-a ajutat să mă ridic.

–Este înalt sau scund? Blond sau brunet? Culoarea ochilor?

Am luat încă o gură de vin, ca să dau pe gât a doua îmbucătură.

–Înalt. Brunet. Zvelt și bine făcut. Ochi albaștri. Putred de bogat, dacă mă iau după hainele și accesoriile pe care le purta. Și era nebunesc de sexy. Știi cum este. Sunt unii tipi bestiali, care nu mișcă nici un hormon în tine, în timp ce alții, mai urâței, au un sex-appeal de te zguduie. Ei bine, tipul ăsta avea de toate.

Prin stomac îmi jucau fluturi, exact ca atunci când mă atinsese Domnul Întunecat și Primejdios. Chipul lui îmi stăruia în minte cu o limpezime de cristal. Ar trebui să fie ilegal ca un bărbat să arate atât de amețitor. Încă nu-mi revenisem cu totul după cât de rău mi se prăjiseră neuronii.

Cary s-a sprijinit într-un cot de blat, cu unul din ochii verzi acoperit de o șuviță lungă de păr.

–Și ce s-a întâmplat după ce te-a ajutat?

–Nimic, am dat eu din umeri.

–Nimic?

–Am plecat.

–Ce? N-ai flirtat cu el?

Am mai luat încă o îmbucătură. Pe bune, mâncarea nu era deloc rea. Sau poate oi fi fost eu moartă de foame.

–Nu era genul de tip cu care să flirtezi, Cary.

–Nu există tipi cu care să nu poți flirta. Până și ăia care au un mariaj plin de fericire sunt încântați de un flirt nevinovat din când în când.

–La tipul ăla nimic nu era nevinovat, am replicat eu sec.

– A, e genul ăla. Cary dădu din cap, cunoscător. Băieții răi pot fi simpatici, cu condiția să stai destul de departe de ei.

Normal că el știa asta; bărbații și femeile de toate vârstele erau la picioarele lui. Și, cu toate astea, făcea ce făcea și alegea partenerul nepotrivit. Avusese legături cu escroci, cu mincinoși, cu unii care îl amenințau că se sinucid sau cu alții care aveau o relație stabilă despre care nu-i suflau o vorbă... Fusese în toate situațiile imaginabile.

– Nici măcar nu pot să-mi închipui că tipul ăsta ar fi amuzant, am continuat. Era mult prea intens. Dar cred că ar face o treabă bestială la pat, cu toată intensitatea aia.

– Hai, că așa mai vii de-acasă.. Nu te mai gândi la tipul real! Folosește-i doar fața în fanteziile tale și fă-l perfect acolo.

Eu preferam să mi-l scot cu totul din cap, așa că am închis subiectul.

– Ai vreo ședință de modelling mâine?

– Evident.

Și Cary s-a lansat cu entuziasm în detaliile programului, vorbindu-mi despre o reclamă la blugi, despre lenjerie și parfumuri, despre loțiuni autobronzante.

Mi-am scos din minte orice altceva și m-am concentrat pe el și pe succesele lui din ce în ce mai mari. Cary Taylor era pe zi ce trecea tot mai căutat, iar printre fotografi și agenți își făcuse o reputație de tip profesionist și prompt. Eram încântată pentru el și nemaipomenit de mândră. Muncise enorm și trecuse prin atât de multe...

Abia după ce am terminat de mâncat am observat cele două cutii mari de cadouri sprijinite de spătarul canapelei.

– Ce-i cu astea?

– Astea, mă lămuri Cary, urmându-mă în living, sunt cele mai grozave de pe piață.

M-am prins imediat că erau de la Stanton și de la mama. Maică-mea avea nevoie de bani ca să fie fericită și eu mă bucuram că Stanton, al treilea ei soț, putea să-i satisfacă nu numai această nevoie, ci și toate celelalte. Îmi dorisem de multe ori să se termine odată cu cadourile, însă mamei îi era foarte greu să accepte că eu nu priveam banii la fel ca ea.

– Acum ce mai e?

Cary îmi înconjură umerii cu brațul, gest cu atât mai ușor de făcut pentru el cu cât era mai înalt decât mine cu vreo cincisprezece centimetri.

– Nu fi nerecunoscătoare! O iubește pe mama ta. Îi place la nebunie s-o răsfețe, iar ei îi place la nebunie să te răsfețe pe tine. Indiferent cât de mult te enervează, el nu face asta pentru tine, ci pentru ea.

I-am dat dreptate, oftând.

– Ce-i acolo?

– Niște țoale de toată frumusețea pentru dineul de sâmbătă de strângere de fonduri. O rochie mulată pentru tine și un frac Brioni pentru mine, deoarece el îmi cumpără haine și mie de dragul tău. Ești mai tolerantă dacă eu sunt în preajma ta ca să-ți ascult văicărelile.

– Mare dreptate ai. Mulțumesc lui Dumnezeu că știe asta.

–Normal că știe. Stanton n-ar fi un jdemilionar dacă n-ar ști totul. Și Cary mă luă de mână, trăgându-mă după el. Vino să vezi!

A doua zi, la ora nouă fără zece, am intrat pe ușile turnante în holul clădirii Crossfire. Voiam să fac cea mai bună impresie în prima zi de lucru, așa că alesesem o rochie simplă, pe corp, și o pereche de pantofi negri cu toc, pe care i-am încălțat în lift, înlocuind astfel pantofii de stradă. Îmi strânsesem părul blond într-un coc complicat care, cu ajutorul lui Cary, semăna cu cifra opt. Eu aveam două mâini stângi în ceea ce privește părul, el însă era în stare să creeze coafuri care erau adevărate opere de artă, pline de farmec. Îmi pusesem cerceluții cu perle pe care mi-i făcuse cadou tata la absolvire și ceasul Rolex primit de la Stanton și de la mama.

Începusem să cred că fusesem exagerat de grijulie cu felul în care arătam, însă în clipa în care am pășit în hol, mi-am adus aminte în ce fel mă revărsasem pe podea în ținuta de sport și m-am simțit recunoscătoare că nu mai arătam deloc ca ființa aceea lipsită de orice grație. Cei doi agenți de pază nu păreau să facă vreo legătură între noi când am trecut pe lângă ei, fluturându-le permisul prin față, în timp ce mă îndreptam spre lifturi.

Douăzeci de etaje mai sus, am ieșit în holul firmei Waters Field & Leaman. În fața mea se afla un perete de sticlă antiglonț, care încadra ușa dublă prin care se intra în zona de recepție. Recepționera așezată la biroul în formă de semilună a văzut prin peretele de sticlă permisul de intrare pe care îl ridicasem și a apăsat

butonul de deschidere a ușilor, în timp ce eu îmi puneam legitimația în geantă.

– Bună, Megumi, am salutat-o pe când intram, admirându-i bluza de culoarea coacăzelor roșii.

Era o metisă care cu siguranță avea și ceva sânge asiatic și era foarte frumoasă. Părul negru și des era tuns într-o coafură bob dreaptă, cu cărare, mai scurt în spate și foarte precis tăiat în față. Avea ochi căprui, migdalați și plini de căldură, iar buzele pline erau de un roz natural.

– Bună, Eva! Mark nu a ajuns încă, dar știi unde să te duci, da?

– Evident.

I-am făcut semn cu mâna și m-am îndreptat spre stânga, până la capătul holului care pornea de la recepție. Acolo am cotit iar către stânga și am intrat într-un spațiu care fusese cândva deschis, dar acum era împărțit în mici compartimente. Unul dintre ele îmi aparținea, așa că m-am dus drept spre el.

Mi-am îndesat geanta și punga cu pantofii de stradă în sertarul de jos al biroului meu ergonomic de metal, după care mi-am deschis computerul. Adusesem câteva lucruri personale, ca să-mi încălzesc un pic spațiul, așa că le-am scos. Unul dintre ele era un colaj făcut din trei fotografii – eu și Cary pe plaja Coronado, mama și Stanton pe iahtul lui de pe Riviera Franceză și tata la datorie, în orășelul lui, Oceanside, în California, lângă mașina de poliție. Mai aveam și un aranjament colorat din flori de sticlă, pe care Cary mi-l făcuse cadou de dimineață, ca dar pentru „prima zi". L-am așezat lângă fotografii și m-am lăsat pe spătarul scaunului, ca să admir efectul.

– Bună dimineața, Eva!

M-am ridicat în picioare, ca să-mi salut șeful.

– Bună dimineața, domnule Garrity!

– Spune-mi Mark, te rog! Vino la mine în birou!

M-am luat repede după el pe culoarul strâmt, gândindu-mă din nou că noul meu șef era o persoană pe care era plăcut să o privești. Avea pielea neagră și lucioasă, un barbișon îngrijit și în ochii căprui îi lucea o luminiță veselă. Mark avea bărbia pătrată și un zâmbet fermecător îi flutura în colțul gurii. Era îngrijit și zvelt și avea un aer plin de siguranță, care inspira încredere și respect.

Mi-a arătat unul dintre cele două scaune din fața biroului său de sticlă și crom, așteptând să iau loc, înainte să se așeze și el în fotoliul său Aeron. Pe fundalul cerului și al zgârie-norilor, Mark părea un om realizat și puternic. De fapt, era doar un manager de cont aflat încă la început, iar biroul lui era un biet dulap, dacă îl comparai cu cele ale celor din conducere, dar priveliștea pe care o avea nu putea să fie ignorată.

S-a lăsat pe spate, zâmbitor.

– Ai terminat cu aranjarea noului apartament?

M-am mirat că-și amintise, însă am și apreciat acest lucru. Îl cunoscusem la al doilea interviu și îmi plăcuse de la prima vedere.

– Da, în general. Mai am doar câteva cutii de desfăcut.

– Ai venit din San Diego, nu-i așa? Este un oraș foarte frumos, dar foarte diferit de New York. Nu ți-e dor de palmieri?

– Îmi lipsește aerul uscat. O să-mi ia ceva timp să mă obișnuiesc cu umiditatea de aici.

– Așteaptă până începe vara, zâmbi el. Deci... asta e prima ta zi și ești prima mea asistentă, așa că va trebui

să ne descurcăm văzând și făcând. Nu sunt obișnuit să deleg sarcini, dar sunt sigur că o să mă prind repede.

Spusele lui m-au făcut imediat să mă simt relaxat și în largul meu.

– Și eu abia aștept să mi se dea sarcini.

– Eva, faptul că tu lucrezi cu mine reprezintă un pas enorm pentru mine. Mi-aș dori să fii bucuroasă că muncești aici. Bei cafea?

– Cafeaua face parte din grupele mele principale de hrană.

– Ei, atunci am o asistentă după inima mea, zâmbi el și mai larg. N-o să te rog să-mi faci cafeaua, dar n-o să mă supăr dacă o să-mi arăți cum se folosește noul aparat de cafea pe care tocmai l-au instalat în oficiu.

– Nici o problemă, am râs și eu.

– Vai, ce tristețe! Nu mai am nimic să-ți dau de făcut? Se scărpină, încurcat, la ceafă. Ce-ar fi să-ți arăt conturile la care lucrez acum, ca să pornim de aici?

Restul zilei a trecut ca vântul. Mark a stabilit legătura cu doi clienți și a avut o ședință lungă cu echipa de la Departamentul de creație, pe tema conceptului de reclamă pentru o școală de comerț. Era fascinant să urmăresc la prima mână modul în care diferitele departamente treceau ștafeta de la unul la altul, ca să ducă o campanie de la stadiul de propunere la realizare. Aș fi putut să rămân până mai târziu, numai ca să înțeleg mai bine cum sunt amplasate birourile, numai că telefonul mi-a sunat la cinci fără zece.

– Biroul lui Mark Garrity. Eva Tramell la telefon.

– Mișcă-ți fundul acasă, că trebuie să bem paharul ăla pe care l-ai lăsat ieri pentru azi.

Îmbufnarea prefăcută a lui Cary m-a făcut să zâmbesc.

– Bine, bine, vin!

Mi-am închis computerul și am ieșit. Când am ajuns la lifturi, mi-am scos mobilul ca să-i scriu un mesaj lui Cary că sunt pe drum. Un clopoțel mi-a indicat liftul care se oprise la etajul meu și m-am îndreptat către el, luându-mi o secundă privirea, cât să apăs pe butonul de trimitere a mesajului. Când s-au deschis ușile, am făcut un pas în față, aruncând o privire ca să văd unde intru, iar ochii mi s-au intersectat cu alții, albaștri. Mi-am pierdut răsuflarea.

Unicul ocupant al liftului era zeul sexului.

Capitolul 2

Purta o cravată argintie și o cămașă strălucitor de albă, iar absența totală a culorii îi punea și mai bine în valoare albastrul uluitor al ochilor. Așa cum stătea acolo, cu sacoul deschis și mâinile înfundate neglijent în buzunarele pantalonilor, vederea lui m-a făcut să mă simt ca și cum aș fi intrat cu capul drept într-un zid pe care nici măcar nu-l observasem.

M-am oprit clătinându-mă, cu ochii pironiți asupra bărbatului care era chiar mai minunat decât îmi aminteam. În viața mea nu văzusem un păr atât de negru. Era strălucitor și oarecum lung, cu vârfurile acoperindu-i un pic gulerul. Lungimea asta sexy era ca o încununare magistrală a imaginii de băiat rău și fierbinte, pusă peste cea a omului de afaceri de succes, cam ca frișca pe o înghețată fierbinte cu cremă Chantilly. Mama ar fi spus că numai pungașii și bandiții poartă părul așa.

Mâinile mi se încleștaseră ca să pot rezista impulsului de a-l atinge, ca să văd dacă pielea lui era ca mătasea, așa cum părea.

Ușile începuseră să se închidă, dar el a făcut repede un pas, apăsând pe un buton, ca să rămână deschise.

– E destul loc pentru amândoi, Eva.

Sunetul glasului voalat și implacabil m-a făcut să-mi revin din amețeala ce mă cuprinsese. „De unde îmi știe numele?“

Pe urmă mi-am adus aminte că-mi ridicase de jos legitimația, atunci când îmi căzuse în hol. Am șovăit o clipă, întrebându-mă dacă să-i spun că aștept pe cineva, ca să iau alt lift, dar creierul meu mi-a luat-o înainte.

Ce dracu' aveam? Fără îndoială că lucra în Crossfire. Nu puteam să-l evit de fiecare dată când îl vedeam și, la urma urmelor, de ce aș fi făcut-o? Dacă voiam să ajung la punctul în care să mă uit la el și să nu mai fiu impresionată de frumusețea lui, trebuia să-l văd destul de des, astfel încât să devină un fel de obiect de mobilier pentru mine.

Ha! Măcar de-aș fi în stare!

Am intrat în lift.

– Mulțumesc.

El și-a luat mâna de pe buton și a intrat la loc. Ușile s-au închis, iar liftul a început să coboare. Iar eu am regretat în aceeași clipă hotărârea de a merge în același lift cu el.

Conștiința faptului că era acolo îmi făcea pielea de găină. Era o forță atât de puternică în spațiul acela strâmt, radiind o energie și un magnetism sexual atât de palpabile, încât mă făcea să mă foiesc fără contenire. Respirația îmi devenise la fel de accelerată ca și bătăile

inimii. M-am simțit iar la fel de inexplicabil atrasă către el, ca și cum ar fi emanat o comandă tăcută, la care eram instinctiv programată să răspund.

–Ți-a plăcut prima zi? mă întrebă, făcându-mă să tresar.

Vocea lui răsunătoare mă învălui într-un ritm seducător. „Cum naiba știe că a fost prima mea zi?“

–Da, clar, am răspuns pe un ton neutru. Cum a fost a ta?

Simțeam că privirea lui alunecă pe profilul meu, însă mi-am concentrat atenția asupra ușilor lustruite, din aluminiu, ale ascensorului. Inima mi-o luase razna în piept, iar stomacul îmi fremăta nebunește. Mă simțeam confuză și incapabilă să mă stăpânesc.

–Ei, pentru mine n-a fost prima zi, mi-a replicat, cu o umbră de zâmbet. Dar a fost plină de succes. Și lucrurile progresează din ce în ce mai bine.

Am dat din cap, reușind să zâmbesc, fără să am nici cea mai vagă idee la ce se referea. La etajul doisprezece, liftul s-a oprit, lăsând să intre un grup de trei persoane, care discutau prietenește, cu foarte multă însuflețire. M-am dat în spate, ca să le fac loc, retrăgându-mă în colțul opus al ascensorului, cât mai departe de Domnul Întunecat și Primejdios. Numai că și el a făcut un pas lateral, în același timp cu mine. Și, dintr-odată, eram mult mai aproape unul de altul decât fuseserăm până atunci.

El și-a aranjat cravata cu nod perfect, iar în această mișcare m-a atins ușor cu brațul. Am inspirat adânc, încercând să ascult conversația celorlalți, numai ca să pot ignora senzația acută a prezenței lui. Era însă imposibil. El era atât de prezent! Exact lângă mine. Atât de perfect, de minunat și mirosind absolut divin.

Gândurile mi-o luaseră razna, închipuindu-mi cât de ferm îi era trupul sub costum, cum l-aș simți lipit de mine, cât de bine dotat – sau nu – o fi...

Când ascensorul a ajuns în hol, mai că am gemut de ușurare. Nu mai puteam de nerăbdare, așteptând ca liftul să se golească și, imediat ce s-a eliberat un colțișor, am făcut un pas înainte. Mâna lui mi s-a așezat ferm la baza spatelui și el a ieșit împreună cu mine, conducându-mă. Atingerea lui într-o zonă atât de vulnerabilă îmi trimise un fior prin tot trupul.

Când am ajuns la turnichete, și-a luat mâna de pe mine, lăsându-mă ciudat de dezgolită. I-am aruncat o privire, încercând să-i citesc în ochi, însă, deși se uita la mine, chipul îi era impenetrabil.

– Eva!

Vederea lui Cary, care se sprijinea cu nonșalanță de o coloană de marmură din hol, a schimbat cu totul situația. Își trăsese pe el niște blugi care-i puneau în valoare picioarele de un kilometru și un pulover de un verde pal, supradimensionat, care se potrivea cu ochii lui. Atrăgea cu ușurință atenția tuturor celor din hol. Am încetinit în timp ce mă apropiam de el, iar zeul sexului a trecut pe lângă noi, ieșind pe ușile turnante și strecurându-se cu grație pe ușa din spate a SUV-ului negru Bentley pe care-l văzusem parcat lângă trotuar în seara dinainte.

În timp ce mașina se îndepărta, Cary scoase un fluierat:

– Ei, da! După cum te uitai la el, ăsta trebuie să fie tipul de care mi-ai povestit, așa-i?

– Da. El era și nimeni altul.

– Lucrați împreună?

Cary mă luă de mână, trăgându-mă după el în stradă, pe ușa fixă.

–Nu.

M-am oprit pe trotuar, ca să-mi pun pantofii de stradă, sprijinindu-mă de el, în timp ce trecătorii se scurgeau în jurul nostru.

–Nu știu cine e, însă m-a întrebat dacă mi-am petrecut bine prima zi, așa că e cazul să aflu.

–Păi... Cary zâmbi, ținându-mă de cot, în timp ce eu țopăiam neîndemânatică de pe un picior pe altul. Habar n-am cum poate să lucreze cineva pe lângă el. Mie parcă mi-a rămas creierul în pană timp de un minut.

–Pot să bag mâna-n foc că ăsta este un efect universal, m-am îndreptat eu. Hai să mergem! Trebuie să beau ceva.

Dimineața următoare a sosit cu o ușoară durere pulsatilă în ceafă, care mă atenționa că exagerasem un pic cu vinul. Totuși, în timp ce urcam spre etajul douăzeci, nu regretam distracția prelungită pe cât de mult ar fi fost cazul. Avusesem de ales între prea mult alcool sau o seară în doi cu vibratorul meu și afurisită să fiu dacă aveam să mă arunc într-un orgasm furnizat de baterii visând la Domnul Întunecat și Primejdios. Nu că el ar fi știut sau că i-ar fi păsat că mă excitase așa de tare încât nici nu mai vedeam bine, dar eu aș fi știut și nu voiam să-i dau satisfacție fantasmei cu el.

Mi-am îndesat lucrurile în sertarul de jos al biroului și, observând că Mark încă nu apăruse, mi-am luat o ceașcă de cafea și m-am întors la birouașul meu, ca să mă pun la curent cu noile mele bloguri favorite de afaceri în publicitate.

– Eva!

Am tresărit când și-a făcut apariția, cu un zâmbet strălucitor de alb luminându-i fața smeadă.

– Bună dimineața, Mark!

– Așa-i mereu. Cred că tu ești talismanul meu norocos. Vino în biroul meu și ia-ți și tableta! Ai putea să lucrezi până mai târziu în seara asta?

– Sigur, i-am spus urmându-l, molipsită de entuziasmul lui.

– Speram să zici asta.

Și s-a aruncat în fotoliul lui. Mi-am luat și eu scaunul pe care stătusem cu o zi înainte și am deschis imediat un program Notepad.

– Ei bine, a început el, am primit o cerere de ofertă pentru Kingsman Vodka și cei de acolo mi-au pomenit numele. E prima dată când se întâmplă așa ceva.

– Felicitări!

– Mulțumesc, dar hai să le lăsăm pentru momentul în care chiar punem mâna pe contul ăla. Trebuie oricum să licităm, dacă trecem de cerere în stadiul de propunere, iar tipii vor să ne întâlnim mâine-dimineață.

– Uau! De obicei e așa de rapid?

– Nu. De obicei, așteaptă până când facem cererea de ofertă și abia pe urmă se întâlnesc cu noi, însă Cross Industries abia au cumpărat Kingsman și au o mulțime de filiale. Ar fi o afacere tare dacă punem mâna pe ea. Iar ei știu prea bine și ne pun să sărim peste obstacole, iar primul dintre ele e întâlnirea cu mine.

– De obicei e o întreagă echipă, nu?

– Da, noi ne prezentăm ca un grup. Însă ei știu foarte bine cum merg lucrurile; știu că vor fi agățați de un director mare, după care o să ajungă să lucreze cu un directoraș ca mine, așa că m-au ales ei direct și acum

vor să mă verifice. Însă, ca să fim corecți, cererea de ofertă dă mai multe informații decât cere la schimb. E la fel de bună ca un rezumat, așa că nu pot să-i acuz că ne cer lucruri imposibile, sunt doar meticuloși. Dar asta e de așteptat când faci afaceri cu Cross Industries.

Își trecu mâna prin părul creț, trădând astfel încordarea pe care o simțea.

– Ce părere ai despre votca Kingsman?

– Ăăă... păi... sincer, n-am auzit niciodată de ea.

Mark se lăsă pe spate în fotoliu, râzând.

– Slavă Domnului! Credeam că eu sunt singurul care n-o cunoaște. Ei, partea bună e că nu are un renume prost, peste care să trebuiască să trecem. Lipsa de informații poate însemna că informațiile sunt bune.

– Ce pot să fac ca să te ajut? În afară de a căuta informații despre votcă și de a rămâne până târziu.

El își strânse o clipă buzele, gânditor.

– Notează asta...

Am lucrat din greu în pauza de prânz și mult timp după ce birourile se goliseră, adunând de la strategi date cu care să începem. La puțin după ora șapte, telefonul lui Mark a început să sune, iar zgomotul lui, care spărgea tăcerea, m-a făcut să tresar. Mark îl puse pe speaker, fără să se oprească din lucru.

– Salut, dragule!

– I-ai dat să mănânce bietei fete? se auzi o voce caldă bărbătească de la celălalt capăt.

Mark îmi aruncă o privire prin pereții de sticlă ai biroului, răspunzând:

– A, am uitat.

M-am uitat imediat în altă parte, mușcându-mi buzele, ca să-mi ascund zâmbetul.

Se auzi clar o pufnitură supărată răsunând din telefon.

–Lucrează abia de două zile, iar tu deja o pui să facă ore suplimentare și o lași să moară de foame. O să-și dea demisia.

–Rahat! Ai dreptate. Steve, dragule…

–Nu mă lua tu pe mine cu „Steve, dragule“! Îi place mâncarea chinezească?

Am ridicat degetul mare spre Mark.

–Da, îi place, zâmbi el.

–Bine. Ajung în douăzeci de minute. Spune-le ălora de la pază că vin.

Peste fix douăzeci de minute, am apăsat pe butonul de deschidere a ușii pentru Steven Ellison. Era un bărbat numai forță; purta blugi negri, niște ghete de lucru și o cămașă cu nasturi călcată cu grijă. Era roșcat și în ochii albaștri avea o expresie veselă; arăta la fel de bine ca partenerul lui, însă în alt mod. Ne-am așezat toți trei la biroul lui Mark și ne-am apucat să punem pe farfuriile de carton pui kung pao și vită cu broccoli, asezonate cu orez alb, după care am început să mâncăm cu bețișoarele.

Am aflat că Steven era antreprenor și că era cu Mark încă din facultate. Îi priveam cum vorbesc între ei, cuprinsă de respect și de o undă de gelozie. Relația lor funcționa atât de frumos, că era o adevărată bucurie să fii împreună cu ei.

–Măi, fato, exclamă Steven, fluierând ușor, în timp ce eu mă serveam pentru a treia oară, poți s-o lași pentru mai târziu. Unde ai de gând să ajungi?

–La sală cu mine, am ridicat din umeri. Poate mă ajută?…

–Nu-l lua în seamă, rânji Mark. Steven este doar gelos. Trebuie să-și păstreze silueta de adolescentă.

–La dracu'! Steven îi aruncă partenerului său o privire ironică. Aș putea s-o iau să mănânce împreună cu echipa. Aș putea să fac ceva bani dacă pariez pe cât de mult poate să mănânce.

–Ar putea să fie amuzant, am zâmbit eu.

–Ha! Știam eu că ai o trăsătură sălbatică în tine. Se vede după cum zâmbești.

M-am uitat în jos la mâncare, refuzând să-mi amintesc cât de sălbatică fusesem în perioada mea rebelă, autodistructivă.

Mark îmi veni în ajutor.

–Nu-mi hărțui asistenta! Și ia zi, ce știi tu despre femeile sălbatice?

–Știu că unora dintre ele le place să fie cu tipi gay. Le place perspectiva noastră, rânji el. Mai știu și alte câteva lucruri. Hei... nu vă mai uitați așa de șocați, voi ăștia doi. Am vrut și eu să văd dacă sexul heterosexual e așa grozav cum se spune.

Asta era, fără îndoială, o noutate pentru Mark, însă după tresărirea amuzantă a buzelor, era destul de sigur de relația lor, așa încât schimbul ăsta de replici i se părea doar amuzant.

–Serios?

–Și cum ți s-a părut? am întrebat cu curaj.

Steven ridică din umeri.

–Nu vreau să spun că este supraevaluat, pentru că e clar că eu nu sunt de partea demografică adecvată și am și avut un eșantion foarte limitat, însă pot să trăiesc liniștit fără el.

Mi s-a părut foarte grăitor că Steven relatase totul în termenii cu care lucra Mark. Vorbeau unul cu altul

despre carierele lor și se ascultau reciproc, chiar dacă domeniile în care activau erau la ani-lumină unul de celălalt.

– Dacă iau în calcul felul cum îți duci viața acum, îi spuse Mark, în timp ce lua niște broccoli cu bețișoarele, aș spune că ăsta e un lucru foarte bun.

Până când am terminat să mâncăm, se făcuse deja ora opt și venise echipa de la curățenie. Mark a insistat să-mi cheme un taxi.

– Trebuie să vin devreme mâine? l-am întrebat.

Steven îl lovi prietenește pe umăr pe Mark.

– Trebuie să fi făcut tu ceva bun într-o altă viață dacă te-ai ales cu ea.

– Cred că traiul cu tine în viața asta m-a recomandat din plin, răspunse Mark sec.

– Hei, protestă Steven, eu sunt bine domesticit. Las jos colacul de la WC.

Mark îmi aruncă o privire exasperată, în care se citea afecțiunea pentru partenerul său.

– Și asta mă ajută cu ceva?

Toată ziua de joi, eu și Mark ne-am dat peste cap ca să ne pregătim pentru întâlnirea lui de la ora patru cu echipa de la Kingsman. Am luat un prânz de afaceri împreună cu cei doi de la Departamentul de creație care aveau să participe la lansare când urma să se ajungă la momentul respectiv; după care am revizuit notițele pe care le făcuserăm despre prezența Kingsman pe internet și în mediile sociale existente.

Am început să am ceva emoții pe la trei și jumătate, pentru că știam că va fi un trafic infernal, dar Mark a continuat să lucreze și după ce i-am arătat cât e ceasul.

Se făcuse patru fără un sfert când s-a repezit afară din birou, zâmbindu-mi larg, în timp ce-și punea sacoul.

– Hai cu mine, Eva!

De la biroul meu, am clipit uimită.

– Pe bune?

– Ai muncit din greu ca să mă ajuți să mă pregătesc. Nu vrei să vezi cum merge treaba?

– Ba da, sigur. Mulțumesc!

Am sărit în picioare. Știam că felul în care arăt este o reflexie a șefului meu, așa că mi-am netezit fusta neagră și mi-am aranjat manșetele bluzei de mătase. Coincidență norocoasă, cămașa mea stacojie se potrivea la perfecție cu cravata lui Mark.

Ne-am îndreptat spre lifturi și am fost un pic mirată când am văzut că ascensorul o ia în sus, în loc să coboare. Când am ajuns la ultimul etaj, am observat că locul respectiv era mult mai mare și mai elaborat decorat decât cel de la etajul douăzeci. Ghivece agățate pe pereți, pline cu ferigi și crini, înmiresmau aerul, iar pe ușile securizate, din sticlă fumurie, se citeau, gravate cu caractere îngroșate, foarte masculine, cuvintele Cross Industries.

Ni s-a permis să intrăm și ni s-a cerut să așteptăm un moment. Am refuzat amândoi apa și cafeaua oferite și, în mai puțin de cinci minute de când ajunseserăm, am fost conduși către o sală de conferințe închisă.

Mark s-a uitat la mine cu ochii licărind, în timp ce recepționera apăsa pe clanță.

– Ești gata?

– Gata, am zâmbit eu.

Ușa s-a deschis și, cu un gest, am fost poftită să intru prima. Am avut grijă să afișez un zâmbet strălucitor în timp ce intram... iar surâsul mi-a înghețat pe buze

la vederea bărbatului care s-a ridicat în picioare când am pătruns înăuntru.

Oprirea mea bruscă a produs îmbulzeală în prag, iar Mark m-a împins din spate, făcându-mă să mă împleticesc în față. Domnul Întunecat și Primejdios m-a prins de talie, ridicându-mă direct la pieptul lui. Aerul mi-a părăsit rapid plămânii, urmat de îndată de ultima fărâmă de rațiune pe care o mai aveam. Sub palme îi simțeam bicepșii tari ca piatra, iar stomacul părea o scândură zdravănă de mușchi, până și prin straturile de haine dintre noi. Iar când a inspirat, am simțit cum mi se întăresc sfârcurile, stimulate de atingerea pieptului său.

O, nu! Eram blestemată. Un film întreg mi s-a perindat într-o fracțiune de secundă prin fața ochilor, prezentându-mi o mie de feluri în care puteam, în zilele, săptămânile și lunile următoare, să mă împiedic, să cad, să mă clatin, să alunec ori să mă prăbușesc în fața zeului sexului.

– Bună din nou, murmură el, iar vibrația glasului său mă împunse dureros în tot corpul. Mereu e o plăcere să dau peste tine, Eva.

M-am înroșit de stânjeneală și de dorință, fără să fiu în stare să mă desprind de el, în ciuda prezenței celorlalți doi oameni din încăpere. Nu mă ajuta deloc nici faptul că atenția lui era îndreptată numai și numai asupra mea, iar trupul lui puternic radia acea captivantă comandă de neoprit.

– Domnule Cross, am auzit vocea lui Mark din spatele meu, ne cerem scuze pentru această intrare.

– Nu e cazul. A fost absolut memorabilă.

Când Cross m-a lăsat jos, m-am împleticit pe tocurile mele cui, cu genunchii tremurând de la contactul

direct al trupurilor noastre. Era îmbrăcat tot în negru, dar cămașa și cravata îi erau de un gri perlat. Ca de obicei, arăta mult prea bine. Cum o fi să arăți atât de uluitor? N-avea cum să se ducă nicăieri fără să provoace tulburare.

Mark ajunse lângă mine și mă ajută să-mi revin, ținându-mă cu blândețe.

Privirea lui Cross nu s-a desprins de mâna cu care Mark îmi sprijinea cotul, până când șeful meu mi-a dat drumul.

– Bine. În regulă, își reveni Mark. V-o prezint pe asistenta mea, Eva Tramell.

– Ne-am cunoscut deja, spuse Cross, trăgând pentru mine un scaun lângă al lui. Eva!

I-am aruncat o privire lui Mark, ca să știu ce să fac, căci încă nu-mi revenisem din clipele pe care le petrecusem lipită de superconductorul sexual. Cross s-a apropiat mai mult de mine și mi-a ordonat cu voce liniștită:

– Stai jos, Eva!

Mark a dat ușor din cap, dar eu deja mă așezam pe scaun la comanda lui Cross, pe care trupul meu îl asculta instinctiv, înainte ca mintea mea să-și revină și să ridice vreo obiecție.

În ora următoare, am încercat să nu mă clintesc din loc, în timp ce Mark era perpelit la foc mic de Cross și de cei doi directori de la Kingsman, două brunete elegante în costume cu pantaloni. Cea în zmeuriu, mai ales, făcea tot posibilul ca să-i atragă atenția lui Cross, pe când cealaltă, în crem, se concentra intenționat asupra șefului meu. Toți trei păreau impresionați de capacitatea lui Mark de a demonstra că modul de lucru

al agenției – și felul în care lucrează cu clienții – oferă o valoare dovedită pentru brandul clientului.

Îl admiram pe Mark, pentru cât de liniștit rămânea sub presiunea exercitată de Cross, care domina cu ușurință discuția.

– Bine spus, domnule Garrity, l-a lăudat scurt Cross pe când își strângeau hârtiile. Aștept să trecem la cererea de ofertă când va sosi timpul. Ce te-ar atrage pe tine să încerci votca Kingsman, Eva?

Am tresărit, clipind.

– Poftim?

Intensitatea cu care mă fixa mă pârjolea. M-am simțit de parcă nu se concentra decât asupra mea, fapt care m-a făcut să am și mai mult respect pentru Mark, care fusese nevoit să vorbească o oră întreagă sub presiunea acelei priviri.

Scaunul lui Cross era așezat perpendicular pe lungimea mesei, ceea ce-i permitea să se uite direct la mine. Își odihnea mâna dreaptă pe lemnul neted, bătând darabana cu degetele lungi și elegante. La capătul manșetei se întrezărea o părticică din încheietura mâinii și, dintr-un motiv absolut nebunesc, la vederea culorii de mierie a pielii, pe care creștea un puf negru de păr, am simțit cum clitorisul mi se trezește la viață. Era pur și simplu teribil de... *bărbătesc*.

– Pe care dintre cele două concepte sugerate de Mark îl preferi? a întrebat el din nou.

– Cred că toate sunt excelente.

Pe chipul lui minunat nu se clintea un mușchi când răspunse:

– Dacă e nevoie, pot să le cer tuturor să iasă din sală, numai ca să-mi spui care e părerea ta sinceră.

Degetele mi se încleștară pe brațele scaunului.

– V-am spus care este cu adevărat părerea mea, domnule Cross, însă, dacă doriți să știți, am impresia că luxul senzual, dar la buget mic, va fi atrăgător pentru cel mai mare segment demografic. Numai că eu nu am...

– Sunt de acord cu tine. Și Cross s-a ridicat în picioare, încheindu-și sacoul. Domnule Garrity, aveți o direcție spre care să mergeți. Ne vom vedea din nou săptămâna viitoare.

Eu am rămas neclintită o clipă, amețită de mersul uluitor al evenimentelor. Pe urmă m-am uitat la Mark, care părea să ezite între încântarea plină de uluire și buimăceală.

Pe urmă m-am ridicat și m-am îndreptat prima spre ușă. Eram mai mult decât conștientă de faptul că lângă mine mergea Cross. Felul în care se mișca, plin de o grație animalică, mă excita enorm. Nu puteam să cred că n-ar fi bestial în pat, și agresiv totodată, luând tot ce-și dorea într-un fel care ar fi împins o femeie să înnebunească, numai ca să-i ofere.

Cross nu s-a dezlipit de mine tot drumul până la ascensoare. Cred că a vorbit un pic cu Mark despre sport, dar eram mult prea atentă la felul în care reacționam față de el ca să-mi pese cât negru sub unghie de conversația de conveniență. Când a ajuns liftul, am răsuflat ușurată și am făcut repede un pas înainte, împreună cu Mark.

– O clipă, Eva, a intervenit Cross cu voce blândă, punându-mi o mână pe cot ca să mă rețină. O să vină imediat, i s-a adresat unui Mark mut de uimire, în timp ce ușile liftului se închideau.

Cross nu scoase un sunet până când liftul plecă, după care apăsă din nou pe buton, ca să cheme altul, și mă întrebă:

– Te culci cu cineva?

Întrebarea era atât de intimă, încât mi-au trebuit câteva secunde ca să pricep ce spusese. În cele din urmă, am inspirat și am răspuns pe un ton tăios:

– De ce v-ar interesa așa ceva?

S-a uitat la mine și din nou am observat ceea ce văzusem încă de la prima noastră întâlnire: o putere imensă și un control de oțel. Ambele m-au făcut să mă dau un pas înapoi, fără să vreau. Din nou. Bine măcar că de data asta n-am mai căzut grămadă; făceam progrese.

– Pentru că vreau să ți-o trag, Eva. Și vreau să știu ce obstacole îmi stau în cale, dacă există.

Durerea bruscă care mi-a sfâșiat coapsele m-a făcut să mă sprijin de zid, ca să-mi mențin echilibrul. El se aplecă să mă susțină, însă l-am ținut la distanță cu mâna.

– Poate că pur și simplu nu sunt interesată, domnule Cross.

Pe buzele lui trecu umbra unui surâs, făcându-l și mai incredibil de arătos. O, Doamne!

Sunetul care arăta că liftul se apropie mă făcu să tresar, atât eram de încordată. Nu fusesem niciodată într-o asemenea stare de excitație. Nu fusesem niciodată atât de disperat de atrasă de vreun bărbat. Și nu fusesem niciodată jignită în asemenea hal de o persoană după care tânjeam atât de amarnic. Am intrat în lift, rămânând cu fața la el.

– Pe data viitoare, Eva, zâmbi el.

Ușile s-au închis și eu m-am agățat de balustradă, încercând să-mi regăsesc calmul. Abia ce-mi revenisem puțin, când ușile s-au deschis și în fața mea a apărut Mark, care se plimba de-a lungul coridorului, în zona de așteptare.

– Doamne, Eva, murmură el, oprindu-se brusc. Ce-a mai fost și asta?

– N-am nici cea mai mică idee.

Am oftat din greu, dorindu-mi să-i povestesc schimbul enervant și amețitor de replici pe care-l avusesem cu Cross; eram însă conștientă de faptul că șeful meu nu era confidentul potrivit.

– Cui îi pasă? Știi că o să-ți dea contractul.

– Așa aș zice și eu, răspunse el, iar zâmbetul îi alungă încruntarea de pe chip.

– După cum zice mereu colegul meu de cameră, ar trebui să sărbătorești. Ce zici, fac o rezervare la cină pentru tine și Steven?

– De ce nu? La Pure Food and Wine, la șapte, dacă pot să ne găsească un loc. Dacă nu, surprinde-ne!

Nici nu ajunseserăm bine în biroul lui Mark, că asupra lui s-au și năpustit directorii – Michael Waters, președintele, Christine Field și Walter Leaman, directorul-executiv și, respectiv, vicepreședintele.

I-am evitat pe toți patru cât de liniștit am putut și m-am strecurat în birouașul meu.

Am sunat la Pure Food and Wine și i-am rugat să-mi găsească o masă pentru doi. După ce m-am umilit și m-am rugat, tipa de la programări s-a îndurat, în sfârșit. I-am lăsat lui Mark un mesaj vocal: „Clar că-i ziua ta norocoasă. Te-ai făcut cu o rezervare la șapte. Distracție plăcută!“

După care am semnat de plecare, căci abia așteptam să ajung acasă.

—Ce-a spus?

Cary stătea la celălalt capăt al canapelei albe, clătinând din cap.

—Știu, bine?

Mă delectam cu încă o gură de vin, un sauvignon aspru și rece, pe care îl luasem în drum spre casă.

—Așa am reacționat și eu. Încă nu pot să fiu sigură dacă nu cumva mi-am închipuit că am o asemenea conversație, doar pentru că luasem o supradoză din feromonii lui.

—Și?

—Și ce? am întrebat, strângându-mi picioarele sub mine și așezându-mă într-un colț.

—Știi ce întreb, Eva, răspunse Cary, luându-și laptopul de pe măsuța de cafea, pe care își așeză picioarele. Ai de gând să profiți de asta sau ce-ai să faci?

—Nici măcar nu-l cunosc. Habar n-am care-i este numele mic, iar el mi-a și aruncat pisica.

Cary începu să tasteze la laptop.

—El știe cum te cheamă pe tine. Și ce-a fost faza cu votca? Și faptul că a cerut neapărat să lucreze cu șeful tău?

Mâna pe care mi-o treceam prin păr parcă mi-a încremenit.

—Mark e un tip foarte talentat. Dacă acest Cross are măcar o fărâmă de simț al afacerilor, o să rămână la el și o să-l folosească.

—Eu aș zice că se pricepe la afaceri.

Cary își întoarse laptopul spre mine, ca să-mi arate pagina lui Cross Industries, pe care se lăfăia o poză superbă a clădirii Crossfire.

– Asta e clădirea lui, Eva. Gideon Cross este proprietarul ei.

La dracu'! Am închis ochii. Gideon Cross. Mi se părea că numele i se potrivește. Era la fel de sexy și de o masculinitate elegantă ca și omul care îl purta.

– Are oameni care se ocupă de marketing pentru filialele lui. Probabil zeci și zeci de angajați pentru asta.

– Taci, Cary!

– Este superb, bogat și vrea să sară pe tine. Care-i problema?

I-am aruncat o privire.

– O să fie tare ciudat să dau mereu peste el. Mi-aș dori să păstrez slujba asta destul de mult. Chiar îmi place. Îmi place mult și de Mark. M-a implicat total în proces și am învățat deja foarte mult de la el.

– Îți amintești ce spune doctorul Travis despre riscurile calculate? Când psihologul tău te sfătuiește să riști un pic, asta înseamnă că trebuie să riști un pic. Te poți descurca în situația asta. Și tu, și Cross sunteți adulți.

Apoi se întoarse iar la căutările lui pe net.

– Uau! Știi că abia peste doi ani o să facă treizeci de ani? Gândește-te ce viguros o fi!

– Gândește-te cât este de necioplit! Sunt foarte jignită de felul în care mi-a aruncat propunerea în față. Pur și simplu urăsc să fiu considerată un vagin mergător.

Cary se opri, uitându-se la mine plin de înțelegere.

–Îmi pare rău, fetițo! Ești foarte puternică, mult mai puternică decât mine. Doar că nu te văd nevoită să te lupți cu probleme ca ale mele.

–Nici nu cred că fac asta, în majoritatea timpului, am răspuns, privind în altă parte, căci nu voiam să-mi amintesc prin ce trecuserăm amândoi în trecut. Nu m-am purtat ca și cum i-aș fi cerut să-mi dea o întâlnire. Dar trebuie să existe și moduri mai bune de a-i spune unei femei că vrei să ajungi în patul ei.

–Ai dreptate. E un nesuferit arogant. Mai bine lasă-l să-i curgă balele după tine până când i se învinețesc bilutele. O merită din plin.

Asta mi-a adus zâmbetul pe față. Este ceva ce-i ieșea mereu lui Cary.

–Mă îndoiesc că omul ăla a avut vreodată bilele vineții, însă e o fantezie tare amuzantă.

El își închise laptopul cu un gest brusc.

–Ce facem în seara asta?

–Mă gândeam să mă duc să văd cum stă treaba la sala aia de Krav Maga din Brooklyn.

Făcusem câteva săpături după întâlnirea cu Parker Smith de la sala Equinox și, pe măsură ce trecea săptămâna, gândul că pot să am un asemenea debușeu dur, fizic, ca să scap de stres părea din ce în ce mai aproape de ideal.

Știam că n-avea să fie nici pe departe comparabil cu o partidă de sex sălbatic cu Gideon Cross, însă aveam eu o bănuială că avea să-mi dăuneze mult mai puțin sănătății.

Capitolul 3

– N-ai nici o șansă ca maică-ta și Stanton să te lase să vii aici noaptea de mai multe ori pe săptămână, zise Cary, strângându-și sacoul elegant de denim pe lângă corp, deși nu era foarte răcoare.

Depozitul transformat pe care Parker Smith îl folosea ca sală de sport era o clădire de cărămidă roșie, aflată într-o zonă cândva industrială din Brooklyn, care încerca acum să revină la viață. Era un spațiu vast, iar porțile masive din metal pe unde cândva intra marfa nu te lăsau nici măcar să bănuiești ce se petrecea înăuntru. Eu și Cary stăteam pe niște gradenuri de aluminiu, uitându-ne la vreo șase combatanți care se înfruntau pe saltele.

– Au! am tresărit, empatizând cu un tip care tocmai primise o lovitură în vintre.

Chiar dacă avea echipament de protecție, izbitura tot trebuie să fi fost dureroasă.

– Și cum o să afle Stanton de asta, Cary?

– Pentru că o să ajungi la spital? îmi aruncă el o privire. Vorbesc serios. Krav Maga e un sport brutal. E cu lovituri adevărate, tip full contact. Și chiar dacă n-o să te dea vânătăile de gol, taică-tu vitreg tot o să afle în vreun fel. Mereu află.

– Din cauza mamei; ea-i spune totul. Dar n-o să-i zic nimic despre asta.

– De ce?

– Pentru că n-o să înțeleagă. O să creadă că vreau să învăț să mă apăr din cauza celor petrecute, o să se simtă vinovată și o să mă facă și pe mine să mă simt prost din cauza asta. N-o să creadă deloc că scopul meu principal este să fac sport și să scap de stres.

Cu bărbia sprijinită în palme, l-am privit pe Parker Smith, care începea o partidă cu o femeie. Era un instructor bun, răbdător și meticulos; explica într-un fel simplu și ușor de înțeles. Sala lui nu se afla într-un cartier prea bun, însă mi s-a părut că se potrivea cu ceea ce preda el. Nimic nu te apropia mai mult de realitatea dură decât un depozit mare și gol.

– Tipul ăsta, Parker, chiar e mișto, șopti Cary.

– Și poartă și verighetă.

– Am observat. Ăia buni sunt mereu luați primii.

După terminarea orei, Parker veni la noi, întâmpinându-ne cu ochii lui negri strălucitori și cu un zâmbet și mai strălucitor.

– Ce zici, Eva?

Zâmbetul lui sexy îl făcu pe Cary să vină mai aproape de mine, strângându-mă de mână până s-o albească.

– Ia-o pe drumul ăsta!

Ziua de vineri a început excelent. Mark mi-a prezentat procesul culegerii de informații pentru o cerere

de ofertă și mi-a povestit câte ceva despre Cross Industries și despre Gideon Cross, punând accentul pe faptul că el și Cross sunt de aceeași vârstă.

– Trebuie să-mi amintesc mereu de asta, spuse șeful meu. E foarte ușor să uiți că e atât de tânăr când stă în fața ta.

– Așa este, am aprobat eu, dezamăgită în secret că n-aveam să-l văd pe Cros în următoarele două zile. Deși îmi tot zisesem că n-are nici o importanță, mă simțeam cam deprimată. Nu-mi dădusem seama că posibilitatea de a da nas în nas cu el mă excita atât până când posibilitatea asta dispăruse. Era absolut extraordinar să fiu lângă el. Pe lângă faptul că era o adevărată încântare pentru ochi să-l privești. Și pentru sfârșitul de săptămână nu aveam nici un plan care să fie măcar pe jumătate la fel de excitant.

Îmi luam notițe în biroul lui Mark, când am auzit că telefonul din biroul meu începe să sune. M-am scuzat și am alergat să răspund.

– Biroul lui Mark Garrity...

– Eva, drăguțo! Ce mai faci?

M-am prăbușit pe scaun la auzul vocii tatălui meu vitreg. Stanton mi se păruse întotdeauna întruchiparea omului de familie veche și bogată: cultivat, foarte conștient de drepturile sale și trufaș.

– Bună, Richard! E totul în regulă? Mama e bine?

– Da, totul merge bine. Mama ta o duce minunat, ca întotdeauna.

Tonul vocii i se făcea mai blând când vorbea despre soția lui, iar eu îi eram recunoscătoare pentru asta. De fapt, îi purtam recunoștință pentru multe, însă uneori mi-era greu să pun în balanță cu senzația că nu sunt

loială. Știam prea bine că tata suferea din cauza diferenței enorme dintre veniturile lor.

– Bine, am replicat, ușurată, mă bucur. Ați primit, tu și mama, biletul de mulțumire pentru rochie și fracul lui Cary?

– Da, și a fost drăguț din partea ta, dar știi că noi nu așteptăm mulțumiri de la tine pentru așa ceva. Scuză-mă o clipă!

L-am auzit vorbind cu cineva, probabil cu secretara lui.

– Eva, drăguțo, aș dori să luăm prânzul împreună azi. O să-l trimit pe Clancy să te ia.

– Azi? Dar o să ne vedem mâine-seară. Nu putem să așteptăm până mâine?

– Nu, trebuie să ne vedem azi.

– Dar am doar o oră pauză pentru prânz.

O bătaie ușoară pe umăr mă făcu să mă întorc și am observat că Mark stătea în picioare lângă compartimentul meu.

– Ia-ți două ore, șopti el. Le meriți din plin.

Am oftat și i-am mulțumit pe mutește.

– Richard, e în regulă la douăsprezece?

– Perfect. Aștept să ne vedem.

N-aveam nici un motiv să aștept cu nerăbdare întrevederi private cu Stanton, dar am ieșit, conștiincioasă, înainte de douăsprezece și am găsit mașina care mă aștepta, parcată lângă trotuar. Clancy, șoferul și garda de corp a lui Stanton, mi-a deschis portiera și l-am salutat. Pe urmă s-a urcat și el la volan și m-a dus în oraș. La douăsprezece și douăzeci, mă aflam la o masă de conferințe în birourile lui Stanton, uitându-mă la prânzul pentru două persoane foarte bine aranjat.

Stanton a ajuns la puțin timp după mine, arătând dichisit și distins. Avea părul complet alb și fața brăzdată de riduri, însă continua să fie foarte arătos. Ochii îi erau de un albastru-deschis, ca denimul vechi, și în ei strălucea o inteligență ascuțită. Era bine legat și atletic, găsindu-și timp pentru exerciții fizice chiar și în cele mai aglomerate zile, chiar și înainte să se însoare cu soția lui trofeu – mama mea.

M-am ridicat la apropierea lui și s-a aplecat ca să mă sărute pe obraz.

– Arăți minunat, Eva.

– Mulțumesc.

Eu semăn cu mama, care e tot blondă, însă ochii cenușii i-am moștenit de la tata.

Stanton s-a așezat în capul mesei, cât se poate de conștient de faptul că fundalul elegant al New Yorkului îl încadra, iar el profita cât putea de impresia pe care o făcea.

– Mănâncă, îmi spuse, cu o voce poruncitoare atât de bine însușită de bărbații care sunt obișnuiți cu puterea. Bărbații precum Gideon Cross.

O fi fost și Stanton la fel de cuceritor când era de vârsta lui Cross?

Am luat furculița și am început să mănânc din salata cu pui, coacăze, nuci și brânză feta. Era delicioasă și mi-era și foame. M-am bucurat că Stanton n-a început să vorbească imediat, ca să pot savura mâncarea, însă pauza n-a durat prea mult.

– Eva, drăguță, voiam să discutăm despre interesul tău pentru Krav Maga.

Am înghețat.

– Cum?

Stanton a sorbit din apa cu gheață și s-a lăsat pe spate; rigiditatea maxilarului său mă avertiza că lucrurile pe care eram pe cale să le aud n-aveau să-mi placă.

– Mama ta a fost foarte amărâtă aseară, când te-ai dus la sala aceea din Brooklyn. Mi-a trebuit ceva timp s-o liniștesc și s-o asigur că pot să fac niște aranjamente, ca să-ți continui antrenamentele într-un mod mai sigur. Ea nu vrea...

– Stai! Am lăsat furculița jos, căci îmi dispăruse orice poftă de mâncare. De unde a știut unde sunt?

– Ți-a urmărit telefonul.

– Nu se poate! am exclamat, lăsându-mă moale în scaun.

Naturalețea cu care îmi răspunsese, de parcă ar fi fost cel mai normal lucru din lume, îmi provoca greață. Stomacul mi se răzvrătise, părând brusc mai doritor să respingă prânzul decât să-l digere.

– De-asta a insistat să folosesc unul dintre telefoanele companiei voastre. N-avea nici o legătură cu economia de bani.

– Bineînțeles că avea legătură și cu asta. Însă o și liniștește.

– O liniștește? Să-și spioneze propria fiică? Asta nu-i normal, Richard. Trebuie să vezi ce se întâmplă. Mai face terapie cu doctorul Petersen?

El a avut eleganța să pară stânjenit.

– Da, bineînțeles.

– Și îi spune ce face?

– Nu știu, mi-a replicat el, bățos. Acestea sunt problemele personale ale Monicăi. Eu nu mă amestec.

Nu, nu se amesteca. O cocoloșea. Îi făcea toate capriciile. O răsfăța. Și îi îngăduia s-o ia razna cu obsesia pentru siguranța mea.

– Trebuie să meargă mai departe. Eu trebuie să merg mai departe.

– Erai neștiutoare, Eva. Ea se simte prea vinovată că nu te-a apărat. Trebuie să-i dăm posibilitatea să acționeze.

– Să acționeze? Dar mă vânează!

Mintea mi se învârtea nebunește. Cum putuse mama să-mi încalce intimitatea în halul ăsta? De ce o făcuse? Se înnebunea singură și mă târa și pe mine după ea.

– Povestea asta trebuie să înceteze.

– Se rezolvă foarte ușor. Am vorbit deja cu Clancy. Când vei mai dori să te aventurezi în Brooklyn, o să te ducă el cu mașina. S-a aranjat totul. O să fie mult mai convenabil pentru tine.

– Nu încerca să faci ca toate astea să pară că sunt pentru binele meu! Mă usturau ochii și abia-mi rețineam lacrimile de enervare. Uram felul în care vorbea despre Brooklyn, de parcă ar fi fost o țară din lumea a treia. Sunt adultă. Iau singură hotărâri. Am și afurisita de lege de partea mea!

– Eva, nu-mi vorbi mie pe tonul ăsta! Eu nu fac decât să am grijă de mama ta. Și de tine.

M-am ridicat intempestiv de la masă.

– Tu îi îngădui asta. N-o lași să se vindece și mă îmbolnăvești și pe mine.

– Stai jos! Ai nevoie de mâncare. Monica e îngrijorată că nu mănânci destul de sănătos.

– Ea e îngrijorată pentru orice, Richard. Asta este problema. Mi-am aruncat șervetul pe masă. E timpul să mă întorc la lucru.

Și i-am întors spatele, îndreptându-mă cu pași mari spre ușă, vrând să ies cât mai repede cu putință. Mi-am luat geanta pe care o lăsasem la secretara lui Stanton

și am lăsat telefonul mobil pe biroul ei. Clancy, care mă aștepta în zona de recepție, m-a urmat, iar eu aveam destul de multă minte încât să nu încerc să-l împiedic. El nu primea ordine decât de la Stanton.

Clancy m-a dus înapoi la slujbă, în timp ce eu fierbeam pe bancheta din spate. Puteam să mă plâng oricât, dar, în cele din urmă, nici eu nu eram mai bună decât Stanton, pentru că eram pe punctul să cedez. Aveam de gând să cedez și s-o las pe mama să facă tot ce vrea, pentru că mă durea sufletul să mă gândesc că suferă mai mult decât suferise deja. Era tare sensibilă și fragilă și mă iubea cu o dragoste vecină cu nebunia.

Supărarea încă nu-mi trecuse când m-am întors la Crossfire. În momentul în care Clancy s-a îndepărtat, m-am oprit pe trotuarul aglomerat, căutând din priviri un magazin de unde să-mi iau o ciocolată sau unul de unde să-mi cumpăr un telefon nou.

Până la urmă, am înconjurat toată clădirea și mi-am cumpărat șase batoane de ciocolată de la magazinul Duane Read din colțul străzii, după care m-am întors în Crossfire. Lipsisem doar o oră, însă n-aveam de gând să folosesc ora în plus pe care mi-o dăduse Mark. Simțeam nevoia să mă apuc de lucru, ca să nu mă mai gândesc la familia mea de nebuni.

Am găsit un ascensor gol, am rupt ambalajul unuia dintre batoane și am mușcat cu poftă din el. Mă străduiam din greu să mă îndop cu rația de ciocolată pe care mi-o stabilisem înainte să ajung la etajul douăzeci, când, deodată, liftul s-a oprit la etajul patru. Iar eu m-am bucurat de timpul în plus pe care oprirea aceasta mi-o oferise, ca să profit de senzația pe care mi-o dădea ciocolata neagră cu caramel care mi se topea în gură.

Ușile s-au deschis și în fața mea a apărut Gideon Cross, care vorbea cu alți doi bărbați.

Ca de obicei, mi-am pierdut răsuflarea la vederea lui, iar asta mi-a reactivat iritarea care începuse să se estompeze. De ce avea efectul ăsta asupra mea? Când aveam să mă imunizez la farmecul lui?

El aruncă o privire înăuntru și, la vederea mea, buzele i se arcuiră încet într-un surâs care mi-a oprit inima în loc.

Mda. Norocul meu de doi bani. O să devin un fel de provocare.

Zâmbetul lui Cross se șterse, lăsând loc unei ușoare încruntări.

– O să terminăm mai târziu, le aruncă el însoțitorilor săi, fără să-și desprindă ochii de la mine.

Apoi intră în lift, ridicând mâna, ca să-i împiedice să-l urmeze. Ei clipiră surprinși, mutându-și privirea de la mine la Cross și înapoi.

– Nu te grăbi, Eva!

Cross mă prinse de umăr, trăgându-mă înapoi. Ușile se închiseră, iar ascensorul se puse iar lin în mișcare.

– Ce crezi că faci? l-am repezit eu. După discuția cu Stanton, ultimul lucru de care aveam nevoie pe lume era să mai dau peste încă un mascul dominator, care să-mi comande ce să fac.

Cross mă prinse însă de antebraț, scrutându-mi chipul cu privirea intens de albastră.

– S-a întâmplat ceva. Ce e?

Electricitatea pe care deja o cunoșteam bine începu iar să-și facă simțită prezența între noi, iar starea în care mă aflam mă împingea cu și mai mare sălbăticie înspre el.

– Tu.

– Eu?

Degetele lui îmi marcau parcă umerii. Apoi îmi dădu drumul și, scoțând o cheie din buzunar, o introduse în panoul liftului. Toate luminile se stinseră, cu excepția celei din tavan.

Era iar într-un costum negru, cu dungulițe gri. Văzându-l din spate, am avut o revelație. Avea umeri destul de largi, fără să fie mătăhăloși, ceea ce îi punea în evidență talia zveltă și picioarele lungi. Șuvițele mătăsoase de păr care i se revărsau peste guler mă ademeneau să-mi înfig degetele în ele și să trag. Să-l trag tare. Chiar așa, plină de nervi, tot îl voiam. Aveam nevoie de o ceartă.

– N-am stare de tine acum, domnule Cross.

El aruncă o privire spre acul de modă veche de deasupra ușilor, care arăta etajele pe lângă care treceam.

– Pot să te ajut eu să ai.

– Nu mă interesează.

Cross îmi aruncă o privire peste umăr. Albastrul cămășii și al cravatei avea aceeași nuanță azurie ca ochii săi, iar efectul era izbitor.

– Să nu mă minți, Eva. Niciodată.

– Asta nu-i o minciună. Ce dacă sunt atrasă de tine? Probabil că așa sunt majoritatea femeilor.

Am împachetat ultima bucățică de ciocolată și am pus-o la loc în punguța pe care o scosesem din geantă. Din moment ce respiram același aer cu Gideon Cross, nu mai aveam nevoie de ciocolată.

– Însă nu mă interesează să fac absolut nimic în privința asta.

El se răsuci pe călcâie, întorcându-se din nou cu fața spre mine; un zâmbet șăgalnic îi îndulcea gura ce îndemna la păcate.

–Atracție este un cuvânt prea blând pentru asta, făcu el un gest către spațiul dintre noi.

–Poți să zici că sunt nebună, însă mie trebuie să-mi *placă* un bărbat cu adevărat, înainte să mă trezesc goală pușcă în patul lui.

–Nu ești nebună, veni replica lui. Numai că eu n-am nici timp, nici înclinație să merg la întâlniri.

–Atunci amândoi gândim la fel. Mă bucur că am stabilit cum stau lucrurile.

El se apropie și mai mult, îndreptându-și mâna spre fața mea. M-am străduit să nu mă mișc ori să-i dau satisfacția să mă vadă intimidată. Își plimbă ușor degetul mare pe colțurile gurii mele, după care își duse mâna la propriile buze. Își linse degetele, murmurând:

–Ciocolată și tu. Delicios!

M-am simțit brusc cutremurată de un frison, urmat de o durere fierbinte între coapse, fără să mă pot împiedica să-mi închipui că ling ciocolată de pe trupul lui ucigător de atrăgător. Privirea lui devenise mai întunecată, iar glasul i se transformă într-o șoaptă intimă:

–N-am dulcegării în repertoriu, Eva. Dar cunosc o mie de moduri în care să te aduc pe culmile plăcerii. Lasă-mă să-ți arăt.

Liftul începuse să încetinească. El scoase cheia din panou, iar ușile se deschiseră. M-am dus într-un colț și l-am concediat cu o fluturare a mâinii.

–Pur și simplu nu mă interesează.

–Mai vorbim noi. Și Cross mă prinse de cot și mă trase cu blândețe, dar ferm, afară din lift.

L-am urmat, căci îmi plăceau fiorii pe care-i simțeam când mă aflam în preajma lui, dar și pentru că eram curioasă să văd ce avea de spus dacă-i acordam mai mult de cinci minute din timpul meu.

Ușa de securitate se deschise atât de repede, încât nici nu trebuise să încetinească. Roșcata drăguță de la recepție se ridicase în grabă în picioare, gata să-i dea cine știe ce informație, însă el scutură din cap, nerăbdător. Fata închise gura uluită, holbându-se la mine, în timp ce treceam pe lângă ea cu pași grăbiți.

Din fericire, drumul către biroul lui Cross era scurt. Asistentul lui se ridică văzându-l că vine, însă nu rosti nici un cuvânt când observă că șeful lui nu e singur.

– Scott, preia tu toate telefoanele mele, îi ceru Cross, conducându-mă spre biroul lui, dincolo de ușile duble de sticlă.

În ciuda enervării pe care o simțeam, nu puteam să nu fiu impresionată de centrul de comandă spațios al lui Gideon Cross. Ferestre mari din tavan până în podea deschideau o priveliște pe două părți asupra orașului, iar un perete de sticlă lăsa deschis vederii restul spațiului de birouri. Unicul perete opac, față în față cu biroul masiv, era acoperit de ecrane plate, pe care rulau canale de știri din toată lumea. Erau trei zone diferite de discuții, fiecare dintre ele mai mare decât tot biroul lui Mark, și un bar pe care tronau carafe de cristal ornate cu pietre prețioase, acestea fiind singura pată de culoare într-o paletă compusă din negru, cenușiu și alb.

Cross apăsă un buton de pe biroul lui, închizând ușile, iar apoi altul, care opaciză de îndată peretele de sticlă, ascunzându-ne vederii angajaților săi. Acum, cu încăperea scăldată în nuanțele de safir ale foliei reflectorizante care acoperea ferestrele exterioare, intimitatea era asigurată. El își scoase sacoul, așezându-l pe un umeraș de crom, după care se întoarse spre locul unde rămăsesem pironită, lângă ușă.

– Vrei să bei ceva, Eva?

– Nu, mulțumesc.

Fir-ar să fie! În vestă, îmi lăsa și mai mult gura apă după el. Puteam să-mi dau chiar mai bine seama cât era de bine clădit. Ce umeri puternici avea. Cât de frumos i se încordau bicepșii și posteriorul când se mișca. El îmi arătă o sofa de piele neagră.

– Ia loc!

– Trebuie să mă întorc la lucru.

– Și eu am o întâlnire la două. Cu cât mai repede rezolvăm această problemă, cu atât mai repede ne putem întoarce la treburile noastre. Acum ia loc!

– Ce crezi că trebuie să rezolvăm?

Oftând, el mă luă în brațe ca pe o mireasă și mă duse astfel până la sofa, așezându-mă pe ea, după care luă loc lângă mine.

– Să rezolvăm obiecțiile tale. E timpul să discutăm despre ce e nevoie ca să te aduc în brațele mele.

– De un miracol.

M-am dat înapoi, mărind un pic spațiul dintre noi. Am tras de marginea fustei de un verde smarald pe care o purtam, dorindu-mi să mă fi îmbrăcat în pantaloni.

– Din punctul meu de vedere, felul în care m-ai abordat este grosolan și jignitor.

Și îngrozitor de excitant, însă n-aveam să recunosc asta niciodată.

El mă contemplă, cu ochi îngustați.

– Poate că sunt necioplit, dar sunt cinstit. Tu nu pari deloc genul de femeie care preferă dulcegării și minciuni în locul adevărului.

– Ceea ce vreau este să fiu considerată o persoană care are ceva mai mult de oferit decât o păpușă gonflabilă.

Cross se încruntă.

– Bine.

– Am terminat? am întrebat eu, ridicându-mă în picioare.

El însă mă apucă strâns de încheietură, făcându-mă să mă așez din nou.

– Mai deloc. Am stabilit câteva puncte de discuție. Simțim o atracție sexuală intensă, dar nici unul dintre noi nu vrea să meargă la o întâlnire cu celălalt. Prin urmare, spune-mi clar ce vrei, Eva. Vrei seducție? Vrei să fii sedusă?

Pe cât mă fascina această conversație, pe atât mă și indigna. Și, da, mă și ispitea. Era și greu să nu fiu ispitită, când în fața mea se afla un mascul atât de fascinant și de viril, atât de doritor să se bucure de mine. În cele din urmă, totuși, exasperarea avu câștig de cauză.

– Dacă planifici sexul ca pe o afacere îmi trece orice chef.

– Stabilirea parametrilor încă de la început reduce mult posibilitatea apariției unor speranțe exagerate și a dezamăgirilor, atunci când totul se va termina.

– Glumești? l-am provocat. Ia ascultă puțin ce spui! De ce i-ai spune sex, atunci? De ce să nu-l numim emisie seminală într-un orificiu preaprobat?

El începu să râdă, dându-și capul pe spate, fapt care avu darul să mă înfurie și mai tare. Sunetul care îi ieșea din gâtlej mă învăluia parcă într-un duș cald. Conștiința faptului că stăteam lângă el ajunsese să mă doară de-a dreptul fizic. Iar amuzamentul lui, cât se poate de pământesc, îl detrona de pe piedestalul de zeu al sexului, umanizându-l. Făcându-l din carne și sânge. Real. M-am ridicat în picioare și m-am dat înapoi, ca să nu mă poată ajunge.

– Sexul fără sentimente nu trebuie să aibă la pachet vin și trandafiri, dar, pentru numele lui Dumnezeu, indiferent ce ar apărea, sexul trebuie să fie ceva personal, chiar prietenesc. Să fie făcut cu respect reciproc, cel puțin.

Zâmbetul i se șterse de pe față, în timp ce se ridica, iar chipul i se întunecă.

– În treburile mele personale nu există semnale amestecate. Iar tu vrei să încalc această linie. Și nu găsesc nici un motiv pentru care aș face-o.

– Nu vreau să faci absolut nimic, doar să mă lași să mă întorc la lucru.

M-am îndreptat spre ușă cu pași mari și am pus mâna pe mâner, înjurând în șoaptă când mi-am dat seama că nu se mișcă.

– Dă-mi drumul, Cross!

L-am simțit că se îndrepta spre mine. S-a sprijinit cu palmele de ușa de sticlă, în jurul umerilor mei, luându-mă astfel prizonieră. Cu el atât de aproape, nu mă mai puteam gândi la autoconservare.

Puterea și intensitatea voinței lui creau un câmp de forță aproape tangibil, care m-a învăluit la apropierea lui, închizându-mă ca într-un glob, împreună cu Cross. Tot ceea ce se afla dincolo de acel glob a încetat să existe, în timp ce, în el, tot trupul meu se avânta către al lui. Faptul că avea asupra mea un efect atât de profund, de visceral, deși era atât de enervant, îmi făcuse mintea s-o ia razna. Cum de puteam fi atât de excitată de un bărbat ale cărui cuvinte ar fi trebuit să mă dezumfle total?

– Întoarce-te, Eva!

Am închis ochii, inundată de valul de excitare care se pornise la auzul tonului său autoritar. Doamne,

ce bine mirosea! Corpul lui puternic radia fierbințeală și foame, sporindu-mi și mai mult pofta nebună de el. Răspunsul meu incontrolabil era intensificat atât de enervarea pe care mi-o provocase Stanton, cât și de iritarea produsă de Cross însuși.

Îl voiam. Îl voiam cu disperare. Însă nu era deloc bun pentru mine. Serios, puteam să-mi distrug viața și singură, n-aveam nevoie de nici un ajutor.

Mi-am lipit fruntea înfierbântată de sticla rece.

– Dă-mi drumul, Cross!

– Îți dau. Îmi faci prea multe probleme.

Buzele lui îmi gâdilau urechea. Cu o mână îmi apăsa stomacul, mângâindu-mă, făcându-mă să mă lipesc de el. Era la fel de excitat ca și mine, iar penisul gros și tare ca piatra mi se freca de mijloc.

– Întoarce-te și ia-ți rămas-bun!

Dezamăgită și măcinată de regrete, m-am întors sub strânsoarea lui, sprijinindu-mă de ușă, ca să-mi răcoresc spatele înfierbântat. El stătea aplecat peste mine, cu părul negru încadrându-i chipul minunat, sprijinindu-se cu antebrațul de ușă, ca să fie mai aproape de mine. Mai că nu puteam să respir. Mâna pe care mi-o pusese pe talie se odihnea acum pe un șold, înnebunindu-mă cu strânsoarea ei ritmică. El mă privea, pârjolindu-mă cu ochii arzători.

– Sărută-mă! îmi șopti cu voce răgușită. Dă-mi măcar atât!

Mi-am lins buzele uscate, gâfâind ușor. Cu un geamăt, el se aplecă spre mine și-și lipi gura de a mea. Eram uluită de cât de moi puteau să-i fie buzele și de cât de blând le apăsau pe ale mele. Am scos un suspin, iar limba lui îmi pătrunse în gură, gustându-mi aroma cu mișcări încete. Sărutul lui era plin de siguranță,

experimentat, și avea exact atâta agresivitate cât să mă facă s-o iau razna.

Ca de la o mare depărtare, am observat că geanta îmi cădea pe podea, iar mâinile mi se înfigeau în părul lui. L-am tras de șuvițele mătăsoase, ca să-i trag gura spre mine. El scoase un mârâit, iar sărutul deveni și mai profund, în timp ce limba i se împletea excitant cu a mea. Îi simțeam bătăile nebunești ale inimii pe pieptul meu, ca o dovadă palpabilă că nu era doar un ideal de neatins, născut de imaginația mea.

Apoi el se îndepărtă de ușă și, cuprinzându-mi ceafa și fundul, mă ridică de la pământ.

– Te vreau, Eva. Indiferent câte probleme îmi faci, nu mă pot opri.

Eram lipită de el cu tot trupul, aproape pârjolită de fiecare centimetru de mușchi tare al lui. L-am sărutat și eu, cu poftă, ca și când aș fi vrut să-l devorez. Pielea îmi era jilavă și hipersensibilă, iar sânii se întăriseră și mă dureau. Clitorisul îmi zvâcnea în ritmul bătăilor demente ale inimii.

Abia dacă îmi dădeam seama ce face. Apoi am simțit că sunt pironită de canapea. Cross era deasupra mea, cu un genunchi lângă mine și cu celălalt picior pe podea. Se sprijinea în mâna stângă, iar cealaltă o petrecuse după genunchiul meu, alunecând în sus, de-a lungul coapsei, cu o mișcare fermă și posesivă.

Când ajunse în dreptul locului unde jartiera se prindea de ciorapii de mătase, respirația îi deveni șuierătoare. Își smulse privirea dintr-a mea, uitându-se în jos, ridicându-mi fusta cât mai mult, ca să mă dezgolească de la brâu în jos.

– Dumnezeule, Eva!

Vocea îi devenise aproape un muget, iar sunetul atât de primitiv îmi făcea pielea să se înfioare.

– Șeful tău are noroc că e gay.

Amețită, vedeam cum trupul lui Cross îl acoperă pe al meu, în timp ce-mi depărtam picioarele ca să-i primesc șoldurile largi. Mușchii mi se încordau, tânjind să se miște spre el, să grăbească mai mult momentul contactului dintre noi, după care tânjeam încă din clipa în care îl zărisem pentru prima dată. El își aplecă din nou capul, punând iar stăpânire pe gura mea, zdrobindu-mi buzele cu o violență bine ținută în frâu.

Și, deodată, se săltă de pe mine, sărind în picioare.

Am rămas întinsă, gâfâind și udă toată, fremătând de dorință, gata să-l primesc. După care mi-am dat seama de ce reacționase atât de ciudat.

În spatele lui se afla cineva.

Capitolul 4

Îngrozită de încălcarea bruscă a intimității noastre, am țâșnit în sus, lipindu-mă de spătarul canapelei și trăgându-mi fusta în jos.

– ... programarea de la ora două e aici.

După o clipă nesfârșită, mi-am dat seama, în cele din urmă, că eu și Cross eram tot singuri în încăpere și că vocea pe care o auzisem venea dintr-un interfon. Cross stătea la celălalt capăt al canapelei, roșu la față și încruntat, respirând greu. Nodul de la cravată îi era slăbit, iar prin prohab i se ghicea o erecție impresionantă.

În minte mi-a apărut viziunea de coșmar a felului în care arătam eu. Și mai și întârziasem la lucru.

– Dumnezeule! își flutură el mâinile în aer. E miezul afurisitei de zile! În afurisitul meu de birou!

M-am ridicat în picioare, încercând să mă aranjez. El se îndreptă iar spre mine, suflecându-mi iar fusta.

– Vino!

Eram furioasă pentru că lăsasem să se întâmple una ca asta, când trebuia să fiu înapoi la lucru, așa că l-am plesnit peste mâini.

– Oprește-te! Lasă-mă-n pace!

– Taci, Eva, mârâi el, prinzându-mă de tivul bluzei de mătase neagră și aranjând-o, în așa fel încât nasturii să formeze iar o linie dreaptă între sâni. Pe urmă îmi trase fusta în jos, netezind-o cu mâini calme, de expert. Aranjează-ți părul!

Apoi își luă sacoul și se îmbrăcă din nou, după care își aranjă cravata. Amândoi am ajuns la ușă în același timp și, când m-am aplecat să-mi iau geanta, s-a aplecat și el și m-a prins de bărbie, obligându-mă să-l privesc.

– Hei, mi s-a adresat cu glas blând, spune-mi te simți bine?

Mă ustura gâtul, eram excitată, furioasă și cât se poate de stânjenită. Nu-mi pierdusem niciodată mințile în halul ăsta. Și uram faptul că mi se întâmplase asta cu el, cu un bărbat care privea intimitatea sexuală într-un mod atât de distant, încât numai gândul la asta și mă arunca în depresie. Am scuturat din cap.

– Arăt ca și cum m-aș simți bine?

– Arăți frumoasă și numai bună să ți-o trag. Te vreau atât de rău, că mă doare. Sunt periculos de aproape de punctul în care te-aș arunca înapoi pe canapea și te-aș aduce la atâtea orgasme până când ai să te rogi de mine să mă opresc.

– N-ai cum să fii acuzat că ai un limbaj delicat, am murmurat, dându-mi seama că nu mă simțeam jignită.

De fapt, grosolănia poftei lui de mine acționa ca un afrodisiac puternic. Mi-am luat geanta și m-am ridicat

nesigură în picioare. Trebuia să mă îndepărtez de el. Iar după ce aveam să plec de la lucru, trebuia să rămân singură, cu un pahar mare de vin. Cross se ridică odată cu mine.

– Termin la ora cinci și vin să te iau atunci.

– Nu, în nici un caz. Asta nu schimbă nimic.

– Pe naiba că nu!

– Nu te umfla în pene, Cross! Mi-am pierdut capul pentru o secundă, dar tot nu vreau ce vrei tu.

Degetele lui strângeau clanța.

– Ba da, vrei. Numai că nu vrei în felul în care vreau să-ți dau eu. Așa că vom revizui și vom corecta.

Iar afaceri! Tranșant. M-am înfoiat toată.

Mi-am pus mâna peste a lui și am tras de clanță, strecurându-mă pe sub brațul lui ca să pot ieși pe ușă. Asistentul lui se ridică rapid, rămânând cu gura căscată, urmat de femeia și de cei doi bărbați care îl așteptau pe Crosss. În timp ce mă îndepărtam, l-am auzit vorbind cu ei.

– Scott vă va conduce în biroul meu. Vin și eu imediat.

M-a ajuns din urmă la recepție, cuprinzându-mă de talie, cu mâna furișată spre șold. N-aveam nici un chef să fac vreo scenă, așa că am așteptat până am ajuns la lifturi, ca să-l pot respinge. El rămase calm și apăsă pe butonul de chemare a liftului.

– La cinci, Eva.

– Sunt ocupată, am replicat, cu ochii ațintiți asupra butonului aprins.

– Atunci mâine.

– Sunt ocupată tot weekendul.

– Cu cine? întrebă el încordat, făcând un pas în fața mea.

–Nu e treaba...

Mâna lui îmi acoperi gura.

–Oprește-te! Atunci spune-mi când. Și înainte să spui că niciodată, uită-te bine la mine și zi-mi dacă vezi în fața ta un bărbat ușor de descurajat.

Chipul îi era dur, iar privirea din ochii îngustați, cât se poate de hotărâtă. M-a trecut un fior. Nu eram sigură că pot câștiga o bătălie a voințelor împotriva lui Gideon Cross. Am înghițit în sec, așteptând până și-a lăsat mâna jos, după care am spus:

–Cred că avem nevoie amândoi să ne calmăm un pic. Am nevoie de câteva zile ca să mă gândesc.

–Luni, după lucru, insistă el.

Sosise liftul și am urcat, iar apoi, întorcându-mă spre el, am contraatacat:

–Luni la prânz.

Aveam doar o oră la dispoziție, ceea ce reprezenta o scăpare garantată. Chiar înainte să se închidă ușile, el a punctat:

–O s-o facem, Eva.

Dar asta suna la fel de mult a amenințare, cât și a promisiune.

–Nu te agita, Eva, mi se adresă Mark la două și un sfert, când m-am întors la lucru. N-ai pierdut nimic. Am luat prânzul mai târziu cu domnul Leaman. Acum am picat și eu.

–Mulțumesc.

Indiferent ce mi-ar fi zis, tot mă simțeam îngrozitor. Dimineața de vineri, în care muncisem pe rupte, părea să fi trecut în urmă cu o lună.

Am lucrat fără oprire până la cinci, discutând despre un fast-food care ne era client și gândindu-ne la câteva

întorsături pentru o reclamă la un lanț de magazine cu legume organice.

– Ia te uită ce combinație ciudată! se amuzase Mark, fără să știe câtă dreptate avea cu replica asta în ceea ce privește viața mea personală.

Abia îmi închisesem computerul și îmi scoteam geanta din dulap, când a început să-mi sune telefonul. Am aruncat o ocheadă către ceas, am văzut că e cinci fix și, o clipă, m-am gândit să-l ignor pentru că, din punct de vedere tehnic, ziua de lucru se terminase.

Numai că încă mă simțeam foarte prost pentru că lipsisem atât de mult la prânz, așa că mi-am zis că asta face parte din pedeapsă și am răspuns.

– Biroul lui Mark...

– Eva, draga mea! Richard zice că ți-ai uitat mobilul la biroul lui.

Am oftat și m-am prăbușit pe scaun. Îmi și imaginam batista mototolită care era nedespărțită de obicei de tonul plin de anxietate al mamei. Mă umplea de o mie de nervi și, în același timp, îmi rupea inima.

– Bună, mamă! Ce mai faci?

– Eu sunt foarte bine. Mulțumesc.

Vocea mamei părea în același timp copilărească și senzuală, ca o combinație de Marilyn Monroe și Scarlett Johansson.

– Clancy ți-a lăsat mobilul la portar, la tine acasă. N-ar trebui să pleci nicăieri fără el. Nu știi niciodată când ai nevoie să dai un telefon...

Mă gândisem cum să fac să păstrez mobilul ăla și să redirecționez convorbirile la un număr nou, pe care să nu i-l dau mamei, însă nu asta mă preocupa acum.

– Ce spune doctorul Petersen despre faptul că mi-ai pus mobilul sub urmărire?

Tăcerea care se lăsase la celălalt capăt al liniei era mai mult decât grăitoare.

– Doctorul Petersen știe că-mi fac griji pentru tine.

Mi-am frecat puntea nasului, anunțând-o:

– Mamă, cred că este timpul să avem încă o ședință în trei.

– A... da, cum să nu! El mi-a și zis că ar vrea să te vadă din nou.

„Probabil pentru că o fi bănuind că tu nu-i spui prea multe.“ Am schimbat subiectul:

– Îmi place foarte mult la noua mea slujbă.

– Asta este excelent, Eva! Șeful tău se poartă bine cu tine?

– Da, e un tip minunat. Nici nu puteam să-mi doresc ceva mai bun.

– E frumos?

– Da, foarte, am zâmbit eu. Și e luat.

– Fir-ar să fie! Așa se întâmplă mereu cu ăia buni, râse ea, făcându-mă să zâmbesc și mai mult.

Îmi plăcea enorm s-o văd fericită. Doream să fie fericită cât mai des.

– Abia aștept să te văd mâine la dineul de binefacere.

Monica Tramell Barker Mitchell Stanton era în elementul ei la reuniunile sociale; era o frumusețe strălucitoare, poleită cu aur, căreia nu-i lipsise niciodată atenția bărbaților.

– Hai să ne petrecem toată ziua împreună, propuse mama pe nerăsuflate. Tu, eu și Cary. O să mergem la un spa, ne aranjăm și ne înfrumusețăm. Sunt sigură că nu te dai în lături de la un masaj după ce-ai muncit așa din greu.

– Sigur că n-o să refuz așa ceva. Și știu că și lui Cary o să-i placă la nebunie.

– Abia aștept! Să trimit mașina după voi pe la ora unsprezece?

– O să fim gata.

După ce am închis, m-am lăsat pe spate, oftând; tânjeam după o baie fierbinte și după un orgasm. Nu-mi păsa deloc dacă Gideon Cross ar fi aflat, cine știe cum, că mă masturbam cu gândul la el. Faptul că mă simțeam frustrată din punct de vedere sexual îmi slăbea poziția și știam prea bine că el nu simțea același lucru. N-aveam nici un dubiu că, la sfârșitul zilei, el avea la dispoziție un orificiu preaprobat.

În timp ce-mi scoteam pantofii, ca să-i pun pe cei de stradă, telefonul a sunat din nou. Rareori reușeai să-i distragi atenția mamei pentru mult timp. Cele cinci minute care trecuseră de când închisesem fuseseră de ajuns pentru ea ca să-și dea seama că problema mobilului încă nu fusese rezolvată. M-am gândit din nou să ignor sunetul soneriei, însă nu voiam să iau acasă nimic din mizeria acestei zile. Am răspuns cu salutul obișnuit, însă fără aplombul pe care îl aveam de obicei.

– Încă mă gândesc la tine.

Răgușeala catifelată a vocii lui Cross, care mă inunda de atâta ușurare, m-a făcut să-mi dau seama că sperasem s-o aud din nou. Astăzi.

Dumnezeule! Dorința era atât de acută, încât mi-am dat seama că devenise un drog pentru corpul meu, sursa primară a unei amețeli foarte profunde.

– Te simt încă, Eva. Îți simt gustul. Sunt în erecție încă de când ai plecat, deși am avut două întâlniri

și o teleconferință. Ai câștigat un avantaj, spune-mi ce ceri.

– A, am șoptit. Stai să mă gândesc.

L-am lăsat să aștepte puțin, zâmbind la amintirea comentariului lui Cary despre învinețirea bijuteriilor de familie.

– Hmm... nu-mi vine nimic în minte. Dar am un sfat prietenesc. Du-te și distrează-te cu vreo femeie care îți salivează la picioare și te face să te simți ca un zeu. Trage-i-o până nu mai puteți să mergeți. Când o să ne întâlnim luni vei fi scăpat de toată nebunia, iar viața ta o să se întoarcă la ordinea ei obsesiv-compulsivă obișnuită.

În receptor se auzi un scârțâit de piele, așa că mi-am închipuit că se se lăsase pe spate în fotoliu.

– Eva, ai avut un singur permis de liberă trecere. Data viitoare când o să-ți bați joc de inteligența mea, o să primești o bătaie la fund.

– Nu-mi plac lucrurile astea.

Totuși, avertismentul, dat pe vocea asta, mă excitase enorm. Fără îndoială, vorbise Domnul Întunecat și Primejdios.

– O să discutăm. Între timp, spune-mi ce *îți place*.

M-am ridicat.

– Cu siguranță că ai vocea potrivită pentru sexul la telefon, dar trebuie să plec. Am întâlnire cu vibratorul meu.

Ar fi trebuit să închid, ca să mă bucur din plin de efectul refuzului categoric, însă n-am putut rezista impulsului de a afla dacă jubila, așa cum îmi închipuiam. Pe lângă asta, era și amuzant să vorbesc cu el.

– O, Eva! îmi rosti el numele, torcând voluptuos. Ești hotărâtă să mă faci să cad în genunchi, nu-i așa?

Cât o să-mi ia ca să ajungem într-o partidă în trei cu BOB[1]?

Am ignorat ambele întrebări, aruncându-mi pe umăr geanta, bucuroasă că n-are cum să vadă în ce hal îmi tremură mâinile. Nu pentru că vorbisem cu Gideon Cross despre Iubiți Acționați de Baterii. În viața mea nu discutasem deschis cu vreun bărbat despre masturbare, ca să nu mai vorbesc de un bărbat care era un străin pentru mine din toate punctele de vedere.

—Eu și BOB suntem împreună de mult timp; știm foarte bine care dintre noi a fost mai mai folosit și nu sunt eu aceea. Noapte bună, Gideon!

Am închis și am luat-o în jos pe scări, hotărând că o coborâre de douăzeci de etaje poate îndeplini dublul scop de tactică de evitare și de înlocuire a unei vizite la sala de sport.

Eram atât de încântată că am ajuns acasă după ziua pe care o avusesem, încât am intrat dansând pe ușa apartamentului. Inima îmi cânta de bucurie că sunt acasă, iar țopăielile mele au fost de ajuns ca să-i facă să tresară pe cei doi de pe canapea.

—Oh! am exclamat, tresărind la rândul meu, din cauza propriei prostii.

Cary nu se afla într-o poziție compromițătoare cu oaspetele său când am intrat, dar stăteau destul de aproape unul de celălalt pentru ca asta să sugereze intimitate.

M-am gândit plină de invidie la Gideon Cross, care preferase să smulgă toată intimitatea din cel mai intim act pe care mi-l puteam închipui. Avusesem aventuri de o noapte și prieteni sexuali, și nimeni nu știa

---

[1] Battery Operated Boyfriend – denumire ironică pentru vibrator

mai bine decât mine că a face sex și a face dragoste sunt două lucruri foarte diferite, însă nu mă gândisem niciodată că aș putea să văd sexul ca pe o strângere de mână. Mi se părea trist că așa vedea lucrurile Cross, chiar dacă el nu era nici pe departe un bărbat care să inspire milă ori compătimire.

– Bună, fetițo! mă salută Cary, ridicându-se în picioare. Speram să ajungi înainte ca Trey să plece.

– Am curs peste o oră, explică Trey, înconjurând măsuța de cafea, în timp ce eu îmi lăsam geanta pe un scaun de lângă barul unde luam micul dejun. Dar mă bucur că am putut să te întâlnesc înainte să plec.

– Și eu mă bucur.

I-am strâns mâna pe care mi-o întinsese, măsurându-l cu o privire rapidă. Am bănuit că e cam de vârsta mea. Înălțime medie și destul de musculos. Avea părul blond ciufulit, ochi căprui și blânzi și un nas care cu siguranță că fusese rupt cândva.

– Vă deranjează dacă beau și eu un pahar de vin? Am avut o zi grea.

– Dă-i drumul, veni replica lui Trey.

– Îmi torn și eu unul.

Și Cary veni lângă noi la bar. Purta niște blugi negri largi și un pulover lăsat pe un umăr. Arăta nonșalant și elegant în același timp și reușise în mod nemaipomenit să-și pună în valoare părul închis la culoare și ochii de smarald.

M-am dus la frigiderul unde țineam vinul și am scos o sticlă la întâmplare.

Cu mâinile vârâte în buzunarele blugilor, Trey se întorsese pe călcâie, vorbind încetișor cu Cary, în timp ce eu scoteam dopul și turnam în pahare. Telefonul sună, așa că am ridicat receptorul agățat de perete.

– Alo?

– Alo, Eva? Sunt Parker Smith.

– Bună, Parker! am răspuns, sprijinindu-mă de blat. Ce mai faci?

– Sper că nu te superi că te-am sunat. Tatăl tău vitreg mi-a dat numărul ăsta.

Uf! Avusesem o porție zdravănă de Stanton pentru o singură zi.

– Nu mă supăr deloc. Ce s-a întâmplat?

– Sincer? Totul pare desprins dintr-o poveste acum. Tatăl tău e ca zâna cea bună pentru mine. Face niște schimbări legate de securitate la sala mea, precum și niște îmbunătățiri de care aveam mare nevoie. De-asta am sunat. Toată săptămâna viitoare, sala n-o să poată fi folosită. O să reluăm orele luni, peste o săptămână.

Am închis ochii, străduindu-mă să înăbuș o izbucnire de exasperare. Nu era vina lui Parker că Stanton și mama erau ultraprotectori și disperați să aibă controlul. Fără îndoială că nu-și dădeau seama de ironia faptului că mă apărau în timp ce eu eram înconjurată de oameni care se antrenau ca să facă exact acest lucru.

– Sună bine. Abia aștept. Îmi place foarte mult ideea să mă antrenez cu tine.

– Și eu abia aștept. Să știi că o să te pun la lucru din greu, Eva. Părinții tăi n-o să regrete nici un bănuț.

Am pus un pahar plin în fața lui Cary și am luat o înghițitură zdravănă din al meu. Niciodată nu încetase să mă uimească faptul că banii îi puteau face pe oameni să coopereze așa de bine. Dar nu era vina lui Parker.

– N-am de ce să mă plâng.

– O să începem săptămâna viitoare. Șoferul tău are programul.

– Perfect, ne vedem atunci.

Am închis, remarcând fără să vreau ocheada pe care Trey i-o aruncase lui Cary atunci când credea că nici unul dintre noi nu se uită la el. Era o privire blândă, plină de un dulce dor, și mi-a adus aminte că problemele mele pot să aștepte.

– Trey, îmi pare rău că te-am prins chiar pe picior de plecare. Ai timp pentru o pizza miercuri seară? Mi-ar plăcea să ne spunem mai mult decât „bună“ și „la revedere“.

– Am ore, îmi zâmbi el cu regret, privindu-l iar pieziș pe Cary. Dar aș putea veni marți.

– Ar fi perfect, i-am întors și eu zâmbetul. Putem să comandăm o pizza și să ne uităm la un film.

– Da, mi-ar plăcea.

Cary mi-a trimis o bezea drept răsplată, în timp ce-l conducea pe Trey. Întors în bucătărie, își luă vinul și-mi zise:

– OK, acum dă totul afară, Eva! Pari stresată.

– Chiar așa sunt, am răspuns, înhățând sticla de vin și îndreptându-mă spre living.

– Din cauza lui Gideon Cross, nu?

– Evident, dar nu vreau să vorbesc de el.

Deși felul în care mă urmărea îmi tăia respirația, scopul lui mi se părea oribil.

– Mai bine hai să vorbim despre tine și Trey. Cum v-ați cunoscut?

– L-am întâlnit la un job. Lucrează cu jumătate de normă ca asistent al unui fotograf. Arată bine, nu? mă întrebă Cary, cu ochi strălucitori de fericire. Și este un adevărat gentleman. În felul ăla de modă veche.

– Cine ar fi crezut că a mai rămas vreunul în viață? am mormăit, după care mi-am golit primul pahar.

– Ce înseamnă asta?

– Nimic. Îmi pare rău, Cary. Pare un tip grozav și e evident că te place mult. Studiază fotografia?

– Medicină veterinară.

– Uau! Super!

– Și eu cred la fel. Dar hai să-l lăsăm un minut pe Trey. Mai bine spune-mi ce te roade. Zi-mi tot!

– Mama, am oftat. A aflat despre interesul meu pentru sala lui Parker și acum a luat-o razna.

– Ce? Dar cum a aflat? Jur că eu n-am spus nimic nimănui.

– Știu că n-ai spus. Nici măcar nu mi-a trecut prin minte așa ceva. Am luat sticla și mi-am umplut încă un pahar, apoi am continuat: Ce zici de asta? Mi-a pus telefonul sub urmărire.

– Serios? își înălță Cary sprâncenele, uimit. Asta îți dă fiori reci.

– Știu, nu-i așa? Asta i-am zis și eu lui Stanton, dar nici n-a vrut să audă.

– Ei, la dracu'! făcu el, trecându-și o mână prin bretonul lung. Și ce-o să faci?

– Îmi iau un alt telefon. Și o să am o întâlnire cu dr. Petersen, ca să văd dacă n-o poate face să-și bage un pic mințile în cap.

– Bună mișcare! Arunci pisica în curtea psihanalistului ei. Și cu slujba ta cum stai? E-n regulă? Continuă să-ți placă?

– Absolut.

Mi-am lăsat capul pe pernele canapelei și am închis ochii.

– Slujba și cu tine sunteți colacul meu de salvare acum.

–Și ce-i cu tânărul ăla sexy și jdemiliardar care vrea să ți-o tragă? Hai, Eva! Știi că mor de curiozitate. Ce s-a întâmplat?

Normal că i-am povestit totul. Voiam foarte mult să aflu ce părere are despre asta. Însă, când am terminat, a rămas tăcut. Am ridicat capul să mă uit la el și am observat că ochii îi străluceau și-și mușca buzele.

–Cary? La ce te gândești?

–Simt că din povestea asta cam ies scântei, râse el, iar sunetul cald și masculin alungă în parte enervarea pe care o simțeam. Trebuie să fie tare confuz acum. Aș fi dat o avere să-i văd mutra când i-ai dat peste nas cu faza aia când voia să te bată la fund.

–Nu-mi vine să cred că a putut să-mi spună una ca asta.

Numai amintirea vocii lui Cross când aruncase amenințarea aceea îmi umezise palmele atât de mult, că lăsasem urme pe pahar.

–Ce plăceri ciudate are individul ăsta?

–Bătaia la fund nu este perversiune. În plus, pe canapea era cât pe-aci să adopte poziția misionarului, așa că sigur nu e împotriva chestiilor de bază.

Se trânti și el alături de mine, cu chipul frumos luminat de un zâmbet strălucitor.

–Tu ești o provocare uriașă pentru un tip care cu siguranță are parte de multe. Și e gata să facă și concesii, numai ca să te aibă, chestie cu care pot să pariez că nu-i deloc obișnuit. Așa că spune-i ce vrei.

Am turnat restul de vin în pahare, simțindu-mă ceva mai bine cu un pic de alcool în sânge.

–Ce vreau eu? În afară de ceea ce-i foarte clar? Suntem total incompatibili.

–Așa ai numi tu ceea ce s-a petrecut pe canapea?

–Hai, Cary, las-o baltă! M-a luat pe sus și mi-a cerut să mi-o trag cu el. Exact așa au stat lucrurile. Până și un tip pe care-l agăț în vreun bar se poartă cu mai multă delicatețe. „Bună, cum te cheamă? Vii des pe aici? Cine e prietenul tău? Ce bei? Ai vrea să dansezi? Lucrezi prin apropiere?“

–Bine, bine, am priceput, zise el, punându-și paharul pe masă. Hai să ieșim! Mergem într-un bar. Dansăm până picăm. Și poate găsim niște tipi cu care să vorbești.

–Sau care măcar să îmi facă cinste cu un pahar.

–Hai, că și Cross ți-a oferit unul la el în birou.

Am scuturat din cap și m-am ridicat.

–Cum zici tu. Stai să fac un duș și mergem.

M-am aruncat în vâltoarea vieții de club de parcă mi-era teamă că o să dispară a doua zi. Eu și Cary am bătut cluburile de prin tot centrul orașului, de la Tribeca până în East Village, aruncând prostește banii pe consumație și distrându-ne de minune. Am dansat până am ajuns să simt c-o să-mi cadă picioarele, dar m-am încăpățânat s-o țin tot așa până când și Cary a început să se plângă că îl rod ghetele.

Tocmai ne împleticeam la ieșirea dintr-un club techno-pop, plănuind să mergem să-mi cumpăr niște papuci flip-flop dintr-un magazin Walgreen din apropiere, când am dat peste un tip care făcea reclamă la un lounge bar aflat la câteva străzi distanță.

–E un loc excelent ca să vă odihniți o vreme, ne informă, fără obișnuitul zâmbet strălucitor sau agitația exagerată la care recurg majoritatea celor care fac reclamă pe stradă.

Hainele lui – blugi negri și un pulover pe gât – erau mai elegante decât în mod obișnuit, fapt care m-a

intrigat. Și nu avea nici fluturași sau materiale promoționale. Îmi înmânase doar o carte de vizită din hârtie tip papirus, cu un font auriu ce reflecta lumina firmelor din jurul nostru. Mi-am pus în minte s-o păstrez, ca pe un exemplu excelent de reclamă tipărită.

Un val de trecători grăbiți forfotea în jurul nostru. Cary se zgâia la literele reclamei, căci băuse ceva mai mult decât mine.

– Pare șic.

– Arătați-le cartea asta de vizită, ne îndemnă tipul care făcea promoție. Așa o să aveți intrarea liberă.

– Ce drăguț! Cary mă luă de braț, trăgându-mă după el. Poate că într-un local șic o să dai și tu peste un tip de calitate.

Când am ajuns în locul cu pricina, picioarele mă terminaseră de-a dreptul, dar am încetat să mă plâng la vederea intrării superbe. Coada făcută de cei care voiau să intre era foarte lungă, întinzându-se de-a lungul străzii până după colț. Vocea emoționantă a lui Amy Winehouse răzbătea dinăuntru, iar pe ușile deschise ieșeau, cu zâmbete largi, clienți foarte bine îmbrăcați.

Exact așa cum ne spusese bărbatul, cartea de vizită s-a dovedit a fi cheia fermecată care ne-a permis intrarea imediată și liberă. Una dintre hostese, o tipă superbă, ne-a dus sus, la un bar liniștit, destinat VIP-urilor, care dădea către scenă și către ringul de dans de dedesubt. Am fost conduși către un loc micuț, lângă balcon, și ne-am așezat la o masă mărginită de două canapele de catifea, în formă de semilună. Fata ne-a pus pe masă un meniu de băuturi și ne-a anunțat:

– Băuturile sunt din partea casei. Distracție plăcută!

– Uau! fluieră Cary. Ne-am scos.

–Cred că tipul cu promoția te-o fi recunoscut, probabil, dintr-o reclamă.

–N-ar fi tare? a rânjit el. Doamne, asta chiar că-i o noapte bestială! M-am distrat cu prietena mea cea mai bună și m-am îndrăgostit de un tip nemaipomenit.

–Cum?

–Cred că m-am hotărât să văd până unde merg lucrurile cu Trey.

Vestea asta m-a bucurat enorm. Aveam impresia că aștept de o veșnicie să-l văd că găsește un bărbat care să se poarte frumos cu el.

–Ți-a cerut să ieșiți împreună?

–Nu, dar nu cred că e din cauză că nu vrea. Dădu din umeri, netezindu-și tricoul sfâșiat artistic. Arăta foarte sexy și sălbatic, în pantaloni negri de piele și brățări cu ținte. Cred că vrea să-și dea mai întâi seama cum stă treaba cu tine. S-a cam înnegrit la față când i-am spus că locuiesc cu o femeie și că am venit din celălalt capăt al țării ca să fiu cu tine. Se teme să nu fiu bisexual și amorezat în secret de tine. De-asta am vrut să vă întâlniți azi, ca să-și dea seama cum suntem noi doi împreună.

–Îmi pare rău, Cary. O să încerc să-l liniștesc în privința asta.

–Nu-i vina ta. Nu-ți face probleme! Lucrurile o să se rezolve dacă va fi să fie.

În ciuda asigurărilor lui, nu mă simțeam deloc mai bine. Încercam să-mi dau seama dacă pot să-l ajut în vreun fel.

Doi tipi se opriră lângă masa noastră.

–Putem să ne așezăm și noi aici? întrebă cel mai înalt dintre ei.

M-am uitat la Cary, apoi la cei doi. Ai fi zis că sunt frați și erau foarte atrăgători. Amândoi zâmbeau încrezători, arătând siguri pe ei, cu o atitudine nonșalantă. Era cât pe-aci să spun „Sigur că da!", când o mână caldă mi se așeză pe umărul gol, într-o strânsoare fermă.

– Cea de aici nu e liberă.

În fața mea, Cary rămăsese cu gura căscată, în timp ce Gideon Cross înconjura grăbit canapeaua și-i întindea mâna.

– Taylor. Gideon Cross, se prezentă el.

– Cary Taylor, preciză prietenul meu, strângându-i mâna lui Gideon cu un zâmbet larg. Dar știai deja. Mă bucur să te întâlnesc. Am auzit multe despre tine.

Îmi venea să-l omor. Chiar mă gândeam serios s-o fac în acel moment.

– E bine de știut.

Gideon se așezase pe locul de lângă mine, cu mâna întinsă pe la spatele meu, ca să-mi poată mângâia din când în când, ca din întâmplare, posesiv, brațul.

– Atunci poate că mai este vreo speranță pentru mine.

Răsucindu-mă, m-am întors cu fața spre el, șuierându-i nervoasă:

– Ce faci?

El îmi aruncă o privire grea.

– Tot ce trebuie.

– Eu mă duc să dansez, ne anunță Cary, în picioare, cu un zâmbet șmecher pe chip. Mă întorc repede.

Și fără să ia în seamă privirea mea rugătoare, prietenul meu cel mai bun îmi trimise o bezea și plecă, împreună cu cei doi tipi. Mă uitam după ei cu inima bătând nebunește. După încă un minut, ideea de a-l ignora pe Gideon devenise nu numai ridicolă, ci și imposibilă.

L-am măsurat din priviri. Purta pantaloni de un cenușiu ca grafitul și un pulover negru, cu anchior, iar efectul general era de sofisticare neglijentă. Îmi plăcea la nebunie cum arată și mă simțeam atrasă de blândețea pe care i-o oferea, deși știam prea bine că nu era decât o iluzie. Era un tip dur în foarte multe privințe.

Am inspirat adânc, simțind că trebuie să fac un efort ca să socializez cu el. La urma urmelor, nu de asta fusesem nemulțumită în primul rând? De faptul că voia să sară peste etapa cunoașterii reciproce și să ajungă direct în pat?

– Arăți... și am făcut o pauză.

„Fantastic. Nemaipomenit. Uluitor. Al dracu' de sexy…" În cele din urmă, am găsit o replică prăpădită:

– Îmi place cum arăți.

– Ia te uită, îți place și la mine ceva, își arcui el o sprânceană. Să înțeleg că e vorba despre ansamblu, în general? Sau îți plac doar hainele? Numai puloverul? Ori poate pantalonii?

Tonul ironic pe care rostise aceste cuvinte m-a scos din sărite:

– Și dacă spun că-mi place doar puloverul?

– Atunci îmi cumpăr douăsprezece la fel și le port în fiecare zi.

– Ar fi păcat.

– Nu-ți place puloverul?

Se bosumflase și arunca frazele într-o avalanșă rapidă. Eu îmi frământam fără contenire mâinile în poală.

– Îmi place puloverul, dar îmi plac și costumele.

S-a uitat lung la mine timp de un minut, după care a încuviințat din cap.

– Cum a fost întâlnirea cu BOB?

La dracu'! I-am evitat privirea. Era mult mai ușor să trăncănești despre masturbare la telefon. Însă muream de rușine să vorbesc sub privirea aceea albastră scormonitoare.

– Eu nu sunt genul care povestește la toți ce face.

Îmi atinse ușor obrazul cu degetele, murmurând:

– Te-ai înroșit.

Se simțea din vocea lui că era amuzat de asta, așa că am schimbat repede subiectul.

– Vii des pe aici?

Rahat! De unde-oi fi scos și clișeul ăsta?

El mă apucă de una dintre mâinile pe care le țineam în poală, mângâindu-mi ușor palma.

– Numai când e necesar.

Fiorul rece al geloziei mă făcu să încremenesc. M-am uitat la el, chiar dacă eram furioasă pe mine că-mi păsa de asta.

– Cum adică? Atunci când umbli după vreuna?

Buzele lui Gideon se arcuiră într-un zâmbet sincer, care mă izbi de-a dreptul.

– Când trebuie să iau decizii care costă foarte mult. Clubul ăsta e al meu, Eva.

Evident că era al lui. Fir-ar!

O chelneriță drăguță puse pe masă două băuturi rozalii cu gheață, servite în pahare pătrate. Îl privi pe Gideon, adresându-i un zâmbet ce promitea un flirt.

– Poftiți, domnule Cross. Două pahare de Stoli Elite cu coacăze. Vă mai pot aduce și altceva?

– Atât, deocamdată. Mulțumesc.

Se vedea de la o poștă că fata tânjea să intre pe lista preaprobatelor și m-am zbârlit, dar gândul mi-a fugit repede la băuturile servite. Era băutura mea preferată când mergeam în cluburi; asta băusem toată noaptea.

Aveam nervii întinși la maximum. Mă uitam la el; a luat o gură din pahar, a plimbat-o pe limbă ca pe un vin de soi, după care a înghițit. Felul în care i se mișca mărul lui Adam îmi provoca o excitare imensă, dar asta nu era nimic în comparație cu intensitatea privirii în care mă învăluise.

–Nu-i rău, murmură. Să-mi spui dacă îl preparăm bine aici.

Și m-a sărutat. S-a mișcat repede, însă mi-am dat seama că vine spre mine și nu m-am ferit. Avea gura rece, plină de aroma coacăzelor în alcool. Delicios! Toate emoțiile și energiile haotice care se zvârcoleau în mine au devenit deodată prea intense ca să le mai pot suporta. Mi-am înfipt mâna în părul lui superb și m-am agățat strâns de el, făcându-l să rămână nemișcat, în timp ce-i sugeam limba. Geamătul pe care îl scoase era cel mai erotic sunet pe care îl auzisem vreodată, făcându-mi coapsele să se strângă dureros.

Apoi m-am smuls, înghițind cu lăcomie aerul, șocată de violența reacției pe care o avusesem.

Gideon însă m-a urmat, frecându-și nasul de obrazul meu și mângâindu-mi urechea cu buzele. Și el respira greu, iar sunetul pe care îl făcea gheața în paharul lui, lovindu-se de sticlă, îmi ducea la paroxism simțurile înnebunite.

–Trebuie să intru în tine, Eva, îmi șopti răgușit. Tânjesc după tine.

Privirea îmi căzu pe băutura de pe masă, în timp ce gândurile îmi goneau frenetic prin cap, ca o sarabandă de impresii, amintiri și confuzie.

–De unde ai știut?

Limba lui îmi desena conturul urechii, făcându-mă să tremur din tot corpul. Simțeam că fiecare celulă din

trupul meu năzuiește spre el. Strădania de a-i rezista îmi cerea o imensă energie, secătuindu-mă de puteri, epuizându-mă.

–Ce să știu? a întrebat.

–Ce-mi place să beau. Cum îl cheamă pe Cary.

El inspiră adânc, după care se îndepărtă de mine. Își așeză paharul pe masă și își schimbă poziția, punându-și un genunchi pe canapea, între noi, ca să mă poată privi în față.

–Ceva mai devreme ai fost în alt club care-mi aparține. Cardul tău a fost observat și ceea ce ai băut a fost înregistrat. Iar Cary Taylor este înregistrat în contractul de închiriere pentru apartamentul tău.

Camera se învârtea cu mine. Nu se poate... Telefonul meu mobil. Cardul meu. Afurisitul meu de apartament. Nici nu mai puteam să respir. Blocată între mama și Gideon, începeam să mă simt cuprinsă de claustrofobie.

–Eva! Dumnezeule, te-ai albit ca varul! Îmi dădu un pahar. Bea!

Era Stolichnaya cu coacăze. L-am dat pe gât, golindu-l. Stomacul mi s-a revoltat o clipă, apoi totul a revenit la normal.

–Tu ești și proprietarul clădirii în care locuiesc? aproape că am gemut.

–În mod destul de ciudat, da.

Se mută, așezându-se la masă cu fața la mine și înconjurându-mă cu picioarele. Îmi luă paharul din mână și-l puse pe masă, încălzindu-mi mâinile înghețate cu ale lui.

–Gideon, tu ești nebun?

–Asta e o întrebare serioasă? întrebă el, cu urma unui zâmbet pe față.

– Da. Da, este. Mama mea mă urmărește la tot pasul și se duce la un psihiatru. Ai și tu unul?

– Nu în momentul de față, însă m-ai înnebunit destul ca să iau în considerare posibilitatea asta.

– Prin urmare, nu te porți așa de obicei? Sau da?

Inima îmi bătea atât de puternic, încât puteam să aud sângele bubuindu-mi în timpane. El își trecu o mână prin păr, aranjându-și șuvițele pe care i le răvășisem când îl sărutasem.

– Am accesat informațiile pe care mi le-ai pus la dispoziție în mod voluntar.

– Nu ție! Nu pentru ceea ce le-ai folosit! Asta cu siguranță că violează vreo lege a intimității. Mă uitam la el, confuză cum nu mai fusesem niciodată. De ce ai vrut să faci asta?

A avut măcar bunul-simț să pară enervat:

– Ca să-mi pot da seama cine ești, la dracu'!

– De ce nu m-ai *întrebat* pur și și simplu, Gideon? Să întrebi ceva a ajuns așa de al dracului de greu în zilele noastre?

El își luă paharul și-l dădu pe gât aproape pe tot.

– Da, în cazul tău. Nu pot să te întâlnesc singură mai mult de cinci minute.

– Pentru că singurul lucru despre care vrei să vorbim este ce trebuie să faci ca să te culci cu mine!

– Doamne, Eva, șopti el, strângându-mă de mână. Vorbește mai încet!

Am început să-l studiez, oprindu-mă la fiecare linie, la fiecare detaliu al feței. Din nefericire însă, faptul că-i puteam cataloga fiecare trăsătură nu făcea să dispară nici o fărâmă din admirația enormă pe care o simțeam. Începeam să bănuiesc că n-aveam să încetez niciodată să rămân uluită de felul în care arăta.

Și nici măcar nu eram singură; văzusem cum reacționau celelalte femei la vederea lui. Și era putred de bogat, iar calitatea asta îi face atrăgători până și pe tipii în vârstă cu chelie și burtă. Nu-i de mirare că e obișnuit să pocnească din degete și să obțină un orgasm.

– De ce te uiți așa la mine? mă întrebă el, scrutându-mă cu privirea.

– Mă gândesc.

– La ce? Strânse din dinți. Și te previn că dacă spui ceva despre orificii, preaprobări sau emisii de spermă, n-o să mai fiu răspunzător pentru faptele mele.

Asta aproape că mi-a smuls un zâmbet.

– Vreau să pricep câteva lucruri, pentru că mă gândesc că se poate să nu-ți fi acordat destul credit.

– Și eu vreau să pricep câteva lucruri, murmură el.

– Presupun că, în general, ai mare succes cu abordarea „Vreau să ți-o trag“.

Pe chipul impasibil al lui Gideon nu se putea citi nimic.

– Nu răspund la așa ceva, Eva.

– Bine. Vrei să-ți dai seama ce trebuie să faci ca să mă aduci în patul tău. De asta te afli acum în clubul ăsta? Pentru mine? Și să nu-mi spui ce crezi tu că vreau să aud.

Privirea lui era liniștită și fermă când îmi răspunse:

– Da, sunt aici pentru tine. Am aranjat totul.

Deodată, mi-am dat seama ce era cu felul în care era îmbrăcat tipul cu promoția. Fuseserăm acostați de un angajat al Cross Industries.

– Ți-ai închipuit că dacă mă aduci aici o să ai parte de o partidă de sex?

– Mereu există speranță, răspunse el, străduindu-se să-și ascundă un zâmbet, dar sunt sigur că o să fie nevoie

de ceva mai mult decât de o întâlnire întâmplătoare la un pahar.

– Ai dreptate. Prin urmare, de ce-ai făcut asta? De ce n-ai așteptat până luni, la prânz?

– Pentru că erai în oraș, ieșită la agățat. Nu pot să fac nimic în privința lui BOB, dar pot să te împiedic să dai peste cine știe ce nenorocit în vreun bar. Dacă vrei să agăți pe cineva, Eva, uite-mă!

– N-am ieșit la agățat. Am vrut doar să scap de tensiune, după o zi foarte stresantă.

– Nu ești singura, replică el, jucându-se cu unul dintre cerceii mei lungi de argint. Prin urmare, când ești tensionată, bei și dansezi. Eu, în schimb, mă apuc să rezolv problema care mă stresează.

Vocea îi deveni mai blândă, răscolind în mine o dorință care mă speria.

– Asta sunt eu? O problemă?

– Evident.

Pe buzele lui flutura însă umbra unui surâs. Știam că lucrul ăsta era foarte atrăgător pentru el. Gideon Cross n-ar fi fost ce era, și încă atât de tânăr, dacă ar fi acceptat ușor să fie refuzat.

– Cum definești tu întâlnirile?

O cută ușoară îi apăru între sprâncene.

– Un timp interminabil petrecut în compania unei femei, în timpul căruia nu ne-o tragem.

– Nu-ți place compania femeilor?

Cuta se transformase acum în încruntare.

– Ba da, cu condiția să nu aibă așteptări exagerate ori să-mi ceară să le dau prea mult din timpul meu. Tocmai am descoperit că modul cel mai bun de a scăpa de aceste inconveniente este să împărțim relațiile în exclusiv sexuale și exclusiv prietenești.

Iar ajunsese la enervantele alea de „așteptări exagerate“. E clar că îl rodeau în mod special.

– Prin urmare, ai prietene femei?

– Bineînțeles. Unde bați cu asta? Și își încolăci mai strâns picioarele în jurul meu, luându-mă prizonieră.

– Faci diferența între sex și restul existenței tale. Îl separi de prietenie, de slujbă, de... orice.

– Am motive serioase ca să procedez așa.

– Sunt sigură că ai. Bine, să-ți spun ce cred eu. Și am început, deși mi-era foarte greu să mă concentrez, stând atât de aproape de el. Ți-am spus că nu vreau să merg la întâlniri și chiar nu vreau. Slujba mea este prioritatea numărul unu, iar viața mea personală – de femeie singură – vine imediat pe locul doi. Nu vreau să sacrific nici o părticică din timpul meu într-o relație și n-a mai rămas aproape nimic ca să strecor și ceva stabil.

– Sunt întru totul de aceeași părere.

– Însă îmi place să fac sex.

– Bine. Fă-l cu mine!

Zâmbetul lui îmi adresa o invitație plină de erotism. I-am dat un ghiont în umăr.

– Am nevoie să stabilesc o legătură personală cu bărbații cu care mă culc. Nu e nevoie să fie prea intensă sau prea profundă, însă pentru mine, sexul trebuie să fie mai mult decât o tranzacție lipsită de orice sentiment.

– De ce?

Îmi dădeam seama că nu întreba cu frivolitate. Oricât de ciudată putea să pară conversația asta pentru el, Gideon o lua în serios.

– Poți să zici că-i o ciudățenie a mea și nu o mărturisesc cu inimă ușoară. Pur și simplu, mă umple de furie să mă simt folosită pentru sex. Mă simt înjosită.

– Nu poți să consideri că *tu* mă folosești pentru sex?

–Nu pe tine.

Era mult prea puternic, prea dominator.

În clipa în care mi-am mărturisit slăbiciunea pe care o aveam pentru el, în ochi i s-a aprins o sclipire intensă, o privire flămândă, de prădător.

–În plus, am continuat repede, asta-i o problemă de sens. Am nevoie de un schimb egal în relațiile mele sexuale. Ori să am un avantaj.

–Bine.

–Bine? Ai zis-o prea repede, mai ales având în vedere că eu îți spun că am nevoie să combin două lucruri pe care tu te străduiești din greu să eviți să le pui la un loc.

–Nu mă simt în largul meu în felul ăsta și nici nu pretind că aș înțelege, însă te ascult – este un subiect. Spune-mi cum să-l rezolvăm.

Mi s-a tăiat respirația. Nu mă așteptasem la așa ceva. Era un bărbat care nu voia complicații în sex, iar eu, o femeie căreia sexul i se părea ceva complicat, însă nu dădea înapoi. Încă.

–Trebuie să fim prieteni, Gideon. Nu cei mai buni prieteni, nu să ne facem confidențe, ci pur și simplu doi oameni care știu ceva mai multe unul despre altul decât anatomia lor. Pentru mine, asta înseamnă că trebuie să petrecem timp împreună atunci când nu ne-o tragem. Și mă tem că va trebui să ne petrecem timpul în care nu ne-o tragem în locuri unde suntem obligați să ne abținem.

–Și nu facem chiar acum asta?

–Ba da. Și, după cum vezi, exact la asta mă și refer. Nu mi-ai inspirat încredere astfel. Ar fi trebuit să te apropii de mine într-un mod ceva mai puțin ciudat. I-am acoperit buzele cu mâna, căci încerca

să mă oprească, și am continuat: Recunosc însă că ai încercat să găsești un moment în care să stăm de vorbă, iar eu nu te-am ajutat deloc.

El m-a mușcat de degete, smulgându-mi un strigăt de durere și făcându-mă să-mi retrag iute mâna.

– Ce-a fost asta?

Mi-a dus mâna la buze și a sărutat degetele mușcate, lingându-le ușor, ca să aline durerea. Și să mă excite. Instinctul de autoapărare m-a făcut să-mi ascund mâna în poală. Încă nu eram pe deplin convinsă că puseserăm lucrurile la punct.

– În felul ăsta, tu știi că nu am așteptări exagerate, că atunci când petrecem ceva timp împreună, fără să ne-o tragem, mie n-o să-mi treacă prin cap că avem o întâlnire. Ai înțeles?

– E-n regulă pentru mine.

Gideon zâmbi, întărindu-mi și mai mult hotărârea de a fi cu el. Surâsul lui era ca un fulger în bezna nopții, orbitor, minunat și misterios, iar eu îl doream atât de mult, încât simțeam o durere fizică.

Mâinile lui alunecară spre coapsele mele. Mă strânse ușor, aducându-mă ceva mai aproape de el. Rochița mea neagră și scurtă, cu bretele, se ridicase aproape indecent de mult, iar el nu-și lua ochii de la carnea pe care o expusese astfel. Își trecu limba peste buze cu un gest atât de senzual și de sugestiv, încât aproape că-i simțeam mângâierea pe piele.

Pe scena de sub noi, Duffy începuse să se tânguiască, cerând îndurare. Pieptul îmi tresăltă, sub povara unei dureri pe care nu o voiam și pe care am încercat din răsputeri s-o alung. Băusem deja destul de mult, dar m-am trezit spunând:

– Vreau să mai beau ceva.

Capitolul 5

Sâmbătă dimineață m-am trezit cu o mahmureală de zile mari și m-am gândit că era exact ce meritam. Indiferent cât de mult îmi displăcuse insistența lui Gideon de a negocia sexul cu aceeași pasiune cu care ar fi negociat preluarea unei companii, până la urmă și eu negociasem la fel. Pentru că îl doream destul de mult încât să-mi asum un risc calculat și să încalc regulile pe care mi le impusesem singură.

Și mă mulțumea și faptul că și el încălca unele dintre regulile pe care și le impusese.

După un duș lung și fierbinte, m-am îndreptat spre living și am dat peste Cary, proaspăt și plin de energie, așezat pe canapea cu laptopul în brațe. Dinspre bucătărie răzbătea aroma cafelei, așa că m-am dus direct acolo și mi-am umplut cea mai mare cană peste care am dat.

– Bună dimineața, soare! m-a salutat Cary.

M-am așezat și eu pe canapea lângă el, ținând cu amândouă mâinile prețiosul trofeu de cafeină. El a făcut semn către o cutie care trona pe un colț al mesei.

– Asta a venit pentru tine când erai la duș.

Mi-am pus cana pe măsuța de cafea și am luat cutia. Era învelită în hârtie cafenie și legată cu sfoară, iar numele meu era scris în diagonală pe capac, cu înflorituri decorative. Înăuntru se afla o sticluță chihlimbarie, pe a cărei etichetă erau desenate cu caractere de modă veche cuvintele TRATAMENT PENTRU MAHMUREALĂ. De gâtul sticluței era legat cu rafie un bilețel pe care scria „Bea-mă!“ Pe hârtia fină de mătase în care fusese așezată sticla se găsea cartea de vizită a lui Gideon.

În timp ce analizam cadoul, m-am gândit că e cum nu se poate mai potrivit. De când îl cunoscusem pe Gideon, mă simțeam de parcă aș fi căzut prin vizuina iepurelui din *Alice în Țara Minunilor*, într-o lume fascinantă și seducătoare, unde nu se aplicau decât foarte puține dintre regulile pe care le cunoșteam. Mă aflam într-un teritoriu netrecut pe hărți, care era pe cât de atrăgător, pe atât de înfricoșător.

I-am aruncat o privire lui Cary, care se uita la sticlă cuprins de îndoieli.

– Noroc!

Am scos dopul și am băut conținutul fără să mă gândesc de două ori. Avea un gust scârbos, de sirop de tuse. O clipă, stomacul mi s-a zvârcolit, revoltat, după care a luat foc. Mi-am șters gura cu dosul mâinii și am pus dopul la sticla goală.

– Cum a fost? s-a interesat Cary.

– După cum arde, cred că e ceva cu alcool.

El strâmbă din nas.

– Eficient, dar neplăcut.

Și a avut efect. Mă simțeam deja ceva mai sigură pe picioare.

Cary luă cutia, scoase cartea de vizită a lui Gideon, o întoarse și mi-o întinse. Pe verso, Gideon scrisese „Sună-mă!“, cu o caligrafie îndrăzneață și grăbită, și notase un număr de telefon.

Am luat cartea de vizită și am strâns-o în mână. Darul lui era o dovadă grăitoare că se gândește la mine. Tenacitatea și concentrarea lui erau seducătoare. Și flatante.

Nu exista îndoială că eram în încurcătură în privința lui Gideon. Tânjeam după felul în care mă simțeam când mă atingea și îmi plăcea la nebunie cum reacționa când îl atingeam și eu. Dacă încercam să mă gândesc cu ce nu aș fi fost de acord să fac pentru a-l convinge să-și pună iar mâinile pe mine, nu prea găseam mare lucru. Cary a încercat să-mi întindă telefonul, însă l-am respins cu o clătinare din cap.

– Nu încă. Trebuie să am mintea limpede când vorbesc cu el și încă sunt puțin amețită.

– Ieri-noapte păreați că vă înțelegeți bine. Se vede de la o poștă că-i atras de tine.

– Și eu sunt atrasă rău de el, am spus, ghemuindu-mă pe canapea, cu obrazul sprijinit de pernă și picioarele strânse la piept. O să ieșim împreună, o să ne cunoaștem puțin, o să facem sex fără obligații, dar foarte intens, și în rest o să fim totalmente independenți. Fără legături, fără așteptări, fără responsabilități.

Cary apăsă un buton pe laptop și imprimanta din cealaltă parte a încăperii începu să „scuipe“ hârtii. Pe urmă își închise computerul, îl puse pe masă și își îndreptă toată atenția spre mine.

– Poate că asta o să se transforme în ceva serios.

– Sau poate că nu, am ricanat eu.

– Ești cinică.

–Nu caut povești de adormit copiii, Cary, și mai ales nu cu un megamogul de genul lui Cross. Am văzut ce înseamnă pentru mama să fie legată de bărbați puternici. E o slujbă cu normă întreagă cu un partener cu jumătate de normă. Banii o fac fericită pe mama, dar nu sunt de ajuns pentru mine.

Tata o iubise pe mama. O rugase să se mărite cu el și să-și ducă viața împreună. Ea îl refuzase, pentru că nu avea portofelul plin cu bani și nici un cont gras în bancă, așa cum aștepta ea de la un soț. Iubirea nu era ceva absolut necesar pentru căsătorie, după părerea Monicăi Stanton, și din moment ce ochii ei arzând de pasiune și glasul răgușit o făceau irezistibilă pentru majoritatea bărbaților, nu trebuise niciodată să se mulțumească deloc cu mai puțin decât ceea ce își dorea. Din nefericire, nu-l dorise pe tata pe termen lung.

Am aruncat o privire la ceas. Era zece și jumătate.

–Cred c-ar trebui să mă pregătesc.

–Îmi plac la nebunie zilele în care mergem la spa cu mama ta, zâmbi Cary, alungându-mi și ultima fărâmă de supărare. Când terminăm, mă simt ca un zeu.

–Și eu. Am senzația că sunt o zeiță.

Eram atât de nerăbdători să mergem, că am ieșit în hol înainte să ajungă mașina care trebuia să ne ia.

Portarul a zâmbit la vederea noastră – eu purtam sandale cu toc și rochie lungă, iar Cary era în blugi cu talie joasă și un tricou cu mânecă lungă.

–Bună dimineața, domnișoară Tramell! Bună dimineața, domnule Taylor! Aveți nevoie de un taxi?

–Nu, Paul, mulțumim. Așteptăm o mașină, zâmbi larg Cary. Avem zi de spa la Perrini!

–A, Ziua de Spa la Perrini, dădu Paul din cap, cunoscător. I-am cumpărat soției mele un voucher acolo

de ziua ei. I-a plăcut atât de mult, că mă gândesc să transform asta într-o tradiție.

– Ai făcut bine, Paul, i-am zis. Să răsfeți o femeie este ceva ce nu se demodează niciodată.

În fața noastră s-a oprit o limuzină neagră, condusă de Clancy. Paul ne-a deschis portiera din spate și, când ne-am urcat, am găsit pe banchetă o cutie de Knipschildt's Chocopologie. I-am făcut un semn de rămas-bun lui Paul, ne-am așezat și am început să ronțăim cu îmbucături mici trufele pe care merita să le savurezi încetul cu încetul.

Clancy ne-a dus direct la Perrini, unde am început să ne relaxăm de îndată ce am intrat pe ușă. Să treci pragul acestui loc era ca și cum ai fi plecat în vacanță la celălalt capăt al lumii. Fiecare arcadă era încadrată cu mătase în dungi strălucitoare, iar pernele ornamentale decorau scaunele elegante și fotoliile imense, cu brațe.

Din colivii suspendate ciripeau păsărele, iar plantele în ghivece, cu frunze mari, înveseleau fiecare colțișor. Apa susura plăcut din fântâni mici, decorative, iar în camere se auzea o muzică instrumentală, venind din boxe ascunse în mod ingenios. Aerul era înmiresmat cu amestecuri de arome și de parfumuri exotice, făcându-mă să mă simt ca și cum aș fi nimerit drept în mijlocul celor *O mie și una de nopți*.

Luxul era foarte aproape de opulență, însă, cu toate acestea, nu depășea limita. Perrini era un loc exotic și luxos, o delicatesă de răsfăț pentru cei care și-o puteau permite. Cei precum mama, care, la venirea noastră, tocmai ieșea dintr-o baie cu lapte și miere.

Am studiat oferta de tratamente, hotărând să renunț la tratamentul meu obișnuit, „femeia războinică“, în favoarea altuia numit „răsfăț plin de pasiune“.

Mă epilasem cu o săptămână în urmă, dar restul tratamentului – „menit să vă facă să vă simțiți irezistibilă din punct de vedere sexual“ – părea să fie exact ce-mi trebuia.

Abia reușisem să mă concentrez în spațiul sigur legat de munca mea, când l-am auzit pe Cary, de pe scaunul de pedichiură de lângă mine:

– Doamnă Stanton, îl cunoașteți pe Gideon Cross?

M-am holbat la el. Știa la fel de bine ca mine că mama o lua razna când se întâmpla să afle câte ceva despre relațiile mele romantice – și nu prea romantice, ca în cazul acesteia.

Mama, care stătea pe un fotoliu de cealaltă parte a mea, s-a aplecat spre el, plină de o încântare de puștoaică, tipică pentru ea când venea vorba de bărbați bogați și arătoși.

– Cum să nu! E unul dintre cei mai bogați oameni din lume. E numărul douăzeci și cinci sau cam pe acolo în topul Forbes, dacă îmi aduc eu bine aminte. Un tânăr foarte ambițios, evident, și un binefăcător generos pentru multe dintre fondurile de caritate pentru copii pe care le susțin. Foarte eligibil, fără discuție, dar nu prea cred că e gay, Cary. Are reputația că este cam fustangiu.

– Asta e, am pierdut, rânji Cary, fără să ia în seamă clătinarea mea violentă din cap. Oricum, n-aveam nici o speranță, pentru că el umblă după Eva.

– Eva! Nu-mi vine să cred că n-ai suflat nici un cuvânt. Cum ai putut să-mi ascunzi așa ceva?

M-am uitat la mama, al cărei chip, îngrijit cu tratamente cosmetice scumpe, părea tânăr, fără riduri, foarte asemănător cu al meu. Se vedea fără umbră de îndoială că eram fata ei, dincolo de numele de familie.

Singura concesie pe care ea i-o făcuse lui tata era că-mi dăduse numele mamei lui.

–Nu-i nimic de povestit, am insistat eu. Suntem doar... prieteni.

–Putem să facem mai mult decât atât, zise Monica, pe chip cu o expresie care vădea calculele pe care și le făcea și care mă înfricoșă. Nu-mi dau seama cum de mi-a scăpat că tu lucrezi în aceeași clădire cu el. Bag mâna-n foc că i s-au aprins călcâiele după tine chiar din clipa în care te-a văzut. Deși se știe că preferă brunetele... Hmmm... Oricum, se știe și că are gusturi excelente și fără îndoială că asta a cântărit cel mai mult în ceea ce te privește.

–Nu-i așa. Te rog să nu începi să te bagi. O să mă pui într-o situație neplăcută.

–Astea-s prostii! Dacă știe cineva pe lumea asta cum trebuie să procedezi cu bărbații, aceea sunt eu!

Am tresărit, înfundându-mi urechile între umeri. Când sosi timpul pentru masaj, aveam o nevoie disperată de unul. M-am întins pe masă și am închis ochii, pregătindu-mă să trag un pui de somn, ca să rezist în timpul nopții pe care o aveam în față.

Ca oricărei fete, și mie îmi plăcea să mă îmbrac frumos și să arăt bine, numai că la balurile de caritate era mult de muncă. Era o corvoadă epuizantă să faci conversație, era groaznic să zâmbești fără încetare, iar discuțiile despre afaceri și despre oameni pe care nu-i cunoșteam erau plictisitoare. Dacă n-ar fi fost spre avantajul lui Cary să iasă în lume, nu m-aș fi lăsat dusă la bal cu una, cu două.

Am oftat. Pe cine încercam să prostesc? Oricum aș fi mers. Mama și tatăl meu vitreg susțineau fondurile de caritate pentru copiii abuzați pentru că erau

importante pentru mine. Măcar atât puteam să fac și eu în schimb, să mă duc din când în când la câte un eveniment plictisitor. Am respirat adânc și m-am relaxat, conștiincioasă. Mi-am propus să-l sun pe tata când mă întorc și mi-am pus în gând să-i trimit lui Gideon un bilețel de mulțumire pentru tratamentul contra mahmurelii. Aș fi putut să-i trimit un e-mail la adresa notată pe cartea de vizită, însă așa dădeam dovadă de lipsă de stil. În plus, nici nu știam cine-i citea e-mailurile. Aș fi putut să-l sun, pur și simplu, la întoarcerea acasă. De ce nu? El mă rugase – nu, îmi ceruse – s-o fac; îmi scrisese comanda pe cartea lui de vizită. Și aveam să-i aud din nou vocea ademenitoare.

Ușa s-a deschis și a intrat maseuza.

– Bună, Eva! Ești gata?

Nu chiar. Dar mă pregăteam.

După câteva ore minunate petrecute la spa, mama și Cary m-au lăsat acasă, iar ei au plecat să caute niște butoni noi de manșetă pentru Stanton. Eu am profitat de singurătate ca să-l sun pe Gideon. Chiar dacă aveam nevoie de intimitate, tot am format de vreo șase ori numărul, înainte să las să sune.

Mi-a răspuns încă de la primul apel.

– Eva!

Uimită că știe cine îl sună, mintea mi-a rămas o clipă în loc. „Cum de are numele și numărul meu în lista lui de contacte?“

– Ăăă… bună, Gideon !

– Sunt la o stradă distanță de tine. Spune-le celor de la recepție că vin.

– Ce? Mă simțeam de parcă pierdusem o parte din discuție. Vii aici?

– La tine. Acum cotesc la colț. Sună-l acum pe portar, Eva!

Apoi a închis, lăsându-mă să mă holbez la telefon, încercând să procesez informația că peste doar câteva minute o să fiu iar împreună cu el. Amețită, m-am dus la interfon și i-am anunțat pe cei de la recepție că aștept pe cineva. În timp ce vorbeam, el a intrat în hol. Și, la câteva clipe după aceea, era în fața ușii mele.

Abia atunci mi-am dat seama că aveam pe mine doar un halat foarte scurt de mătase și că eram coafată și machiată pentru dineu. Oare ce impresie aveam să-i fac la cum arătam?

Înainte să-i deschid, am strâns ceva mai mult cordonul de la halat, ca să nu pară că-i dădeam cale liberă să mă seducă sau ceva de genul ăsta.

Gideon rămase destul de mult timp în ușă, măsurându-mă cu privirea din creștet până în vârful unghiilor de la picioare, la care îmi făcusem o pedichiură franțuzească. Iar eu eram la fel de uluită de el. Felul în care arăta, îmbrăcat în blugi tociți și în tricou, mă făcea să-mi doresc să-l dezbrac sfâșiindu-i hainele cu dinții.

– A meritat drumul ca să te găsesc așa, Eva. În sfârșit, păși înăuntru și încuie ușa după el. Cum te simți?

– Bine, datorită ție. Mulțumesc.

Mi se strânsese stomacul de dorință văzându-l aici, lângă mine, ceea ce mă făcea să mă simt aproape... amețită.

– Presupun că nu de asta ai venit.

– Am venit pentru că am așteptat prea mult să mă suni.

– Nu mi-am dat seama că aveam un termen-limită.

–Vreau să te rog ceva destul de urgent, dar, mai mult decât atât, voiam să știu dacă te simți bine după noaptea trecută.

Ochii lui erau de un albastru întunecat în timp ce mă scăldau în privirea lor, iar chipul minunat îi era încadrat de perdeaua mătăsoasă a părului negru.

–Dumnezeule! Arăți minunat, Eva. Nu-mi amintesc să fi dorit vreodată ceva atât de mult.

Aceste simple vorbe au fost de ajuns ca să mă excite, să mă facă să jinduiesc după el. Să devin mult prea vulnerabilă.

–Ce e așa de urgent?

–Vino cu mine la dineul de binefacere care are loc în seara asta.

Surprinsă și totodată încântată de cerere, m-am dat un pas înapoi.

–Mergi și tu?

–Ca și tine. M-am interesat, pentru că știam că va veni și mama ta. Hai să mergem împreună!

Mi-am dus mâna la gât, gândindu-mă la ciudățenia faptului că știa atât de multe despre mine și preocupată, în același timp, de ceea ce îmi cerea.

–Nu la asta m-am gândit când am spus că ar trebui să petrecem ceva timp împreună.

–De ce nu? Simpla întrebare era lansată ca o provocare. Ce e rău în a merge împreună la un eveniment la care oricum ne-am fi dus separat?

–Nu e ceva discret. E un eveniment foarte public.

–Și ce-i cu asta? replică Gideon, apropiindu-se de mine și atingându-mi o șuviță.

Glasul i se transformase într-un tors primejdios, care mă înfiora din cap până-n picioare. Simțeam căldura pe care o radia trupul lui mare și puternic și adulmecam

aroma atât de masculină a pielii lui. Eram pe punctul să cad sub vraja lui, din ce în ce mai adânc, cu fiecare minut care trecea.

– Oamenii o să înceapă să facă presupuneri, mai ales mama. Deja a început să-ți vâneze sângele de burlac.

Gideon se apleca, apăsându-și buzele în adâncitura dintre claviculă și gât.

– Nu-mi pasă ce cred oamenii. Noi doi știm ce facem. Și cu mama ta mă descurc.

– Dacă tu crezi că poți, am replicat cu răsuflarea întretăiată, înseamnă că n-o cunoști prea bine.

– Vin să te iau la șapte.

Limba lui îmi urmărea pe gât conturul unei vene care zvâcnea nebunește, și m-am topit în el, cu trupul moale, în timp ce el mă trăgea tot mai aproape. Cu toate acestea, am reușit să îngaim:

– Încă n-am spus da.

– Dar n-o să spui nu, făcu el, mușcându-mă ușor de lobul urechii. N-o să te las.

Am deschis gura ca să protestez, însă el mi-a astupat-o cu buzele, reducându-mă la tăcere cu un sărut plin de poftă. Limba lui întârzia, lingându-mă cu atâta desfătare, încât mi-am dorit să-mi facă același lucru și între picioare. Mâinile mi s-au îndreptat spre părul lui, furișându-se în șuvițele lui, trăgându-l mai aproape. Iar când m-a înlănțuit cu brațele, m-am arcuit în mâinile lui.

Și, la fel cum făcuse în biroul lui, m-a întins pe spate pe canapea înainte să-mi dau seama că mă ridicase, iar gura lui mi-a sorbit geamătul de surprindere. Degetele-i îndemânatice s-au descotorosit de halatul pe care-l purtam, după care mi-a cuprins în mâini sânii, frământându-i și strângându-i ușor și ritmic.

– Gideon...

– Șșș..., făcu el, începând să-mi sugă buza de jos, în timp ce degetele lui continuau să-mi înconjoare sfârcurile excitate. M-ai făcut să înnebunesc, știindu-te goală sub halat.

– Ai venit pe... O! Doamne...

Gura lui îmi poposise pe sân, iar valul de căldură pe care-l răspândea îmi făcu pielea să se umezească. Privirea îmi zbură înnebunită spre ceasul de la televizor.

– Gideon, nu!

El își înălță capul, uitându-se la mine cu ochii de un albastru tulburător.

– Știu că nu-i normal. Nu știu... nu pot să-ți explic de ce, Eva, dar trebuie să te aduc la orgasm. De zile întregi, mă gândesc mereu la asta.

Își strecură o mână între picioarele mele, care se îndepărtară fără urmă de rușine, iar trupul meu era atât de excitat, că eram îmbujorată toată și aproape că ardeam. Cu cealaltă mână continua să-mi mângâie sânii, făcându-i din ce în ce mai grei și înfiorător de sensibili.

– Ești udă pentru mine, șopti, în timp ce privirea îi aluneca pe corpul meu în jos, spre locul unde mă deschidea cu degetele. Și aici ești frumoasă. Catifelată și rozalie. Și atât de moale! Nu te-ai epilat azi, nu?

Am dat din cap că nu.

– Mulțumesc lui Dumnezeu! Nu cred că mai rezistam nici zece minute fără să te ating, darămite zece ore! Și, cu o mare delicatețe, își strecură un deget în mine.

Am închis ochii, într-atât de insuportabil de vulnerabilă mă simțeam așa, goală și excitată cu degetele de un bărbat ale cărui cunoștințe în domeniul epilării inghinale totale trădau o cunoaștere intimă a femeilor.

Un bărbat care avea încă toate hainele pe el și stătea pe podea, îngenuncheat în fața mea.

– Ești atât de strâmtă!

Gideon își scosese degetul, iar acum îl introducea din nou în mine, în timp ce eu îmi arcuiam lacomă spatele în jurul lui.

– Și atât de pofticioasă! De cât timp nu ai mai făcut dragoste?

Am înghițit în sec.

– Am fost foarte ocupată. Cu lucrarea de licență, căutarea unei slujbe, cu mutatul...

– Deci a trecut ceva vreme.

Se retrase, iar apoi reveni în mine, de data asta cu două degete. N-am putut să-mi rețin un geamăt de plăcere. Bărbatul ăsta avea degete talentate, încrezătoare și experimentate, și primea tot ce voia cu ajutorul lor.

– Iei anticoncepționale, Eva?

– Da, bineînțeles.

Mâinile mi se încleștaseră pe pernuțele moi de pe canapea.

– O să-ți arăt că sunt sănătos și tu vei face la fel, după care o să mă lași să intru în tine.

– Dumnezeule, Gideon!

Îl voiam cu disperare, iar șoldurile mi se mișcau fără rușine în jurul degetelor lui cercetătoare. Simțeam că o să fac combustie spontană dacă n-avea să mă facă să termin.

În viața mea nu fusesem atât de excitată. Aproape că-mi ieșisem din minți de dorința de a ajunge la orgasm. Dacă în clipa aceea Cary ar fi intrat și m-ar fi găsit zvârcolindu-mă în livingul nostru, în timp

ce Gideon mi-o trăgea cu degetele, nu cred că mi-ar fi păsat nici cât negru sub unghie.

Și Gideon gâfâia. Chipul îi era roșu de dorință. Pentru mine. Iar eu nu făcusem decât să-i răspund, neajutorată. Își luă mâna de pe sânii mei și-mi mângâie ușor obrazul.

– Te-ai înroșit. Te-am scandalizat.

– Da.

Zâmbetul pe care mi-l aruncă era atât răutăcios, cât și încântat și mă făcu să tresar.

– Vreau să simt sperma mea în tine când ți-o trag cu degetele. Vreau ca tu să-mi simți sperma în tine, să te gândești la cum arătam, la sunetele pe care le scoteam când mi-am dat drumul în tine. Și, în timp ce te gândești la asta, să aștepți cu nerăbdare s-o fac iar și iar.

Sexul meu tremura în jurul degetelor lui mângâietoare, iar cuvintele lui grosolane mă aduceau tot mai aproape de orgasm.

– O să-ți spun toate modurile în care vreau să mă satisfaci, Eva, și o să faci tot... o să iei tot. O să facem sex exploziv, primitiv, fără nici o inhibiție. Știi, nu? Poți să simți cum o să fie între noi.

– Da, am gâfâit, strângându-mi sânii, ca să-mi alin durerea din sfârcurile întărite. Te rog, Gideon!

– Șșș... te-am prins. Cu buricul degetului mare, începuse să-mi frece clitorisul, în cercuri line. Uită-te în ochii mei când îți dai drumul pentru mine!

Tot corpul mi se întărise, iar tensiunea devenea insuportabilă, în timp ce el îmi masa clitorisul, băgându-și și scoțându-și degetele din mine într-un ritm egal, fără grabă.

– Dă-ți drumul pentru mine, Eva, îmi ordonă. Acum!

Am ajuns la orgasm cu un strigăt sălbatic, cu încheieturile degetelor albite de cât de tare strânsesem pernele, în timp ce șoldurile mi se mișcau spasmodic în mâna lui, iar mintea mi-era de mult dincolo de orice urmă de rușine sau de sfială. Privirea îmi rămăsese fixată într-a lui, fără să mi-o pot feri, țintuită de triumful sălbatic, masculin, care se citea în ochii lui. În acea clipă, era stăpânul meu. Aș fi făcut orice mi-ar fi cerut. Și o știa prea bine.

O plăcere înspăimântătoare pusese stăpânire pe mine. Sângele îmi bubuia în urechi; am avut impresia că-l aud spunând ceva cu voce răgușită, însă n-am înțeles nimic, căci mi-a depărtat un picior, punându-l pe spătarul canapelei, după care și-a apăsat gura pe crăpătura mea.

– Nu, i-am împins eu capul cu mâna, nu pot.

Mă simțeam mult prea umflată, mult prea sensibilă. Însă, în clipa în care limba lui mi-a atins clitorisul, mângâindu-l ușor, foamea mi s-a trezit din nou. Chiar mai intensă decât prima dată. Mi-a lins păsărica fremătândă, tachinându-mă, excitându-mă tot mai mult cu promisiunea altui orgasm, deși știam că nu pot ajunge prea repede la încă unul.

Pe urmă limba lui și-a făcut loc în mine, iar eu am fost nevoită să-mi mușc buzele ca să înăbuș un țipăt. Am mai avut un orgasm, care m-a zguduit violent, în timp ce mușchii mi se strângeau spasmodic în jurul limbii sale pline de păcate. Gemetele lui vibrau în mine. Nu mai aveam putere să-l resping când s-a întors la clitoris și a început să-l sugă încetișor... neobosit... până mi-am dat iar drumul, strigându-i numele.

Eram moale ca o cârpă când el mi-a lăsat piciorul jos și încă nu-mi recăpătasem suflarea când a început să mă sărute, urcând de la buric către sâni. Mi-a lins amândouă sfârcurile, după care a urcat și mai sus, înlănțuindu-mă cu brațele. Eram ca o păpușă de cârpă în strânsoarea lui, în timp ce el mă săruta pe gură cu violență stăpânită, zdrelindu-mi buzele, arătând astfel cât de aproape de orgasm era și el.

Apoi mi-a strâns halatul pe lângă corp și s-a ridicat, uitându-se la mine.

– Gideon...?

– Ne vedem la șapte, Eva.

S-a aplecat și mi-a atins glezna, mângâind ușor brățara de picior cu diamante pe care mi-o pusesem în timp ce mă pregăteam pentru dineu.

– Și nu-ți da jos asta. Vreau să ți-o trag în timp ce nu porți altceva.

Capitolul 6

– Bună, tată! Bine că te-am prins.

Mi-am așezat ceva mai bine receptorul la ureche și mi-am tras un scaun lângă masa pentru micul dejun. Îmi era dor de tata. În ultimii patru ani, locuisem destul de aproape de el încât să-l văd cel puțin o dată pe săptămână. Iar acum, casa lui din Oceanside era aproape la celălalt capăt al țării.

– Ce mai faci?

El dădu mai încet volumul televizorului.

– Mai bine, acum, că m-ai sunat. Cum a fost prima săptămână la lucru?

I-am povestit cam tot ce se întâmplase de luni până vineri, sărind însă peste partea în care apărea Gideon.

– Îmi place mult de Mark, șeful meu, am concluzionat. Iar agenția la care lucrez e plină de energie și amuzantă. Mă bucur că merg la serviciu în fiecare zi și mă dezumflu când se face ora de plecare.

– Sper ca lucrurile să rămână așa. Dar trebuie să ai grijă să-ți lași timp și pentru distracție. Ieși în oraș, doar ești tânără, distrează-te! Dar nu prea mult.

– Da, am cam exagerat astă-noapte. Eu și Cary ne-am dus prin cluburi și m-am trezit cu o mahmureală de toată frumusețea.

– Rahat! Nu-mi spune asta, mormăi el. Uneori mă trezesc noaptea scăldat în sudoare, gândindu-mă la ce faci tu în New York. Și îmi revin spunându-mi că ești prea deșteaptă ca să riști aiurea, pentru că ai doi părinți care ți-au înfipt în ADN regulile de siguranță.

– Ceea ce este foarte adevărat, am răspuns, râzând. Apropo... cred o să încep să fac antrenamente de Krav Maga.

– Serios? Urmă o pauză destul de lungă. Unul dintre băieții din poliție e foarte bun la asta. Poate o să stau de vorbă cu el și o să putem face comparații când vin la tine în vizită.

– Vii la New York? Nu mi-am putut ascunde încântarea. O, tati, mi-ar plăcea enorm să vii. Chiar dacă mi-e dor de California de Sud, Manhattanul e absolut extraordinar. Cred c-o să-ți placă.

– O să-mi placă orice loc din lume, numai să fii tu acolo. Făcu o scurtă pauză, după care se interesă: Ce mai face mama ta?

– Păi... e ea însăși. Frumoasă, fermecătoare și obsesiv-compulsivă.

Mă durea inima. Mă gândeam că tata încă o mai iubește pe mama. Nu se căsătorise niciodată. Acesta era unul dintre motivele pentru care nu-i spusesem niciodată ce mi se întâmplase. Pentru că era polițist, ar fi insistat să se treacă la acuzare, iar scandalul ar fi distrus-o pe mama. Mă temusem și că el avea să-și piardă

respectul pentru ea ori chiar s-o învinovățească, deși nu fusese vina ei. De îndată ce aflase ce-mi făcea fiul ei vitreg, își părăsise soțul cu care ducea o viață fericită și ceruse divorțul.

Continuam să vorbesc, făcându-i cu mâna lui Cary, care intrase în goană pe ușă cu o sacoșă micuță de la Tiffany & Co.

– Azi am fost împreună la spa. A fost un mod tare bun de a încheia săptămâna.

Îi puteam simți zâmbetul în timp ce spunea:

– Mă bucur că voi două reușiți să petreceți timp împreună. Ce faci în restul weekendului?

Am evitat subiectul dineului de binefacere, știind prea bine că tot evenimentul, cu covoare roșii și mese la prețuri astronomice, n-ar fi făcut decât să pună și mai mult în lumină prăpastia dintre viețile pe care le duceau părinții mei.

– Eu și Cary ieșim să luăm masa în oraș, iar mâine îmi propun să stau acasă. Să dorm până târziu, să-mi petrec toată ziua în pijama, poate să văd ceva filme și să comand mâncare acasă. Vreau să vegetez puțin, înainte de începutul unei noi săptămâni.

– Pentru mine pare paradisul întruchipat. Aș putea să te imit când am o zi liberă.

Am aruncat o privire la ceas, observând că era trecut de mult de ora șase.

– Acum trebuie să mă pregătesc. Să ai grijă la slujbă, bine? Și eu îmi fac griji pentru tine.

– Așa o să fac. La revedere, fetița mea!

Salutul familiar m-a făcut să-mi dau seama că-mi era așa de dor de el, încât îmi venea să plâng.

– A, stai! O să-mi iau alt telefon. Îți trimit un mesaj cu numărul de îndată ce-l cumpăr.

– Iar? Abia ți-ai luat unul când te-ai mutat.

– E o poveste lungă și plictisitoare.

– Hmmm…. să nu amâni prea mult asta! Sunt bune pentru siguranța ta, ca și pentru jocul cu Angry Birds.

– Mi-a trecut cheful de jocul ăsta! Am început să râd și m-a cuprins o căldură plăcută auzindu-l și pe el că râde. O să te sun peste câteva zile. Să fii cuminte!

– Asta-i replica mea!

Și am închis. Am rămas nemișcată câteva clipe, în tăcerea care se lăsase, gândindu-mă că tot ce era perfect în lumea mea nu dura niciodată prea mult. Am meditat un pic la asta; pe urmă Cary a pus niște cântece rock ale celor de la Hinder la boxele din dormitorul lui, iar asta m-a făcut să-mi revină energia.

M-am grăbit spre camera mea, ca să mă pregătesc pentru o seară întreagă cu Gideon.

– Cu colier sau fără? l-am întrebat pe Cary, când a intrat în dormitorul meu, arătând absolut uluitor. Îmbrăcat în noul lui frac de la Brioni, era atât dezinvolt, cât și elegant și sigur că atrage atenția.

– Hmmm... Își înclină capul, studiindu-mă. Ridică-l din nou!

Mi-am pus din nou pe lângă gât colierul cu bănuți de aur. Rochia pe care mi-o trimisese mama era de un roșu aprins, croită pentru o zeiță greacă. Se ținea pe un umăr, avea o tăietură diagonală peste tors, strânsă în cute pe șold, după care se despica pe coapsa dreaptă până jos. Spatele era gol, doar o fâșie subțire de strasuri unea părțile laterale, împiedicând-o să cadă. În rest, tăietura spatelui îmi ajungea până aproape de fund, într-o linie îndrăzneață în V.

– Nu-ți pune colierul, zise Cary. Înclinam spre cercei lungi de aur, însă acum aș zice că-i mai bine să alegi cercei creole cu diamante. Cei mai mari pe care-i ai.

– Cum? Pe bune?

M-am încruntat la imaginile noastre reflectate în oglinda înaltă, uitându-mă la el în timp ce scotocea prin caseta mea de bijuterii.

– Ăștia.

Mi-i aduse, iar eu am aruncat o privire lungă la cerceii de cinci centimetri în diametru pe care mama mi-i făcuse cadou când împlinisem optsprezece ani.

– Ai încredere în mine, Eva! Încearcă-i!

Așa am făcut și mi-am dat seama că avea dreptate. Era cu totul altfel decât cu colierul de aur, mai puțin strălucitor, dar de o senzualitate mai plină de tensiune. Și cerceii se potriveau de minune cu brățara de picior cu diamante pe care n-aveam s-o mai privesc vreodată cu aceiași ochi, după comentariul lui Gideon. Cu părul strâns la spate într-o cascadă de bucle grele și savant dezordonate, arătam trăsnet și mă puneau în valoare și machiajul *smokey* al ochilor, și buzele sclipitoare, pentru care folosisem un *gloss nude*.

– Ce m-aș face fără tine, Cary Taylor?

– Fetițo – își puse mâinile pe umerii mei, lipindu-și obrazul de al meu –, n-o să afli niciodată.

– Arăți bestial, apropo.

– Nu-i așa? Îmi făcu semn cu ochiul, dându-se un pas înapoi, ca să-l admir.

În felul său, Cary ar fi putut să se ia lejer la întrecere cu Gideon pentru felul cum arătau. Cary avea trăsături mai fine, era aproape drăgălaș, în comparație cu frumusețea sălbatică a lui Gideon, însă amândoi erau bărbați

foarte arătoși, care te făceau să întorci privirea după ei, măsurându-i cu o plăcere lacomă.

Cary nu era așa de grozav pe vremea când îl cunoscusem. Era un drogat sfrijit, iar ochii lui de smarald erau întunecați și pierduți. Fusesem însă atrasă de el și făcusem tot ce-mi stătea în puteri ca să stau lângă el la terapia de grup. În cele din urmă, îmi făcuse o propunere grosolană, căci era convins că oamenii nu se apropiau de el decât ca să i-o tragă. Abia când l-am refuzat, ferm și irevocabil, am devenit, în sfârșit, prieteni. Era fratele pe care nu-l avusesem niciodată.

Soneria interfonului se trezi la viață, făcându-mă să tresar și să-mi dau seama cât sunt de nervoasă. M-am uitat la Cary.

– Am uitat să le spun celor de la recepție că se întoarce.

– Îl primesc eu.

– N-o să fie nici o problemă pentru tine să mergi cu Stanton și cu mama?

– Glumești? Mă adoră. Apoi zâmbetul i se mai domoli. Ai început să ai îndoieli în privința mersului împreună cu Cross?

Am oftat adânc, amintindu-mi unde fusesem ceva mai devreme: întinsă pe spate, într-o amețeală multiorgasmică.

– Nu, nimic foarte serios. Însă totul s-a petrecut atât de repede și a mers mai bine decât m-am așteptat sau decât mi-am dat seama că aș vrea...

– Te întrebi care-i capcana, zise Cary, atingându-mi prietenește nasul cu degetele. El e, de fapt, prada, Eva. Și tu l-ai prins. Bucură-te!

– Încerc.

Mă bucuram că prietenul meu mă înțelege, că înțelege modul în care gândesc. Era atât de ușor să stai cu el, să știi că poate să te ajute când nu reușești să explici ceva.

– În dimineața asta, am scotocit prin toate informațiile pe care le-am putut găsi despre el și am printat tot ce era mai interesant. Ai totul pe birou, dacă vrei să te uiți.

Mi-am amintit că tipărise ceva înainte să plecăm la spa. M-am ridicat pe vârfuri și l-am sărutat pe obraz.

– Ești cel mai tare. Te iubesc.

– Și eu, fetițo, răspunse el ieșind. O să mă duc eu la recepție să-l aduc. Nu te grăbi! A ajuns cu zece minute mai devreme.

Am zâmbit, uitându-mă cum o ia cu pași legănați pe hol. Nici nu se închisese bine ușa în spatele lui, că m-am și repezit în salonașul de lângă dormitorul meu. Pe birouașul cât se poate de nepractic pe care mi-l dăduse mama, am găsit un dosar plin cu articole și imagini tipărite. M-am așezat pe scaun și m-am cufundat în lectura istoriei lui Gideon Cross.

Am simțit că mă apucă amețeala când am citit că este fiul lui Geoffrey Cross, fostul președinte al unei firme de fonduri de investiții despre care se aflase ulterior că era o acoperire pentru o imensă schemă piramidală. Gideon avea doar cinci ani când tatăl lui se împușcase în cap, ca să nu ajungă la închisoare.

O, Gideon! Am încercat să-mi imaginez cum arăta la vârsta aceea. Mi-a apărut în minte chipul unui băiețel frumos cu păr negru și cu ochi albaștri minunați, în care se citeau o confuzie și o tristețe îngrozitoare. Imaginea mi-a frânt inima. Cât de devastatoare trebuie să fi fost sinuciderea tatălui său – ca și împrejurările

în care se petrecuse –, atât pentru el, cât și pentru mama lui. Stresul și tensiunea prin care trecuseră atunci trebuie să fi fost enorme, cu atât mai mult pentru un copil de vârsta lui.

Mama lui se recăsătorise cu Christopher Vidal, un director executiv al unei companii muzicale, și avusese încă doi copii: Christopher Vidal Jr. și Ireland Vidal, numai că se pare că o familie mărită și siguranța financiară apăruseră prea târziu ca să-l mai poată ajuta pe Gideon să-și revină după un asemenea șoc uriaș. Era mult prea închis în el ca să nu ascundă niște cicatrici emoționale dureroase.

Am studiat și femeile fotografiate împreună cu Gideon, cu un ochi critic și plin de curiozitate, gândindu-mă la felul cum privea el întâlnirile, socializarea și sexul. Am observat că mama avusese dreptate: toate erau brunete. Femeia în compania căreia apăruse cel mai des părea să aibă ceva sânge spaniol în vene. Era mai înaltă decât mine și suplă ca o trestie, mai degrabă decât cu forme.

– Magdalene Perez, am șoptit, recunoscând îmbufnată că tipa era trăsnet. Postura ei dădea dovadă de o mare încredere în sine; era genul pe care îl admiram.

– Gata, ai avut destul timp, mă întrerupse Cary, ușor amuzat, din ușa salonașului, sprijinindu-se cu nonșalanță de canat.

– Serios? Fusesem atât de prinsă de ceea ce citeam, încât nici măcar nu-mi dădusem seama cât timp trecuse.

– Aș zice că în maximum un minut o să vină după tine. E tare nerăbdător.

Am închis dosarul și m-am ridicat.

– Interesantă lectură, nu-i așa?

–Foarte.

Oare cum îi influențase tatăl – sau mai degrabă sinuciderea lui – viața lui Gideon?

Știam că toate răspunsurile pe care voiam să le primesc mă așteaptă în camera cealaltă.

Am ieșit pe hol, îndreptându-mă încet spre living. În prag, m-am oprit, țintuindu-l cu privirea pe Gideon, care, cu spatele la mine, admira de la fereastră priveliștea orașului. Inima începuse să-mi bată cu furie. Reflexia lui în oglindă lăsa să se ghicească o dispoziție contemplativă. Nu se uita undeva anume și avea o expresie amară a gurii. Stătea cu brațele încrucișate, trădând astfel că nu se simțea confortabil, că nu era în largul lui. Părea distant, îndepărtat; un bărbat foarte însingurat.

Mi-a simțit apoi prezența sau poate jindul. S-a întors pe călcâie și a rămas nemișcat, iar eu am profitat de asta ca să-l sorb din priviri, fără să-mi scape nici cel mai mic detaliu. Intrase întru totul în pielea magnatului atotputernic. Era atât de chipeș, într-un mod atât de senzual, că mă dureau ochii numai uitându-mă la el. Părul negru, elegant tuns, îi încadra chipul, făcându-mi degetele să se strângă din instinct, tânjind să-l atingă. Și felul în care se uita la mine... pulsul mi-o luă razna.

–Eva!

S-a îndreptat spre mine, cu pași plini de grație și de hotărâre. Mi-a luat încet mâna și a dus-o la buze. Mă fixa cu o privire intensă, plină de senzualitate și de concentrare.

Când i-am simțit buzele, m-au trecut fiori de-a lungul brațului, care mi-au adus în minte amintirea gurii

sale păcătoase în alte părți ale trupului meu, iar asta m-a excitat instantaneu.

– Bună!

– Bună și ție! rosti el, cu o undă de veselie în ochi. Arăți extraordinar. Abia aștept să ies cu tine.

Am oftat ușor, încântată de complimentul pe care mi-l făcuse.

– Să sperăm că pot să țin pasul cu tine.

O ușoară cută îi apăru între sprâncene.

– Ai tot ce-ți trebuie?

Cary se înființase în spatele meu, aducându-mi șalul negru de catifea și mănușile lungi, de operă.

– Ești gata. Ți-am pus *gloss*-ul în poșetă.

– Ești cel mai bun, Cary.

El mi-a făcut ușor cu ochiul, dovadă că zărise prezervativele pe care le îndesasem în micuțul compartiment interior.

– Cobor și eu cu voi.

Gideon a luat șalul din mâna lui Cary și mi l-a pus pe umeri, ridicându-mi părul. Când i-am simțit mâinile pe gât, m-am zăpăcit atât de tare, că nici măcar n-am putut să fiu atentă în timp ce Cary îmi dădea mănușile.

Călătoria cu ascensorul până în hol a fost un exercițiu de supraviețuire în caz de tensiune sexuală acută. Cary însă nu părea să observe nimic. Stătea în stânga mea, fluierând, cu mâinile înfundate în buzunare. Pe de altă parte, Gideon emana o forță înfricoșătoare în dreapta mea. Nu făcea nici o mișcare, nu scotea nici un sunet, dar tot puteam să simt energia care emana din el. Mă treceau fiori din pricina atracției magnetice dintre noi, iar respirația îmi devenea tot mai accelerată.

Am fost ușurată când ușile s-au deschis, eliberându-ne din acel spațiu închis.

Două femei așteptau să intre în lift. Când i-au văzut pe Gideon și pe Cary, au rămas cu gura căscată, fapt ce mi-a mai ridicat moralul și m-a făcut să zâmbesc.

– Doamnelor, le-a salutat Cary, cu un zâmbet orbitor, ceea ce era total incorect din partea lui. Aproape că puteam să văd cum le explodează neuronii.

Spre deosebire de el, Gideon s-a mulțumit să dea scurt din cap și m-a condus afară, punându-mi o mână pe talie, pe pielea goală. Contactul era de-a dreptul electric, înfierbântându-mă cu totul. I-am strâns mâna lui Cary:

– Păstrează un dans pentru mine!

– Mereu fac așa. Ne vedem mai încolo.

Lângă trotuar aștepta o limuzină, iar când eu și Gideon am ieșit, șoferul a deschis portiera. M-am strecurat în capătul opus și mi-am aranjat rochia. După ce Gideon s-a așezat lângă mine, iar portiera s-a închis, mi-am dat seama ce bine mirosea. L-am adulmecat, spunându-mi că trebuie să mă relaxez și să mă bucur de compania lui. El mi-a luat mâna, mângâindu-mi palma cu degetele, iar această atingere simplă mi-a răspândit fiori de dorință prin tot corpul. Mi-am dat jos șalul, căci eram prea încălzită ca să-l port.

– Eva!

Apăsă un buton și geamul dintre noi și șofer începu să se închidă. În clipa următoare mă trăsese în poala lui și gura lui o luase în stăpânire pe a mea, sărutându-mă cu sălbăticie.

Am făcut ceea ce voiam să fac încă de când îl văzusem în livingul meu: mi-am înfipt mâinile în părul lui și l-am sărutat și eu. Îmi plăcea la nebunie felul

în care mă săruta, ca și cum ar fi trebuit să facă asta, ca și cum ar fi înnebunit dacă n-ar fi făcut-o și ar fi așteptat deja prea mult. I-am supt limba, căci de-acum știam cât de mult îi place, știam cât de mult îmi place și mie, cât de mult voiam să-l sug și în altă parte, cu aceeași nerăbdare.

Mâinile lui alunecau pe spatele meu gol și am scos un geamăt, simțind împunsătura erecției lui în coapsă. Mi-am schimbat poziția, mișcându-mă astfel încât să ajung călare pe el, dându-mi în spate fusta și spunându-mi în gând că trebuie să-i mulțumesc mamei mele pentru o rochie cu o despicătură atât de convenabilă. Mi-am pus genunchii de o parte și de alta a șoldurilor lui, mi-am încolăcit mâinile în jurul umerilor lui și am început să-l sărut și mai profund. I-am lins gura, l-am mușcat ușor de buza de jos, mi-am împletit limba cu a lui...

Gideon m-a apucat de talie și m-a împins, lăsându-se pe spătarul banchetei, cu capul dat pe spate ca să mă privească, respirând greu.

– Ce-mi faci?

Mi-am plimbat degetele pe pieptul lui, prin cămașă, simțindu-i duritatea mușchilor. Degetele mele îi mângâiau fiecare cută a abdomenului, formând în minte o imagine a lui gol.

– Te ating. Mă bucur de tine până la ultima picătură. Te vreau, Gideon.

El mă apucă de încheieturi, oprindu-mă.

– Mai târziu. Suntem în mijlocul Manhattanului.

– Nu ne poate vedea nimeni.

– Nu asta-i problema. Nu avem nici timp, nici loc să începem ceva ce nu va putea fi terminat decât peste câteva ore. Deja, de la amiază, îmi pierd mințile.

– Atunci hai să ne asigurăm că o să terminăm acum.

Strânsoarea lui se făcuse dureroasă.

– Nu putem s-o facem aici.

– De ce nu?

Apoi un gând uimitor îmi răsări în minte.

– N-ai făcut niciodată sex într-o limuzină?

– Nu, răspunse el, strângând din dinți. Dar tu?

M-am uitat afară, în loc de răspuns, și am văzut în jurul nostru traficul și pietonii care mișunau. Ne aflam la doar câțiva centimetri de sute de oameni, însă geamurile negre ne ascundeau privirilor și mă făceau să devin nesăbuită. Voiam să-l satisfac. Voiam să știu că sunt capabilă să ajung la Gideon Cross și nimeni nu mă putea împiedica, în afară de el.

Mi-am frecat coapsele de el, jucându-mă cu penisul său tare și lung. Printre dinții încleștați, respirația îi devenise șuierătoare.

– Am nevoie de tine, Gideon, mă înnebunești, i-am spus cu respirația tăiată, umplându-mă de aroma trupului său, care acum, că se excitase, devenise și mai puternică. Mă gândeam că m-aș putea îmbăta ușor numai de la mirosul pielii sale.

Mi-a eliberat mâinile și mi-a cuprins fața în palme, apăsându-și cu putere buzele de ale mele. I-am căutat șlițul, deschizându-i cei doi nasturi care îmi lăsau cale liberă spre fermoar. El s-a crispat.

– Am nevoie de ea, i-am șoptit. Dă-mi-o!

Tot nu s-a relaxat, însă n-a mai făcut nici o altă încercare să mă oprească. Când i-am simțit penisul în palme, a scos un geamăt, iar sunetul era în același timp îndurerat și plin de erotism. L-am strâns ușor, cu o atingere cât se poate de afectuoasă, în timp ce-l

cântăream în mână. Era tare ca piatra și fierbinte. Mi-am plimbat amândoi pumnii de-a lungul lui, de la rădăcină până în vârf, cu respirația tăiată, în timp ce el fremăta sub mine.

Gideon m-a prins de coapse, iar mâinile i-au alunecat de-a lungul marginilor rochiei, până când degetele lui mari au atins dantela roșie a chiloților tanga pe care-i purtam.

– Păsărica ta este atât de dulce, mi-a șoptit, lingându-mi buzele. Vreau să te desfac și să te ling până când o să mă implori să ți-o trag.

– Te implor acum, dacă vrei. Am continuat să-l mângâi cu o mână, în timp ce cu cealaltă îmi deschideam poșeta, ca să iau un prezervativ din ea.

Unul dintre degetele lui mi se strecurase în chiloți, alunecând prin umezeala dorinței mele.

– Abia dacă te-am atins, șopti el, cu ochi strălucitori în penumbră, și ești deja gata pentru mine.

– Nu mă pot abține.

– Nu vreau să te abții.

Își strecură degetul mare în mine, mușcându-și buza de sus când am zvâcnit neajutorată în jurul lui.

– N-ar fi corect din partea mea, când eu nu pot să împiedic ceea ce-mi faci.

Am sfâșiat folia cu dinții și i l-am întins, cu inelul prezervativului ieșind în afară.

– Nu mă pricep la astea.

Mâna lui mă încolăcise.

– Încalc toate regulile cu tine.

Tonul lui serios mă umplea de căldură și de multă încredere.

– Regulile sunt făcuse ca să fie încălcate.

I-am întrezărit sclipirea albă a dinților, după care a apăsat pe butonul din panoul de lângă el, cerându-i șoferului:

–Condu până când îți voi spune eu să te oprești.

Aveam obrajii în flăcări. Farurile unei alte mașini au străpuns geamurile negre ale limuzinei și mi-au luminat fața, trădându-mi stânjeneala.

–Ce-i, Eva? toarse el, în timp ce-și punea îndemânatic prezervativul. M-ai sedus ca să fac sex în propria limuzină, dar te înroșești când îi spun șoferului că nu vreau să fiu întrerupt în timp ce-o facem?

Veselia lui bruscă mă umplea de disperare să-l fac al meu. M-am sprijinit cu mâinile de umerii lui, ca să nu-mi pierd echilibrul, și m-am ridicat ca să ajung la înălțimea necesară, deasupra capului penisului său. Mâinile lui mi se încleștaseră pe șolduri și am auzit deodată un pârâit, când mi-a sfâșiat lenjeria. Sunetul brusc și acțiunea violentă pe care o marca mi-au sporit și mai mult dorința, aruncându-mă într-un cuptor încins.

–Ia-o încet, mi-a ordonat, în timp ce-și ridica șoldurile, ca să-și lase mai jos pantalonii.

În timpul acestei mișcări, erecția mi-a mângâiat ușor picioarele, iar eu am scos un scâncet, jinduitoare și dezgolită, ca și cum orgasmele pe care mi le provocase mai devreme nu făcuseră decât să-mi ațâțe nevoia de el, în loc să mi-o potolească.

S-a încordat când l-am luat în mână și l-am ghidat, astfel încât capul gros să se potrivească în cutele pline ale păsăricii mele. Mirosul poftelor noastre plutea greu și umed în aer, un amestec seducător de feromoni și de dorință care îmi trezea la viață până și ultima celulă

din corp. Pielea mi se înroșise și se înfiorase, iar sânii mi-erau grei și dureroși.

Asta voiam încă din clipa în care îl văzusem pentru prima oară – să-l posed, să mă urc pe trupul lui minunat și să-l primesc cât mai adânc în mine.

– Dumnezeule, Eva! a gemut când m-am lăsat în el, iar mâinile i s-au încleștat spasmodic cu putere pe coapsele mele.

Am închis ochii, simțindu-mă mult prea expusă. Dorisem să am intimitate cu el, însă asta părea ceva prea intim. Stăteam ochi în ochi, la numai câțiva centimetri unul de celălalt, într-un spațiu strâmt, în timp ce restul lumii viermuia în jurul nostru. Simțeam cât era de agitat, știam că și el se simte la fel de desprins de lume ca și mine.

– Ești atât de strâmtă, gâfâi, iar cuvintele îi erau pline de o agonie delicioasă.

M-am împins și mai mult spre el, lăsându-l să alunece și mai profund în mine. Am respirat adânc, simțindu-mă extraordinar de întinsă.

– Tu ești atât de mare!

El și-a apăsat palma pe partea de jos a abdomenului meu, atingându-mi cu degetul mare clitorisul care zvâcnea, și-a început să-l maseze în cercuri ușoare, pline de îndemânare. Lăuntrurile mele se strângeau, îi înșfăcau mădularul, trăgându-l tot mai adânc în mine. Am deschis pleoapele ce-mi erau grele, ca să-l privesc. Era atât de frumos, cum stătea tolănit sub mine, în fracul elegant, tânjind cu tot trupul sub imperiul dorinței primitive de împerechere.

Își arcuise gâtul, împingându-și cu putere capul în spătar, ca și cum s-ar fi luptat să scape dintr-o strânsoare invizibilă.

– Dumnezeule, gemu, scrâșnind din dinți. Cum o să-mi mai dau drumul!

Promisiunea înecată în dorință m-a excitat și mai mult. Picături de sudoare îmi înrourau pielea. Eram atât de udă și de fierbinte, că am alunecat ușor de-a lungul penisului său, prinzându-l aproape ca într-o teacă. Iar când am ajuns la rădăcină, mi-a scăpat un strigăt de plăcere. Era atât de adânc în mine, că aproape că nu puteam suporta, iar asta mă obliga să mă mișc dintr-o parte în alta, încercând să ușurez senzația neașteptată de durere. Însă trupului meu nu părea să-i pese că mădularul lui era prea mare. Se unduia în jurul lui, strângându-l, înfiorându-se, cu fiecare clipă mai aproape de orgasm.

Cu o înjurătură, Gideon mă prinse de șold cu mâna liberă, forțându-mă să mă las pe spate, în timp ce pieptul i se zbătea sălbatic. Poziția mi-a schimbat felul în care mă penetra, așa că m-am deschis, primindu-l pe tot. Temperatura corpului său a crescut de îndată, radiind o căldură imensă prin haine. Pe buza de sus îi apăruseră picături de sudoare.

Aplecându-mă spre el, am atins cu limba conturul sculptural, culegându-i transpirația sărată cu un murmur de încântare. Șoldurile îi fremătau nerăbdătoare. M-am mișcat cu grijă, ridicându-mă câtiva centimetri, înainte ca el să mă oprească, înfigându-mi cu sălbăticie mâna în șold.

– Încet! m-a avertizat din nou, mușcându-mă ușor ca să-și arate autoritatea, ceea ce m-a dus și mai aproape de culmile plăcerii.

M-am lăsat în jos, lăsându-l să pătrundă iar în mine, simțind o durere ciudat de voluptuoasă când el s-a împins dincolo de cât puteam suporta. Nu ne mai puteam

desprinde privirile unul de la altul, în timp ce plăcerea se răspândea din locul unde eram uniți. Mi-am dat seama brusc, uimită, că amândoi eram îmbrăcați din cap până-n picioare, cu excepția celor mai intime părți ale noastre. Mi se părea ceva dureros de senzual, ca și sunetele pe care le scotea, de-aș fi zis că simte o plăcere la fel de mare ca și mine.

Înnebunită după el, mi-am apăsat gura de a lui, trăgându-l de părul scăldat în sudoare. L-am sărutat în timp ce-mi mișcam șoldurile, fără ca degetul lui mare să înceteze cercurile înnebunitoare cu care îmi freca tot clitorisul, simțind cum orgasmul se apropie cu fiecare alunecare a penisului său gros și lung în centrul ființei mele, care era gata să se topească.

La un moment dat, cred că mi-am pierdut mințile, iar instinctele primitive au pus stăpânire pe mine, până când trupul meu a ajuns să comande totul. Nu mă mai puteam gândi la nimic decât la nevoia dureroasă de a mi-o trage, nevoia sălbatică de a-l călări până când aveam să explodez și astfel să mă eliberez de foamea asta îngrozitoare.

– Ce bine e, am suspinat, pierdută. Simți... O, Doamne, e atât de bine!

Folosindu-și amândouă mâinile, Gideon îmi comanda ritmul, făcându-mă să mă înclin într-un unghi în care capul masiv al membrului său se freca de un punct dureros și sensibil din mine. În timp ce mă strângeam în jurul lui, mișcându-mă, mi-am dat seama că aveam să ajung la orgasm numai datorită felului minunat în care se împingea în mine.

– Gideon...

M-a apucat de ceafă, în timp ce orgasmul exploda în mine, începând cu spasmele extatice din păsărica

mea și radiind apoi în corp, până am început să tremur toată. M-a privit în timp ce cădeam pradă plăcerii, nescăpându-mă din ochi, deși eu aș fi vrut să-i închid. Posedată de privirea lui, am gemut și mi-am dat drumul mai puternic decât oricând, cu trupul zguduit de valuri după valuri de plăcere.

– Hai, hai, hai! mârâia el, ridicându-și șoldurile în mine, trăgându-mi coapsele în jos, ca să mă potrivesc cu mișcările lui necruțătoare. Cu fiecare lovitură mă penetra tot mai adânc, mă zguduia tot mai tare. Simțeam cum mădularul i se face tot mai tare și mai gros.

L-am fixat cu priviri lacome, arzând de dorința de a-l vedea când trece dincolo de limită pentru mine. Ochii lui exprimau o dorință sălbatică și, pe măsură ce-și pierdea controlul, deveneau tot mai tulburi, iar chipul frumos îi era răvășit de cursa brutală spre orgasm.

– Eva!

Și-a dat drumul scoțând un mârâit animalic, de extaz sălbatic, o eliberare îndârjită, care mă țintuise locului cu ferocitatea ei. S-a cutremurat, pe măsură ce orgasmul îl cuprindea cu totul, iar trăsăturile chipului i s-au îmblânzit o clipă, scoțând la iveală o vulnerabilitate neașteptată. I-am luat fața în palme și mi-am apăsat ușor buzele de ale lui, alinându-l, în timp ce răsuflarea lui întretăiată îmi pârjolea obrajii.

– Eva!

M-a înlănțuit cu brațele și m-a strâns cât pe-aci să mă strivească, îngropându-și chipul asudat în umărul meu. Știam prea bine cum se simte. Stors. Golit cu totul.

Am rămas așa mult timp, ținându-ne în brațe, absorbind replicile „cutremurului". Apoi el a întors capul

și m-a sărutat cu blândețe, alinându-mi emoțiile scăpate de sub control.

– Uau! am oftat, cutremurată.

– Da, a zis el, cu buzele înfiorate.

Eu am zâmbit, uluită și în culmea fericirii.

Gideon a început apoi să-mi aranjeze șuvițele ude care mi se lipiseră de tâmple, trecându-și degetele peste fața mea într-o mișcare aproape solemnă. Felul în care mă studia aproape că mi-a provocat durere. Părea uluit și... recunoscător, iar în ochi îi lucea o lumină caldă și plină de blândețe.

– Nu vreau să distrug acest moment.

Cum simțeam că vorbele plutesc în aer, am continuat eu:

– Dar...?

– Dar nu pot să stric dineul. Trebuie neapărat să țin un discurs.

– Oh!

Momentul era clar distrus.

M-am mișcat cu delicatețe ca să mă desprind de el, mușcându-mi buzele când l-am simțit cum iese ud din mine. Frecarea era de ajuns ca să mă facă să-l doresc din nou. Abia dacă se înmuiase puțin.

– Fir-ar să fie! a zis el cu glas răgușit. Te vreau iar.

M-a prins, înainte să apuc să mă mișc, a scos de nu știu unde o batistă și a început să mă curețe cu blândețe între picioare. Era un act atât de intim, care se potrivea de minune cu partida de sex pe care tocmai o avuseserăm.

După ce m-a uscat, m-am așezat pe banchetă, lângă el, și mi-am scos *gloss*-ul din poșetă. M-am uitat în oglinjoară la Gideon, care și-a scos prezervativul, l-a legat la capăt, după care l-a pus într-un șervețel

și l-a aruncat într-un coș de gunoi foarte bine mascat. După ce și-a aranjat hainele, i-a cerut șoferului să ne ducă la destinație. Apoi s-a așezat comod și a început să se uite pe fereastră.

Cu fiecare clipă ce trecea, îl simțeam cum se retrage în sine, simțeam că legătura ce se crease între noi slăbește tot mai mult. Mi-am dat seama că și eu mă făcusem mică într-un colț al limuzinei, cât mai departe de el, imitând distanța pe care o simțeam că se așază între noi. Toată căldura pe care o simțisem se îndepărta, transformându-se într-o răceală accentuată, înfiorându-mă atât de mult, că mi-am luat șalul și m-am înfășurat iar în el. El n-a făcut nici o mișcare în timp ce mă foiam alături de el, punându-mi la loc pudriera și oglinda; ai fi zis că nici măcar nu-și dă seama că sunt acolo. Brusc, a deschis barul și a scos o sticlă. Fără să mă privească, m-a întrebat:

– Coniac?

– Nu, mulțumesc.

Abia dacă am putut răspunde, însă el n-a părut să bage de seamă. Sau poate că nici nu-i păsa. Și-a turnat un pahar și l-a dat pe gât. Amețită și jignită, mi-am pus mănușile, încercând să-mi dau seama ce mersese prost.

Capitolul 7

Nu-mi amintesc mare lucru din cele întâmplate după ce am ajuns. În jurul nostru licăreau blițurile fotografilor ca niște focuri de artificii, în timp ce mergeam printre șirurile de ziariști, însă abia dacă le-am dat atenție, zâmbind automat. Mă închisesem în mine și voiam cu disperare să scap de tensiunea care radia în valuri dinspre Gideon.

În clipa în care am trecut pragul clădirii, cineva l-a strigat pe nume și el s-a întors. Am profitat de ocazie ca să mă strecor de lângă el, învârtindu-mă printre invitații care se înghesuiau la intrarea cu covor roșu.

Când am ajuns în sala unde avea loc recepția, am înhățat două pahare de șampanie de la un chelner care trecea pe lângă mine și am pornit să-l caut pe Cary, după ce am dat unul pe gât. L-am zărit în capătul îndepărtat al sălii, împreună cu mama și cu Stanton, și m-am îndreptat spre ei, lăsând paharul gol pe o masă.

–Eva! Chipul mamei se luminase la vederea mea. Arăți trăsnet în rochia asta!

M-a sărutat ușor pe obraji. Arăta extraordinar, într-o rochie dreaptă, de un albastru strălucitor ca gheața, care-i venea ca turnată. La urechi, la gât și pe mână îi străluceau safire, punându-i în evidență ochii și tenul palid.

– Mulțumesc.

Am luat o gură de șampanie din al doilea pahar, amintindu-mi că avusesem în minte să-mi arăt recunoștința pentru rochie. Deși apreciam darul, acum nu mai eram la fel de bucuroasă de tăietura foarte convenabilă de pe coapsă.

Cary făcu un pas înainte, prinzându-mă de cot. Îi fusese de ajuns să-mi arunce doar o privire ca să-și dea seama că sunt supărată. Am scuturat însă din cap, căci nu doream să vorbesc chiar atunci.

– În cazul ăsta, mai multă șampanie? mă întrebă pe un ton blând.

– Te rog!

Am simțit că Gideon se apropie înainte să văd cum chipul mamei se luminează ca globul de Anul Nou din Times Square, în New York. Până și Stanton părea să-și îndrepte și mai mult spatele.

– Eva!

Gideon își pusese mâna pe mijlocul meu gol, făcându-mă să mă înfior sub forța prezenței lui. I-am simțit degetele flexându-se și m-am întrebat dacă și el simțea asta.

– Ai fugit.

M-am crispat la auzul tonului de reproș din glasul lui și i-am aruncat o privire care spunea tot ceea ce nu puteam exprima în public.

– Richard, îl cunoști pe Gideon Cross?

– Cum să nu!

Cei doi bărbați își dădură mâna, iar Gideon mă trase mai aproape de el.

– Avem amândoi norocul să fi venit împreună cu cele mai frumoase femei din New York.

Stanton dădu din cap aprobator, zâmbindu-i plin de dragoste mamei mele.

Am dat pe gât restul de șampanie și am schimbat recunoscătoare paharul gol cu cel nou, pe care mi-l dăduse Cary. Simțeam cum alcoolul îmi răspândește o căldură plăcută prin măruntaie, desfăcând nodul care se formase acolo.

Gideon se aplecă spre mine, șoptindu-mi cu un glas aspru:

– Să nu uiți că ai venit cu mine.

Era oare nebun? Ce dracu'? L-am privit cu ochi îngustați.

– Tu vorbești!

– Nu aici, Eva. I-a salutat pe toți cu o mișcare a capului și m-a luat de acolo. Nu acum.

– Niciodată, am mormăit eu, plecând împreună cu el numai ca s-o scutesc pe mama de o scenă.

Sorbind din șampanie, am intrat pe pilot automat, într-o formă de autoapărare la care nu trebuise să mai recurg de mulți ani. Gideon mi-a făcut cunoștință cu mulți oameni și trebuia să fac frumos – să vorbesc atunci când era cazul și să zâmbesc când era necesar –, însă nu eram cu adevărat atentă. Eram mult prea conștientă de peretele de gheață care se formase între noi și de furia mea rănită. Dacă mai aveam nevoie de vreo dovadă că Gideon nu trecea peste regulile lui stricte de a nu socializa cu femeile cu care se culca, atunci o primisem cu vârf și îndesat.

Când a început dineul, l-am urmat în sala unde se servea masa și am început să mă joc cu mâncarea în farfurie. Am băut câteva pahare din vinul roșu care ni se servise, în timp ce Gideon vorbea cu ceilalți comeseni; nu ascultam deloc ce spune, urmărind doar cadența și tonul seducător de profund și de calm. El n-a făcut nici o încercare să mă atragă și pe mine în conversație, ceea ce m-a bucurat, căci mă gândeam că n-aș fi fost în stare să spun nimic drăguț.

Am rămas în această stare de prostrație până când s-a ridicat în picioare într-un ropot de aplauze și a urcat pe scenă. Atunci mi-am întors scaunul, uitându-mă cum străbate podiumul, fără să mă pot abține să nu-i admir grația animalică și felul uluitor în care arăta. Fiecare pas pe care-l făcea impunea atenție și respect, ceea ce era în sine o reușită, având în vedere mersul ușor și lipsit de grabă.

Pe chipul și pe hainele lui nu se putea observa nici o urmă din partida nebunească de amor din limuzină. Ca să fiu sinceră, ai fi zis că e o cu totul altă persoană. Redevenise bărbatul pe care îl întâlnisem în holul de la Crossfire, incredibil de stăpân pe sine și radiind o forță tăcută.

– În America de Nord, a început el, una din patru femei și unul din șase bărbați s-a confruntat cu abuzul sexual în copilărie. Uitați-vă bine în jurul vostru! Cineva de la masa dumneavoastră fie a supraviețuit unui astfel de abuz, fie cunoaște pe cineva care a trecut prin așa ceva. Acesta este adevărul insuportabil.

Îi sorbeam concentrată cuvintele. Gideon era un orator desăvârșit, cu o voce vibrantă de bariton, care îi fascina pe toți. Ceea ce m-a emoționat însă pe mine a fost subiectul discursului său, care era atât de sensibil

pentru mine, precum și modul plin de pasiune și uneori chiar șocant în care îl prezenta. Am început să mă îmblânzesc, iar furia imensă pe care o simțeam și orgoliul rănit erau, încet-încet înlocuite de uluire. Impresia mea despre el se schimba pe măsură ce mă transformam într-un simplu spectator, unul dintre cei fascinați de el. Nu era bărbatul care tocmai îmi rănise sentimentele; era doar un vorbitor experimentat, care discuta un subiect foarte important pentru mine.

Când a terminat, m-am ridicat în picioare, aplaudând, spre surprinderea atât a mea, cât și a lui. Însă mi s-au alăturat și alții, ovaționând în picioare, și la ureche mi-au ajuns murmurul conversațiilor și complimentele binemeritate care i se adresau cu voci joase.

– Ești o tânără foarte norocoasă.

M-am întors către femeia care-mi vorbise, o roșcată fermecătoare, pe la vreo patruzeci de ani.

– Suntem doar... prieteni.

Zâmbetul ei senin reușea totuși să mă contrazică în tăcere.

Oamenii începeau să se ridice de la mese. Mă pregăteam să-mi iau poșeta, ca să plec și eu acasă, când un tânăr s-a îndreptat spre mine. Părul lui arămiu rebel te făcea să-l invidiezi pe dată, iar ochii de un verde-cenușiu străluceau blânzi și prietenoși. Era arătos, iar pe față avea un surâs ștrengăresc. Mi-a adresat primul zâmbet sincer de care avusesem parte de când ieșisem din limuzină.

– Bună! m-a salutat el.

Părea să știe cine sunt, fapt care m-a pus în situația stânjenitoare de a mă preface că nu sunt chiar ignorantă în privința identității lui, așa că i-am răspuns

la salut. El a început să râdă, scoțând un sunet clar, fermecător.

– Sunt Christopher Vidal, fratele lui Gideon.

– A, desigur!

Chipul mi s-a împurpurat. Nu-mi venea să cred că fusesem așa de preocupată să-mi plâng de milă încât să nu fac imediat legătura.

– Te-ai înroșit.

– Îmi pare rău, am zâmbit eu rușinată. Nu prea știam cum să-ți spun că am citit un articol despre tine fără ca asta să sune ciudat.

– Sunt flatat că ți-ai amintit, a râs el. Numai să nu-mi spui că era la pagina șase.

Bârfele de la pagina șase a ziarului erau bine-cunoscute pentru felul în care răspândeau zvonuri despre celebritățile și legăturile mondene din New York.

– Nu, l-am asigurat repede. Poate în *Rolling Stones?*

– Așa mai merge, mi-a spus, întinzându-mi mâna. Vrei să dansezi?

Am aruncat o privire către capătul scărilor ce duceau la scenă, unde Gideon se afla încă, stând în picioare. Era înconjurat de o mulțime care se înghesuia să-i vorbească, femei în majoritatea cazurilor.

– O să fie ocupat un timp, remarcă Christopher, cu o undă de amuzament în voce.

– Așa e.

Tocmai îmi întorceam privirea, când am recunoscut-o pe femeia care stătea lângă Gideon; era Magdalene Perez. Mi-am luat poșeta repede și i-am zâmbit lui Christopher.

– Mi-ar plăcea foarte mult să dansez.

M-a luat de braț și ne-am îndreptat către sala de bal, intrând pe ringul de dans. Orchestra a început să cânte

un vals și am început să dansăm, mișcându-ne cu ușurință și naturalețe pe ritmul muzicii. El era un dansator foarte bun, agil, care știa să-și conducă partenera.

– Și de unde îl cunoști pe Gideon?

– Nu-l cunosc.

I-am făcut un semn din cap lui Cary, care aluneca pe ring cu o blondă statuară, și am explicat:

– Lucrez în clădirea Crossfire și ne-am întâlnit de vreo două ori.

– Lucrezi pentru el?

– În nici un caz. Sunt asistent manager la Waters Field & Leaman.

– A, zâmbi el. O agenție de publicitate.

– Da.

– Lui Gideon trebuie să i se fi aprins rău călcâiele după tine dacă a trecut de la vreo două întâlniri întâmplătoare la a te invita la un eveniment de o asemenea anvergură.

Am tras o înjurătură în gând. Știam că oamenii o să facă presupuneri, însă voiam mai mult decât oricând să evit să fiu umilită.

– Gideon o cunoaște pe mama și ea deja aranjase să vin la dineu, așa că suntem mai degrabă două persoane care merg la același eveniment cu o singură mașină, în loc să vină cu două.

– Asta înseamnă că ești liberă?

Am inspirat adânc, căci nu mă simțeam în largul meu, în ciuda faptului că ne mișcam foarte bine împreună.

– Ei bine, nu sunt ocupată.

Christopher mi-a adresat iar acel zâmbet ștrengăresc, plin de charismă.

– Seara mea tocmai s-a îmbunătățit semnificativ.

Și până la sfârșitul dansului mi-a povestit întâmplări amuzante din industria muzicii, făcându-mă să râd și luându-mi gândurile de la Gideon.

Când muzica s-a oprit, a apărut Cary, invitându-mă la următorul dans. Noi doi ne potriveam perfect, pentru că luaserăm împreună lecții de dans. M-am relaxat în brațele lui, încântată că e sprijinul meu moral.

– Te distrezi? l-am întrebat.

– M-am ciupit singur la masă când mi-am dat seama că stau lângă coordonatoarea-șefă de la *Săptămâna modei*. Și ea a flirtat cu mine! Cary mi-a zâmbit, însă în ochi îi rămăsese o umbră. De fiecare dată când mă aflu în locuri ca ăsta… îmbrăcat așa… nu-mi vine să cred. Mi-ai salvat viața, Eva. Și pe urmă mi-ai schimbat-o cu desăvârșire.

– Iar tu ai grijă permanent de sănătatea mea mintală. Suntem chit, crede-mă!

El m-a strâns de mână, cu o privire îngrijorată.

– Pari foarte nefericită. Cum a dat-o în bară?

– Cred că eu sunt de vină. O să vorbim mai târziu despre asta.

– Ți-e teamă c-o să-l iau la bătaie în fața tuturor.

– M-ai bine n-ai face-o, am oftat eu, de dragul mamei.

Cary mă sărută ușor pe frunte.

– L-am avertizat ceva mai devreme. Știe ce-o să pățească.

– O, Cary!

Dragostea pe care o simțeam pentru el îmi pusese un nod în gât, chiar dacă pe buze mi-a trecut un ușor zâmbet amuzat. Ar fi trebuit să-mi închipui că dragul de Cary avea să stea de vorbă cu Gideon ca un frate mai mare. Era atât de tipic pentru el!

În spatele nostru se ivi Gideon.

– Vă întrerup.

Și nu era o cerere. Cary s-a oprit și s-a uitat la mine. Eu am dat aprobator din cap, iar el s-a retras cu o plecăciune ușoară, țintuindu-l pe Gideon cu o privire arzătoare și sfidătoare.

Gideon m-a tras aproape de el și a început să cucerească ringul de dans așa cum făcea cu orice: cu o încredere dominatoare. Dansul cu el era o experiență cât se poate de diferită de cele avute cu cei doi parteneri anteriori. Gideon avea atât îndemânarea fratelui său, cât și familiaritatea lui Cary cu felul în care mă mișcam eu, numai că stilul lui era îndrăzneț, agresiv și, în mod inerent, foarte sexual.

În ciuda nefericirii pe care o simțeam, faptul că stăteam atât de aproape de un bărbat cu care mă aflasem de curând într-o situație atât de intimă îmi răscolea simțurile.

Mirosea apetisant, cu o ușoară aromă de sex, iar felul în care mă conducea, cu pași energici și plini de îndrăzneală, îmi provoca durere în cele mai ascunse unghiuri ale trupului, aducându-mi aminte că el fusese acolo cu puțin timp în urmă.

– Tot fugi de mine, a murmurat, încruntându-se la mine.

– S-ar zice că Magdalene a ocupat destul de repede locul liber.

El a ridicat o sprânceană, trăgându-mă mai aproape.

– Ești geloasă?

– Pe bune? am replicat, privind în altă parte.

El a pufnit, nervos.

– Nu te apropia de fratele meu, Eva.

– De ce?

—Pentru că așa spun eu.

M-am aprins de furie, ceea ce m-a făcut chiar să mă simt bine după reproșurile pe care mi le făcusem și după îndoielile în care mă înecasem de când ne-o trăseserăm ca niște iepuri nebuni. Așa că am încercat să-mi dau seama dacă răspunsul cu aceeași monedă însemna joc cinstit în lumea lui Gideon Cross.

—Nu te apropia de Magdalene, Gideon.

El și-a încleștat maxilarul.

—E doar o prietenă.

—Asta înseamnă că nu te-ai culcat cu ea...? Încă.

—Nu, la dracu'! Și nici nu vreau. Ascultă...

Ne-am oprit, pe ultimele acorduri ale muzicii.

—Trebuie să plec. Te-am adus aici și aș vrea să te pot conduce acasă, însă nu vreau să te iau de aici dacă te distrezi. Ai prefera să mai rămâi și să te duci acasă cu Stanton și cu mama ta?

Dacă mă distrez? Oare glumea sau pur și simplu nu se prinsese? Sau poate chiar mai rău. Poate că mă ștersese atât de complet din minte, încât nici măcar nu-mi mai dădea atenție. M-am îndepărtat de el, simțind nevoia să păstrez distanța, căci aroma lui mă amețea.

—O să fie în regulă. Nu te mai gândi la mine!

—Eva!

S-a apropiat de mine, dar m-am dat iute înapoi. Am simțit un braț pe umărul meu și am auzit vocea lui Cary:

—Mă ocup eu de ea, Cross.

—Nu-mi sta în cale, Taylor, l-a avertizat Gideon.

Cary a pufnit:

—Am impresia că te pricepi să-ți pui singur piedici.

Eu am înghițit în sec, ca să scap de nodul din gât, și am intervenit:

– Ai avut un discurs minunat, Gideon. A fost cea mai mare atracție pentru mine în seara asta.

El a respirat adânc, la auzul jignirii subînțelese, trecându-și o mână prin păr. Apoi a scos brusc o exclamație de enervare și mi-am dat seama de ce când l-am văzut că-și scoate celularul din buzunar, uitându-se la numărul de pe ecran.

– Trebuie să plec.

Mă țintui cu privirea, obligându-mă să mă uit la el, în timp ce-și trecea ușor degetele pe obrazul meu.

– Te sun.

Și în clipa următoare dispăruse.

– Vrei să rămâi? mă întrebă Cary încet.

– Nu.

– Atunci te duc eu acasă.

– Nu, nu-i nevoie.

Voiam să rămân un timp singură. Să fac o baie fierbinte, să beau o sticlă de vin rece și să scap astfel de temeri.

– Tu trebuie să rămâi aici. Ar putea să fie un pas bun pentru cariera ta. Putem să vorbim când ajungi acasă. Ori mâine, că tot am de gând să lenevesc toată ziua.

El mă privi scrutător.

– Ești sigură?

Am încuviințat din cap.

– În regulă, a acceptat el, fără să pară prea convins.

– Poți să rogi tu un valet să aducă limuzina lui Stanton? Până atunci, eu o să dau o fugă până la toaletă.

– Bine. Cary m-a mângâiat ușor pe braț: Îți iau eu șalul de la garderobă. Ne vedem afară.

Mi-a luat ceva mai mult decât aș fi vrut să ajung la toalete. În primul rând, pentru că un număr surprinzător de persoane mă oprea pentru a face conversație,

ceea ce se datora, cred, faptului că venisem împreună cu Gideon Cross. Și în al doilea rând, pentru că am evitat baia cea mai apropiată, din care ieșeau și intrau un șir nesfârșit de femei, și am găsit una care era mult mai departe. M-am încuiat într-o cabină și am rămas acolo ceva mai mult timp decât ar fi fost cu adevărat necesar. În încăpere nu mai era nimeni altcineva în afară de femeia de la curățenie, așa că n-aveam de ce să mă grăbesc.

Gideon mă rănise atât de tare, încât mai că nu puteam să respir, iar schimbările lui de dispoziție mă amețiseră cu totul. De ce-mi atinsese fața așa cum o făcuse? De ce se înfuriase când plecasem de lângă el? Și de ce dracu' îl amenințase pe Cary? Gideon dădea sensuri noi vechii zicale „Una caldă, una rece".

Am închis ochii, încercând să-mi adun puterile. Dumnezeule! Nu aveam nevoie de așa ceva.

În limuzină lăsasem toate emoțiile să-mi iasă la suprafață și încă mă simțeam îngrozitor de vulnerabilă, iar eu făcusem nenumărate ore de terapie numai ca să învăț cum să evit această stare. Nu mai doream decât să mă întorc la mine acasă și să mă ascund, să scap de presiunea de a mă purta ca și cum aș fi stăpână pe mine, când nu eram nici pe departe așa.

„Te-ai băgat singură în toată povestea asta", mi-am spus. „Așa că acum taci și înghite!"

Am respirat adânc și am ieșit, însă am dat peste Magdalene, care se sprijinea de masa de toaletă, cu brațele încrucișate. Fără îndoială că venise după mine, așteptându-mă, într-un moment în care toate mecanismele mele de apărare erau deja slăbite. Am ezitat o clipă, după care mi-am revenit și m-am îndreptat spre chiuvetă, ca să mă spăl pe mâini.

S-a întors și ea cu fața spre oglindă, studiindu-mi reflexia în ea. M-am uitat și eu la ea. Era și mai frumoasă în realitate decât în fotografii. Înaltă, zveltă, cu ochi mari și negri și o cascadă de păr drept, castaniu-închis. Avea buze pline și roșii și pometi înalți, parcă sculptați cu dalta. Purta o rochie moderat de sexy, o coloană fluidă de satin crem, care făcea un contrast minunat cu tenul ei măsliniu. Arăta ca un supermodel și răspândea o fascinație exotică.

Am luat șervetul pe care mi-l întindea femeia de la curățenie, după care Magdalene i s-a adresat în spaniolă, cerându-i să ne lase singure. Am întărit și eu cererea ei cu un „*Por favor, gracias*", ceea ce a făcut-o pe Magdalene să-și ridice surprinsă sprâncenele și să mă examineze mai îndeaproape. I-am întors privirea cu o răceală egală.

–O, Doamne, a șoptit ea, în clipa în care femeia de la curățenie nu ne mai putea auzi. Țâțâi din buze, iar zgomotul îmi zgârie nervii ca o unghie trecută peste o tablă. Te-ai culcat deja cu el.

–Și tu nu.

Replica mea a părut s-o ia prin surprindere.

–Ai dreptate, n-am făcut-o. Știi de ce?

Am scos o bancnotă de cinci dolari din poșetă și am lăsat-o în castronelul de argint pentru bacșișuri.

–Pentru că nu vrea.

–Și nici eu nu vreau, pentru că nu se poate implica. E tânăr, superb, bogat și se bucură de toate astea.

–Da, am dat din cap. Cu siguranță că așa face.

Ea și-a îngustat ochii, iar expresia plăcută de pe chipul ei a început să se șteargă ușor.

–Nu are nici pic de respect pentru femeile cu care se culcă. Din clipa în care ți-a pus-o, ai terminat-o.

Ca toate celelalte. Eu însă n-am dispărut din peisaj tocmai pentru că vrea să mă aibă în preajmă pe termen lung.

Mi-am păstrat calmul, deși mă lovise exact acolo unde mă durea cel mai tare.

– E jalnic.

Apoi am ieșit și nu mai m-am oprit până când am intrat în limuzina lui Stanton. I-am strâns cu căldură mâna lui Cary când am intrat și am reușit să mă abțin până când mașina a pornit, după care am izbucnit în plâns.

– Salut, fetițo! mă salută Cary a doua zi dimineața, când am intrat în living. N-avea pe el decât niște pantaloni de trening vechi și stătea întins pe canapea, cu picioarele încrucișate proptite pe măsuța de cafea. Arăta delicios de dezordonat și părea că se simte foarte bine în pielea lui.

– Cum ai dormit?

Am ridicat degetul mare spre el și m-am îndreptat spre bucătărie, ca să-mi iau o cafea. M-am oprit la masa pentru micul dejun, ridicând sprâncenele uimită la vederea imensului aranjament de trandafiri roșii de pe blat. Răspândeau un parfum divin și l-am tras adânc în piept.

– Ce-i cu astea?

– Ți-au fost aduse acum vreo oră. O livrare de duminică. Sunt foarte frumoși și indecent de scumpi.

Am smuls pliculețul din suportul transparent de plastic și l-am deschis.

Mă tot gândesc la tine.
Gideon

– De la Cross? se interesă Cary.

– Da.

Mi-am trecut ușor degetul mare peste ceea ce bănuiam că este scrisul lui. Era îndrăzneț, masculin și foarte sexy. Era un gest romantic, din partea unui tip care nu avea romantismul în repertoriu. Apoi am aruncat cartea de vizită pe blat, de parcă m-ar fi ars, și mi-am turnat o stacană de cafea, rugându-mă de cofeina din ea să-mi dea putere și să mă ajute să-mi regăsesc stăpânirea de sine.

– Nu pari impresionată, spuse Cary, dând mai încet volumul la meciul de fotbal pe care-l urmărea.

– Nu-mi face deloc bine. E un fel de provocare uriașă. Pur și simplu, trebuie să stau cât mai departe de el.

Cary făcuse terapie împreună cu mine și cunoștea rutina. Nu s-a uitat ciudat la mine când m-a auzit folosind jargonul terapeutic și nu i-a fost deloc greu să-mi răspundă în același limbaj.

– Și telefonul a sunat toată dimineața. N-am vrut să te deranjeze, așa că l-am pus pe mut.

M-am întins pe canapea, conștientă de durerea dintre picioare care încă nu dispăruse, și m-am luptat cu tentația de a asculta mesageria vocală, ca să văd dacă mă sunase Gideon. Voiam să-i aud glasul și o explicație logică pentru ceea ce se întâmplase în seara trecută.

– E o idee bună. Hai să-l lăsăm așa toată ziua.

– Ce s-a întâmplat?

Am suflat aburul care se ridica din cana de cafea și am sorbit încet o gură.

– Ne-am pus-o ca nebunii în limuzina lui, după care el s-a transformat într-un aisberg.

Cary m-a privit cu ochii lui de smarald, care văzuseră mai multe decât ar trebui să vadă un om.

–L-ai cam dat peste cap, așa-i?

–Da, cam așa ceva.

Am simțit că mă enervez numai gândindu-mă la asta. Între noi se crease o legătură. Știam asta. În seara trecută îl dorisem mai mult decât orice altceva pe lume, iar azi nu mai voiam să am niciodată de-a face cu el.

–A fost foarte intens. A fost cea mai bună experiență sexuală din viața mea și a fost acolo, prezent întru totul. Știu că a fost. A fost prima dată când a făcut-o într-o mașină și la început s-a cam împotrivit, dar pe urmă l-am excitat așa de tare, că n-a mai putut să zică nu.

–Pe bune? Niciodată? Cary și-a trecut o mână peste barba pe care nu și-o răsese de dimineață. Majoritatea tipilor își rup mașina de cât și-o trag în ea în timpul liceului. Ca să fiu sincer, nu știu pe nimeni care să n-o fi făcut-o, în afară de tocilari și de urâți, iar el nu e nici una, nici alta.

Am dat din umeri.

–Cred că faptul că i-am pus-o în mașină face din mine o târfă.

Cary a încremenit.

–Așa a spus?

–Nu. El n-a scos o vorbă. Am aflat informația asta de la „prietena" lui, Magdalene. O știi pe puicuța aia care apărea în majoritatea pozelor pe care le-ai scos tu de pe net? A hotărât să-și ascută gheruțele cu o discuție ca între pisicuțe, la baie.

–Javra e geloasă.

–Se cheamă frustrare sexuală. Nu poate să i-o tragă, pentru că se pare că tipele cu care și-o pune ajung la coșul de gunoi.

– Ți-a zis el asta? Întrebarea lui, aparent liniștită, ascundea iar o furie reținută.

– Nu cu atât de multe cuvinte. El mi-a zis că nu și-o trage cu prietenele lui. Are o problemă cu femeile care vor mai mult decât să se distreze, așa că își ține futaiurile și amicele în două tabere diferite.

Am mai luat o gură de cafea.

– L-am avertizat că genul ăsta de aranjament nu funcționează pentru mine și mi-a spus că o să facă niște schimbări, dar cred că e genul ăla de tip care ar spune orice numai să obțină ce vrea.

– Sau poate că l-ai făcut s-o ia la fugă, speriat.

M-am holbat la el, enervată.

– Nu încerca să-i găsești scuze! La urma urmelor, de partea cui ești?

– De partea ta, fetițo, mă asigură el, întinzându-se spre mine și bătându-mă ușor pe genunchi. Sunt mereu de partea ta.

M-am agățat de antebrațul lui musculos, mângâindu-l ușor, ca o mulțumire nerostită. Nu mai simțeam sub degete cicatricile de cuțit care-i schilodeau pielea, însă n-aveam să uit niciodată că sunt acolo. Mulțumeam cerului în fiecare zi că el e aici, că e viu, sănătos și că este o parte esențială a vieții mele.

– Tu cum ți-ai petrecut noaptea?

– N-am de ce să mă plâng, zâmbi el, cu o privire răutăcioasă. Am călărit-o pe blonda aia cu țâțe mari într-o baie de serviciu. Erau adevărate țâțele.

– E bine, atunci, am zâmbit eu. Sunt sigură că ai adus-o în al nouălea cer.

– Am făcut și eu ce-am putut. Apoi a înhățat receptorul, făcându-mi cu ochiul. Ce vrei să comandăm? Sandviciuri? Mâncare chinezească? Indiană?

–Nu mi-e foame.

–Ție ți-e mereu foame. Dacă nu alegi ceva, o să gătesc eu și-o să te oblig să mănânci tot.

Am ridicat mâinile, în semn că mă predau.

–Bine, bine! Alege tu.

Luni de dimineață am ajuns la serviciu cu douăzeci de minute mai devreme, gândindu-mă că în felul ăsta o să-l evit pe Gideon. Când am ajuns la birou, fără să întâmpin nici o problemă, m-am simțit atât de ușurată, încât mi-am dat seama că am mari probleme în ceea ce-l privea. Ajunsesem să-mi schimb dispoziția de la o oră la alta.

Mark a sosit plin de entuziasm, plutind încă, în urma succeselor importante pe care le înregistrase săptămâna trecută, și ne-am apucat imediat de treabă. Duminică făcusem câteva comparații pe piața vânzărilor de votcă, iar el a fost destul de drăguț să se uite peste ele împreună cu mine și să asculte ce părere aveam. Mark fusese desemnat responsabil de cont și pentru un nou producător de dispozitive *e-reader*, așa că am început să facem partea inițială a muncii pentru asta.

Dimineața fusese atât de aglomerată, că nici nu mi-am dat seama cum a trecut timpul și nici n-am avut vreme să mă gândesc la viața mea personală. Și eram chiar încântată de asta. Așa că atunci când am răspuns la un telefon și am auzit vocea lui Gideon la celălalt capăt, m-a luat complet pe nepregătite.

–Cum ți-ai petrecut ziua până acum? m-a întrebat, iar glasul lui mi-a trimis fiori prin trup.

–În agitație.

Am aruncat o privire spre ceas, observând că era douăsprezece fără douăzeci.

– Bine, a zis el, după care a făcut o pauză. Te-am tot sunat ieri. Ți-am lăsat vreo două mesaje. Voiam să-ți aud vocea.

Am închis ochii, trăgând cu sete aer în piept. Îmi pusesem la încercare toată voința pe care o aveam ca să las să treacă ziua fără să-mi ascult mesageria vocală. Îl antrenasem și pe Cary în încercarea asta, cerându-i să mă oprească, la nevoie, cu forța dacă vede cumva că aș putea să cedez ispitei.

– Am făcut-o pe pustnica și am lucrat puțin.

– Ai primit florile pe care ți le-am trimis?

– Da. Sunt foarte frumoase. Îți mulțumesc.

– Mi-au amintit de rochia ta.

Ce dracu' făcea? Începeam să mă gândesc că suferă de sindromul personalităților multiple.

– Unele femei ar putea să spună că asta e romantic.

– Nu-mi pasă decât de ce spui tu.

S-a auzit cum îi scârțâie scaunul, ca și cum s-ar fi ridicat în picioare.

– Mă gândisem să trec pe la tine... Am vrut s-o fac.

Am oftat, fără să mai pot rezista confuziei.

– Mă bucur că n-ai făcut-o.

Urmă o altă pauză lungă.

– Am meritat-o din plin.

– N-am vrut să fiu o ticăloasă când am spus asta. Este doar purul adevăr.

– Știu. Uite... Am comandat prânzul aici, în biroul meu, ca să nu pierdem nici o clipă cu plecarea și întoarcerea.

După ce mă lăsase baltă cu un „O să te sun", mă întrebasem dacă avea să mai vrea să ne întâlnim la întoarcerea din cine știe ce călătorie făcuse. Era o posibilitate de care mă temusem încă de sâmbătă noaptea,

știind prea bine că trebuie s-o rup cu el, dar fiind copleșită de dorința de a fi cu el. Voiam să am din nou parte de acel moment perfect și pur de intimitate pe care îl împărtășisem cu el.

Dar acel moment nu putea fi o justificare pentru toate celelalte dăți în care mă făcuse să mă simt îngrozitor.

– Gideon, n-avem nici un motiv să luăm prânzul împreună. Am discutat despre asta vineri seară și... am rezolvat problema sâmbătă. Hai să lăsăm totul aici!

– Eva! m-a întrerupt el, răgușit. Știu că am dat-o-n bară. Lasă-mă să-ți explic!

– Nu trebuie. E-n regulă.

– Nu, nu e. Trebuie să te văd.

– Nu vreau...

– Putem să rezolvăm asta ușor, Eva. Sau poți să faci lucrurile cât mai dificile.

Tonul vocii lui avea o notă aspră, care-mi făcea inima să bată mai tare.

– Indiferent ce alegi, tot o să mă asculți.

Am închis ochii, dându-mi seama că n-aveam eu norocul să scap de el cu un simplu telefon.

– Bine. O să vin.

– Îți mulțumesc mult, oftă el ușurat. Abia aștept să te văd.

Am pus receptorul în furcă, rămânând cu privirea ațintită asupra fotografiilor de pe birou, în timp ce încercam să formulez în gând ceea ce voiam să spun și pregătindu-mă pentru impactul momentului în care îl voi revedea. Îmi era cu neputință să țin sub control ferocitatea reacției fizice pe care o aveam față de el. Trebuia totuși să găsesc o cale ca s-o pot ignora și să mă ocup de rezolvarea problemei. Iar mai

târziu mă voi gândi la cum voi putea să-l întâlnesc în clădire în zilele, săptămânile și lunile ce vor urma. Deocamdată, trebuia numai să văd cum aveam să trec de acest prânz.

M-am înclinat în fața inevitabilului și m-am întors la ceea ce făceam, comparând efectul vizual al unor mostre de reclame tipărite, care urmau să fie inserate între paginile unor reviste.

– Eva!

Am tresărit, învârtindu-mă cu scaunul, uluită să-l văd pe Gideon lângă compartimentul meu. Ca de obicei, am explodat la vederea lui, cu inima bătându-mi aproape să-mi iasă din piept. Am aruncat o privire spre ceas și mi-am dat seama că nici nu știam cum trecuse un sfert de oră.

– Gid… domnule Cross! Nu cred că era nevoie să veniți până aici.

Chipul îi era calm și impasibil, dar în ochi îi ardea o flacără violentă.

– Ești gata?

Mi-am deschis sertarul și mi-am luat geanta, profitând de ocazie să respir adânc, întretăiat. Gideon mirosea fenomenal și arăta incredibil.

– Domnule Cross, a răsunat glasul lui Mark. Tare mult mă bucur să vă văd. S-a întâmplat ceva?

– Am venit la Eva. Avem o întâlnire la prânz.

M-am ridicat exact la timp ca să-l văd pe Mark înălțând din sprâncene, uluit. Și-a revenit însă de îndată, chipul lui recăpătându-și frumusețea și amabilitatea obișnuite.

– Mă întorc la unu, l-am asigurat.

– Ne vedem atunci. Poftă bună!

Gideon mi-a pus mâna pe mijloc și m-a condus către lifturi, făcând-o pe Megumi să se holbeze atunci când am trecut pe lângă recepție. Mă foiam, plină de neliniște, în timp ce el a chemat liftul, dorindu-mi să fi putut trece de ziua asta fără să-l văd pe bărbatul după a cărui atingere jinduiam ca după un drog.

În așteptarea liftului, s-a întors încet spre mine, trecându-și ușor degetele peste mâneca bluzei mele de satin.

– De fiecare dată când închid ochii, te văd în rochia aia roșie. Aud sunetele pe care le scoți când ești excitată. Te simt alunecând peste penisul meu, strângându-l ca într-un pumn, provocându-mi un orgasm atât de violent, că mă doare.

– Oprește-te! am zis, întorcându-mi privirea de la el, căci nu puteam să îndur felul intim în care se uita la mine.

– Nu pot.

Sosirea liftului a fost o adevărată ușurare. El m-a luat de mână și m-a dus înăuntru. Și-a băgat cheia în panou și apoi m-a tras mai aproape de el.

– O să te sărut, Eva.

– Eu nu...

M-a tras spre el și mi-a astupat gura cu buzele. Am rezistat o vreme, dar după aceea m-am topit, simțind cum limba lui o mângâia încet și blând pe a mea. Tânjeam după sărutul lui încă de la partida de sex. Voiam să am siguranța că el prețuia ceea ce se petrecuse între noi, că și pentru el însemnase ceva, așa cum însemna pentru mine.

Și iarăși sentimentul acela de abandon, când el s-a oprit, dându-se înapoi.

– Vino! m-a chemat, scoțând cheia din panou, în timp ce ușa se deschidea.

Recepționera roșcată a lui Gideon n-a mai scos nici un cuvânt de data asta, deși mi-a aruncat o privire ciudată. În schimb, Scott, asistentul lui Gideon, s-a ridicat în picioare când ne-am apropiat și m-a salutat amabil, spunându-mi pe nume.

– Bună ziua, domnișoară Tramell!

– Bună, Scott!

Gideon a dat scurt din cap spre el.

– Preia tu apelurile mele!

– Bineînțeles.

Am intrat în biroul enorm al lui Gideon și ochii mi-au alunecat spre sofaua unde el mă atinsese pentru prima oară în părțile intime. Pe bar fusese pregătit prânzul, așteptând pe două tăvi acoperite, din metal.

– Pot să-ți iau geanta? m-a întrebat.

M-am uitat la el, observând că-și scosese sacoul și-l ținea în mână. Stătea în fața mea, în pantaloni cu o croială perfectă; purta o cămașă și o cravată de un alb imaculat. Părul negru și des îi încadra chipul minunat și ochii de un albastru sălbatic și strălucitor. Într-un cuvânt, mă uluia. Nu-mi venea să cred că făcusem dragoste cu un bărbat atât de splendid. Dar asta nu avusese și pentru el aceeași însemnătate.

– Eva?

– Ești foarte frumos, Gideon.

Cuvintele îmi ieșiseră din gură fără să mă gândesc.

El a ridicat ușor din sprâncene, după care ochii i s-au îmblânzit.

– Mă bucur că îți place ce vezi.

I-am dat geanta și m-am îndepărtat puțin, căci aveam nevoie de spațiu. El s-a dus și a pus în cuier atât

geanta mea, cât și sacoul lui, după care s-a îndreptat spre bar.

Eu mi-am încrucișat brațele.

–Hai să terminăm o dată cu asta. Nu vreau să te mai văd.

Capitolul 8

Gideon și-a trecut o mână prin păr, pufnind supărat.

– Nu gândești cu adevărat una ca asta.

M-am simțit dintr-odată foarte obosită, epuizată de lupta pe care o duceam cu mine, ca să scap de el.

– Ba da, întru totul. Tu și cu mine... a fost o greșeală. M-am uitat la el, ațâțată de duritatea cu care negase. Nu vorbesc despre sex, Gideon. Vorbesc despre faptul că am fost de acord cu înțelegerea asta dintre noi, de tip străini-care-profită-de-relație. Am știut că nu e bine încă de la început. Ar fi trebuit să-mi ascult instinctul.

– Vrei să fii cu mine, Eva?

– Nu. De asta...

– Nu așa cum am discutat la bar. Mai mult.

Mi s-a oprit inima în loc.

– Despre ce vorbești?

– Despre tot, spuse el, apropiindu-se de mine. Vreau să fiu cu tine.

– Sâmbătă nu păreai să fii de aceeași părere, am zis, înconjurându-mă strâns cu brațele.

–Eram… amețit.

–Și ce-i cu asta? Și eu eram.

El și-a pus întâi mâinile în șold, după care s-a cuprins cu ele, la fel ca mine.

–Dumnezeule, Eva!

Mă uitam la el, așa stânjenit cum era, și am simțit o undă de speranță.

–Dacă asta e tot ce-ai simțit, atunci am terminat.

–Am terminat pe dracu'!

–Dacă ai de gând să o iei razna de fiecare dacă când ne-o tragem, atunci am ajuns deja într-o fundătură.

Era clar că se chinuiește să spună ce avea de zis.

–Sunt obișnuit ca eu să am controlul. Am nevoie de asta. Iar în limuzină tu ai aruncat totul în aer. N-am reușit să mă port normal.

–Nu, zău!

–Eva! S-a apropiat el de mine. N-am trăit niciodată așa ceva. Nu credeam că e cu putință pentru mine. Iar acum, că am avut asta… trebuie să mai am. Trebuie să te am pe *tine*.

–A fost doar sex, Gideon. Sex incredibil de bun, dar care te poate duce la scrânteală serioasă dacă cei implicați nu sunt ceea ce trebuie unul pentru celălalt.

–Prostii! Doar am recunoscut că am dat-o-n bară. Nu pot să schimb ce s-a întâmplat, dar pot să mă înfurii dincolo de orice limită dacă vrei să-mi dai papucii din cauza asta. Mi-ai pus în față regulile tale și eu m-am adaptat la ele, însă tu n-ai de gând să faci nici cea mai neînsemnată concesie pentru mine. Trebuie să mergi și tu până la jumătatea drumului. Înaintează măcar un amărât de centimetru!

Chipul i se întunecase de frustrare. M-am uitat la el, încercând să-mi dau seama ce face, unde vrea să ajungă.

– Ce vrei, Gideon? l-am întrebat, pe un ton blând.

El m-a luat în brațe, cuprinzându-mi ușor obrazul în palmă.

– Vreau să continui să mă simt așa cum mă simt când sunt cu tine. Spune-mi doar ce să fac. Și dă-mi voie și să greșesc. N-am mai făcut niciodată așa ceva. Există o curbă a învățării.

Mi-am pus palma pe inima lui, simțindu-i bătăile ritmice. Era nerăbdător și plin de pasiune, iar asta m-a adus pe muchie de cuțit. Cum trebuia să reacționez? Să mă las târâtă de patimă sau condusă de bunul-simț?

– Ce n-ai mai făcut până acum?

– Orice e necesar ca să petrec cât mai mult timp cu tine. În pat și nu numai.

Valul de încântare care mă cuprinse era ridicol de puternic.

– Gideon, tu îți dai seama cât de mult va trebui să ne străduim și cât timp va dura pentru ca relația dintre noi să meargă? Eu sunt deja epuizată. Pe lângă faptul că am și niște probleme personale, plus slujba... și mama mea nebună... I-am acoperit gura cu degetele, înainte să poată vorbi. Dar tu meriți din plin totul și te vreau cu disperare. Prin urmare, cred că n-am de ales, nu-i așa?

– Fir-ai tu să fii, Eva!

Gideon mă ridică în brațe, susținându-mă cu o mână de fund, ca să mă facă să-mi încolăcesc picioarele în jurul taliei lui, și mă sărută cu putere, frecându-și nasul de al meu.

– O să ne descurcăm noi.

– Ai spus-o de parcă ar fi ceva foarte ușor.

Știam că sunt greu de strunit și era mai mult decât evident că și el era la fel.

– Lucrurile ușoare sunt plictisitoare.

M-a dus în brațe până la bar și m-a așezat pe un scaun, după care a ridicat capacul de pe tava din dreptul meu, descoperind un cheeseburger imens cu cartofi prăjiți. Încă nu se răciseră, datorită lespezii fierbinți de granit pe care fusese pusă farfuria.

– Miam, miam, am murmurat, dându-mi seama cât îmi era de foame. Acum, după ce stătuserăm de vorbă, pofta mea de mâncare își reintrase în drepturi.

El a desfăcut un șervet și mi l-a așezat în poală, strângându-mă ușor de genunchi, după care s-a așezat pe scaunul alăturat.

– Cum procedezi cu ăsta?

– Păi, îl iei cu amândouă mâinile și-l bagi în gură.

Mi-a aruncat o privire ironică, făcându-mă să zâmbesc. Mi-era bine să zâmbesc. Mi-era bine să fiu cu el. Era bine de obicei... pentru un timp. Am luat o gură din burger, mormăind de plăcere când i-am simțit aroma. Era un cheeseburger obișnuit, dar avea un gust divin.

– E bun, nu-i așa? a întrebat el.

– Foarte bun. De fapt, ar merita întru totul să păstrez doar pentru mine un tip care se pricepe așa de bine la cheeseburgeri. M-am șters la gură și pe mâini, interesându-mă: Ce părere ai despre exclusivitate?

El a lăsat burgerul jos, cufundat într-o nemișcare ciudată. Sub nici o formă nu reușeam să-mi dau seama la ce se gândește.

– Am presupus că este de la sine înțeleasă în aranjamentul nostru. Dar, ca să evităm orice neînțelegeri,

o să-ți spun foarte clar că n-o să accept să te vezi și cu alți bărbați, Eva.

La auzul hotărârii din vocea lui și observându-i privirea de gheață, m-au luat fiorii. Știam că în el există și o parte întunecată; de mult timp învățasem să recunosc și să evit bărbații care purtau umbre primejdioase în ochi. Însă clopoțeii de alarmă pe care îi cunoșteam nu sunau în preajma lui Gideon, așa cum ar fi fost cazul.

– Dar cu femei se poate? am întrebat, ca să mai destind atmosfera.

El a ridicat sprâncenele.

– Din câte știu eu, colegul tău de apartament este bisexual. Și tu ești?

– Te-ar deranja?

– Mă deranjează să te împart. Aici n-ai nici o opțiune. Trupul tău îmi aparține, Eva.

– Dar al tău, îmi aparține? În exclusivitate?

O flacără i se aprinse în ochi:

– Da, și mă aștept să profiți în mod frecvent și excesiv de pe urma lui.

Bun, atunci...

– Dar tu m-ai văzut goală, l-am tachinat, cu glas răgușit. Știi cu ce te-ai ales. Eu, nu. Părțile pe care le-am văzut până acum din tine îmi plac la nebunie, dar tot n-am văzut întreg ansamblul.

– Putem să remediem situația chiar acum.

Gândul că el avea să se dezbrace pentru mine m-a făcut să mă foiesc pe scaun, fapt pe care el l-a observat și pe chip i s-a ivit un zâmbet răutăcios.

– Mai bine nu, l-am refuzat, plină de regrete. Vineri mi-am revenit foarte greu.

– Atunci diseară.

–Absolut, am răspuns, înghițind în sec de plăcere.

–O să fac tot posibilul să-mi termin treburile până la cinci, a zis el, terminând de mâncat, fără să fie deloc încurcat de faptul că tocmai notaserăm amândoi „sex de să ne sară ochii din cap“ în agenda zilei pe care o aveam în minte.

–Nu-i nevoie, i-am zis, în timp ce deschideam sticluța de ketchup de lângă farfuria mea. Trebuie să merg la sală după lucru.

–Serios?

Am întors sticla cu susu-n jos, bătându-i fundul cu palma. El mi-a luat-o din mână, ajutându-se de cuțit ca să convingă ketchupul să se scurgă în farfurie.

–Probabil că pentru mine e cel mai bine să mai scapi de energie până când o să te văd goală. Sunt sigur că mâine o să vrei să fii în stare să mergi.

M-am uitat lung la el, uluită de nepăsarea cu care făcuse această declarație, însă veselia combinată cu o undă de remușcare care i se citea pe față mi-a spus că nu glumea întru totul. Iar păsărica mea a zvâcnit, anticipând plăcerile delicioase. Îmi venea foarte ușor să mă imaginez dependentă de Gideon Cross.

Am ronțăit câțiva cartofi, gândindu-mă la o altă persoană dependentă de Gideon.

–Magdalene ar putea să devină o problemă neplăcută pentru mine.

El mai luă o gură de burger, după care bău un pic de apă, înainte să răspundă:

–Mi-a spus că a vorbit cu tine și că lucrurile nu au mers foarte bine.

Mi-am amintit de intrigile ei și de încercarea inteligentă pe care o făcuse de a mă da la o parte. Trebuia să fiu foarte atentă cu ea, iar Gideon trebuia să facă

ceva în privința asta; de exemplu, s-o termine pur și simplu cu ea.

–Nu, n-au mers bine, am recunoscut. Dar nici nu muream de nerăbdare să mi se spună că tu nu respecți femeile cu care te culci și că din clipa în care mi-ai tras-o ai și terminat cu mine.

Gideon încremeni.

–Ți-a spus ea una ca asta?

–Cuvânt cu cuvânt. Mi-a spus și că pe ea o ții la păstrare până când o să fii gata să te așezi la casa ta.

–Chiar așa a zis?

În glas i se simțea o undă de gheață, care a făcut să mi se strângă stomacul, pentru că simțeam că lucrurile aveau să meargă fie foarte bine, fie foarte prost, în funcție de ce avea să spună Gideon în continuare.

–Nu mă crezi?

–Bineînțeles că te cred.

–Ea ar putea să fie o problemă pentru mine, am repetat, nevrând să scap ocazia.

–N-o să fie o problemă. O să vorbesc eu cu ea.

Uram gândul că avea să stea de vorbă cu ea, pentru că mă făcea să înnebunesc de gelozie. M-am gândit că ăsta e un subiect pe care trebuia să-l discut cinstit.

–Gideon...

–Da?

El își terminase burgerul și trecuse la cartofii prăjiți și la salată.

–Eu sunt o femeie foarte geloasă. Pot să-mi pierd chiar și mințile, am zis, în timp ce împungeam burgerul cu un cartof prăjit. Poate că vrei să reflectezi la acest lucru și să nu te încurci cu o persoană care are asemenea probleme cu respectul de sine, cum e cazul meu. Asta a fost unul dintre lucrurile care m-au făcut să dau înapoi

când mi-ai făcut propunerea, pentru că știam că o s-o iau razna văzând că femeilor li se scurg ochii după tine și că eu nu am dreptul să zic nimic.

– Acum îl ai.

– Nu mă iei în serios, am zis, scuturând din cap, și am mai luat o gură din cheeseburger.

– În viața mea n-am fost mai serios ca acum. A venit mai aproape de mine, mi-a șters colțul gurii, unde rămăsese un pic de sos, după care și-a lins degetul. Nu ești singura ființă de pe lume care e posesivă. Și eu sunt foarte încrâncenat față de ceea ce-mi aparține.

Nu mă îndoisem de asta nici măcar o clipă.

Am mai luat o gură din burger, cu gândurile pierdute la noaptea care urma. Abia așteptam. Eram ridicol de nerăbdătoare. Muream de poftă să-l văd gol pe Gideon. Muream de dorința de a-mi pune mâinile și buzele pe tot trupul lui. Muream să îl înnebunesc de dorință. Și aproape că ardeam de dorința disperată de a fi sub el, de a-l simți întins peste mine, de a simți cum se înfige în mine, cum își dă drumul cu putere, adânc în mine...

– Dacă-ți mai trec asemenea gânduri prin cap, mi se adresă el, răgușit, o să întârzii din nou.

L-am privit uluită.

– De unde știi la ce mă gândeam?

– Ai o anumită expresie când ești excitată. Și eu intenționez să te fac să ai expresia asta cât mai des.

Își acoperi apoi farfuria și se ridică, scoțând din buzunar o carte de vizită pe care mi-o întinse. Am observat că scrisese pe ea numărul lui de acasă și pe cel de celular.

– Mă simt cam aiurea că te întreb asta acum, dacă mă gândesc la conversația pe care tocmai am avut-o, însă am nevoie de numărul tău de mobil.

– O!

M-am smuls cu greu din reveria legată de dormitor.

– Mai întâi trebuie să-mi iau unul. E pe lista lucrurilor pe care le am de făcut.

– Ce s-a întâmplat cu telefonul de pe care dădeai mesaje săptămâna trecută?

– Mama mea, m-am strâmbat eu, îl folosea ca să-mi urmărească mișcările prin oraș. Este puțin cam... prea protectoare.

– Înțeleg.

Îmi mângâie ușor obrazul cu dosul degetelor.

– Despre asta vorbeai când ai spus că mama ta te urmărește.

– Da, din păcate.

– Bine, atunci. O să ne ocupăm de problema telefonului când pleci de la lucru, înainte să mergem la sală. E mai sigur pentru tine să ai unul. Și vreau să te pot suna de fiecare dată când simt nevoia.

Am lăsat jos burgerul, căci mâncasem destul, și m-am șters pe mâini și la gură.

– A fost delicios. Mulțumesc.

– Plăcerea a fost de partea mea, spuse el, aplecându-se spre mine și dându-mi un sărut fugar. Vrei să mergi la baie?

– Da. Îmi trebuie și periuța de dinți din geantă.

Peste câteva minute, stăteam în picioare în baia ascunsă de o ușă care se confunda cu totul cu panourile de mahon din spatele ecranelor de televizor. Ne-am spălat amândoi pe dinți, unul lângă altul, la chiuveta dublă, încrucișându-ne privirile în oglindă. Era ceva

atât de casnic, atât de normal, însă amândoi păream că ne topim de plăcere făcând asta.

– Te conduc jos, m-a anunțat el, ducându-se să-și ia sacoul din cuier.

L-am urmat, dar când am ajuns lângă biroul lui, m-am apropiat și am pus mâna pe spațiul gol din fața scaunului său.

– Aici stai tu în cea mai mare parte a zilei?

– Da, răspunse el, în timp ce-și punea sacoul.

Îmi venea să-l mușc, atât era de adorabil.

M-am cățărat în schimb pe birou chiar în fața scaunului. Ceasul îmi arăta că mai am cinci minute la dispoziție. Abia dacă aveam timp să mă întorc la lucru, dar nu puteam să rezist impulsului de a-mi exercita noile drepturi. Am arătat către scaunul lui.

– Stai jos!

El a ridicat o sprânceană, dar s-a supus fără o vorbă și s-a așezat cu o mișcare plină de grație. Mi-am îndepărtat picioarele, făcându-i semn cu degetul.

– Mai aproape!

Gideon și-a dat scaunul puțin mai în față, până când a ocupat tot spațiul dintre coapsele mele, apoi mi-a înconjurat șoldurile cu brațele, uitându-se în sus spre mine.

– Eva, într-o zi, cât de curând, o să ne-o punem chiar aici.

– Deocamdată doar un sărut, am murmurat, aplecându-mă spre el să-i ating gura.

Mi-am pus mâinile pe umerii lui, ca să-mi păstrez echilibrul, și am început să-i ling buzele întredeschise, după care mi-am strecurat limba în gura lui și am început să-l mângâi cu blândețe. El a gemut, sărutându-mă

și mai profund, într-un fel care mă făcea să mă ud toată și să tânjesc după el.

–Într-o zi, curând, am murmurat, continuând să-l sărut, o să îngenunchez în fața biroului și o să ți-o sug. Poate chiar când o să vorbești la telefon, jucându-te cu milioanele tale ca la Monopoly. Tu, domnule Cross, o să treci de căsuța „GO“ și o să primești două sute de dolari.

Buzele i se arcuiră într-un zâmbet.

–Văd deja cum o să fie. O să mă faci să-mi pierd mințile și să-mi dau drumul oriunde o să pot în trupul tău strâmt și sexy.

–Și te plângi de asta?

–Îngeraș, îmi lasă gura apă.

Dezmierdarea lui mă uluise, deși îmi plăcea cât era de dulce.

–Îngeraș?

El a mormăit aprobator, continuând să mă sărute.

Nu-mi venea să cred ce schimbare marcase o singură oră. Am părăsit biroul lui Gideon într-o dispoziție cu totul și cu totul diferită de cea în care intrasem. Mâna pe care mi-o ținea pe mijloc îmi făcea acum trupul să se înfioare de o așteptare nerăbdătoare, care luase locul nefericirii pe care o simțisem atunci când venisem sus.

I-am făcut cu mâna lui Scott și i-am adresat un zâmbet strălucitor recepționerei foarte serioase.

–Cred că nu-i place de mine, i-am spus lui Gideon, în timp ce așteptam liftul.

–Cui?

–Recepționerei tale.

El a aruncat o privire în direcția ei, iar fata imediat s-a luminat.

–Ei, da, am șoptit eu. De tine îi place.

– Doar îi plătesc salariul.

– Da, sunt sigură că asta era, am zâmbit eu. N-are cum să aibă nici cea mai mică legătură cu faptul că ești cel mai sexy bărbat din lume.

– Acum sunt așa?

Mă lipise încet de perete, țintuindu-mă cu o privire arzătoare.

Mi-am pus mâinile pe abdomenul lui, trecându-mi limba peste buza de jos în clipa în care i-am simțit mușchii întărindu-se sub atingerea mea.

– Era doar o observație.

– Mie îmi place de tine, mi-a zis, cu palmele sprijinite de perete, în dreptul capului meu, apoi s-a aplecat și m-a sărutat ușor.

– Și mie îmi place de tine. Îți dai seama că ești în timpul serviciului, nu?

– La ce bun să fii șef dacă nu poți să faci ce vrei?

– Hmmm...

La sosirea liftului, m-am strecurat pe sub brațul lui Gideon și am intrat. El a venit după mine și m-a înlănțuit ca un prădător, trăgându-mă spre el, până m-a lipit cu spatele de el. Mâinile lui îmi presau buzunarele din față, odihnindu-se pe oasele șoldurilor, ținându-mă strâns lipită de el. Căldura atingerii sale, atât de aproape de locul care mă durea de cât îl jinduiam, reprezenta un o tortură rafinată. Drept răspuns, mi-am mișcat lasciv fundul de el, zâmbind când respirația i-a devenit șuierătoare, simțindu-l cum se întărește.

– Fii cuminte, m-a admonestat cu asprime. Am o întâlnire peste cinci minute.

– O să te gândești la mine acum când vei sta la biroul tău?

– Fără îndoială. Iar tu evident că te vei gândi la mine în timp ce vei sta la biroul tău. Este un ordin, domnișoară Tramell.

Mi-am lăsat capul pe pieptul lui, încântată de tonul autoritar al glasului său.

– Nu văd cum aș putea face altfel, domnule Cross, din moment ce mă gândesc la dumneavoastră oriunde m-aș duce.

Când am ajuns la etajul douăzeci, el a ieșit din lift împreună cu mine, spunând:

– Îți mulțumesc pentru prânz.

– Cred că asta era replica mea, i-am răspuns. Ne vedem mai târziu, Domnule Întunecat și Primejdios.

El a ridicat din sprâncene, la auzul numelui pe care i-l dădusem.

– La cinci fix. Să nu mă lași să aștept.

Unul dintre lifturile din stânga s-a oprit și din el a ieșit Megumi. Gideon intră în el, fără să-și dezlipească privirea de la mine până la închiderea ușilor.

– Uau, spuse ea. Ăsta da, succes! Sunt verde de invidie.

Nu mi-a venit nimic în minte drept răspuns. Totul era atât de nou și mi-era tare teamă să nu fie doar o iluzie. Ceva, în adâncul minții, îmi spunea că sentimentul ăsta de fericire nu poate să dureze. Totul mergea mult prea bine.

M-am grăbit să mă întorc la biroul meu și m-am apucat să lucrez.

– Eva, mă chemă glasul lui Mark, din pragul biroului său. Putem să stăm de vorbă câteva minute?

– Evident.

Mi-am luat tableta, deși tonul și chipul lui întunecat m-au avertizat că era posibil să n-am nevoie de ea.

Iar neliniștea mi s-a accentuat când am văzut că el închide ușa în urma mea.

– Totul e-n regulă?

– Da.

A așteptat până când am luat loc, după care s-a așezat și el, însă pe scaunul de lângă mine, nu la biroul lui.

– Nu știu cum să spun ce am de spus...

– Atunci spune pur și simplu! O să înțeleg.

El îmi aruncă o privire în care se citeau compătimirea și o urmă de stânjeneală.

– Nu-i treaba mea să mă bag. Nu sunt decât șeful tău și asta impune niște limite între noi, însă o să le încalc pentru că îmi place de tine, Eva, și vreau să lucrezi aici cât mai mult timp.

Am simțit cum mi se pune un nod în stomac.

– Asta-i foarte bine. Pentru că și mie îmi place foarte mult slujba mea.

– Bine. Bine, mă bucur, zîmbi el repede. Dar te rog să ai grijă cu Cross, da?

Am clipit, uimită de întorsătura pe care o luase discuția.

– În regulă.

– E un om foarte inteligent, bogat și sexy, și înțeleg foarte bine cât e de atrăgător. Deși îl iubesc pe Steven, și eu sunt un pic tulburat de prezența lui. Este exact genul care farmecă pe toată lumea. Mark vorbea repede, fără să respire, vizibil stânjenit. Și-mi pot da perfect seama de ce e atras de tine. Ești frumoasă, deșteaptă, cinstită, amabilă... și aș putea continua, pentru că ești extraordinară.

– Mulțumesc, am spus încet, sperând că nu arăt deloc cât de prost mă simțeam.

Avertismentul acesta venit de la un prieten și faptul că-mi dădeam seama că toți ceilalți aveau să mă considere încă o puicuță pentru vreo săptămână era exact ceea ce săpa la temelia încrederii în mine.

– Pur și simplu, nu vreau să fii rănită, murmură el, părând la fel de supărat ca și mine. Recunosc că spun asta în parte și din egoism. Nu vreau să pierd o asistentă grozavă pentru că ea nu mai vrea să lucreze într-o clădire deținută de un fost iubit.

– Mark, nici nu știi cât de mult înseamnă pentru mine faptul că-ți pasă de mine și că te bucuri că lucrăm împreună. Dar n-ai de ce să-ți faci griji pentru mine. Sunt majoră, crede-mă! Și, în plus, nimic n-o să mă poată face să renunț la slujba asta.

El oftă din greu, vizibil ușurat.

– În regulă. Atunci, hai să ne întoarcem la lucru!

Așa am și făcut amândoi, numai că eu m-am gândit să mă torturez în continuare, setând Google-ul să-mi trimită alerte zilnice în legătură cu numele lui Gideon. Iar la ora cinci, conștiința numeroaselor nepotriviri dintre noi se întindea peste fericirea mea ca o pată.

Gideon a fost punctual, exact așa cum mă amenințase, și n-a părut să-și dea seama de dispoziția mea meditativă, în timp ce coboram în liftul aglomerat. Aproape toate femeile aruncau priviri furișe spre el, însă mie nu-mi era de asta acum. Arăta trăsnet. Aș fi fost uimită dacă nu s-ar fi uitat.

Când am ajuns la turnichete, el m-a luat de mână, împletindu-și degetele cu ale mele. Acest gest simplu și atât de intim însemna atât de mult pentru mine în acel moment, încât l-am prins și eu strâns. Și chiar era mare nevoie să fiu foarte atentă. Clipa în care deveneam recunoscătoare că-și petrece timpul cu mine

ar fi însemnat începutul sfârșitului. Nici el, nici eu n-aș mai fi avut pic de respect pentru mine dacă s-ar fi întâmplat așa ceva.

SUV-ul Bentley era parcat lângă trotuar și șoferul lui Gideon stătea în picioare lângă portiera din spate. Gideon s-a uitat la mine.

– Am cerut să mi se împacheteze și să-mi fie aduse câteva haine de sport, în caz că vrei să mergi la sală. La Equinox, nu? Sau putem să mergem la a mea.

– Care-i a ta?

– Eu prefer să merg la CrossTrainer, pe Thirty-three Street.

Curiozitatea care-mi fusese trezită auzind că știe la ce sală merg se topi auzind numele Cross în denumirea sălii lui de sport.

– Nu cumva ești din întâmplare proprietarul ei, nu?

– Al lanțului, a zâmbit el cu gura până la urechi. De obicei, fac arte marțiale combinate cu un antrenor personal, dar din când în când mai merg și la sală.

– Al lanțului, am repetat eu. Evident.

– Alege tu, propuse el, amabil. Merg unde vrei.

– Desigur, hai la sala ta!

Mi-a deschis portiera și am urcat. Mi-am pus geanta în poală, aruncând o privire pe fereastră, în timp ce mașina se punea în mișcare. Sedanul de lângă noi rula atât de aproape, că n-ar fi trebuit să mă aplec prea mult ca să-l ating. Încă nu reușisem să mă obișnuiesc cu ora de vârf în Manhattan. Și în California de Sud traficul era uneori tot bară la bară, dar mașinile se târau în ritm de melc. Aici, la New York, viteza și aglomerația se combinau într-un fel care mă făcea de multe ori să închid ochii și să mă rog să supraviețuiesc călătoriei.

Era o lume cu totul și cu totul nouă. Un oraș nou, un apartament nou, o slujbă nouă și un iubit nou. Era prea mult de suportat dintr-odată. Cred că era de înțeles dacă mă simțeam cam zdruncinată.

I-am aruncat o privire lui Gideon, observând că mă măsura cu o expresie inscrutabilă. Și în clipa aceea m-am topit toată într-un vârtej de plăcere sălbatică și de neliniște vibrantă. N-aveam nici o idee ce făceam împreună cu el, știam doar că nu mă puteam opri, chiar dacă aș fi vrut.

Capitolul 9

Am trecut mai întâi pe la magazinul de telefoane. Vânzătoarea care ne-a ajutat părea mai mult decât impresionată de atracția magnetică a lui Gideon. Practic, începea să se dea peste cap din clipa în care el manifesta cel mai mic interes pentru orice, lansându-se de îndată în explicații detaliate și invadându-i până și spațiul personal ca să-i facă demonstrații.

Am încercat să mă despart de ei și să găsesc pe cineva care să mă ajute pe mine, dar strânsoarea în care Gideon îmi ținea prizonieră mâna nu mă lăsa să mă mișc prea departe de el. După aceea ne-am contrazis în privința cui să plătească, pentru că el părea să creadă că trebuie să fie el, deși telefonul și abonamentul urmau să fie ale mele.

– Tu ai făcut cum ai vrut când mi-ai ales furnizorul de servicii, am punctat eu, dându-i cardul la o parte și întinzându-i-l fetei pe al meu.

– Pentru că e practic. O să fim în aceeași rețea, așa că o să mă suni fără să plătești un cent, a replicat el, înlocuindu-mi îndemânatic cardul cu al lui.

– Ba n-o să te sun deloc dacă nu-ți iei cardul ăla de-acolo!

Amenințarea asta a mers, deși îmi dădeam bine seama că nu era prea mulțumit. Dar trebuia să treacă peste asta.

Când ne-am întors în Bentley, se părea că-i revenise buna dispoziție.

– Poți să ne duci la sală acum, Angus, i-a cerut șoferului, pe când se așeza.

După care și-a scos telefonul din buzunar, mi-a salvat numărul în lista de contacte, apoi mi-a luat noul telefon din mână și mi-a introdus în listă numerele lui de telefon de acasă, de la birou și de mobil.

Nici nu terminase bine, că am și ajuns la CrossTrainer. Deloc surprinzător, centrul de fitness pe trei etaje era visul unui pasionat de sănătate. Eram impresionată de fiecare centimetru din el – lucios, modern, de ultimă generație. Până și vestiarul femeilor era scos parcă dintr-un film SF.

Însă admirația pentru cele din jur a fost eclipsată întru totul chiar de Gideon; după ce m-am schimbat, l-am găsit așteptându-mă în hol. Își pusese un șort lung și un tricou fără mâneci, și am putut astfel să arunc o primă privire asupra brațelor și picioarelor lui goale.

M-am oprit atât de brusc, încât o persoană care venea din spate s-a împiedicat de mine. Aproape că nici n-am fost în stare să mă scuz, atât eram de prinsă să mănânc din ochi trupul uluitor al lui Gideon. Avea picioare tonifiate, puternice, perfect proporționate cu șoldurile și talia. Brațele lui mă făceau să-mi lase

gura apă. Bicepșii îi erau modelați cu precizie, iar antebrațele, vrâstate cu vene groase, care îl făceau să arate în același timp foarte dur și al naibii de sexy. Își strânsese părul la spate, descoperindu-și astfel gâtul, trăsăturile și contururile sculptate ale feței.

Dumnezeule! Îl cunoscusem intim pe acest bărbat. Mintea mea nu putea să conceapă un asemenea fapt acum, confruntată cu dovada incontestabilă a unei frumuseți atât de unice.

Iar el se uita încruntat la mine.

S-a desprins de peretele de care se sprijinise, venind direct spre mine, și a început să-mi dea roată, pipăindu-mi în același timp abdomenul dezgolit, umplându-mă de fiori. Când s-a oprit în fața mea, i-am înconjurat gâtul cu brațele și l-am tras în jos, sărutându-l ușor și zgomotos, în joacă.

– Ce dracu' ai pe tine? m-a întrebat, părând doar ușor calmat de salutul meu entuziast.

– Haine.

– Cu topul ăsta ai zice că n-ai nimic pe tine.

– Credeam că îți place să mă vezi goală.

Eram încântată în taină de alegerea pe care o făcusem în acea dimineață, înainte să știu că el va fi cu mine. Topul era un triunghi cu bretele lungi pe umeri și pe coaste, care erau prinse cu arici și puteau să fie aranjate în tot felul de combinații, pentru ca persoana care îl purta să-și dea seama unde sânii aveau o mai mare nevoie de sprijin. Fusese creat special pentru femeile care aveau forme mai pline și era primul top care mă ajuta să nu mi se mai bălăngăne sânii tot timpul. Gideon însă avea obiecții față de faptul că topul era de culoarea pielii, asortându-se cu dungile de pe pantalonii de yoga negri.

– Îmi place să te văd goală când suntem singuri, mormăi el. Va trebui să vin cu tine de fiecare dată când o să mergi la sală.

– Nu mă plâng, mai ales că-mi place atât de mult priveliștea la care am acces acum.

În plus, mă și simțeam excitată în mod pervers de posesivitatea lui, după cât mă rănise sâmbătă seară, prin plecarea lui. Două extreme foarte diferite – primele dintre multe altele, puteam să bag mâna-n foc.

– Hai să terminăm cu asta!

M-a luat de mână și am ieșit din vestiar, înhățând două prosoape cu logoul sălii în clipa în care treceam pe lângă ele.

– Am nevoie să ți-o trag.

– Și eu am nevoie să mi-o tragi.

– Doamne, Eva! făcu el, strângându-mă atât de tare de mână, că mă durea. Ce alegem? Greutăți? Aparate? Banda de alergare?

– Banda. Vreau să alerg un pic.

M-a condus în direcția respectivă. În timp ce mergeam, am observat cum îl urmăreau femeile cu privirea, după care și cu picioarele. Toate voiau să-l urmeze, oriunde s-ar fi dus, și nu puteam să le condamn. Și eu muream de dorința de a-l vedea în acțiune.

Am ajuns la capătul șirului nesfârșit de benzi de alergare și biciclete, fără să găsim două benzi libere una lângă alta. Gideon s-a îndreptat atunci către un bărbat care lucra între două benzi libere.

– V-aș fi foarte îndatorat dacă v-ați muta la una dintre benzile de lângă dumneavoastră.

Tipul mi-a aruncat o privire și a zâmbit larg.

– Da, cum să nu!

– Mulțumesc, vă sunt recunoscător.

Gideon și-a ales banda de alergare eliberată de acel bărbat și m-a condus la cea de lângă el. Înainte să-și programeze aparatul, m-am aplecat spre el, șoptindu-i:

—Nu consuma prea multă energie! Te vreau mai întâi în poziția misionarului. Am tot avut o fantezie cu tine deasupra mea, trăgându-mi-o de-mi ies ochii din cap.

—Eva, habar n-ai tu, mă sfredeli el cu privirea.

Eram aproape amețită de nerăbdare și mă simțeam plină de o putere feminină când am început să lucrez la banda de alergare. Am început cu un ritm rapid. În timp ce-mi făceam încălzirea, mi-am fixat iPodul să aleagă melodii la întâmplare, iar când a început *Sexy Back* a lui Justin Timberlake, am schimbat mersul cu alergarea. Pentru mine, alergarea era un exercițiu atât fizic, cât și mintal. Uneori, îmi doream ca o alergare pe cinste să mă ducă departe de toate necazurile.

După douăzeci de minute am încetinit, apoi m-am oprit, riscând în sfârșit să arunc o privire în direcția lui Gideon, care alerga cu ușurința unei mașini bine unse. Se uita la CNN pe ecranele de deasupra noastră, dar mi-a aruncat un zâmbet în timp ce mă ștergeam pe față. Am tras o dușcă din sticla mea cu apă în vreme ce mă duceam spre aparate și am ales unul care-mi permitea să-l văd foarte bine.

A rămas fix treizeci de minute pe banda de alergare, după care s-a dus la greutăți, fără să mă piardă nici o clipă din ochi. În timp ce lucra, alert și eficient, nu mă puteam împiedica să nu mă gândesc cât era de viril. Îmi era de mare ajutor și faptul că știam ce are în pantaloni, însă, dincolo de asta, era un bărbat care făcea

o muncă de birou, dar care își păstra corpul într-o formă de luptă.

Mă dusesem să-mi iau o minge de fitness ca să fac câteva abdomene, când unul dintre antrenori s-a îndreptat spre mine. Așa cum te-ai aștepta de la o persoană care lucrează într-o sală de sport ultimul răcnet, tipul era arătos și foarte bine clădit.

– Bună, m-a salutat el, cu un zâmbet de vedetă de cinema, care-i punea în evidență dinții perfecți. Avea părul de un castaniu-închis și ochii aproape de aceeași culoare. Ești pentru prima dată aici? Nu te-am mai văzut până acum. Eu sunt Daniel.

Mi-a întins mâna. M-am prezentat și eu.

– Ai găsit tot ce-ți trebuie, Eva?

– Până acum da, mulțumesc.

– Ce băutură răcoritoare ți-ai ales?

– Poftim? am întrebat, fără să pricep.

– Vorbesc de băuturile răcoritoare gratuite care se dau când ți se face prezentarea sălii, mi-a explicat el, încrucișându-și brațele, iar manșetele tricoului polo s-au întins sub presiunea bicepșilor groși. Nu ți s-a dat una la barul de jos, când ai intrat? Așa se face.

– A, am înțeles, am ridicat din umeri, cu timiditate. Nu mi s-a făcut prezentarea obișnuită.

– Ți s-a făcut turul? Dacă nu, mă ocup eu de asta, mi-a propus el, atingându-mi ușor cotul și arătându-mi scările. Ai și o oră gratis cu un antrenor personal. Poți s-o faci chiar în seara asta ori să-ți faci programare pentru altă zi. Și ar fi plăcerea mea să te duc la barul de jos și să rezolvăm și problema băuturii.

– Din păcate, chiar nu pot, am refuzat eu. Nu sunt membră aici.

– Am priceput, mi-a făcut el cu ochiul. Ai doar un permis de intrare temporară? E-n regulă. Nu-ți poți face cu adevărat o idee dacă nu ai parte de serviciul complet. Dar pot să te asigur că sala CrossTrainer este cea mai bună din Manhattan.

Gideon se apropiase de Daniel.

– Serviciul complet este inclus, a spus el, trecând în spatele meu și înconjurându-mi talia cu brațele, dacă ești prietena patronului.

Cuvântul „prietenă“ vibra în mine, injectându-mă cu un val nebunesc de adrenalină. Pecetluia și mai bine legătura la care ajunseserăm, însă nu mă puteam să nu mă gândesc că denumirea sună atât de bine.

– Domnule Cross !

Daniel se îndreptă și făcu un pas înapoi, după care îi întinse mâna.

– E o onoare să vă cunosc.

– Daniel mi-a prezentat locul, i-am explicat eu lui Gideon, în timp ce ei dădeau mâna.

– Credeam că am făcut-o eu.

Avea părul ud de transpirație și răspândea un miros divin. Nu mai văzusem niciodată un bărbat transpirat care să miroasă atât de apetisant.

Mâinile lui mi-au mângâiat antebrațele și m-a sărutat pe creștet.

– Să mergem! Ne vedem mai încolo, Daniel.

– Mulțumesc, Daniel, i-am făcut și eu cu mâna, în timp ce ne îndepărtam.

– Cu plăcere.

– Cum să nu! mormăi Gideon. Nu-și putea lua ochii de la țâțele tale.

– Am țâțe foarte frumoase.

El a scos un mârâit, făcându-mă să-mi ascund un zâmbet. Apoi mi-a dat o palmă la fund destul de tare încât să mă arunce un pas înainte și să mă usture, chiar și prin pantaloni.

– Leucoplastul ăla afurisit pe care tu îl numești tricou nu prea lasă mult loc pentru imaginație. Nu sta prea mult la duș! O să fii iar lac de sudoare.

– Stai! L-am prins eu de braț, chiar înainte să se îndrepte spre vestiarul bărbaților. Ți s-ar părea scârbos dacă îți spun că nu vreau să faci duș? Dacă îți spun că vreau să găsesc un loc suficient de aproape unde să sar pe tine cât mai ești încă leoarcă de sudoare?

El își încleștă maxilarul, iar privirea i se înnegură în mod primejdios.

– Încep să mă tem pentru siguranța ta, Eva. Ia-ți lucrurile! E un hotel după colț.

Nu ne-am mai schimbat deloc și m-am grăbit ca să țin pasul cu el. Iar când el s-a oprit brusc, s-a întors și mi-a oferit un sărut grozav și fierbinte, chiar pe trotuar, am fost atât de uluită, că n-am mai putut decât să mă agăț de el. Ne-am contopit gurile într-o încleștare flămândă, plină de patimă și de o spontaneitate atât de dulce, încât aproape că mă durea sufletul. În jurul nostru au izbucnit aplauze.

M-a pus apoi iar în picioare, lăsându-mă fără suflare, absolut amețită.

– Ce-a fost asta? am bâiguit.

– Un preludiu.

Și m-a dus iar în grabă spre cel mai apropiat hotel, al cărui nume nu l-am reținut; am trecut rapid pe lângă portar și ne-am dus drept spre ascensoare. Mi-a fost mai mult decât clar că-i aparține lui Gideon, cu mult

înainte ca directorul să-l salute, spunându-i pe nume, chiar înainte ca ușile să se închidă.

Gideon și-a aruncat lucrurile pe podea și s-a repezit la mine, chinuindu-se să-mi scoată topul. Tocmai îl pocneam peste mâini când ușile s-au deschis și el și-a aruncat geanta afară. Nu aștepta nimeni la etajul nostru și nu se vedea picior de om pe hol. El a scos, de cine știe unde, o cheie principală și o clipă mai târziu eram într-o cameră. M-am năpustit la el, băgându-mi mâinile pe sub tricoul lui, ca să-i simt pielea și mușchii tari.

– Dezbracă-te! Acum!

A început să râdă, în timp ce-și scotea pantalonii și maioul de sport.

O, Doamne... pentru mine, să-l văd gol-goluț, după ce tricoul a aterizat pe podea, era absolut demențial. Nu avea pe nicăieri vreun gram de grăsime; era făcut doar din mușchi. Avea pătrățele și acei mușchi superbi în V pe pelvis cărora Cary le spunea Fileul lui Apollo. Nu-și epila părul de pe piept, precum Cary, dar îl îngrijea cu aceeași atenție ca și restul corpului. Era un adevărat mascul alfa, întruchiparea tuturor viselor, dorințelor și fanteziilor mele.

– Am murit și am ajuns în rai, am șoptit, uitându-mă la el fără pic de rușine.

– Tu încă nu te-ai dezbrăcat.

S-a năpustit asupra hainelor mele, smulgându-mi topul care se desfăcuse înainte să am măcar timp să respir. Pantalonii au zburat și ei și mi-am scos pantofii așa de grăbită, că mi-am pierdut echilibrul și m-am prăbușit pe pat. Abia ce mi-am regăsit suflul, că a și fost deasupra mea.

Ne-am rostogolit pe pat într-o adevărată învălmășeală. Oriunde mă atingea mă umplea de jar. Mirosul

curat al pielii lui asudate era un afrodiziac și un drog, biciuindu-mi dorința, până când am simțit că o să-mi pierd mințile.

– Ești atât de frumoasă, Eva, murmură el, luându-mi sânul și acoperindu-mi sfârcul cu buzele.

Am scos un strigăt simțind căldura fierbinte și biciuirea limbii lui, iar pe măsură ce mă sugea, lăuntrurile mele se zvârcoleau, tot mai nerăbdătoare. Cu mâini lacome, am alunecat de-a lungul corpului scăldat în sudoare, pipăindu-l, frământându-l, în căutarea locurilor care-l făceau să mârâie și să geamă. Mi-am încrucișat picioarele cu ale lui și am încercat să-l rostogolesc, dar era mult prea greu și puternic.

El și-a luat capul de pe sân și mi-a zâmbit:

– Acum e rândul meu.

Ceea ce simțeam pentru el în clipa aceea, văzându-i zâmbetul și focul din privire, era atât de intens, că mă durea. Prea repede, m-am gândit. Mă îndrăgostesc prea repede.

– Gideon...

M-a sărutat profund, lingându-mi interiorul gurii în felul lui, atât de caracteristic. Mă gândeam că mă poate aduce la orgasm numai sărutându-mă, dacă o făcea destul de mult timp. Totul la el mă excita, începând cu felul în care arăta, în care îl simțeam sub mâinile mele, până la modul în care mă privea și mă atingea. Lăcomia lui și comenzile tăcute pe care le adresa trupului meu, puterea cu care îmi dădea plăcere și își lua și el plăcerea de la mine, toate mă scoteau din minți.

Mi-am plimbat mâinile prin mătasea udă a părului său. Perii aspri de pe piept îmi gâdilau sfârcurile întărite și numai simplul fapt că-i simțeam corpul tare

ca piatra lipit de al meu era de ajuns ca să mă ude toată și să mă facă să-l doresc la nebunie.

– Îmi place grozav trupul tău, mi-a șoptit el, plimbându-și buzele dinspre obraji către gât, în timp ce-mi mângâia torsul, de la sâni până la șolduri. Nu mă mai satur de el.

– Nici n-ai avut încă parte prea mult de el, l-am tachinat.

– Nu cred c-o să mă satur vreodată.

Îmi ronțăi și linse în trecere umărul după care, coborând, îmi prinse în dinți celălalt sfârc, iar durerea ușoară mă făcu să-mi arcuiesc spatele, cu un țipăt ușor. El își înmuie strânsoarea sugând ușor, după care mă sărută, luând-o tot mai jos.

– N-am vrut niciodată ceva cu atâta poftă.

– Atunci bagă-mi-o!

– Nu încă, murmură el, mergând și mai jos, lingându-mi buricul cu vârful limbii. Încă nu ești pregătită.

– Cum? Doamne... nu pot fi mai pregătită decât atât, am zis, luându-l de păr, încercând să-l trag spre mine.

Gideon mă prinse însă de încheieturi, țintuindu-mă de cearșaf.

– Păsărica ta e mică și strâmtă, Eva. O să-ți fac vânătăi dacă nu ești moale și relaxată.

Un fior violent de excitare mă zgudui. Îmi pierdeam capul când îl auzeam vorbind atât de direct despre sex. Pe urmă alunecă și mai jos, făcându-mă să mă încordez.

– Nu, Gideon. Trebuie să fac duș pentru asta.

Drept răspuns, el își îngropă brusc fața în crăpătura mea. M-am zbătut ca să scap, cuprinsă deodată de rușine. El mă ciupi ușor cu dinții de partea interioară a coapselor.

– Oprește-te! Nu, te rog! Nu trebuie să faci asta.

El îmi aruncă o privire, făcându-mă să-mi contenesc mișcările disperate.

– Crezi că eu simt altceva pentru trupul tău decât simți tu pentru al meu? mă întrebă cu voce răgușită. Te vreau, Eva.

Mi-am lins buzele arse, simțindu-mă atât de înnebunitor de excitată de pofta lui animalică, încât nu eram în stare să scot nici măcar un cuvânt. Cu un mormăit ușor, el s-a pierdut în carnea netedă dintre picioarele mele. Mă împingea cu limba, mă lingea și-mi desfăcea țesuturile gingașe. Șoldurile mi se zvârcoleau neîncetat, iar trupul meu îl implora în tăcere să-i dea mai mult. Mă simțeam atât de bine, că-mi venea să plâng.

– Doamne, Eva! În fiecare zi, de când ne-am întâlnit, am tânjit să-mi pun gura pe păsărica ta.

Limba lui moale și catifelată se plimba peste clitorisul meu întărit, făcându-mă să-mi apăs cu putere capul în perne.

– Da... așa... fă-mă să-mi dau drumul!

Și asta a făcut, sugându-mi-l cu blândețe și lingându-mă cu putere. M-am încordat, scuturată de valul orgasmului, cu lăuntrurile zguduindu-mi-se cu violență și tremurând din toate mădularele. Limba lui și-a găsit drumul în sexul meu, făcându-l să se convulsioneze, să tremure la această penetrare ușoară, încercând s-o ademenească și mai înăuntru. Gemetele lui îmi transmiteau vibrații pe pielea asudată, făcând astfel ca orgasmul să nu se mai sfârșească. Din ochi au început să-mi curgă lacrimi, scurgându-se spre tâmple, căci plăcerea fizică demolase zidul care-mi zăgăzuia emoțiile.

Iar Gideon nu se opri. Cu vârful limbii, îmi desenă conturul tremurător al porții către trupul meu,

lingându-mi din nou clitorisul care zvâcnea până când m-am trezit iar la viață. Și-a introdus două degete în mine, arcuindu-le și mângâindu-mă. Devenisem atât de sensibilă, că am început să mă zbat în acest atac. Iar când s-a întors la clitoris, sugându-l cu putere și ritmic, am ajuns iar la orgasm, țipând răgușită. Pe urmă și-a băgat trei degete în mine, răsucindu-le ca să mă deschidă.

—Nu! am clătinat din cap, căci fiecare centimetru de piele mă ardea de dorință. Nu mai vreau.

—Încă o dată, m-a convins el, tot răgușit. Încă o dată și pe urmă mi-o bag.

—Nu pot...

—O să poți.

Suflă ușor peste pielea mea udă, iar răceala pe care o răspândea peste corpul cuprins de arșiță îmi trezi iar nervii la viață.

—Îmi place la nebunie să văd cum îți dai drumul, Eva. Înnebunesc să aud sunetele pe care le scoți, să văd cum ți se cutremură trupul...

Începuse iar să-mi mângâie o zonă ultrasensibilă din mine și un nou orgasm mă străbătu, pulsând într-o rostogolire înceată și toridă de încântare, la fel de devastator în calmul lui ca și celelalte de dinainte.

Apoi greutatea și căldura lui Gideon mă părăsiră o clipă. Într-un colț al minții mele am auzit sunetul unui sertar care se deschidea, urmat îndată de cel al unei folii sfâșiate. Am simțit salteaua afundându-se când s-a întors și m-a tras cu mâini aspre către mijlocul patului. S-a întins peste mine, țintuindu-mă, punându-și antebrațele pe lângă bicepșii mei și imobilizându-mă astfel.

Rămăsesem cu privirea lipită de chipul lui de o frumusețe austeră. Trăsăturile îi deveniseră aspre de atâta

dorință, căci pomeții și maxilarul erau foarte încordate. Pupilele i se deschiseseră atât de mult și erau atât de întunecate, că ochii îi păreau de-a dreptul negri, și, privindu-l, mi-am dat seama că am în față un om care își depășise cu mult limitele până la care se putea controla. Era important pentru mine că se stăpânise atâta de dragul meu și că o făcuse ca să-mi ofere plăcere și să mă pregătească pentru ceea ce știam că va fi o partidă de sex sălbatic.

Mi-am înfipt mâinile în cearșafuri, așteptând nerăbdătoare. El se asigurase că mă adusese iar și iar pe culmile plăcerii. Acum era însă rândul lui.

– Trage-mi-o! i-am ordonat, privindu-l provocator.

– Eva! mi-a gemut el numele, în timp ce se înfigea în mine, până la rădăcină, dintr-o singură mișcare sălbatică.

Am icnit. Penisul lui era mare, tare ca piatra și incredibil de lung. Legătura dintre noi mă făcea să tremur, atât era de intensă, din punct de vedere emoțional și mintal. Nu mă simțisem niciodată atât de complet de... prinsă. De posedată.

Nu-mi trecuse niciodată prin cap că, având în vedere trecutul meu, aș putea suporta să fiu imobilizată în timpul sexului, dar dominația totală pe care Gideon o exercita asupra trupului meu sporise la un nivel absolut nefiresc. În viața mea nu fusesem atât de ahtiată după sex, fapt care părea de-a dreptul bolnăvicios, după tot ceea ce trăisem deja cu el.

M-am agățat de el, desfătându-mă să-l simt în mine, umplându-mă.

Șoldurile i se lipiră de ale mele, izbindu-mă, ca și cum ar fi spus: „Mă simți? Sunt în tine. Ești a mea.“

Trupul i se făcuse tare ca piatra, mușchii pieptului și ai brațelor încordându-se ca niște funii în timp ce se împingea în mine. Și numai rigiditatea mușchilor abdominali m-a avertizat înainte ca el să se înfigă cu o imensă putere în adâncul meu.

Am scos un strigăt, iar din piept i-a scăpat un muget scăzut, primitiv.

– Doamne... ești atât de bună!

Apoi, strângându-mă și mai tare, a început să mi-o tragă, țintuindu-mi șoldurile de saltea cu o forță înspăimântătoare. Plăcerea m-a sfâșiat iar, răspândindu-se în mine cu fiecare izbitură fierbinte a trupului său. Așa, mi-am spus în gând. Așa te vreau.

El și-a îngropat fața în gâtul meu, fără să-și slăbească deloc strânsoarea, afundându-se în mine tare și repede, șoptindu-mi cuvinte dure și pline de patimă, care mă înnebuneau de dorință:

– N-am avut-o niciodată așa de tare și de groasă. Am intrat adânc în tine... Pot s-o simt în stomac... simt cum te zdrobesc cu mădularul meu.

Aș fi crezut că acum era rândul lui, însă el tot nu mă pierdea din ochi, concentrat, rotindu-și șoldurile ca să mă umple de plăcere până în străfunduri. Am scos un sunet șoptit, plin de o dorință nestăvilită, iar el și-a lăsat gura peste a mea. Îl doream cu disperare; îmi înfipsesem unghiile în șoldurile care mă izbeau, luptându-mă cu nevoia feroce de a-i veni în întâmpinare, ca să mă înfig cu totul în penisul lui enorm.

Eram scăldați în sudoare, înfierbântați și alunecoși, și tânjeam după aer. În mine se pregătea un orgasm, apropiindu-se ca o furtună, făcându-mi lăuntrurile să se încordeze, să-l apuce, strângându-l. El scoase un strigăt, punându-și o mână sub coapsele mele, luându-mă

de fund și ridicându-mă spre el, astfel încât penisul lui să dezmierde necontenit acel loc care tânjea după el.

– Dă-ți drumul, Eva, îmi comandă, răgușit. Dă-ți drumul acum!

Am atins orgasmul cu o grabă care m-a făcut să izbucnesc în plâns, strigându-i numele printre suspine, iar senzația era și mai puternică și intensificată de felul în care îmi ținea strâns corpul. Își dăduse capul pe spate, tremurând.

– O, Eva! Mă strângea atât de tare, că nici nu mai puteam să respir, iar șoldurile i s-au înfipt și mai mult în mine în timp ce și-a dat drumul, îndelung și cu forță.

Habar n-am cât timp am rămas așa, culcați, cu gura lipită de umărul celuilalt, ca să ne liniștim. Mă treceau fiori prin tot corpul.

– Uau! am reușit să îngaim în sfârșit.

– O să mă omori, mi-a șoptit el, cu buzele lipite de maxilarul meu. O să ajungem să ne-o tragem până când o să ne omorâm unul pe altul.

– Eu? Eu n-am făcut nimic.

Doar el mă controlase tot timpul; cât de înspăimântător de sexy putea să fie așa ceva?

– Respiri. E de ajuns.

Am început să râd, strângându-l în brațe. El și-a ridicat capul, frecându-și nasul de al meu.

– Mergem să mâncăm și pe urmă o facem din nou.

– Poți s-o faci iar? am întrebat, uimită.

– Toată noaptea.

Apoi și-a rotit șoldurile, ceea ce mi-a dat ocazia să observ că încă era destul de tare.

– Ești o mașinărie, i-am zis. Sau un zeu.

– Datorită ție.

M-a sărutat blând și s-a ridicat. Și-a scos prezervativul, l-a înfășurat într-un șervețel de pe noptieră și l-a aruncat în coșul de gunoi de lângă pat.

– O să facem un duș și comandăm ceva de la restaurantul de jos. Asta dacă nu vrei să mergem noi acolo.

– Nu cred că sunt în stare să merg.

Zâmbetul lui larg mi-a oprit o clipă inima în loc.

– Mă bucur că nu sunt singurul.

– Tu arăți bine.

– Mă simt fenomenal.

Se așeză iar pe marginea patului, dându-mi părul la o parte din ochi. Chipul îi era plin de blândețe și mă privea plin de căldură și de tandrețe.

Am avut însă impresia că mai zăresc și altceva în ochii lui și această posibilitate mi-a tăiat respirația. Mă speria.

– Hai să facem duș împreună, mi-a cerut, mângâindu-mă pe braț.

– Lasă-mă un minut să-mi vin în fire și o să ajung și eu.

– În regulă.

S-a îndreptat spre baie, oferindu-mi o priveliște de nota zece asupra spatelui său sculptat și a fundului perfect. Am oftat, plină de o admirație pur feminină în fața unui bărbat superb.

S-a auzit apa pornind la duș. Am reușit să mă ridic în capul oaselor și să-mi las picioarele pe podea, simțindu-mă delicios de amețită. Mi-am furișat apoi privirea către sertarul întredeschis de lângă pat și am văzut înăuntru câteva prezervative.

Mi s-a întors stomacul pe dos. Hotelul ăsta era mult prea elegant ca să fie de genul celor unde găseai prezervative lângă Biblia obligatorie.

Cu o mână care începuse să-mi tremure ușor, am deschis și mai mult sertarul, descoperind o cantitate apreciabilă de mijloace de contracepție, printre care un lubrifiant feminin și un gel spermicid. Inima îmi bătea cu furie. Am refăcut mintal traseul goanei noastre mânate de dorință prin hotel. Gideon nu întrebase ce camere sunt libere. Indiferent dacă avea sau nu o cheie principală, tot trebuia să știe ce camere sunt ocupate, înainte să aleagă una... asta dacă nu știa dinainte că această cameră anume avea să fie liberă.

Nu era nici un dubiu că era camera lui, un cuibușor de nebunii prevăzut cu tot ce avea nevoie ca să se distreze cu femeile care corespundeau acestui scop în viața lui.

În timp ce mă ridicam în picioare, ducându-mă spre șifonier, am auzit ușa de sticlă de la cabina de duș deschizându-se și apoi închizându-se la loc. Am tras de mânerele celor două uși ale șifonierului de nuc și le-am deschis. De barele de metal atârnau câteva haine bărbătești, niște cămăși și pantaloni de birou, dar și niște pantaloni kaki și blugi. Am simțit că înghet și o nefericire bolnăvicioasă a izgonit senzația de fericire orgasmică.

În partea dreaptă, pe rafturi, se aflau tricouri frumos împăturite, boxeri și șosete. Pe raftul de sus se găseau jucării sexuale, încă nescoase din ambalajul lor. Nu m-am mai uitat și la rafturile de mai jos. Văzusem destul.

Mi-am tras pantalonii pe mine și am înșfăcat unul dintre tricourile lui Gideon. În timp ce mă îmbrăcam, mintea îmi recita pașii pe care îi învățasem la terapie: „Vorbește! Explică-i partenerului tău ce ți-a creat

sentimentele negative. Confruntă-te cu cauza problemei și încearcă s-o rezolvi."

Poate că dacă aș fi fost mai puțin distrusă de intensitatea sentimentelor mele pentru Gideon, aș fi putut să fac asta. Poate că dacă n-am fi terminat chiar atunci o partidă de sex demențial, m-aș fi simțit mai puțin lovită, mai puțin vulnerabilă. N-o să pot ști niciodată. Atunci însă, m-am simțit oarecum murdărită, oarecum folosită și îngrozitor de rănită. Descoperirea aceea mă lovise cu o forță înfiorătoare și, la fel ca un copil, voiam să-l lovesc și eu, drept răspuns.

Am adunat prezervativele, lubrifianții și jucăriile și le-am aruncat pe pat. Apoi, chiar în clipa în care el mă striga, cu un glas vesel și ispititor, mi-am luat geanta și am plecat.

Capitolul 10

Am lăsat capul în jos când am trecut, plină de rușine, pe lângă recepție, și am ieșit din hotel pe o ușă laterală. Mă făcusem roșie ca racul de jenă, amintindu-mi cum îl salutase directorul hotelului pe Gideon în timp ce intram în lift. Nici nu îndrăzneam să-mi închipui ce crezuse despre mine. Cu siguranță că știa pentru ce ținea Gideon rezervată camera aceea. Nu puteam să suport gândul că sunt încă una pe o listă nesfârșită, dar exact asta devenisem din clipa în care intrasem în acel hotel.

Cât de greu ar fi putut fi să se oprească la recepție și să ia o cameră care avea să fie doar a noastră?

Am început să hoinăresc fără direcție, fără nici o destinație. Afară se întunecase, iar orașul căpăta o altă viață și energie după ziua care trecuse. Pe trotuare se răspândiseră tonete cu mâncare caldă, un bărbat vindea tablouri înrămate, altul tricouri noi, iar pe taraba altuia erau întinse scenarii de filme și de seriale de televiziune.

Cu fiecare pas pe care îl făceam, adrenalina care mă susținuse când fugisem se pierdea tot mai mult. Gândurile răutăcioase pe care le avusesem imaginându-mi fața lui Gideon când va ieși din baie și va găsi camera goală și patul plin de accesorii începeau să se risipească. Începusem să mă calmez... și să mă gândesc foarte serios la ceea ce se petrecuse.

Să fi fost o coincidență că Gideon mă invitase la o sală care era, din întâmplare, convenabil de aproape de cuibușorul lui de nebunii?

Mi-am amintit apoi de conversația pe care o purtaserăm la prânz în biroul lui și de felul în care se străduise să-și exprime dorința de a mă păstra. Era foarte confuz și dat peste cap de ceea ce se întâmpla între noi, iar eu știam prea bine cum e să cazi pradă unor greșeli tipice. La urma urmelor, nu mi se întâmplase și mie chiar acum să fac una? Petrecusem ani de zile la terapie și ar fi trebuit să fiu în stare de ceva mai mult decât să lovesc și să fug când eram rănită.

Cu inima frântă, am intrat într-un bistrou italienesc și m-am așezat la o masă. Am cerut un pahar de vin de Shiraz și o pizza Margherita, sperând că vinul și mâncarea aveau să-mi calmeze anxietatea ce mă cuprinsese, ca să pot gândi în liniște.

Când chelnerul mi-a adus vinul, am dat pe gât o jumătate de pahar fără măcar să-i simt gustul. Deja îmi era dor de Gideon, îmi era dor de dispoziția fericită și jucăușă în care era când plecasem. Eram plină de parfumul lui, de mirosul pielii lui, al sexului său teribil. Mă usturau ochii și nu mi-am putut reține câteva lacrimi, în ciuda faptului că mă aflam într-un loc public și foarte aglomerat. Mi-a fost adusă pizza și am început

să mănânc. Avea un gust de carton, dar mă îndoiesc că de vină era bucătarul sau locul unde mă aflam.

Am tras scaunul pe care îmi pusesem geanta și mi-am luat telefonul cel nou, cu intenția să las un mesaj la cabinetul doctorului Travis. El sugerase să avem câteva ședințe video până când aveam să-mi găsesc un nou terapeut în New York, iar eu hotărâsem să accept oferta. Abia atunci am observat că aveam douăzeci și unu de apeluri pierdute de la Gideon și un mesaj: AM DAT-O IAR ÎN BARĂ. NU MĂ PĂRĂSI. VORBEȘTE CU MINE. TE ROG.

Lacrimile mi-au înecat iar ochii. Am apropiat telefonul de inimă, fără să știu ce să fac. Nu-mi puteam scoate din minte imaginea lui Gideon cu alte femei. Nu puteam să mă abțin să nu-mi închipui cum i-o trăgea turbat altei femei, în același pat, folosind jucării cu ea, înnebunind-o, luându-și plăcerea din trupul ei...

Era absolut irațional și inutil să mă gândesc la așa ceva, iar faptul ăsta mă făcea să mă simt meschină, inferioară și bolnavă fizic.

Telefonul lipit de mine a început brusc să vibreze, făcându-mă să tresar, cât pe-aci să-l scap. Încă plângându-mi de milă, am stat la îndoială dacă să las să intre mesageria vocală, pentru că văzusem că Gideon mă sună – doar era singurul om din lume care cunoștea acest număr –, însă nu l-am putut ignora, căci cu siguranță era înnebunit. Pe cât de mult dorisem ceva mai devreme să-l rănesc, pe atât nu mai suportam nici măcar gândul ăsta acum.

– Bună!

Vocea mi-era schimbată, de la plâns și emoții.

–Eva! Mulțumesc lui Dumnezeu! a răsunat glasul lui, plin de teamă. Unde ești?

M-am uitat în jurul meu, dar n-am văzut pe nicăieri numele restaurantului.

–Nu știu. Îmi… îmi pare rău, Gideon.

–Nu, Eva, nu trebuie. Este vina mea. Trebuie să te găsesc. Poți să descrii locul unde ești? Ai mers pe jos?

–Da, m-am plimbat.

–Știu pe ce ușă ai ieșit. În ce parte te-ai îndreptat?

El respira grăbit și în fundal auzeam sunetele traficului și claxoanele mașinilor.

–Spre stânga.

–Ai cotit cumva la stânga sau la dreapta după aceea?

–Nu cred. Nu știu.

M-am uitat în jurul meu, căutând din priviri vreun chelner pe care să-l întreb.

–Sunt într-un restaurant italian. Are mese și pe trotuar… și un gard de fier forjat. Uși franțuzești… Doamne, Gideon, eu…

Și în cadrul ușii se ivi silueta lui, cu telefonul la ureche. L-am recunoscut de îndată și am observat cum se oprește brusc când m-a zărit așezată cu spatele lipit de zid, în partea din spate a restaurantului. Și-a băgat telefonul în buzunarul blugilor pe care îi văzusem în șifonierul de la hotel, a trecut cu pași mari pe lângă chelnerița care îl întâmpinase și s-a îndreptat direct spre mine. Abia ce m-am ridicat în picioare, că m-a și prins în brațe, într-o îmbrățișare strânsă.

–Doamne, Eva!

S-a înfiorat ușor și și-a îngropat chipul în scobitura gâtului meu.

L-am cuprins și eu în brațe. Mirosea a proaspăt după duș, făcându-mă să-mi dau seama ce mare nevoie am și eu de unul.

– Nu pot să stau aici, mi-a spus cu glas răgușit, luându-mi încet fața în palme. Nu pot să rămân în public în momentul ăsta. Vrei să vii acasă împreună cu mine?

Probabil că expresia mea trebuie să fi trădat în vreun fel faptul că încă eram circumspectă, pentru că mi-a apăsat fruntea cu buzele, murmurând:

– N-o să fie ca la hotel, îți promit. Mama e singura femeie care a călcat vreodată acolo, în afară de menajeră și de personalul casei.

– E stupid, am șoptit eu. Sunt o proastă.

– Nu.

Mi-a dat la o parte părul de pe față și s-a lipit și mai strâns de mine, șoptindu-mi în ureche:

– Dacă tu m-ai fi dus într-un loc pe care-l rezervai ca să ți-o tragi cu alții, mi-aș fi pierdut mințile.

Chelnerul se apropiase de noi, făcându-ne să ne desprindem.

– Doriți să vă aduc meniul, domnule?

– Nu-i nevoie, a răspuns Gideon, întinzându-i cardul lui de credit. Plecăm.

Am luat un taxi până acasă la Gideon, iar el m-a ținut tot timpul de mână. N-ar fi trebuit să fiu atât de emoționată că luam un lift privat până la un apartament tip penthouse de pe Fifth Avenue. Încăperile cu tavan înalt și arhitectura antebelică nu erau deloc ceva nou pentru mine și exact la asta mă și așteptam din moment ce mă cuplasem cu un bărbat care părea să posede aproape orice pe lume. Iar priveliștea de invidiat

spre Central Park... ei bine, normal că avea vedere la parc.

Numai că încordarea pe care o simțea Gideon era de-a dreptul palpabilă, ceea ce m-a făcut să-mi dau seama că pentru el chiar era mare lucru. În clipa în care liftul s-a oprit, chiar în holul de marmură de la intrarea în apartamentul său, el m-a strâns și mai puternic de mână, înainte să-mi dea drumul. A descuiat ușa dublă, poftindu-mă să intru; îi simțeam neliniștea în timp ce mă privea, observându-mi reacția.

Casa lui Gideon era la fel de frumoasă ca și bărbatul care locuia în ea. Era cum nu se poate mai diferită de biroul lui, care era lucios, modern și rece. Spațiul său privat era cald și somptuos, decorat cu obiecte vechi și de artă, iar peste parchetul strălucitor din lemn masiv erau întinse minunate covoare Aubusson.

– Este... minunat, am spus aproape în șoaptă, simțindu-mă privilegiată că-i văd casa. Mi se permisese să văd o părticică din Gideon, așa cum era în particular, și ceea ce vedeam era uluitor.

– Intră! m-a tras el înăuntru. Vreau să dormi aici în noaptea asta.

– N-am haine, nici altele...

– N-ai nevoie decât de periuța de dinți pe care o ai în geantă. Mâine-dimineață putem să trecem pe la tine ca să luăm restul. Îți promit că te duc la timp la slujbă.

M-a tras apoi spre el, sprijinindu-și bărbia de creștetul meu.

– Vreau foarte mult să rămâi, Eva. Nu te condamn pentru că ai fugit, dar m-ai speriat îngrozitor. Simt nevoia să te mai țin un pic lângă mine.

– Și eu simt nevoia să mă ții în brațe, am mărturisit, băgându-mi mâinile pe sub tricoul lui, ca să-i mângâi spatele puternic și mătăsos. Și aș avea mare nevoie și de un duș.

Cu nasul în părul meu, el inspiră adânc:

– Îmi place că miroși a mine.

Însă m-a condus, prin living, pe un hol, către dormitorul lui.

– Uau! nu mi-am putut opri o exclamație când a aprins lumina.

Încăperea era dominată de un pat masiv, a cărui formă amintea de a unei sănii, făcut dintr-un lemn de esență neagră – pe care el părea s-o prefere – și acoperit cu o cuvertură crem. Celelalte obiecte de mobilier se potriveau cu patul, iar accentele de culoare erau de un auriu stins. Era un spațiu cald, masculin; pereții camerei erau goi, pentru ca privirea să nu fie distrasă de la priveliștea nocturnă din Central Park și de la minunatele clădiri de locuințe din partea cealaltă a parcului. Din partea mea de Manhattan.

– Baia e aici.

În timp ce mă așezam la masa de toaletă cu picioare terminate în formă de gheară de leu, care părea refăcută dintr-un dulăpior foarte vechi din lemn de nuc, el a scos prosoape dintr-un dulap alăturat și le-a aranjat pentru mine, mișcându-se cu grația aceea senzuală pe care o admiram atât de mult. Faptul că-l vedeam în casa lui, îmbrăcat atât de obișnuit, mă emoționa de-a dreptul. Iar faptul că știam că sunt singura femeie care avusese experiența asta cu el mă impresiona și mai mult. Aveam impresia că acum îl văd mai gol decât fusese vreodată în fața mea.

– Îți mulțumesc.

El mi-a aruncat o privire și a părut să înțeleagă că mă refeream la ceva mai mult decât doar la prosoape. Ochii lui m-au pârjolit.

– Mă bucur mult că ești aici.

– Habar n-am cum am ajuns aici cu tine.

Însă era sigur că îmi plăcea enorm asta.

– Chiar are vreo importanță? mi-a răspuns el venind spre mine ca să mă sărute pe vârful nasului. O să-ți las un tricou pe pat. Caviar cu votcă îți sună bine?

– Ce să zic... e cam departe de pizza.

– Petrossian Ossetra, a zâmbit el.

– Corecție, am zâmbit și eu. Este la mii de kilometri depărtare.

Am făcut un duș și m-am îmbrăcat în tricoul imens, inscripționat cu Cross Industries, pe care mi-l pregătise. După aceea l-am sunat pe Cary ca să-l anunț că-mi petrec noaptea în altă parte și să-l pun la curent pe scurt cu incidentul de la hotel.

El scoase un fluierat.

– Nici măcar nu prea știu ce să spun despre asta.

Cary Taylor lăsat fără grai era ceva mai grăitor decât zece romane la un loc.

M-am dus apoi la Gideon, care se afla în living, și ne-am așezat pe covor, lângă măsuța de cafea, ca să mâncăm caviarul excelent cu feliuțe mici de pâine prăjită și cu smântână, după care ne-am uitat la o reluare a unui episod dintr-un serial polițist filmat în New York, în care, din întâmplare, o scenă fusese turnată chiar în fața clădirii Crossfire.

– Cred că ar fi foarte tare să văd la televizor o clădire pe care o deții, am zis.

– Nu-i rău, cu condiția să nu blocheze strada câteva ore ca să filmeze.

L-am împuns prietenește cu umărul.

– Pesimistule!

Ne-am aruncat în patul lui Gideon pe la zece și jumătate și ne-am uitat înlănțuiți la ultima parte a unui spectacol. Tensiunea sexuală dintre noi plutea în aer, dar el nu a avut nici o inițiativă, așa că n-am avut nici eu. Bănuiam că încă mai încerca să-și ispășească vina pentru faza de la hotel, dorind să-mi demonstreze că vrea să-și petreacă timpul cu mine fără să ne-o tragem și atât.

Și a mers. Oricât de mult aș fi tânjit după trupul lui infernal de atrăgător, m-am simțit bine să stau pur și simplu cu el.

El dormea gol, și era minunat să mă cuibăresc în brațele lui. Am pus un picior peste al lui, mi-am aruncat brațul peste mijlocul lui și mi-am sprijinit fața de pieptul lui. Nu-mi aduc aminte cum s-a sfârșit spectacolul, așa că presupun că am adormit înainte să se termine.

Când m-am trezit, camera era cufundată încă în întuneric, și m-am rostogolit până la marginea părții mele de pat. M-am ridicat în capul oaselor ca să mă uit la ceasul digital de pe noptieră constatând că nu era decât trei dimineața. De obicei dormeam neîntoarsă toată noaptea, de aceea m-am gândit că poate mediul nou pentru mine mă împiedica să dorm profund. După aceea însă l-am auzit pe Gideon gemând și zvârcolindu-se agitat și mi-am dat seama ce mă deranjase. Sunetele pe care le scotea erau pline de durere și respirația îi devenise șuierătoare, chinuită.

– Nu mă atinge! șopti pe un ton dur. Ia-ți labele jegoase de pe mine!

Am înghețat, cu inima bubuind. Cuvintele lui despicau bezna, pline de furie.

–Ticălos dement ce ești! Se chirci, lovind pătura cu picioarele, iar spatele i se arcui, în timp ce scotea un geamăt care suna pervers de erotic. Nu! Doamne... mă doare, se întinse apoi, zvârcolindu-se.

Nu mai puteam suporta.

–Gideon!

Cary avea de multe ori coșmaruri, prin urmare știam că un om care e pradă unuia nu trebuie să fie atins. Așa că m-am așezat în genunchi în partea mea de pat și l-am strigat pe nume.

–Gideon, trezește-te!

El s-a oprit brusc, căzând pe spate, tensionat, în așteptare. Gâfâia din greu, iar pieptul i se zbuciuma. Penisul i se întărise și se sprijinea greu de abdomen. I-am vorbit pe un ton dur, deși mi se rupea inima:

–Gideon, visezi. Întoarce-te la mine!

El s-a lăsat moale pe saltea.

–Eva...?

–Sunt aici. Mi-am schimbat poziția, pentru ca razele lunii să pătrundă înăuntru, dar nu am zărit nici o sclipire să-mi dau seama dacă a deschis ochii sau nu. Te-ai trezit?

Respirația începuse să i se liniștească, însă nu scotea o vorbă. Mâinile îi rămăseseră încleștate de cearșafuri. Mi-am scos tricoul pe care-l purtam și l-am aruncat pe pat. M-am strecurat mai aproape de el și mi-am apropiat încet mîna de brațul lui, încercând să-l ating. El nu s-a clintit, așa că l-am mângâiat ușor cu vârful degetelor, alunecând de-a lungul bicepșilor săi puternici.

–Gideon?

El s-a smucit, trezindu-se brusc.

– Ce? Cine e?

M-am sprijinit pe călcâie, ținându-mi mâinile pe coapse. El s-a uitat la mine fără să mă vadă, trecându-și apoi amândouă mâinile prin păr. După cât stătea de încordat, îl simțeam încă răvășit de coșmarul pe care-l avusese.

– Ce s-a întâmplat? m-a întrebat pe un ton aspru, lăsându-se într-un cot. Te simți bine?

– Te vreau.

M-am lipit de el cu tot corpul, așa goală cum eram. I-am atins gâtul asudat cu buzele, sugându-i ușor pielea sărată. Știam din coșmarurile prin care trecusem eu că, dacă sunt ținută în brațe și iubită, monștrii se întorc iar în dulap, cel puțin pentru o vreme.

El mă înlănțui cu brațele, trecându-și mâinile în sus și-n jos pe spatele meu. Am simțit că se desparte de vis cu un suspin lung și adânc.

L-am împins pe spate, m-am urcat pe el și i-am acoperit gura cu a mea. Erecția lui încerca să-mi despartă labiile, așa că am început să mă legăn ușor pe el. M-a apucat de păr, ținându-mă bine, ca să poată domina sărutul, ceea ce m-a făcut să mă ud de îndată, pregătită pentru el. Prin vene îmi curgea foc. Mi-am frecat clitorisul de mădularul lui gros și lung, folosindu-mă de el ca să mă masturbez, până când a scos un geamăt adânc de dorință, și el s-a răsucit, ajungând deasupra mea.

– N-am nici un prezervativ în casă, mi-a șoptit, după care mi-a acaparat un sfârc, începând să-l sugă cu blândețe.

Faptul că nu era pregătit m-a bucurat enorm. Aici nu era cuibușorul lui de nebunii; era casa lui, iar eu eram singura iubită pe care o adusese înăuntru.

– Știu că ai propus să facem schimb de analize atunci când am vorbit despre anticoncepționale, știu că așa e matur să procedăm, dar...

– Am încredere în tine.

Își înălță capul, uitându-se la mine, în lumina dulce a lunii. Apoi, depărtându-mi genunchii, se împinse în mine, pentru prima dată fără prezervativ. Era incredibil de fierbinte și de mătăsos.

– Eva, îmi șopti numele, lipindu-mă strâns de el. Eu niciodată... Dumnezeule, ești atât de bună! Chiar mă bucur mult că ești aici!

I-am tras capul în jos, sărutându-l.

– Și eu.

M-am trezit așa cum adormisem, cu Gideon peste mine, în mine. Avea ochii grei de dorință, în timp ce eu mă trezeam din somn în plăcerea arzătoare. Cu părul atârnându-i peste umeri și pe față, părea și mai sexy așa, ciufulit după somn. Dar lucrul cel mai bun e că nu mai păstra nici o umbră în ochii-i minunați, nu mai rămăsese nimic din durerea care-i bântuise visele.

– Sper că nu te superi, murmură, zâmbind ștrengărește, în timp ce intra și ieșea din mine. Nu mă pot abține să nu te doresc.

Mi-am întins mâinile pe spate, arcuindu-mă, ca să-mi apăs sânii de pieptul lui. Prin ferestrele elegante, străjuite de arcade, am văzut că lumina dulce a zorilor se strecurase deja pe cer.

– Mmm... cred că m-aș putea obișnui să mă trezesc în felul ăsta.

– Exact așa mi-am spus și eu la trei, în dimineața asta. Rotindu-și șoldurile, s-a afundat și mai adânc în mine. M-am gândit că-ți pot întoarce serviciul.

Trupul meu se trezise la viață, iar pulsul mi se accelera.

–Da, te rog.

Când am ajuns acasă, Cary plecase, lăsându-mi un bilet în care mă anunța că se dusese la un job, dar avea să se întoarcă la timp pentru pizza pe care o programasem cu Trey. Și, din moment ce în seara trecută fusesem prea supărată ca să mă bucur de pizza mea, eram gata să încerc din nou acum într-un moment când mă simțeam atât de bine.

–Am o cină de afaceri în seara asta, mă anunță Gideon, care se aplecase peste umărul meu ca să citească. Speram să vii cu mine și să mă ajuți s-o suport.

–Nu-l pot lăsa baltă pe Cary, i-am zis ca să mă scuz, întorcându-mă cu fața la el. Știi cum se spune, o seară cu fetele e mai importantă.

El a mustăcit, după care m-a lipit de masa pentru micul dejun. Era îmbrăcat de lucru, într-un costum de la Prada pe care i-l alesesem eu, de un cenușiu de grafit cu un ușor lustru. Avea cravata albastră ca ochii lui, iar în timp ce stătusem întinsă pe patul lui, uitându-mă cum se îmbracă, mă luptasem serios cu impulsul de a-i da tot jos de pe el.

–Cary nu este o fată. Dar am înțeles. Vreau să te văd diseară. Pot să vin după cină și să rămân peste noapte?

Parcă mi-a turnat foc în sânge anticipând momentul. Mi-am plimbat mâinile pe sacoul lui, simțindu-mă de parcă aș fi avut un secret doar pentru că știam cum arată fără haine pe el.

–Mi-ar plăcea la nebunie s-o faci.

– Bine, a dat el din cap, mulțumit. O să fac eu cafeaua în timp ce te îmbraci.

– Boabele sunt în frigider. Râșnița e lângă ibricul de cafea, i-am arătat. Și îmi place cu mult lapte și puțin zahăr.

După douăzeci de minute, când m-am întors îmbrăcată pentru serviciu, Gideon a luat două căni-termos de cafea de pe bar și am coborât amândoi în hol. Paul ne-a deschis ușa de la intrare și portiera din spate de la Bentley-ul lui Gideon, care ne aștepta.

În timp ce șoferul se strecura prin trafic, Gideon m-a analizat, apoi a declarat:

– Tu cu siguranță vrei să mă omori. Iar ți-ai pus jartierele?

Mi-am ridicat marginea fustei, arătându-i locul unde partea de sus a dresului negru de mătase se prindea de jartierele negre de dantelă.

Înjurătura pe care o bombănise printre dinți m-a făcut să zâmbesc. Îmi pusesem un pulover negru cu mâneci scurte și cu guler rulat, combinat cu o fustă plisată roșie, decent de scurtă, și cu pantofi cu toc cui Mary Janes. Și cum Cary nu fusese acasă ca să-mi aranjeze mai interesant părul, îl prinsesem în coadă de cal.

– Îți place?

– Mi s-a sculat, a declarat cu glas răgușit și și-a aranjat cât de cât pantalonii. Cum dracu' o să trec eu peste ziua de azi când te știu îmbrăcată așa?

– Mai e și prânzul, i-am sugerat, cu mintea la o partidă de prânz pe canapeaua din biroul lui.

– Azi am un prânz de afaceri. Și l-aș reprograma, dar deja l-am reprogramat de ieri.

– Ai reprogramat o întâlnire pentru mine? Sunt flatată.

El se apropie și-mi mângâie ușor obrazul cu vârful degetelor, un gest afectuos cu care deja mă obișnuisem, plin de tandrețe și incredibil de intim. Eram pe cale să devin dependentă de aceste mângâieri.

Mi-am lăsat obrazul în palma lui.

– Poți să-ți faci timp un sfert de oră pentru mine?

– O să văd cum mă descurc.

– Sună-mă când o să știi.

Am inspirat adânc, mi-am luat geanta și am pus mâna pe un cadou pe care nu eram sigură că o să-l vrea, dar nu-mi puteam scoate din minte amintirea coșmarului pe care-l avusese. Speram că obiectul pe care i-l pregătisem avea să-i aducă aminte de partida de amor de la trei dimineața și să-l ajute să fie mulțumit.

– Am ceva. M-am gândit...

Deodată, mi se păru că e o dovadă de trufie din partea mea să-i dau ceea ce-i adusesem. El se încruntă.

– Ce s-a întâmplat?

– Nimic. Doar că... am oftat. Uite, am ceva pentru tine, dar tocmai mi-am dat seama că e un cadou aiurea; mă rog, nici măcar nu-i un cadou. Mă gândesc deja că nu-i deloc potrivit și...

Însă el întinsese deja mâna.

– Dă-mi-l!

– Poți să-l iei sau nu, nu-i nici o problemă...

– Eva, taci odată și dă-mi-l!

Așa că l-am scos din geantă și s-a grăbit să-l înșface.

A rămas o vreme tăcut, fără să-și ia privirea de la fotografia înrămată. Era o ramă fantezie, pe care erau lipite imagini decupate artistic ale unor momente legate de absolvirea facultății; printre ele se afla și un ceas digital care arăta ora trei dimineața. În fotografia

din ramă eram eu, pozând pe plaja din Coronado, într-un bikini corai, cu o pălărie mare și moale de paie; eram bronzată, fericită și îi făceam bezele lui Cary, care se juca de-a fotograful de modă, strigându-mi încurajări ridicole: „Minunat, dragă! Arată-mi cum ești obraznică! Arată-mi cum ești sexy! Excelent! Așa, fii rea! Mârrrr...“

Am început să mă foiesc pe banchetă, încurcată.

– Ți-am spus, nu-i nevoie s-o păstrezi...

– Eu... își drese el vocea... Îți mulțumesc, Eva.

– A, atunci...

Recunoscătoare, am zărit pe fereastră clădirea Crossfire. După ce șoferul a parcat, am coborât sprintenă, netezindu-mi fusta cu mâinile, cuprinsă de jenă.

– Dacă vrei, pot s-o păstrez eu până mai încolo.

În timp ce trântea portiera Bentley-ului, Gideon scutură din cap.

– E a mea. Nu mi-o mai iei înapoi.

Apoi m-a luat de mână, împletindu-și degetele cu ale mele, și mi-a făcut semn spre ușile turnante cu mâna în care ținea rama. Un val de căldură m-a cuprins când am înțeles că voia să aibă fotografia cu el, în timp ce era la lucru.

Unul dintre lucrurile foarte amuzante în industria publicitară este că nici o zi nu seamănă cu celelalte. Mă agitasem toată dimineața și tocmai mă întrebam cum să fac cu prânzul, când mi-a sunat telefonul de serviciu.

– Biroul lui Mark Garrity, Eva Tramell la telefon.

– Am vești importante, intră Cary direct în subiect, pe post de salut.

– Ce?

Se simțea din vocea lui că erau vești bune.

– Am fost acceptat într-o campanie publicitară pentru Grey Isles.

– Uau! Bestial, Cary! Eu mor după blugii lor.

– Ce faci la prânz?

– Sărbătoresc cu tine, am zâmbit larg. Poți să ajungi aici până la amiază?

– Am pornit deja.

Am închis, rotindu-mă cu scaunul, atât de fericită pentru Cary, că-mi venea să dansez. Simțeam nevoia să fac ceva ca să-mi omor plictiseala în sfertul de oră pe care-l aveam de așteptat până la pauza de prânz, așa că mi-am verificat iar mesageria și am găsit o alertă de la Google legată de numele lui Gideon. Fusese menționat de treizeci de ori doar într-o zi.

Am deschis e-mailul și m-am cam speriat la vederea numeroaselor titluri care începeau cu „femeia misterioasă". Am dat clic pe primul link și m-am trezit pe un blog de bârfe.

Acolo trona o fotografie în culori vii, în care apărea Gideon sărutându-mă ca un nebun pe trotuarul din fața sălii lui de fitness. Articolul care o însoțea era scurt și la obiect:

Gideon Cross, cel mai râvnit burlac din New York de la John F. Kennedy Jr. încoace, a fost surprins ieri într-o îmbrățișare în public debordând de pasiune. O sursă de la Cross Industries a identificat-o pe misterioasa norocoasă drept Eva Tramell, o persoană importantă din înalta societate, fiica multimilionarului Richard Stanton și a soției lui, Monica. Ne-am interesat despre relația dintre Cross și Tramell, iar sursa a confirmat

că domnișoara Tramell este în momentul actual „femeia importantă“ din viața mogulului. Ne închipuim că în dimineața asta multe inimi sunt frânte în întreaga țară.

– Rahat! am pufnit.

Capitolul 11

Am trecut la repezeală și prin celelalte link-uri din listă; în toate era aceeași fotografie, însoțită de legende și articole similare. M-am oprit, alarmată, gândindu-mă la ce înseamnă asta. Dacă un simplu sărut devenea subiect de știre, atunci ce șanse aveam noi doi să ne construim o relație?

Îmi tremurau mâinile când am închis butoanele browserelor. Nu mă gândisem deloc la presă, dar ar fi trebuit s-o fac. La dracu'!

Anonimatul fusese prietenul meu. Mă apărase de trecut. Îmi protejase familia de situațiile penibile, la fel ca și pe Gideon. Nici măcar nu aveam conturi pe rețelele de socializare, pentru ca oamenii cu care nu aveam cu adevărat legături să nu mă poată găsi.

O graniță subțire și invizibilă, care mă apărase de expunerea publică, fusese încălcată acum.

„Fir-ar să fie!" am pufnit iar, căci mă trezisem într-o situație dureroasă pe care aș fi putut s-o evit dacă mi-aș

fi folosit măcar un neuron ca să mă gândesc și la altceva decât la Gideon.

Și mai trebuia să țin seama și de reacția lui față de nebunia asta... Numai la gândul ăsta și m-am crispat în sinea mea. Și mai era și mama. N-avea să treacă mult până să mă sune și să arunce totul în aer...

Rahat! Mi-am adus aminte că încă nu-i dădusem noul meu număr de telefon, așa că am pus mâna pe telefonul de birou și am sunat la cealaltă mesagerie vocală, ca să văd dacă încercase deja să mă sune. Și am tresărit, căci cutia mea poștală era plină.

Am închis și mi-am luat geanta ca să mă duc la masă, întrucât Cary avea să mă ajute să găsesc perspectiva corectă. Când am ajuns în hol și m-am repezit afară din lift, unicul gând pe care-l aveam în minte era să-l găsesc pe colegul meu de apartament. Iar când l-am zărit, nu m-am mai uitat deloc în jurul meu, până când Gideon nu mi-a tăiat calea cu repeziciune.

– Eva!

Mă privea îngrijorat. Mă apucă de cot, făcându-mă să mă rotesc ușor spre el. Abia atunci le-am văzut pe cele două femei și pe bărbatul ascuns privirilor.

Am reușit să schițez un zâmbet în direcția lor.

– Bună ziua!

Gideon m-a prezentat partenerilor săi, cu care mergea să ia prânzul, după care s-a scuzat față de ei și m-a luat deoparte.

– Ce s-a întâmplat? Ești supărată.

– Este peste tot, am șoptit. O fotografie cu noi doi împreună.

– Am văzut-o, dădu el din cap.

Am clipit, încurcată de nepăsarea lui.

– Și nu te deranjează?

– De ce? Măcar spun și ei o dată adevărul.

În mintea mea începea să-și facă loc o bănuială.

– Tu ai plănuit asta. Ai aruncat povestea în presă.

– Nu-i chiar așa, îmi explică el, calm. Fotograful era acolo din întâmplare. Eu n-am făcut decât să-i ofer ocazia unei fotografii care să merite să fie publicată și le-am spus celor de la PR să precizeze foarte clar cine ești și ce reprezinți pentru mine.

– De ce? De ce-ai face una ca asta?

– Tu tratezi într-un anumit fel problema geloziei, în timp ce eu am un alt mod. Nici unul dintre noi nu mai e disponibil, și acum toată lumea o știe. De ce-ar reprezenta asta o problemă pentru tine?

– Să știi că eu eram foarte îngrijorată pentru reacția ta, dar acum este și mai rău... Există lucruri pe care nu le cunoști, și eu... am oftat din greu. Lucrurile nu pot sta așa între noi, Gideon. Nu putem să fim un cuplu public. Nu vreau. Fir-ar să fie! O să te pun în situații neplăcute.

– Nu, nu poți. Așa ceva este imposibil, mă contrazise el, dându-mi la o parte o șuviță de pe față. Putem să vorbim ceva mai târziu? Dacă ai nevoie de mine...

– Nu, e-n regulă. Du-te!

Cary se îndreptă spre noi. Deși purta doar niște pantaloni negri și un maiou alb cu decolteu în V, tot reușea să arate că are doar haine foarte scumpe.

– S-a întâmplat ceva?

– Bună, Cary! Totul e-n regulă.

Și Gideon mă strânse de mână.

– Poftă bună și nu-ți mai face griji!

Îi dădea mâna s-o spună, pentru că nu știa mare lucru. Iar eu nu știam dacă avea să mă mai vrea când

o să afle. În timp ce Gideon se îndepărta, Cary se întoarse spre mine.

–Griji în legătură cu ce? Ce s-a întâmplat?

–Totul, am suspinat eu. Hai să mergem și-ți povestesc la masă.

–Ei bine, murmură Cary, uitându-se la link-ul pe care îl redirecționasem de pe telefonul meu pe-al lui. Ăsta chiar că e un sărut. Tipul ăsta chiar e grozav. Nici dacă se străduia nu putea arăta mai îndrăgostit.

–Tocmai asta e, am zis eu, după ce-am băut cu lăcomie niște apă. Chiar s-a străduit.

Cary și-a băgat telefonul în buzunar.

–Săptămâna trecută îl aruncai la coș pentru că nu aleargă decât după vaginul tău. Săptămâna asta face public faptul că e într-o relație serioasă și plină de pasiune cu tine, iar ție tot nu-ți convine. Începe să-mi pară rău pentru tipul ăsta. Degeaba se străduiește, că tot n-o să reușească.

Spusele lui m-au rănit.

–Cary, reporterii o să înceapă să sape și o să dea de noroi. Și, din moment ce e un noroi cât se poate de zemos, o să arunce cu el peste tot, ceea ce o să fie foarte stânjenitor pentru Gideon.

–Fetițo – își puse mâna peste a mea – Stanton a îngropat totul.

Stanton! La auzul numelui său mi-am revenit. Nu mă gândisem la tatăl meu vitreg. Cu siguranță văzuse că se apropie un dezastru și stătuse cu ochii pe el, pentru că știa prea bine ce efect urma să aibă revelația asta asupra mamei. Totuși...

–Va trebui să vorbesc cu Gideon despre asta. Are dreptul să fie avertizat.

Numai gândul la discuția asta mă umplea de nefericire. Cary știa însă cum funcționează mintea mea.

–Dacă tu crezi c-o s-o ia la fugă, cred că te înșeli amarnic. Se uită la tine de parcă ai fi singurul om din lume.

Mi-am înfipt furculița în salata Cesar cu ton pe care o aveam în față.

–Are și el niște demoni care-l bântuie. Are coșmaruri. Cred că e foarte închis în sine din cauza spaimelor care-l chinuiesc.

–Dar pe tine te-a lăsat să le descoperi.

Și-mi dăduse și câteva indicii despre cât poate fi de posesiv cu această legătură. Eu acceptasem asta, pentru că aveam aceeași slăbiciune ca și el, dar totuși…

–Despici prea mult firul în patru, Eva, mă avertiză Cary. Crezi că tot ceea ce simte el pentru tine e fie mană cerească, fie o greșeală. Unul ca el nu se poate îndrăgosti de tine pentru că ești un om foarte bun și ai o minte brici, nu-i așa?

–Nu stau chiar atât de rău la capitolul stimei de sine, am protestat eu.

El luă o gură de șampanie.

–Chiar așa? Atunci numește ceva ce crezi că-i place la tine și care n-are legătură cu sexul sau cu dependența reciprocă.

M-am gândit, fără să găsesc nimic, iar asta m-a făcut să mă încrunt.

–Exact, dădu el din cap, atotștiutor. Și în cazul în care Cross e tot atât de defect ca noi, are exact aceeași părere despre propria persoană, întrebându-se ce-o fi găsit o tipă trăsnet ca tine la unul ca el. Amândoi sunteți plini de bani, prin urmare, ce-o fi așa de bun la el,

în afară că e ca un armăsar care sare una-două să te călărească?

M-am lăsat pe spătarul scaunului, gândindu-mă la tot ceea ce spusese.

– Cary, te iubesc la nebunie.

– Și eu, iubire, îmi adresă el un zâmbet strălucitor. Dacă vrei un sfat, îți recomand terapia de cuplu. Eu mi-am pus de mult în cap să fac asta când o să găsesc persoana cu care să vreau să-mi petrec viața. Și încearcă să te distrezi cu el. Aveți nevoie să petreceți împreună cel puțin tot atât de multe momente bune pe câte vor fi și rele, pentru că altfel totul va deveni prea dureros și o să trebuiască să vă străduiți mult prea mult.

M-am aplecat spre el, strângându-l de mână.

– Îți mulțumesc.

– Pentru ce? se apără el de recunoștința mea, dând elegant din mână. E foarte ușor să critici viețile altora. Știi doar că nici eu n-aș putea să trec peste problemele mele dacă n-ai fi tu.

– Probleme care au dispărut cu totul acum, am subliniat, concentrându-mi atenția asupra lui. Ești pe cale să te lăfăi pe un ditamai panoul publicitar în Times Square. N-o să mai fii prietenul meu secret. Ce zici, crezi că ar trebui să ridicăm ștacheta pentru cină și să trecem de la pizza la ceva mai potrivit? Ce-ar fi să desfacem lada aia de șampanie Cristal de la Stanton?

– Ia uite cine vorbește!

– Filme? Vrei să te uiți la ceva anume?

– Alege tu ce vrei. Nu vreau s-o dau în bară cu geniul tău foarte priceput în ale scenariilor.

Am zâmbit amuzată, simțindu-mă mult mai bine, exact așa cum știam că avea să se întâmple după o oră petrecută în compania lui Cary.

– Să-mi faci semn dacă nu mă prind la timp când tu și cu Trey o să vreți să rămâneți singuri.

– Ha! Cât despre asta, n-ai de ce să-ți faci griji. Viața ta amoroasă plină de antren mă face să mă simt fără imaginație și plictisitor. Am mare nevoie de o partidă zdravănă de sex cu armăsarul meu.

– Nu-s nici două zile de când ai avut parte de o partidă într-o toaletă de serviciu.

– Mai că era să uit, oftă el. Câtă tristețe!

– Ai prea multă veselie în ochi ca să te cred.

Nici nu mă întorsesem bine la birou, că mi-am verificat mobilul și am găsit un mesaj de la Gideon, care mă anunța că e liber un sfert de oră la trei fără un sfert. Am trepidat, în secret, de nerăbdare timp de o oră și jumătate, cât mă despărțea de momentul întâlnirii, pentru că mă hotărâsem să urmez sfatul lui Cary și să mă distrez un pic. Eu și Gideon aveam să ne confruntăm destul de curând cu trecutul meu urât, însă, pentru moment, puteam să-i dăruiesc ceva care să ne descrețească frunțile.

I-am dat un mesaj chiar înainte să plec, anunțându-l că urc la el. Din moment ce nu aveam mai deloc timp, nu ne puteam permite să pierdem nici măcar un minut. Cred că și Gideon avea aceeași părere, pentru că în clipa în care am ajuns în zona de recepție de la Cross Industries l-am găsit pe Scott, care mă aștepta. Fata mi-a deblocat ușa și el m-a condus.

– Cum ți-ai petrecut ziua? l-am întrebat.

– Perfect, până acum, a zâmbit el. Și tu?

– Am avut altele mai rele, i-am răspuns tot cu un zâmbet.

Când am intrat în biroul lui, Gideon vorbea la telefon pe un ton grăbit și plin de nerăbdare, spunându-i persoanei de la celălalt capăt al firului că ar trebui să fie în stare să-și îndeplinească sarcinile fără să fie el nevoit să verifice personal.

A ridicat un deget spre mine, în semn că mai durează un minut. Replica mea a fost să fac un balon imens din guma pe care o mestecam și să-l sparg cu zgomot.

El s-a încruntat ușor, după care a apăsat pe butoanele de închidere a ușilor și de acoperire a peretelui de sticlă.

Am zâmbit dulce, îndreptându-mă spre biroul lui și m-am cățărat pe el, prinzându-mă cu degetele de muchie și legănându-mi picioarele. El a spart cu degetul balonul de gumă pe care tocmai îl făcusem, iar eu m-am făcut că mă bosumflu.

– Descurcă-te! i-a ordonat celui cu care vorbea pe un ton plin de autoritate stăpânită. Nu pot să vin acolo până săptămâna viitoare, iar dacă așteptăm, o să dăm și mai mult înapoi. Nu mai trăncăni! Am pe birou ceva care nu poate să aștepte și mă ții din treabă, iar asta îți garantez că nu-mi îmbunătățește dispoziția. Rezolvă ce e de rezolvat și anunță-mă mâine ce-ai făcut. După care a trântit receptorul cu o violență stăpânită. Eva...

Am ridicat o mână ca să-l opresc, mi-am scos guma din gură și am înfășurat-o într-o hârtiuță autocolantă de pe biroul lui.

– Domnule Cross, înainte să mă admonestați, vreau să vă spun că ieri, la hotel, atunci când am ajuns într-un impas în timpul discuțiilor de fuziune, nu ar fi trebuit să plec. Acest lucru nu m-a ajutat să rezolv situația. Și știu că nu am avut o reacție foarte bună în privința subiectului fotografiei și al PR-ului. Cu toate

acestea... Chiar dacă am fost o secretară neascultătoare, cred că ar trebui să-mi mai dați o șansă ca să arăt de ce sunt în stare.

El își îngustase privirea, studiindu-mă, apreciind și reevaluând situația din mers.

– Domnișoară Tramell, ți-am cerut eu oare părerea în legătură cu acțiunea cea mai potrivită care trebuie întreprinsă?

Am scuturat din cap, privindu-l pe sub gene. Pe chipul lui, enervarea pricinuită de convorbirea telefonică începea să dispară, înlocuită de interesul tot mai aprins și de excitare.

M-am dat încet jos de pe birou și m-am apropiat și mai mult de el, netezindu-i cravata imaculată cu ambele mâini.

– Putem să rezolvăm ceva? Am cu adevărat foarte multe aptitudini.

El mă prinse de șolduri.

– Iar acesta este unul dintre multele motive pentru care consider că ești unica femeie potrivită pentru această poziție.

M-am înfierbântat la auzul cuvintelor lui și i-am luat penisul în mână, dezmierdându-l prin țesătura pantalonilor.

– Poate că ar tebui să mă întorc la îndatoririle mele? Pot să vă demonstrez câteva dintre modurile în care sunt calificată în mod unic pentru a vă asista.

Gideon s-a excitat cu o rapiditate delicioasă.

– Câtă inițiativă, domnișoară Tramell! Însă am o întâlnire în mai puțin de zece minute. În plus, nici nu sunt obișnuit să studiez noi ocazii de îmbunătățire a slujbei în biroul meu.

I-am descheiat nasturele de la pantalon și i-am coborât fermoarul, șoptindu-i în timp ce-i mângâiam bărbia cu buzele.

– Dacă veți considera că am eșuat să vă fac să vă dați drumul în vreun loc anume, va trebui să revizuiți și să corectați acest lucru.

– Eva, șopti el, privindu-mă cu ochi aprinși și plini de tandrețe și prinzându-mi gâtul în mâini, în timp ce-mi dezmierda fața cu degetele. Mă năucești. Știai asta? O faci înadins?

Îmi băgasem mâinile în boxerii lui și l-am cuprins, oferindu-i buzele ca să mă sărute. El nu m-a lăsat să aștept, năpustindu-se asupra gurii mele cu o sălbăticie care-mi tăia respirația.

– Te vreau, a gemut.

M-am lăsat în genunchi pe covor, coborându-i pantalonii exact cât aveam nevoie.

El a oftat adânc.

– Eva, ce...?

Dar îmi treceam deja buzele peste capul penisului său. El s-a sprijinit de marginea biroului, încleștându-și mâinile pe el atât de tare, că i s-au albit încheieturile. L-am apucat cu ambele mâini și am luat în gură capul catifelat, sugându-l ușor. Pielea lui moale și parfumul său unic mă făceau să gem de plăcere. Am simțit cum trupul i se zguduie cu totul și l-am auzit gemând din greu.

Apoi Gideon m-a atins pe obraz.

– Linge-o!

Excitată de o asemenea comandă, mi-am trecut limba peste partea de dedesubt, cuprinsă de fiori de încântare când el m-a răsplătit cu un lichid ce anunța explozia de spermă. I-am prins în mână rădăcina,

și am început să trag ritmic, sperând să am parte de mai mult.

Mi-aș fi dorit să am timp să prelungesc partida. Să-l înnebunesc...

El a scos un geamăt de dulce agonie:

– Doamne, Eva... ce gură ai! Suge-o! Așa... puternic, adânc...

Eram atât de excitată de plăcerea lui, c-am început să mă zvârcolesc. El și-a înfipt mâinile în coada mea, trăgându-mă de păr. Mi-a plăcut că începuse încet, cu blândețe, după care a devenit din ce în ce mai violent, pe măsură ce plăcerea pe care o simțea îl făcea să-și piardă controlul.

Ușoara senzație de durere mă făcea tot mai flămândă, tot mai lacomă. Îmi ridicam și coboram capul în timp ce-i ofeream plăcere, frecându-l cu o mână, iar cu gura sugându-i și strângându-i capul. Vene groase îi brăzdau tot penisul și am trecut peste ele cu limba, aplecându-mi capul ca să le pot găsi și dezmierda pe fiecare.

El era lac de sudoare și penisul i se lungea și se îngroșa tot mai mult. Mă dureau genunchii, dar nu-mi păsa; îmi țintuisem privirea pe chipul lui Gideon, care își dăduse capul pe spate, înghițind aerul cu lăcomie.

– Eva, mi-o sugi așa de bine!

Apoi îmi prinse capul, ținându-l nemișcat, și preluă controlul, mișcându-și șoldurile, făcând sex cu gura mea. Ajunsese la un asemenea nivel al nevoilor primare, în care nu mai conta decât goana către orgasm.

Numai gândul la asta mă umplea și mai mult de dorință, închipuindu-mi cum arătam amândoi: Gideon, cu toată sofisticarea lui urbană, în picioare la biroul

de unde conducea un imperiu, băgându-și și scoțându-și penisul din gura mea lacomă.

M-am agățat cu putere de coapsele lui încordate, mângâindu-l înnebunită cu buzele și cu limba, în așteptarea orgasmului său. Scrotul i se întărise și se mărise, ca o demonstrație îndrăzneață a virilității lui pline de forță. I-am luat în mână testiculele, mângâindu-le ușor, simțindu-le cum se strâng și se retrag.

– Eva, șopti el, iar vocea i se transformase într-un icnet gutural, în timp ce mă trăgea și mai tare de păr. O să-mi dau drumul...

Primul jet de spermă a fost atât de gros, că m-am chinuit să-l înghit. Înnebunit de plăcere, Gideon se împingea tot mai mult în gâtul meu, iar penisul îi zvâcnea sălbatic în gura mea. Ochii mi se umpluseră de lacrimi și mă ardeau plămânii, dar tot i-o frecam, storcându-l până la ultima picătură. Trupul i se zgâlțâia fără oprire, în timp ce-l goleam cu totul. Sunetele pe care le scotea și felul în care mă lăuda, aproape fără suflare, mă făceau să mă simt mai împlinită ca niciodată.

L-am lins ca să-l curăț cu totul, uimită că nu se moleșise pe deplin după un orgasm atât de exploziv. Încă mai putea să mi-o tragă nebunește și era mai mult decât doritor s-o facă, o știam prea bine. Dar nu aveam timp și eram fericită cu ce aveam. Dorisem s-o fac pentru el. Pentru noi. Da, și pentru mine, pentru că voiam să-mi dau seama dacă pot să mă implic într-un act sexual dezinteresat fără să mă simt folosită.

– Trebuie să plec, i-am șoptit, ridicându-mă și apăsându-mi buzele peste ale lui. Sper să ai o zi minunată în continuare și să te distrezi diseară la cină.

Am făcut un pas, însă el m-a prins de încheietura mâinii, în timp ce arunca o privire către ceasul telefonului de pe biroul său. Atunci am remarcat că-mi pusese acolo fotografia, așezând-o într-o poziție din care să o poată vedea toată ziua.

– Eva... fir-ar! Așteaptă!

M-am încruntat auzindu-i glasul, care părea tensionat și plin de frustrare.

S-a îmbrăcat repede, trăgându-și boxerii și aranjându-și cămașa la spate, ca s-o poată băga în pantaloni. Era ceva atât de drăguț să-l văd cum revine la aspectul lui oficial, restaurând fațada pe care o afișa lumii, în timp ce eu cunoșteam de-acum o bucățică din omul din spatele ei.

Mă trase apoi spre el, sărutându-mă pe frunte și, trecându-mi mâinile prin păr, îmi desfăcu ușor clama de păr.

– Eu nu ți-am făcut nimic.

– Nu-i nevoie, am zis, încântată de felul în care îmi atingea pielea capului. A fost perfect în felul ăsta.

Se străduia concentrat să-mi aranjeze părul; obrajii îi erau încă aprinși după orgasm.

– Știu că ai nevoie de un schimb cinstit, mă contrazise bosumflat. Nu pot să te las să pleci cu impresia că te-am folosit.

Cuvintele lui mă umpleau de o tandrețe dulce-amară. Mă ascultase. Îi păsa de mine. I-am prins ușor fața în mâini.

– Dar chiar m-ai folosit, cu permisiunea mea, și a fost incredibil de excitant. Voiam să-ți ofer asta, Gideon. Mai știi că te-am avertizat? Voiam să-ți amintești asta despre mine.

Ochii i se măriră plini de teamă.

– De ce dracu' să am nevoie de amintiri când te am pe tine? Eva, dacă are vreo legătură cu fotografia aia...

– Taci din gură și bucură-te de momentul ăsta!

N-aveam timp acum să vorbim despre fotografie și nici nu voiam, pentru că ar fi stricat totul.

– Chiar dacă am fi avut o oră la dispoziție, tot n-aș fi vrut să-mi faci nimic. Nu ținem scorul aici, geniule. Și, sincer, ești primul bărbat căruia îi pot spune asta. Acum trebuie să plec. Tu trebuie să pleci.

M-am îndepărtat iar, dar el m-a prins.

Glasul lui Scott răsună în interfon.

– Scuzați-mă, domnule Cross, dar a venit programarea de la ora trei.

– Este în regulă, Gideon, l-am asigurat din nou. Vii diseară, da?

– Nimic nu m-ar putea opri.

M-am ridicat pe vârfuri și l-am sărutat pe obraz.

– O să vorbim atunci.

Când ziua de lucru a luat sfârșit, am coborât pe scări până la parter ca să mă simt mai puțin vinovată că săream peste ora de sport, însă când am ajuns în hol, deja regretam serios inițiativa. Faptul că nu dormisem noaptea trecută mă storsese de puteri. Tocmai mă gândeam să iau metroul, în loc să merg pe jos, când am văzut Bentley-ul lui Gideon parcat lângă trotuar. Din el a ieșit șoferul, iar salutul lui m-a făcut să mă opresc brusc, surprinsă.

– Domnul Cross mi-a cerut să vă duc până acasă, m-a informat bărbatul, care arăta foarte elegant în costumul negru, cu șapca de șofer. Era un domn ceva mai în vârstă, roșcat, dar deja grizonant, cu ochii

de un albastru-deschis și care vorbea într-un mod foarte politicos și discret.

La cât mă dureau picioarele, am acceptat bucuroasă oferta.

– Mulțumesc... îmi cer scuze, cum te numești?

– Angus, domnișoară Tramell.

Cum de nu-mi amintisem? Numele era așa de elegant, că m-a făcut să zâmbesc.

– Îți mulțumesc, Angus.

– Plăcerea e de partea mea, răspunse el, scoțându-și șapca.

Am intrat în mașină în timp ce el îmi ținea portiera și, în momentul în care mă așezam, am observat pistolul pe care-l purta într-un toc agățat pe umăr, pe sub sacou. Se pare că, la fel ca și Clancy, și Angus era atât bodyguard, cât și șofer. Mașina a intrat în trafic, iar eu l-am întrebat:

– Angus, de când lucrezi pentru domnul Cross?

– De opt ani.

– E ceva vreme.

– Dar îl cunosc de mult mai mult timp, continuă el fără să-l întreb, uitându-se la mine în oglinda retrovizoare. Eu l-am dus la școală pe când era copil. Iar apoi el m-a angajat, luându-mă de la domnul Vidal.

Am încercat din nou să mi-l închipui pe Gideon copil. Cu siguranță că încă de pe atunci era tare frumos și plin de charismă.

Oare în adolescență avusese parte de relații sexuale „normale“? Nu-mi puteam să nu-mi imaginez că femeile se aruncau la picioarele lui. Și, cu sex-appeal-ul înnăscut pe care îl avea, mă gândeam că fusese un puștan foarte lasciv.

Am scotocit în poșetă după cheile mele și m-am aplecat să le pun pe scaunul din față.

– Poți să-i dai cheile acestea lui Gideon? Trebuie să vină la mine după ce-și rezolvă treburile din seara asta și, dacă va fi foarte târziu, s-ar putea să nu-l aud când bate.

– Bineînțeles.

Paul mi-a deschis ușa când am ajuns acasă și l-a salutat pe Angus spunându-i pe nume, ceea ce mi-a adus aminte de faptul că Gideon e proprietarul clădirii. Le-am făcut cu mâna celor doi bărbați, am anunțat la recepție că Gideon va veni mai târziu și pe urmă am urcat pe scări. Figura uimită pe care a făcut-o Cary când mi-a deschis ușa m-a făcut să izbucnesc în râs.

– Vine și Gideon mai târziu, i-am explicat, dar acum mă simt atât de zdrobită, că s-ar putea să mă culc mai devreme, așa că i-am dat cheile ca să intre singur. Ai făcut deja comanda?

– Da. Și am pus deja și câteva sticle de Cristal în frigider.

– Ești tare, i-am zis, aruncându-i geanta.

Am făcut un duș, după care am sunat-o pe mama de la telefonul din camera mea, tresărind la auzul exclamației sale stridente:

– De zile întregi tot încerc să dau de tine!

– Mamă, dacă vrei să vorbești neapărat despre Gideon Cross...

– Normal că și despre el e vorba. Fir-ar să fie, Eva! Ai fost numită femeia semnificativă din viața lui! Cum să nu vreau să vorbesc despre asta?

– Mamă...

– Dar mai e și programarea la doctorul Petersen pe care mi-ai cerut s-o fac.

Nota de veselie îngâmfată din vocea ei mă făcea să zâmbesc.

–Am stabilit să ne întâlnim cu el joi seara la ora șase. Sper că e în regulă pentru tine. Nu prea face programări seara.

M-am prăbușit pe spate în pat, oftând. Fusesem așa de ocupată cu munca și cu Gideon, că programarea asta îmi ieșise cu totul din minte.

–Joi la șase e foarte bine. Mulțumesc.

–Iar acum, spune-mi ce e cu Cross...

Când am ieșit în sfârșit din cameră, îmbrăcată în niște pantaloni din jerseu și un pulover pe care scria San Diego State University, l-am găsit pe Trey în living, împreună cu Cary. Cei doi s-au ridicat în picioare când am intrat, iar Trey m-a salutat cu un zâmbet deschis, prietenesc.

–Îmi cer scuze pentru halul în care arăt, i-am zis, rușinată, jucându-mă cu părul umed încă strâns în coadă. Am mers pe scări la serviciu și aproape că m-a omorât.

–Liftul a avut zi liberă? s-a interesat el.

–Nici gând. Creierul meu a avut. Ce-o fi fost în capul meu?

Faptul că petrecusem noaptea cu Gideon era mai mult decât suficient pentru exerciții fizice.

Când a sunat soneria, Cary s-a dus să deschidă, iar eu m-am îndreptat spre bucătărie să aduc șampania. Am venit lângă el la masa pentru micul dejun, unde semna chitanța pentru card, iar privirea pe care i-a aruncat-o lui Trey m-a făcut să-mi ascund un zâmbet.

Pe măsură ce seara înainta, cei doi au schimbat multe asemenea priviri. Iar eu trebuia să fiu de acord că Trey arăta foarte bine. Îmbrăcat în niște blugi vechi, care se potriveau cu vesta, și un tricou cu mânecă

lungă, viitorul medic veterinar avea un aer neglijent, dar sexy. Era foarte deosebit, ca tip de personalitate, de tipii cu care umbla Cary de obicei. Trey părea mai cu picioarele pe pământ; nu era morocănos, dar nici nu era deloc frivol.

Am împărțit cu toții două sticle de șampanie Cristal și două pizza și ne-am uitat la toată seria *Demolatorul*, după care m-am dus la culcare. L-am îndemnat pe Trey să rămână să se uite la *La viteză maximă*, ca să terminăm cu minimaratonul Stallone, după care m-am dus în camera mea și mi-am pus o cămașă de noapte sexy care făcea parte dintr-un cadou pe care îl primisem ca domnișoară de onoare, dar am renunțat la chiloțeii asortați.

Am lăsat o lumânare aprinsă pentru Gideon și am adormit dusă.

M-am trezit în întuneric, învăluită de mireasma pielii lui Gideon. Sunetele și zgomotele orașului erau estompate cu totul de ferestrele cu izolare fonică și de draperiile groase.

Gideon s-a lungit peste mine ca o umbră mișcătoare; era gol și avea pielea rece. Și-a aplecat gura peste a mea și m-a sărutat încet și profund; mirosea a mentă și a parfumul lui unic. Am alunecat încet cu mâinile peste spatele lui neted și musculos și mi-am desfăcut picioarele, ca să se poată cuibări confortabil între ele. Greutatea corpului său peste al meu m-a umplut de bucurie și de o dorință fierbinte.

– Bună și ție, am rostit, cu respirația tăiată, când el mi-a permis să iau o gură de aer.

– Data viitoare o să vii cu mine, mi-a șoptit el cu glasul lui sexy și atât de ademenitor, cuibărindu-se în scobitura gâtului meu.

– Chiar așa? l-am tachinat.

El s-a dat mai jos și m-a prins de fund, strângându-l și ridicându-mă spre el cu o mișcare îndemânatică.

– Da. Mi-a fost dor de tine, Eva.

Mi-am trecut degetele prin părul lui, dorindu-mi să-i fi putut vedea chipul.

– Nu mă cunoști de suficient timp ca să-ți fie dor de mine.

– Asta demonstrează ce multe știi tu, mă luă el în râs, în timp ce se lăsa mai jos, frecându-și nasul de sânii mei.

Am icnit când am simțit cum gura lui lua în stăpânire unul dintre sfârcurile mele, începând să-l sugă cu putere prin țesătura de satin și făcându-mă să vibrez în interior. Pe urmă a trecut la celălalt sân, în timp ce-mi ridica neglijeul. M-am arcuit spre el, amețită de farmecul gurii care se plimba pe trupul meu; limba i s-a oprit o clipă la buric, apoi s-a îndreptat tot mai jos.

– Și de tine mi-a fost dor, a tors glasul lui, plin de o satisfacție masculină, pe când mă mângâia cu degetul mijlociu. Ești udă toată și gata pregătită pentru mine.

Ridicându-mi picioarele pe umerii lui, a început să-mi lingă cutele cu mișcări provocatoare, ca o catifea fierbinte, înfiorându-mi carnea. Mi-am înfipt mâinile în cearșaf, cu inima bătându-mi să-mi iasă din piept, în timp ce el îmi contura ușor clitorisul cu vârful limbii, începând apoi să-mi frece nodul hipersensibil de nervi. Am suspinat, mișcându-mi șoldurile neîncetat sub vicleana-i tortură, cu mușchii încordați de nevoia de a-mi da drumul.

Mângâierile ușoare și jucăușe mă aduceau pe marginea nebuniei, oferindu-mi exact atât cât să mă tulbure, dar nu de ajuns ca să ating orgasmul.

–Gideon, te rog!

–Nu încă.

Mă tortura, ademenindu-mă, aducându-mă pe muchia orgasmului, după care lăsându-mă iar să alunec iar și iar, până când broboanele de sudoare mi-au acoperit pielea și-am ajuns să simt că inima o să-mi explodeze. Limba lui era neobosită și diabolică, concentrându-se cu dibăcie numai pe clitoris, până în clipa în care o singură mișcare ar fi fost de ajuns să mă elibereze, dar înfigându-se chiar atunci în mine. Plonjările ușoare și superficiale mă înnebuneau, iar fluturările limbii peste ghemul de terminații nervoase mă adusese în așa hal la disperare, încât îl rugam fără rușine:

–Te rog, Gideon... lasă-mă să-mi dau drumul... Am nevoie să-mi dau drumul, te rog...

–Șșș, îngeraș... o să am grijă de tine.

În sfârșit, m-a adus la orgasm cu o tandrețe care a făcut ca descărcarea nervoasă să se rostogolească prin trupul meu ca un val ce zdrobea totul în cale, clădind și răspândind în mine un șuvoi cald de plăcere.

Apoi și-a împletit degetele cu ale mele, imobilizându-mi brațele, când a venit iar deasupra mea. Capul penisului său ajunse la intrarea strâmtă în trupul meu și mă penetră inexorabil. Am gemut, mișcându-mă ca să mă obișnuiesc cu povara dură a mădularului său.

Îi simțeam respirația grăbită, grea și umedă pe gâtul meu, iar trupul îi tremura în timp ce se strecura cu grijă în mine.

–Ești atât de moale și de fierbinte, Eva! Ești a mea.

Mi-am încolăcit picioarele în jurul șoldurilor sale, primindu-l tot mai adânc, simțind cum își încordează fundul sub gambele mele, în timp ce demonstra

trupului meu că va intra în el cât este gros, până la rădăcină.

Continuând să mă țină de mâini, m-a sărutat și a început să se miște, alunecând în sus și-n jos cu o îndemânare liniștită, într-un ritm precis și neobosit, dar lent și ușor. Simțeam fiecare centimetru tare ca piatra al membrului său, simțeam cum repetă fără putință de tăgadă că fiecare centimetru al meu era în posesia lui. Și a repetat acest mesaj până când am început să icnesc în timp ce mă săruta, zvârcolindu-mă sub el, cu mâinile albe de cât de tare mă strângea.

Mi-a șoptit laude și încurajări fierbinți, spunându-mi cât sunt de frumoasă... ce perfectă pentru el... cum n-avea să se oprească niciodată... n-avea să se poată opri. Și mi-am dat drumul cu un strigăt ascuțit de ușurare, vibrând de extaz, iar el era acolo, cu mine. A început să mă izbească tot mai grăbit și, după alte câteva mișcări, a ajuns și el la orgasm, șuierându-mi numele, revărsându-se în mine.

Am rămas întinsă fără puteri pe pat, asudată, moale ca o cârpă și satisfăcută.

—N-am terminat, am auzit șoapta lui în întuneric, lăsându-se pe genunchi ca să izbească mai cu forță. Ritmul lui rămăsese cât se poate de uniform și calm și fiecare lovitură striga: „Trupul tău există ca să mă servească“.

Mi-am mușcat buzele ca să-mi înăbuș strigătele de plăcere nemăsurată care ar fi putut sfâșia liniștea nopții... și să nu trădez genunile înspăimântătoare ale sentimentelor pe care începeam să le am pentru Gideon Cross.

Capitolul 12

În dimineața următoare, Gideon m-a găsit la duș. A intrat în baia mare atât de minunat și gol, mișcându-se cu grația aceea plină de încredere pe care i-o admirasem încă de la început. Părul îi încadra fața și umerii într-o coamă răvășită foarte sexy, arătând așa de bine, că ar fi făcut o femeie să strige de dorință numai dacă i-ar fi strâns în palmele lacome mătasea aspră a părului. Uitându-mă cum i se încordau mușchii când mergea, nici măcar nu-mi dădea prin cap să mă prefac că nu mă holbez la frumusețea pe care o avea între picioare.

Zâmbetul plin de subînțelesuri pe care mi l-a adresat îmi spunea că știe prea bine ce efect are asupra mea. M-am răzbunat săpunindu-i peste tot trupul dumnezeiesc, după care m-am așezat pe băncuță și l-am supt cu o asemenea ardoare, că a trebuit să se sprijine cu palmele de faianța de pe perete.

Instrucțiunile pe care mi le dădea cu glas aspru și răgușit mi-au răsunat în minte cât timp m-am îmbrăcat

pentru a merge la lucru, ceea ce am făcut foarte repede, înainte ca el să aibă timp să-și termine dușul și să mi-o tragă până-mi sar ochii din cap, așa cum amenințase chiar înainte să-și dea drumul cu sălbăticie în gâtul meu.

Noaptea nu-i fusese tulburată de coșmaruri. Sexul ca sedativ părea să aibă un efect benefic și eu eram foarte recunoscătoare pentru asta.

– Sper că nu-ți trece prin minte că ai scăpat, îmi spuse venind pe furiș după mine în bucătărie.

Era pus la patru ace, într-un costum negru cu dungi subțiri. A luat ceașca de cafea pe care i-o întindeam, fixându-mă cu o privire ce prevestea numai lucruri păcătoase. Văzându-l în costumul foarte elegant, gândul mi-a zburat la bărbatul nesătul care dormise în patul meu în timpul nopții și sângele a început să zvâcnească mai repede. Mă durea tot corpul, mușchii îmi pulsau la amintirea plăcerii de care avusesem parte, dar tot nu mă săturasem.

– Mai uită-te tu așa la mine, m-a avertizat el, sprijinit într-un cot de blat și sorbind din cafea, și-o să vezi ce pățești.

– O să-mi pierd slujba din cauza ta.

– Îți dau eu alta.

– Ce, de exemplu? am pufnit eu. Să fiu sclava ta sexuală?

– Ce sugestie provocatoare! Hai s-o discutăm.

– Bestie ce ești! am mârâit, în timp ce-mi curățam cana ca s-o pun în mașina de spălat vase. Ești gata? Pentru muncă?

Și-a terminat cafeaua și am întins mâna, ca să-i clătesc cana, însă el m-a dat la o parte și și-a clătit-o singur. Încă o acțiune destinată muritorilor de rând care

îl făcea să pară accesibil, mai îndepărtat de fantezia pe care nu credeam că aș fi avut vreodată șansa să o ating.

S-a întors apoi spre mine.

– Vreau să iei cina cu mine în seara asta și să-ți petreci noaptea în patul meu.

– Nu vreau deloc să te agiți prea mult cu mine, Gideon.

Era un bărbat care nu avusese de mult o relație fizică serioasă, în caz că avusese vreodată una. Cât timp avea să treacă până să i se trezească instinctul de fugă? În plus, chiar era necesar să ne ferim de privirile publicului, în calitate de cuplu.

– Nu-ți găsi scuze! se încruntă el. Nu hotărăști tu că nu pot face asta.

Îmi venea să mă iau la palme pentru că-l jignisem. El se străduia, iar datoria mea era să-l răsplătesc, nu să-l descurajez.

– N-am vrut să spun asta. Pur și simplu nu vreau să mă bag în sufletul tău. În plus, tot trebuie să...

– Eva, oftă el și, cu acest oftat, eliberându-se și de tensiune. Trebuie să ai încredere în mine. Eu am încredere în tine. A trebuit să fac asta, căci altfel nu ne-am afla aici în acest moment.

În regulă. Am dat din cap, înghițind nodul care mi se pusese în gât.

– Atunci cina și pe urmă la tine. Sincer, ard de nerăbdare.

Cuvintele rostite de Gideon despre încredere m-au bântuit toată dimineața, ceea ce mi-a fost de ajutor când alerta de pe Google a intrat în mesageria mea.

De data asta nu mai era doar o singură fotografie. Fiecare articol, fiecare postare conținea mai multe

instantanee cu mine și cu Cary îmbrățișându-ne de rămas-bun în fața restaurantului unde luaserăm prânzul cu o zi înainte. Legendele speculau despre natura relației noastre și unele precizau că locuim împreună. Altele sugerau că mă dau la „playboy-ul miliardar Cross“, dar îl țin la păstrare pe iubitul meu, o stea în devenire a podiumurilor de modă.

Motivul acestei publicități mi-a devenit clar când am văzut fotografia lui Gideon printre cele cu Cary și cu mine. Fusese făcută noaptea trecută, în timp ce eu mă uitam la filme cu Cary și cu Trey, iar Gideon ar fi trebuit să fie la o cină de afaceri. În poză, Gideon și Magdalene Perez își zâmbeau, părând foarte apropiați, în fața unui restaurant, iar ea își ținea mâna pe antebrațul lui. Legendele oscilau între laudele pentru „stolul de frumuseți din înalta societate“ și speculațiile pe seama faptului că își lecuia inima zdrobită din cauza infidelității mele întâlnindu-se cu alte femei.

„Trebuie să ai încredere în mine.“

Am închis e-mailul, cu respirația întretăiată și inima bătând cu putere. Stomacul mi se întorsese pe dos, chircit de gelozie. Știam că n-avea cum să fi avut vreun contact fizic cu o altă femeie și știam și că ține la mine. Însă o uram pe Magdalene cu patimă – iar ea îmi dăduse un motiv serios s-o dezvolt în timpul discuției noastre din baie – și nu puteam suporta s-o văd împreună cu Gideon. Nu puteam suporta să-l văd pe el că-i zâmbește atât de afectuos, mai ales ținând cont de felul în care se purtase ea cu mine.

Am reușit să nu mă mai gândesc însă la toate astea. Am închis totul într-un colț al minții și m-am concentrat pe ce aveam de făcut la lucru. A doua zi, Mark și Gideon aveau să se întâlnească pentru a discuta

cererea de ofertă pentru campania Kingsman și eu organizam informațiile care circulau între Mark și departamentele care se ocupau de asta.

–Hei, Eva! Mark își scoase capul din biroul lui. Eu și Steve ne întâlnim la restaurantul din parcul Bryant ca să luăm prânzul. El m-a întrebat dacă vii și tu. I-ar plăcea să te revadă.

–Și mie mi-ar plăcea foarte mult.

Toată după-amiaza mi se luminase, la gândul că aveam să iau prânzul într-unul dintre restaurantele mele preferate cu doi tipi absolut fermecători, care mă făceau să-mi iau gândurile de la discuția despre trecutul meu pe care urma s-o am cu Gideon peste numai câteva ore.

Intimitatea mea, fără îndoială, se dusese pe apa sâmbetei. Ar fi trebuit să-mi adun curajul și să stau de vorbă cu Gideon înainte să mergem să luăm cina. Înainte ca el să fie văzut din nou în public împreună cu mine. Trebuia să știe ce riscuri își asumă rămânând cu mine.

Ceva mai târziu, am primit un plic micuț, de la altă firmă, și am presupus că este o schiță pentru una dintre reclamele la Kingsman; înăuntru însă, am dat peste un cartonaș de la Gideon.

La prânz. În biroul meu.

–Pe bune? am mormăit, iritată de faptul că nu avea nici formulă de salut, nici de încheiere. Ca să nu mai vorbesc de lipsa unei cereri. Și cine putea să uite că Gideon nici măcar nu-mi pomenise vreodată că luase cina cu Magdalene?

S-o fi invitat-o pe ea să-l însoțească în locul meu? La urma urmelor, la asta era potrivită. Să fie una dintre femeile cu care socializa când nu stătea în camera lui de hotel.

Am întors pe verso cartonașul lui Gideon și am scris tot atâtea cuvinte, fără să mă semnez:

Scuză-mă. Am alte planuri.

Un răspuns nepoliticos, dar binemeritat. La douăsprezece fără un sfert, eu și Mark ne-am îndreptat spre holul clădirii. Acolo însă, am fost opriți de cei de la securitate, iar paznicul l-a sunat pe Gideon să-i spună că sunt în hol. Iritarea mea s-a transformat de îndată în furie.

– Hai să mergem, i-am spus lui Mark, luând-o cu pași mari către ușile turnante, fără să țin seama de cererea pe care mi-o adresa paznicul, să aștept câteva minute. Mă simțeam foarte rău că-l bag la mijloc.

L-am văzut pe Angus așteptând lângă Bentley-ul parcat lângă trotuar și în aceeași clipă l-am auzit pe Gideon în spatele meu, strigându-mi numele cu o voce care parcă mă biciuia. M-am întors spre el în timp ce ne ajungea pe trotuar. Privirea lui impasibilă era de-a dreptul de gheață.

– Mă duc să iau prânzul cu șeful meu, l-am informat, cu bărbia ridicată sfidător.

– Unde mergeți, Garrity? l-a întrebat Gideon, fără să-și ia ochii de la mine.

– La restaurantul din parcul Bryant.

– O s-o duc eu acolo.

Și spunând asta, m-a prins de mână și m-a împins autoritar în Bentley-ul căruia Angus îi deschisese deja

portiera din spate. Gideon s-a urcat și el grăbit, obligându-mă să mă dau la o parte pe banchetă. Apoi Angus a închis portiera și am pornit.

Mi-am aranjat poalele rochiei.

–Ce te-a apucat? În afară de faptul că mă faci de rușine în fața șefului meu!

El s-a sprijinit cu brațul de spătarul banchetei, aplecându-se către mine:

–Cary e îndrăgostit de tine?

–Ce? Nu!

–Ți-ai tras-o cu el?

–Ți-ai pierdut mințile?

Umilită, m-am uitat pe furiș la Angus, care făcea pe surdul.

–Du-te dracu', playboy miliardar ce ești, cu stoluri de frumuseți din înalta societate după tine!

–Deci ai văzut fotografiile.

Eram așa de furioasă, că nici nu mai puteam să respir cum trebuie. Ce tupeu! Am întors capul, într-un gest de anulare a lui și a acuzațiilor de-a dreptul idioate.

–Cary e ca un frate pentru mine. Știi prea bine.

–Și tu ce ești pentru el? Fotografiile alea erau incredibil de grăitoare, Eva. Și-mi dau seama de la o poștă când e vorba de dragoste.

Angus a încetinit, lăsând să traverseze un grup mare de pietoni. În clipa aceea am deschis portiera și i-am aruncat lui Gideon o privire peste umăr, lăsându-l să se uite bine la mine.

–Ba fără îndoială că n-ai habar.

Apoi am trântit portiera și m-am îndepărtat cu pași repezi, plină de o furie îndreptățită. Eu făcusem eforturi supraomenești ca să-mi înăbuș întrebările și gelozia,

și ce primeam în schimb? Pe Gideon, care făcea fără motiv ca taurul dement.

– Eva! Oprește-te imediat!

I-am arătat degetul fără să mă întorc spre el și am alergat pe cele câteva trepte aflate la intrarea în parcul Bryant, o oază liniștită și verde în mijlocul orașului. Simplul fapt că traversai și intrai acolo era ca și cum ai fi pătruns pe un alt tărâm. Pus în umbră de imenșii zgârie-nori care-l înconjurau, parcul Bryant era o oază ce se întindea în spatele unei biblioteci vechi, minunate. Era un loc unde timpul își trăgea sufletul, copiii râdeau plini de bucurie inocentă, dându-se într-un carusel, iar cărțile erau tovarăși foarte apreciați.

Din nefericire pentru mine, căpcăunul superb mă urmărise dintr-o lume în cealaltă. Gideon m-a prins de mijloc.

– Nu mai alerga, mi-a șuierat în ureche.

– Te porți ca un nebun.

– O fi din cauză că mă scoți din minți? a replicat el, iar brațul i se întărise ca un drug de oțel. Ești a mea. Spune-mi că și Cary știe asta.

Mi-aș fi dorit ca vreo parte a lui să fie ceva mai aproape de gura mea, ca să-l mușc.

– Evident. La fel cum știe și Magdalene că ești al meu. Provoci o scenă!

– Am fi putut să discutăm în biroul meu dacă n-ai fi fost atât de încăpățânată.

– Aveam alte planuri, tembelule! Și mi le-ai distrus cu totul.

Am spus ultimele cuvinte cu o voce întretăiată și ochii mi s-au umplut de lacrimi, simțind privirile care

se ațintiseră asupra noastră. Aveam să fiu dată afară pentru că mă făcusem de rușine.

– Distrugi totul!

Gideon îmi dădu drumul de îndată, întorcându-mă cu fața spre el, ținându-mă de umeri, asigurându-mă că tot nu pot fugi.

– Doamne! Mă luă rapid în brațe, sărutându-mi părul. Nu mai plânge! Îmi pare rău.

L-am lovit cu pumnii în piept, cu singurul efect că am avut impresia că dau într-un zid.

– Ce-i în creierul tău? Tu poți să ieși cu o scorpie care mă face pe mine târfă și crede c-o să te ia de bărbat, dar eu nu pot să iau prânzul cu un prieten foarte bun care-ți tot pune vorbe bune încă de la început?

– Eva! spuse el, luându-mi capul în mână și apăsându-și obrazul de fruntea mea. Maggie era din întâmplare în același restaurant unde am luat cina cu asociații mei de afaceri.

– Nu-mi pasă deloc! Vrei să vorbești despre expresiile de pe chip. Atunci expresia de pe al tău... Cum puteai s-o privești așa, după halul în care a vorbit cu mine?

– Îngeraș... Mă sărută pe față cu buze fierbinți. Privirea aceea îți era adresată ție. Maggie m-a oprit când am ieșit și eu i-am spus că mă duc spre casă, la tine. Nu pot să-mi controlez expresia feței când mă gândesc că o să fim împreună, singuri.

– Și te aștepți ca eu să cred că ea a început să zâmbească la auzul acestei vești?

– Mi-a cerut să-ți transmit salutări, dar mi-am închipuit că n-o să fii prea bucuroasă și n-aveam nici un chef să-ți stric noaptea cu ea.

I-am înlănțuit mijlocul cu mâinile strecurate pe sub sacou.

–Trebuie să stăm de vorbă, Gideon, chiar în seara asta. Am câteva lucruri să-ți spun. Dacă un reporter caută în locul potrivit și mai are și ceva noroc... Trebuie să ne ținem relația ascunsă de ochii lumii ori să ne despărțim. Oricare dintre aceste variante ar fi mai bună pentru tine.

Gideon îmi luă fața în mâini, apăsându-și fruntea de a mea.

–Nici una dintre ele nu este o opțiune. Orice-ar fi, o să vedem ce facem.

M-am ridicat pe vârfuri și mi-am lipit gura de a lui, împletindu-ne limbile într-un sărut profund, plin de o pasiune sălbatică. Eram vag conștientă de mulțimea care se mișca în jurul nostru, de bâzâitul numeroaselor conversații și de mugetul neîncetat al traficului, dar nimic din toate astea nu avea importanță când eram cuibărită în brațele lui Gideon, alintată de el. Mă chinuia și îmi oferea plăcere în același timp, era un bărbat ale cărui schimbări bruște de dispoziție și înflăcărări care se stingeau imediat erau cu totul pe potriva alor mele.

–Gata, șopti el, mângâindu-mă ușor pe obraji. Hai să facem fotografia asta demnă să apară în toată presa!

–Nu mă asculți deloc, nebun încăpățânat ce ești! Trebuie să plec.

–Mergem acasă împreună după serviciu.

Și s-a îndepărtat, fără să-mi dea drumul la mână până când n-a ajuns destul de departe încât să fie obligat s-o facă.

M-am îndreptat spre restaurantul îmbrăcat în iederă și i-am văzut pe Mark și pe Steven care mă așteptau

la intrare. Erau un cuplu foarte drăguț, Mark în costum și cu cravată, iar Steven în blugii lui tociți și în cizme.

Steven aștepta cu mâinile în buzunare, iar pe față avea un zâmbet larg.

– Îmi venea să aplaud. A fost mai bine decât dacă m-aș fi uitat la un film pentru femei.

M-am înroșit toată, stânjenită. Mark mi-a deschis ușa și m-a poftit să intru, spunând:

– Cred că poți să ștergi cu buretele ce ți-am spus despre cum aleargă Cross după fuste.

– Îți mulțumesc că nu m-ai dat afară, i-am replicat ironică, în timp ce hostessa verifica rezervarea și masa pe care o aveam. Sau, dacă tot o faci, pentru că întâi îmi dai să mănânc.

Steven mă bătu pe umăr.

– Mark nu-și poate permite să te piardă.

Șeful meu zâmbi, în timp ce-mi trăgea scaunul.

– Altfel cum o să-l pot informa pe Steven cu regularitate despre viața ta amoroasă? Să știi că e dependent de telenovele. Îi plac la nebunie filmele de dragoste.

– Glumești, am pufnit eu.

– N-o să recunosc niciodată așa ceva, își trecu Steven mâna peste bărbie, zâmbind. Un bărbat trebuie să aibă secretele lui.

Am zâmbit ușor, dar eram dureros de conștientă de propriile mele taine. Și de cât de repede avea să treacă timpul până în momentul în care trebuia să le dezvălui.

Ora cinci m-a găsit făcându-mi curaj ca să pot să-mi divulg tainele. Eram încordată și foarte serioasă atunci când eu și Gideon ne-am urcat în Bentley, iar agitația mea n-a făcut decât să sporească atunci când mi-am dat

seama că el îmi studia chipul, pe care mi-l feream. Iar când mi-a luat mâna și mi-a dus-o la buze, mi-a venit să plâng. Încă nu-mi revenisem complet după cearta din parc, iar asta fusese cea mai mică dintre problemele pe care trebuia să le rezolvăm.

Nici unul dintre noi n-a scos o vorbă până când am ajuns la apartamentul lui.

Când am intrat în casă, el m-a tras, fără să se oprească măcar o clipă în livingul lui minunat sau pe hol, până în dormitor. Acolo, întinse pe pat, se aflau o rochie de cocktail uluitoare, de culoarea ochilor lui, și un superb halat de casă de mătase neagră, lung până-n pământ.

– Ieri, înainte de cină, am avut un pic de timp și am făcut niște cumpărături, îmi explică el.

Temerile mele se potoliră puțin, ușurate de încântarea că el fusese atât de delicat.

– Mulțumesc.

Îmi luă geanta și o puse pe un scaun, aproape de șifonier.

– Aș vrea să te faci comodă. Pune-ți halatul sau ceva de-al meu, ce vrei! O să deschid o sticlă de vin să ne liniștim, iar când ești gata, stăm de vorbă.

– Aș vrea întâi să fac un duș scurt.

Aș fi vrut să putem separa cele petrecute în parc de ceea ce aveam să-i spun, astfel încât fiecare subiect să fie discutat în limitele lui, însă n-aveam de ales. Fiecare zi care trecea sporea primejdia ca altcineva să-i spună ceea ce trebuia să audă doar de la mine.

– Cum vrei, îngeraș! Simte-te ca acasă!

În timp ce mă îndreptam spre baie, l-am simțit cât e de îngrijorat, dar ceea ce urma să-i spun trebuia să aștepte până când aveam să fiu în stare să-mi revin

îndeajuns. Încercând să-mi recapăt controlul, am zăbovit cu dușul, însă, din nefericire, acesta mi l-a amintit pe cel pe care-l făcuserăm împreună chiar de dimineață. Oare fusese primul și ultimul din existența noastră de cuplu?

Când am terminat, l-am găsit pe Gideon în living, stând în picioare lângă canapea. Își pusese niște pantaloni lungi de pijama din mătase neagră, care se mulau ușor pe coapse. În rest, nu mai avea nimic pe el. În șemineu licărea un foc mic și pe măsuța de cafea apăruse o sticlă de vin în frapieră. Câteva lumânări ivorii erau aranjate în mijlocul mesei și doar strălucirea lor aurie lumina încăperea, în afară de foc.

– Scuzați-mă, am spus, rămânând în prag. Îl caut pe Gideon Cross, bărbatul care nu are idila în repertoriu.

El a zâmbit timid, iar zâmbetul ca de puștan era foarte ciudat, combinat cu sexualitatea matură a trupului său gol.

– Eu nu gândesc așa. Pur și simplu, mă străduiesc să-mi dau seama ce ți-ar plăcea, așa că am făcut o încercare, sperând că va fi bine.

– Tu îmi placi.

M-am îndreptat spre el, în foșnetul halatului în jurul picioarelor mele. Eram încântată că se îmbrăcase cu ceva ce se potrivea cu cadoul pe care mi-l făcuse.

– Așa și vreau, răspunse serios. Lucrez din greu la asta.

M-am oprit în fața lui, îmbătată de frumusețea chipului său, de felul atrăgător în care vârfurile părului îi mângâiau ușor umerii. Mi-am plimbat mâinile pe bicepșii lui, strângându-i ușor mușchii tari, după care m-am apropiat de el și mi-am îngropat fața la pieptul lui.

– Hei, șopti, înlănțuindu-mă cu brațele. Vrei să-mi spui că am fost un idiot la prânz? Sau vrei să-mi spui altceva? Vorbește-mi, Eva, ca să-ți pot spune că va fi în regulă.

Mi-am frecat nasul de pectoralii lui, gâdilată de păru-i aspru de pe piept și inspirând adânc aroma cunoscută și liniștitoare a pielii lui.

– Ar trebui să iei loc. Am să-ți spun câte ceva despre mine. Lucruri urâte.

Gideon îmi dădu drumul fără tragere de inimă și m-am îndepărtat de el. M-am cuibărit pe canapea, cu picioarele strânse sub mine, iar el a turnat vin în pahare și apoi s-a așezat și el, cu o mână sprijinită de spătarul canapelei și cu cealaltă pe paharul de vin, numai ochi și urechi la mine.

– Bine. Să începem!

Am tras aer în piept, înainte să încep, căci inima îmi bătea atât de repede, încât amețisem. Nu-mi aminteam de când nu mai fusesem atât de emoționată, de când mă duruse stomacul așa de tare.

– Mama și tata nu au fost căsătoriți niciodată. Sincer, nu prea știu mare lucru despre felul cum s-au cunoscut, pentru că nici unul dintre ei nu vorbește despre asta. Știu că mama era bogată – nu ca omul cu care este măritată acum, dar mai bogată decât majoritatea oamenilor. Abia își făcuse debutul în societate. A purtat o rochie albă și a trecut prin toată ceremonia de prezentare. Faptul că a rămas însărcinată cu mine a fost o greșeală care a costat-o, căci a fost dezmoștenită, însă m-a păstrat. Mi-am țintuit privirea în pahar. O admir enorm pentru asta. Au existat multe presiuni asupra ei ca să avorteze copilul – pe mine –, dar ea n-a renunțat la sarcină. După cum se vede.

–Spre norocul meu, zise el, jucându-se cu degetele prin părul meu ud.

I-am luat mâna și i-am sărutat fiecare articulație a degetelor, după care am pus-o în poala mea.

–Chiar cu un copil după fustele ei, tot a fost în stare să agațe un milionar. El era văduv și avea un băiat cu doi ani mai mare decât mine; cred că amândoi s-au gândit că e aranjamentul perfect. El călătorea mult și dădea rar pe acasă, iar mama îi toca banii și a luat asupra ei creșterea băiatului său.

–Înțeleg nevoia de bani, Eva, murmură Gideon. Și eu am nevoie de ei. Am nevoie de puterea lor. De siguranța pe care o dau.

Ochii noștri se întâlniră și, odată cu această recunoaștere, ceva se petrecu între noi. Faptul făcea să-mi fie mai ușor să povestesc mai departe.

–Aveam zece ani când fratele meu vitreg m-a violat prima dată...

Piciorul paharului i s-a spart în mână, dar el s-a mișcat cu o repeziciune uimitoare, prinzând partea de sus a paharului, înainte să se verse peste tot.

Am sărit și eu în picioare.

–Te-ai tăiat? Te simți bine?

–N-am nimic, mă repezi el.

S-a dus în bucătărie și a aruncat paharul, spărgându-l cu totul. Am lăsat și eu jos paharul meu, cu mâini tremurătoare. Am auzit cum închidea și deschidea dulapurile. Peste câteva minute, s-a întors, ținând în mână un pahar fără picior, în care avea o băutură închisă la culoare.

–Stai jos, Eva!

M-am uitat la el. Avea chipul rigid și ochii ca de gheață. Și-a trecut o mână peste față, după care a repetat, pe un ton mai blând:

– Stai jos... te rog!

Picioarele mi-au cedat și m-am așezat pe marginea sofalei, strângându-mi halatul pe mine. Gideon a rămas în picioare, luând o dușcă zdravănă din băutura pe care o avea în mână.

– Ai spus prima dată. De câte ori s-a întâmplat?

Am respirat de câteva ori, încercând să mă calmez.

– Nu știu, n-am mai numărat.

– Ai spus cuiva? I-ai spus mamei tale?

– Nu. Doamne, dacă ar fi știut, m-ar fi luat imediat de acolo. Dar Nathan a avut grijă să se asigure că o să fiu prea speriată ca să-i mărturisesc ei ceva.

Am încercat să înghit nodul din gâtlejul uscat, iar când am reușit, am avut impresia că am șmirghel pe gât. Când am reînceput să vorbesc, vocea mea nu mai era decât o șoaptă.

– Uneori mă simțeam atât de îngrozitor, încât eram pe punctul de a-i spune mamei, dar el știa. Nathan știa că mai am puțin și-i spun. Așa că i-a rupt gâtul pisicii mele și mi-a pus-o pe pat.

– Doamne! exclamă el, respirând agitat. Nu era doar ticălos, ci de-a dreptul nebun. Și te atingea pe tine... Eva!

– Probabil că servitorii știau, am continuat cu glas stins, fără să-mi desprind ochii de la mâinile pe care mi le strângeam spasmodic.

Nu mai voiam decât să scap, să termin cu povestea asta, ca să ascund cele întâmplate într-un colțișor al minții și să uit de ele, să-mi duc viața mai departe.

–Faptul că nici servitorii nu au dezvăluit nimic m-a făcut să cred că și ei erau speriați. Ei erau adulți și nu scăpau o vorbă. Iar eu eram un copil. Ce puteam face eu dacă ei nu mișcau un deget?

–Cum ai scăpat? m-a întrerupt el, răgușit. Când s-a terminat?

–Când aveam paisprezece ani. Am crezut că eram la ciclu, însă îmi curgea prea mult sânge. Mama a intrat în panică și m-a dus la Urgență. De fapt, pierdusem o sarcină. Iar în timpul examinării s-au descoperit dovezi ale altor traume. Cicatrici vaginale și anale...

Gideon și-a trântit paharul pe masă cu un zgomot înfiorător.

–Îmi pare rău, am șoptit, simțind că-mi vine rău. Te-aș fi cruțat de detalii, dar trebuie să știi ce s-ar putea scoate la iveală. Spitalul a raportat abuzul la serviciul de protecția copilului. Totul a fost înregistrat public, dar dosarul a fost secretizat; sunt însă oameni care cunosc povestea. Când mama s-a măritat cu Stanton, el s-a ocupat să sigileze și să secretizeze totul, a plătit ca să obțină un acord pentru ca să nu poată fi desigilat... chestii d-astea. Dar ai dreptul să știi că lucrurile astea ar putea să iasă la iveală și să te stânjenească.

–Să mă stânjenească? pufni el, tremurând de furie. Stânjeneala nu este pe lista sentimentelor pe care le-aș avea.

–Gideon...

–Aș distruge cariera oricărui reporter care ar scrie ceva despre asta și pe urmă aș face una cu pământul revista care publică așa ceva. Era atât de furios, că se făcuse rece ca gheața. O să-l găsesc pe monstrul care te-a rănit, Eva, oriunde ar fi, și-o să-l fac să-i pară rău că n-a murit încă.

M-a străbătut un fior, pentru că îl credeam. I se vedea pe față, în glas, în energia pe care o emana și în privirea tăioasă și arzătoare. Ochii lui nu erau doar întunecați și primejdioși. Gideon era un bărbat care obținea ce-și dorea, indiferent cât l-ar fi costat.

M-am ridicat în picioare.

– Nu merită efortul. Nu merită să-ți pierzi timpul cu el.

– Tu însă, da. Tu meriți. La dracu'! Să ardă în focurile iadului!

M-am apropiat de șemineu, căci simțeam nevoia să mă încălzesc.

– Există și o urmă a banilor. Polițiștii și reporterii iau mereu urma banilor. Unii s-ar putea întreba de ce mama a primit două milioane de dolari când s-a despărțit de primul soț, în timp ce fiica ei dintr-o relație anterioară a primit cinci milioane.

Chiar și fără să-l privesc, am simțit că încremenise brusc.

– Evident, am continuat eu, probabil că în momentul de față banii ăia pătați de sânge s-or fi înmulțit considerabil. Eu n-o să mă ating de ei, dar Stanton se ocupă de contul în care i-am pus și, după cum știe oricine, el este ca Midas, transformă în aur tot ce atinge. Dar dacă te-ai gândit vreodată că alerg după banii tăi…

– Taci din gură!

M-am întors spre el și i-am văzut fața, ochii. Am văzut mila și groaza din ei. Dar ceea ce nu am văzut în ei m-a lovit cel mai rău.

Era întruchiparea celui mai cumplit dintre coșmarurile mele. Mă temeam că trecutul meu ar fi putut avea un impact negativ asupra atracției pe care

o simțea pentru mine. Îi spusesem lui Cary că poate Gideon va rămâne alături de mine din motive greșite. Că poate mă va susține, dar că, în realitate, o să-l pierd până la urmă.

Și se părea că asta se întâmplase.

Capitolul 13

Mi-am strâns cordonul halatului.

– Mă duc să mă îmbrac și plec.

– Ce? s-a holbat Gideon supărat. Unde să pleci?

– Acasă, am spus, sfârșită. Cred că ai nevoie să te gândești la toate astea.

El și-a încrucișat brațele.

– Putem s-o facem împreună.

– Nu cred că putem. Mi-am ridicat bărbia, căci supărarea începea să ia locul rușinii și dezamăgirea îmi sfâșia inima. Nu atâta timp cât te uiți la mine de parcă ți-ar părea rău pentru mine.

– Nu-s făcut dintr-o afurisită de piatră, Eva. N-aș fi om dacă nu mi-ar păsa.

Emoțiile care puseseră stăpânire pe mine încă de la prânz s-au transformat într-un ghem de durere în piept și într-o furie arzătoare.

– N-am nevoie de mila ta!

El își înfipse mâinile în păr.

– Atunci ce dracu' vrei?

–Pe tine! Te vreau pe tine.

–Dar mă ai! De câte ori să ți-o spun?

–Cuvintele tale n-au nici o valoare dacă nu le poți proba cu fapte. Din clipa în care ne-am întâlnit ai fost foarte atras de mine. Nu erai în stare să mă privești fără să-mi arăți mai mult decât clar că vrei să mi-o tragi până leșin. Dar asta a dispărut, Gideon, i-am zis, cu ochii aproape în lacrimi. Privirea aceea... a dispărut.

–Doar nu vorbești serios.

Se uita la mine de parcă mi-ar fi crescut brusc două capete.

–Cred că nu știi cum mă face să mă simt faptul că mă dorești.

Mi-am cuprins încet corpul cu brațele, peste sâni. Mă simțeam dintr-odată rușinos de goală.

–Mă face să mă simt frumoasă. Mă face să mă simt puternică, vie. Eu... nu suport să mai fiu cu tine dacă nu mai simți același lucru pentru mine.

–Eva, eu... Dar glasul i se stinse. Era întunecat la față, distant; își ținea încă pumnii încleștați.

Mi-am desfăcut cordonul de la halat și mi l-am dat jos.

–Uită-te la mine, Gideon! Uită-te la corpul meu! E tot ăla de care nu te mai săturai noaptea trecută. Tot ăla în care voiai cu atâta disperare să pătrunzi, că m-ai dus la afurisitul ăla de hotel. Dacă nu mai vrei asta... dacă nu ți se scoală când te uiți la el...

–Așa ți se pare că mi s-a sculat destul de mult? mă întrerupse el, rupându-și șnurul pantalonilor și dându-i jos, ca să-i pot admira penisul în erecție și venele groase.

Ne-am repezit în același timp unul la altul, ciocnindu-ne. Gurile noastre se căutau, flămânde, în timp

ce el mă ridică în brațe, făcându-mă să-mi încolăcesc picioarele în jurul șoldurilor lui. S-a împiedicat de canapea și a căzut, întinzând o mână ca să susțină greutatea trupurilor noastre înlănțuite.

M-am făcut mică sub el, fără suflare, suspinând, iar el s-a lăsat în genunchi pe covor, începând să-mi lingă crăpătura. O făcea cu asprime, plin de nerăbdare, fără delicatețea cu care mă obișnuisem, și îmi plăcea la nebunie. Și am înnebunit de plăcere când a venit deasupra mea și și-a înfipt mădularul în mine. Încă nu eram udă cu totul și arsura m-a făcut să icnesc, iar el și-a pus degetul mare pe clitorisul meu, frecându-l cu mișcări circulare care mă făceau să mă zvârcolesc.

– Da, am gemut, zgâriindu-i spatele cu unghiile. Nu mai era înghețat, ci luase foc. Trage-mi-o, Gideon! Trage-mi-o tare!

– Eva!

Gura lui a acoperit-o pe a mea. M-a apucat de păr, făcându-mă să rămân nemișcată, în timp ce se repezea iar și iar, penetrându-mă cu putere, profund. A dat jos cu piciorul brațul canapelei, împingându-se cu putere în mine, îndreptându-se către orgasm cu o ferocitate plină de hotărâre.

– A mea... a mea... a mea...

Ritmicitatea cu care testiculele lui se izbeau de fesele mele și asprimea litaniei posesive pe care o recita mă făcuseră să-mi pierd mințile de plăcere. Zvâcneam cu fiecare mușcătură a durerii, simțeam cum sexul mi se strânge în jurul lui, pe măsură ce excitația sporea.

Iar el își dădu drumul strigând gutural, prelung, cutremurându-se și zvârcolindu-se în timp ce se golea în mine; l-am cuprins în brațe, strângându-l și sărutându-l pe umăr.

–Ține-te de mine, îmi ceru cu glas răgușit, strângându-mă în brațe și presându-mi sânii de pieptul lui.

M-a ridicat în brațe, după care s-a așezat în fund, cu mine călare pe el. Eram alunecoasă de la sperma lui și de aceea i-a fost ușor să se împingă iar în mine.

Mi-a dat părul de pe față și mi-a șters lacrimile de ușurare.

–Mi se scoală mereu cu tine, sunt mereu pregătit pentru tine. Sunt întotdeauna aproape înnebunit de dorința de a te avea. Dacă ceva ar fi putut să șteargă asta, eu aș fi făcut-o eu însumi, înainte să fi ajuns atât de departe. Ai înțeles?

L-am prins de încheieturile mâinilor:

–Da.

–Acum e rândul tău să-mi arăți că mă mai dorești după toate astea, continuă el, cu chipul aprins și scăldat în sudoare. Ochii îi erau întunecați și tulburi. Am nevoie să știu că faptul că mi-am pierdut controlul nu înseamnă că te-am pierdut.

I-am luat mâinile de pe fața mea și i le-am condus către sâni. El i-a cuprins în palme, iar eu m-am sprijinit de umerii lui și am început să-mi rotesc șoldurile. Penisul nu-i era întărit cu totul, dar s-a îngroșat repede la loc când am început să mă ondulez. Degetele lui îmi roteau sfârcurile, le trăgeau, inundându-mă de valuri de plăcere, iar stimularea asta blândă îmi zguduia lăuntrurile. M-a tras apoi spre el și mi-a prins în gură unul dintre sfârcurile întărite, făcându-mă să țip, pârjolită de nevoia de a primi și mai mult.

Mi-am încordat coapsele și m-am ridicat, închizând ochii ca să-l simt ieșind din mine, după care mi-am mușcat buzele, când m-a sfâșiat, alunecând iar înăuntrul meu.

– Așa, șopti el, lingându-mi sânii în timp ce se îndrepta spre celălalt sfârc, întărit și dureros, peste care își trecu ușor limba. Dă-ți drumul pentru mine! Am nevoie acum să te văd că-ți dai drumul în timp ce mă călărești.

Am început să-mi rotesc șoldurile, delectându-mă cu senzația minunată de a-l simți cât de perfect mă umple. N-aveam rușine, n-aveam regrete în timp ce mă aruncam în mădularul lui puternic, mișcându-mă în așa fel încât capul gros să mă frece exact acolo unde aveam nevoie.

– Gideon, am gâfâit. O, da... te rog...

– Ești atât de frumoasă!

Îmi prinsese ceafa cu o mână și mijlocul cu alta, arcuindu-și șoldurile ca să pătrundă și mai adânc.

– Ești atât de sexy! O să-mi dau iar drumul pentru tine. Asta îmi faci, Eva. Nu mă satur niciodată.

Am scâncit în timp ce totul se încorda în mine, iar tensiunea născută din izbiturile puternice și profunde creștea. Gâfâiam, înnebunită, împingându-mi șoldurile spre el. Mi-am dus mâna între picioare și am început să-mi frec clitorisul cu degetele, pentru a grăbi orgasmul.

El a icnit, cu capul lăsat pe pernele de pe sofa; gâtul i se încordase tot.

– Simt că o să-ți dai drumul. Ai păsărica atât de fierbinte și de strâmtă, atât de nesătulă!

Cuvintele și vocea lui m-au adus pe culme. Am început să țip când primul fior m-a zguduit și nu m-am oprit în timp ce orgasmul punea stăpânire pe tot trupul meu, iar sexul mi se strângea spasmodic în jurul penisului de oțel al lui Gideon.

El se opri, scrâșnind puternic din dinți, până când spasmele începură să se potolească, după care îmi ridică șoldurile și se împinse iar în mine. O dată. De două ori. Iar la a treia izbitură profundă, gemându-mi numele, ejaculă într-un jet fierbinte, măturând astfel toate temerile și îndoielile mele.

Nu știu cât timp am rămas așa, prăbușiți pe canapea, unul într-altul, înlănțuiți, eu odihnindu-mi capul pe umărul lui, în timp ce el mă mângâia pe spate. Apoi Gideon mă sărută ușor pe tâmplă și-mi șopti:

– Rămâi!

– Bine.

Mă îmbrățișă.

– Ești atât de curajoasă, Eva! Atât de puternică și de cinstită. Ești un miracol. Miracolul meu.

– Poate un miracol al terapiei moderne, am zis ironică, jucându-mă cu părul lui bogat. Și chiar și așa, am fost un dezastru pentru o vreme și încă mai am niște probleme pe care nu cred c-o să le pot rezolva vreodată.

– Doamne! În ce hal ți-am vorbit la început... Aș fi putut să stric totul între noi chiar înainte să începem. Și la dineul organizației de caritate pentru protecția copiilor... Se cutremură și-și îngropă fața în scobitura gâtului meu. Eva, să nu mă lași să distrug totul. Nu mă lăsa să te alung!

Mi-am ridicat încet capul, cercetându-i chipul. Era atât de incredibil de frumos, că uneori mi-era greu să-l privesc.

– Nu poți să te gândești de două ori la ceea ce faci sau spui din cauza lui Nathan și a ceea ce mi-a făcut. Asta o să ne despartă. O să ne distrugă.

–Nu spune una ca asta! Nici măcar să nu te gândești la asta!

I-am netezit fruntea încruntată.

–Aș fi vrut să fi putut să nu-ți spun niciodată. Aș fi vrut să nu trebuiască să știi nimic.

El îmi prinse mâna și-mi duse degetele la buze.

–Trebuie să știu tot, fiecare părticică din tine, înăuntru și afară, fiecare amănunt.

–O femeie chiar trebuie să aibă secretele ei, l-am tachinat.

–Ba n-o să ai nici unul cu mine, ripostă el, prinzându-mă de păr și înlănțuindu-mi șoldurile cu o mână, trăgându-mă spre el ca să-mi amintească – de parcă aș fi putut uita – că era încă în mine. O să te am, Eva. Și este cât se poate de corect, din moment ce și tu mă ai pe mine.

–Dar cu tainele tale cum rămâne, Gideon?

El își așternu brusc pe chip o mască lipsită de emoții; era un act pe care îl făcea cu atâta ușurință, că devenise a doua lui natură.

–Am luat-o de la zero când ai apărut tu. Tot ce credeam că sunt, tot ce credeam că am nevoie... Scutură din cap. O să ne dăm seama împreună cine sunt eu. Ești singura persoană din lume care mă cunoaște.

Dar nu eram. Nu cu adevărat. Începeam să-mi dau seama cum e, învățându-l bucățică cu bucățică, însă în multe privințe rămăsese o taină pentru mine.

–Eva... dacă mi-ai spune ce vrei... Își înghiți cu greu un nod în gât. Pot să mă port și mai bine dacă îmi dai o șansă. Numai nu... nu mă lăsa!

Dumnezeule! Putea să mă sfâșie cu atâta ușurință! Câteva cuvinte, o privire disperată, și mă și făcea să mă deschid toată în fața lui.

– Am nevoie de ceva de la tine, Gideon.

– Orice, numai să-mi spui ce.

– Am nevoie să-mi spui în fiecare zi un lucru pe care nu-l știu despre tine. Ceva intim, indiferent cât de neînsemnat. Am nevoie să-mi promiți c-o să faci asta.

El mă privi prudent.

– Orice vreau eu?

Eu am încuviințat din cap, nesigură pe mine și pe ceea ce speram să obțin de la el, iar el oftă din greu:

– Bine.

L-am sărutat blând, ca o mulțumire tăcută. Și-a frecat nasul de al meu, propunându-mi:

– Hai să mergem să luăm cina. Sau vrei să comandăm ceva aici?

– Ești sigur că ar trebui să mergem?

– Vreau să ies cu tine.

Nu era chip să refuzi așa ceva, mai ales că știam ce pas important era pentru el. De fapt, era un pas imens pentru amândoi, pentru că ultima dată când ieșiserăm împreună se terminase cu un dezastru.

– Pare romantic. Și irezistibil.

Zâmbetul lui bucuros era răsplata mea, ca și dușul făcut împreună. Mi-a plăcut la nebunie gestul intim de a-l spăla, tot atât pe cât îmi plăcea să-i simt palmele alunecând pe trupul meu. Când i-am luat mâna și i-am pus-o între picioarele mele, făcându-l să-și introducă două degete în mine, am văzut cum i se aprinde iar în ochi flacăra atât de cunoscută și de dorită, în clipa în care a simțit sucul alunecos pe care-l lăsase în urma lui.

M-a sărutat, murmurând:

– A mea.

Iar eu i-am răspuns cuprinzându-i penisul cu ambele mâini și șoptindu-i același lucru. Când ne-am întors în dormitor, am luat de pe pat noua mea rochie albastră și am îmbrățișat-o.

– Tu ai ales-o, Gideon?

– Da, eu. Îți place?

– Este foarte frumoasă, am zâmbit. Mi-a zis mama că ai gusturi excelente... în afară de faptul că preferi brunetele.

El mi-a aruncat o privire chiar în clipa în care fundul lui puternic și frumos dispărea la intrarea în șifonierul masiv.

– Ce brunete?

– O, pe cele bine făcute!

– Uită-te în sertarul de sus din dreapta, te rog, mi-a strigat.

Încerca oare să-mi distragă atenția de la brunetele împreună cu care fusese fotografiat, adică inclusiv de la Magdalene? Am lăsat rochia pe pat și am deschis sertarul. În el se aflau vreo douăsprezece seturi de lenjerie Carine Gilson, toate pe măsura mea, într-o mulțime de culori. Mai erau și jartiere și ciorapi de mătase, încă în ambalajele lor. M-am uitat la Gideon în timp ce el se întorcea cu hainele în mână.

– Am un sertar al meu?

– Ai trei în șifonier și două în baie.

– Gideon, am zâmbit eu. De obicei, abia după câteva luni ajungi să împarți șifonierul.

El își punea hainele pe pat.

– De unde știi tu? Ai trăit cu vreun alt bărbat în afară de Cary?

I-am aruncat o privire.

– Dacă împarți un șifonier, nu înseamnă că trăiești cu cineva.

– Ăsta nu-i un răspuns, a zis, dându-mă ușor la o parte ca să-și ia o pereche de boxeri.

Am simțit că se retrage în sine și se întunecă, așa că i-am răspuns înainte să se dea la o parte:

– Nu am trăit cu nici un alt bărbat.

Gideon mă sărută brusc pe frunte, înainte să se întoarcă la pat. Lângă bancheta de lângă el se opri, cu spatele la mine.

– Vreau ca relația asta să însemne mai mult pentru tine decât toate celelalte pe care le-ai avut.

– Înseamnă, și chiar cu mult mai mult, i-am zis, înnodându-mi și mai strâns prosopul în jurul sânilor. Chiar am o mică problemă cu asta. A devenit importantă prea repede. Poate chiar mult prea repede. Nu-mi iese din minte că e mult prea bine ca să fie și adevărat.

El s-a întors cu fața la mine.

– Poate că așa și e. Și, dacă ăsta-i cazul, o merităm din plin.

M-am dus la el, lăsându-l să mă prindă în brațe, căci acolo voiam să mă aflu mai mult decât oriunde altundeva pe lume. El mă sărută pe creștet.

– Nu pot suporta gândul că tu te aștepți ca totul să se termine. Asta faci, nu-i așa? Pentru că așa a sunat ce ai spus.

– Îmi pare rău.

– Trebuie să te facem să te simți sigură, continuă el, plimbându-și degetele prin părul meu. Cum să facem?

Am șovăit o clipă, după care i-am cerut:

– Ai vrea să mergi la terapie de cuplu împreună cu mine?

Degetele lui au încremenit, iar el a rămas tăcut câteva momente, respirând greu.

– Gândește-te doar, i-am sugerat. Poate te interesezi un pic, ca să vezi despre ce e vorba.

– Așa de rău mă descurc? Tu și cu mine? O dau așa de rău în bară?

M-am dat în spate, ca să-l pot privi.

– Nu, Gideon, ești perfect. Cel puțin pentru mine. Sunt nebună după tine. Cred că ești...

El mi-a astupat gura cu un sărut.

– O s-o fac. O să merg.

În clipa aceea am simțit că-l iubesc. La nebunie. Și în clipa următoare. Și tot drumul până la ceea ce a fost o cină fermecătoare și intimă la Masa. Eram unul dintre cele doar trei grupuri din restaurant și, la intrare, Gideon a fost salutat pe nume. Ni s-a servit o mâncare dumnezeiască și vinul a fost mult prea scump ca să mă gândesc la prețul lui, căci altfel nici nu l-aș fi putut bea. Gideon avea un farmec întunecat, fiind în același timp relaxat și seducător.

Mă simțeam frumoasă în rochia aleasă de el și mă înveselisem. El cunoștea de-acum cele mai rele lucruri din trecutul meu, dar rămăsese lângă mine.

Degetele lui mă mângâiau pe umăr... îmi desenau cercuri pe ceafă... îmi alunecau pe spate. Mă săruta pe tâmplă și-și freca nasul de locul din spatele urechii mele, atingându-mi ușor cu limba pielea sensibilă. Pe sub masă, mâna lui mă strângea de coapsă și îmi dezmierda partea din spate a genunchiului. Mă treceau fiori de cât de mult mă excita. Îl doream atât de tare, că mă durea.

– Cum l-ai cunoscut pe Cary? se interesă el, privindu-mă pe deasupra paharului de vin.

–La terapia de grup.

Am pus mâna pe mâna lui, ca să-i opresc înaintarea în sus pe picior, zâmbind la vederea luminiței răutăcioase din ochii lui.

–Tata e polițist și a auzit de un terapeut care părea să facă minuni cu copiii-problemă cum eram eu. Cary mergea și el tot la doctorul Travis.

–Minuni, zici? surâse Gideon.

–Doctorul Travis nu e ca nici un alt terapeut pe care l-am cunoscut. Lucrează într-o fostă sală de sport pe care a transformat-o. Cu „copiii lui“ are o politică a ușilor deschise, și mie mi s-a părut că e mai adevărat să mă învârt pe acolo decât să mă întind pe o canapea. Ca să nu mai vorbesc că avea și regula să nu torni gogoși. Fie ambele părți erau cinstite până la capăt, fie se înfuria rău. Întotdeauna mi-a plăcut la el că-i pasă destul de noi încât să se înfurie.

–Ai ales Universitatea de Stat din San Diego pentru că tatăl tău locuiește în California de Sud?

M-am strâmbat în clipa în care el a mai dezvăluit încă o bucățică din ceea ce știa despre mine fără ca eu să-i fi spus.

–Cât de mult ai aflat despre mine?

–Cât am putut să aflu.

–Vreau oare să știu cât de mult înseamnă asta?

El îmi duse mâna la buze, sărutându-le.

–Probabil că nu.

Am scuturat din cap, exasperată.

–Da, din cauza asta am urmat Universitatea din San Diego. Nu am petrecut mult timp cu tata până când nu am crescut. Ca să nu mai vorbesc de faptul că mama mă sufoca de-a dreptul.

– Și nu i-ai povestit niciodată tatălui tău despre ce ți s-a întâmplat?

– Nu, am răspuns, jucându-mă cu piciorul paharului. El știe că am fost o rebelă furioasă, cu mari probleme privind respectul de sine, dar habar n-are despre Nathan.

– De ce?

– Pentru că nu poate să schimbe nimic din cele întâmplate. Nathan a fost pedepsit de lege. Tatăl lui a plătit o sumă imensă pentru daunele provocate. În sfârșit, s-a făcut dreptate.

– Eu nu sunt de acord, spuse Gideon pe un ton foarte rece.

– Ce-ai mai vrea să fie?

Bău o gură zdravănă înainte să răspundă:

– Nu pot să descriu asta la cină.

– Oh!

Și, cum avea un aer foarte amenințător, mai ales când își adopta privirea aceea de gheață, m-am concentrat asupra mâncării din fața mea. La Masa nu exista meniu, ci numai alegerea maestrului bucătar, prin urmare, fiecare îmbucătură era o surpriză delicioasă, iar faptul că alți clienți nu se vedeau pe nicăieri ne făcea să ne simțim ca și cum tot localul ar fi fost al nostru.

După câteva clipe, el zise:

– Îmi place la nebunie să te privesc mâncând.

I-am aruncat o privire.

– Ce înseamnă asta?

– Mănânci cu entuziasm, iar gemetele de plăcere pe care le scoți mă fac să mi se scoale.

L-am lovit ușor cu pumnul.

– Dacă vrei să știi, ți se sculase deja.

–Din vina ta, rânji el, făcându-mă și pe mine să zâmbesc cu gura până la urechi.

Gideon mânca mult mai serios decât mine și nici măcar n-a clipit când i s-a adus nota de plată astronomică. Înainte să ieșim, el mi-a pus pe umeri sacoul său și mi-a propus:

–Hai să mergem mâine la sala ta de fitness!

L-am privit pe furiș.

–A ta e mai elegantă.

–Evident că e. Dar o să merg oriunde îți place ție.

–În vreun loc unde să nu fie instructori amabili pe care îi cheamă Daniel? am întrebat pe un ton nevinovat.

El s-a uitat la mine ridicând din sprânceană și făcând pe supăratul.

–Ai grijă, îngeraș, altfel o să mă gândesc la niște consecințe pe măsură fiindcă râzi de mine pentru că sunt posesiv.

Am remarcat că nu m-a mai amenințat iar cu bătaia la fund. Oare își dăduse seama că sexul amestecat cu durere era o problemă enormă pentru mine? Că mă ducea într-un colț al minții unde nu mai voiam să mă întorc vreodată?

Pe drumul înapoi spre casa lui Gideon, m-am ghemuit lângă el pe bancheta Bentley-ului, cu picioarele aruncate peste ale lui și cu capul pe umărul lui. Mă gândeam la halul în care abuzurile lui Nathan încă îmi afectau viața și mai ales viața sexuală.

Câte astfel de fantome puteam să exorcizez împreună cu Gideon? Dacă mă luam după jucăriile sexuale pe care le zărisem în camera lui de hotel, era clar că e mult mai experimentat și mai aventuros decât mine în ale sexului. Iar plăcerea pe care o simțisem ceva mai

devreme, când făcuse dragoste cu mine cu atâta sălbăticie pe canapeaua lui, îmi demonstra din plin că putea să-mi facă lucruri pe care nimeni altcineva nu mi le mai putea face.

– Am încredere în tine, i-am șoptit.

El m-a strâns mai puternic în brațe și, cu buzele în părul meu, a murmurat:

– O să fim buni unul pentru altul, Eva.

Iar în noaptea aceea, când i-am adormit în brațe, cuvintele acestea încă îmi răsunau în minte.

– Nu... nu! Nu... te rog!

Strigătele lui Gideon m-au făcut să sar ca arsă din somn, cu inima bătând să-mi spargă pieptul. Încercam să-mi recapăt suflul, uitându-mă speriată la bărbatul care se zvârcolea lângă mine.

Pufnea ca un animal încolțit, cu pumnii strânși și dând neîncetat din picioare. M-am dat la o parte, de teamă să nu mă lovească, fără să-și dea seama, așa pierdut era în visul lui.

– Dă-te de pe mine! gâfâia el.

– Gideon! Trezește-te!

– Dă-te...

Își arcui șoldurile în sus, cu un șuierat de durere, și rămase așa, scrâșnind din dinți, cu spatele curbat, ca și cum patul ar fi fost în flăcări sub el. După care se prăbuși, zgâlțâind salteaua sub izbitură.

– Gideon!

Cu gâtul uscat, m-am întins ca să aprind veioza de lângă pat. Nu ajungeam la ea și a trebuit să dau la o parte cearșafurile încurcate ca să ajung mai aproape. Gideon se chircea, agonizând, zgâlțâindu-se cu atâta violență, că tot patul se scutura.

Camera s-a luminat brusc, ca și cum ar fi luat foc. M-am întors spre el... Și l-am văzut că se masturba cu o bestialitate șocantă.

Își strângea penisul cu dreapta cu atâta forță, că i se albiseră încheieturile, frecându-l cu o repeziciune plină de brutalitate, în timp ce stânga i se agățase de cearșaf. Chipul lui frumos era răvășit de tulburare și de durere.

Temându-mă pentru siguranța lui, l-am scuturat de umăr cu ambele mâini.

– Gideon, la dracu'! Trezește-te!

Țipătul meu a sfâșiat zidurile coșmarului. A deschis ochii și a sărit brusc în fund, rotindu-și privirea înnebunit.

– Ce? a icnit, respirând agitat. Se îmbujorase, avea buzele și obrajii roșii de excitare. Ce e?

– Doamne! Mi-am înfipt mâinile în păr și m-am dat jos din pat, înșfăcând halatul negru pe care îl lăsasem lângă pat.

Ce-o fi fost în mintea lui? Ce anume îl poate face pe un om să aibă vise sexuale atât de violente?

Îmi tremura vocea.

– Ai avut un coșmar. M-ai speriat îngrozitor.

– Eva!

El a privit în jos, și-a observat erecția și s-a înnegurat la față de rușine.

Din locul sigur în care mă oprisem, lângă fereastră, l-am măsurat cu privirea, în timp ce-mi legam agitată cordonul halatului.

– Ce visezi?

El a scuturat din cap cu o privire umilită; era o postură vulnerabilă pe care nu i-o știam sau n-o recunoșteam la el. Aveam impresia că e altcineva în trupul lui.

– Nu știu.

– Aiurea! Ai ceva în tine, ceva care te roade.

El își revenea, vizibil, în timp ce creierul i se scutura de umbrele somnului.

– A fost doar un vis, Eva. Oamenii mai și visează.

L-am fixat cu privirea, jignită de faptul că îmi vorbea pe un ton de parcă aș fi luat-o razna.

– Du-te dracului!

El a ridicat din umeri, acoperindu-și goliciunea cu cearșaful.

– De ce te-ai supărat?

– Pentru că minți.

Gideon a tras adânc aer în piept, după care l-a dat afară cu putere.

– Îmi pare rău că te-am trezit.

Mi-am strâns între degete baza nasului, simțind cum urcă în mine o migrenă. Mă usturau ochii de cât voiam să plâng pentru el, să plâng pentru chinul, oricare o fi fost, prin care trecuse în viața lui. Și să plâng pentru noi, pentru că, dacă nu mă lăsa să-i pătrund tainele, relația noastră n-avea nici un viitor.

– Te mai întreb o dată, Gideon: ce ai visat?

– Nu-mi aduc aminte, zise el; își trecu o mână prin păr, lăsându-și picioarele pe marginea patului. Am câte ceva de rezolvat și probabil că mă bântuie. Mă duc să lucrez puțin în birou. Bagă-te la loc în pat și încearcă să dormi!

– Gideon, erau câteva răspunsuri corecte la întrebarea mea. Unul ar fi fost: „Hai să vorbim mâine despre asta“. „Hai să vorbim în weekend“ ar fi fost altul. Și-ar fi mers până și un „nu sunt pregătit să vorbesc despre asta“. Dar tu ai tupeul să te prefaci că n-ai ști despre

ce vorbesc și să mi te adresezi ca și cum n-aș fi în toate mințile.

–Îngeraș...

–Nu! Mi-am încrucișat mâinile în jurul taliei. Crezi că mie mi-a fost ușor să-ți vorbesc despre trecutul meu? Crezi că n-a durut deloc să-mi deschid sufletul în fața ta și să las toată urâciunea să iasă la lumină? Ar fi fost mai simplu să o termin cu tine și să mă combin cu vreunul care să nu fie așa de important. Dar mi-am asumat riscul pentru că vreau să fiu cu tine. Poate că într-o zi o să simți și tu la fel pentru mine.

Și am ieșit din cameră.

–Eva! Eva, fir-ar să fie, întoarce-te, te rog! Ce nu-ți convine?

M-am mișcat repede. Știam prea bine cum se simte: scârba din măruntaie care se răspândea ca un cancer, furia neputincioasă și nevoia de a se ghemui undeva și de a găsi puterea să-și arunce amintirile înapoi în gaura neagră unde trăiau încă.

Dar asta nu era o scuză ca să mintă ori să arunce vina pe mine.

Mi-am smuls geanta de pe scaunul unde o aruncasem când mă întorsesem de la cină și am ieșit în goană pe ușa din față, în holul liftului. Ușile ascensorului tocmai se închideau când, prin ușa de la intrare, rămasă deschisă, l-am văzut ieșind în living. Goliciunea lui era garanția că nu poate să vină după mine, iar privirea din ochii lui m-a asigurat că nu trebuie să rămân. Își pusese iar masca aceea, făcuse iar fața aceea șocant de implacabilă cu care ținea lumea la mare distanță.

M-am sprijinit tremurând de bara de alamă. Eram sfâșiată între îngrijorarea pentru el, care-mi cerea să rămân, și cunoașterea pentru care plătisem un preț

greu, care îmi spunea că nu pot să trăiesc cu strategia lui de supraviețuire. Drumul meu spre însănătoșire fusese pavat cu adevăruri dureroase, nu cu negări și cu minciuni.

După ce am trecut de etajul trei, mi-am șters obrajii uzi, respirând adânc, iar când am ajuns la parter îmi revenisem.

Portarul mi-a chemat un taxi și, cum era un adevărat profesionist, s-a purtat de parcă aș fi fost îmbrăcată de lucru, nu în picioarele goale și în halat de casă negru. I-am mulțumit din toată inima.

Și îi eram atât de recunoscătoare taximetristului pentru că m-a dus repede acasă, încât i-am lăsat un bacșiș gras și nici nu mi-a păsat de privirile furișe pe care mi le strecurau portarul meu și cei de la pază. Nu mi-a păsat nici măcar de privirea pe care mi-a aruncat-o superba blondă statuară care a ieșit din liftul pe care-l așteptam, până când am mirosit parfumul lui Cary pe ea și mi-am dat seama că poartă unul dintre tricourile lui.

Ea a aruncat o privire amuzată către neglijeul meu.

– Frumos halat!

– Frumos tricou!

Blonda s-a îndepărtat cu un surâs malițios pe buze.

Când am ajuns la etajul meu, l-am găsit pe Cary sprijinit în ușa de la intrare deschisă. S-a întins și mi-a deschis brațele.

– Vino-ncoace, fetițo!

M-am dus drept la el și l-am îmbrățișat; mirosea a parfum de femeie și a sex la greu.

– Cine-i puicuța care a ieșit de aici?

– Un manechin. Nu-ți bate capul cu ea! M-a dus în casă și-a încuiat ușa după el. A sunat Cross. Mi-a spus

că te îndrepți spre casă și că au rămas la el cheile tale. Voia să se asigure că sunt aici și treaz, ca să-ți deschid. După mine, părea distrus și înfricoșat. Vrei să vorbim despre asta?

Mi-am lăsat geanta pe masa pentru micul dejun și m-am dus în bucătărie.

– A avut din nou un coșmar. Unul urât de tot. Iar când l-am întrebat ce e a negat, după care s-a purtat de parcă aș fi luat-o pe arătură.

– A, clasic!

Telefonul a început să sune. Am apăsat pe butonul care oprea sunetul și Cary a făcut la fel cu celălalt telefon de pe blat. Pe urmă mi-am luat mobilul, am închis alerta care mă anunța că am multe apeluri pierdute de la Gideon și i-am trimis un mesaj: „Acasă cu bine. Sper să dormi OK restul nopții".

Am închis telefonul și l-am aruncat în geantă, după care mi-am luat o sticlă cu apă din frigider.

– Și e cu atât mai dureros cu cât eu îi povestisem toate relele mele în timpul serii.

Cary ridică o sprânceană.

– Deci ai făcut-o. Și cum a reacționat?

– Mai bine decât aș fi avut dreptul să mă aștept. Nathan ar trebui să se roage să nu dea vreodată ochii cu el. Am terminat să beau apa. Și Gideon a acceptat să meargă la terapia de cuplu pe care mi-ai sugerat-o. M-am gândit că astfel am depășit o etapă. Poate chiar așa a și fost, dar pe urmă ne-am lovit de un zid.

– Dar tu pari destul de liniștită, a zis el, așezându-se la masă. N-ai plâns. Ești chiar calmă. Ar trebui să fiu îngrijorat?

Mi-am frecat stomacul, ca să eliberez ghemul de spaimă care rămăsese înrădăcinat acolo.

–Nu, o să-mi fie bine. Vreau doar... vreau să fac să meargă între noi. Vreau să fiu cu el, dar dacă mă minte în privința problemelor serioase, atunci eu rup totul.

Doamne! Nici măcar nu trebuia să mă gândesc la posibilitatea ca noi să nu depășim momentul ăsta. Deja mă apucase neliniștea. Nevoia de a fi cu Gideon îmi zvâcnea nebunește în sânge.

–Ești o bucățică greu de înghițit, fetițo! Sunt mândru de tine. Și Cary s-a îndreptat spre mine, m-a luat de braț și-a stins luminile din bucătărie. Hai să ne culcăm și, când o să ne trezim, o să începem o nouă zi.

–Credeam că lucrurile merg bine cu tine și cu Trey.

El îmi adresă un zâmbet strălucitor.

–Draga mea, cred că m-am îndrăgostit.

–De cine? m-am interesat, lăsându-mi obrazul pe umărul lui. De Trey sau de blondă?

–De Trey, prostuțo! Cu blonda am făcut doar puțin fitness.

Aș fi avut multe de spus despre asta, dar nu era momentul acum să discutăm despre obiceiul lui Cary de a-și distruge singur fericirea. Și poate că să vorbim despre cât de bine mergeau lucrurile cu Trey era cel mai bun mod de abordare a momentului.

–Deci te-ai îndrăgostit și tu, în sfârșit, de un om bun. Ar trebui să sărbătorim.

–Hei, asta-i replica mea!

Capitolul 14

Zorii zilei următoare s-au ivit aducând cu ei o senzație ciudată de suprarealism. Am ajuns la slujbă și mi-am petrecut toată dimineața într-un fel de ceață înghețată. Nu puteam deloc să mă încălzesc, deși purtam un cardigan peste bluză și o eșarfă care nu se potrivea cu nimic. Nu reușeam să înțeleg ce mi se cerea decât după câteva minute și nu puteam să alung o senzație de groază.

Gideon n-a făcut nici o încercare să ia legătura cu mine. După mesajul de noaptea trecută, nu mai aveam nimic în telefon sau în e-mail. Nici măcar un bilețel trimis de sus.

Tăcerea asta mă omora, mai ales când mi-a intrat și alerta zilnică în e-mail și am văzut fotografiile și filmările cu telefonul în care apăream eu cu Gideon în parcul Bryant. Am avut o senzație dulce-amară văzând cum arătam împreună, văzând pasiunea și dorința, tânjirea dureroasă de pe chipurile noastre, precum și recunoștința și împăcarea.

Durerea îmi sfâșia pieptul. Gideon!

Dacă n-o să putem trece de hopul ăsta, oare o să pot înceta vreodată să mă gândesc la el și să-mi doresc s-o fi putut face?

M-am străduit însă din greu să-mi revin. Mark avea să se întâlnească în aceea zi cu Gideon. Poate de aceea nu simțise nevoia să ia legătura cu mine. Sau poate era pur și simplu cu adevărat ocupat. Știam că probabil așa și era, dacă mă gândeam la calendarul afacerilor lui. Și, din câte știam, planul să mergem la sală după lucru rămăsese valabil. Am scos un oftat adânc și mi-am spus că lucrurile vor reveni până la urmă la normal. Pur și simplu trebuiau să-și revină.

La douăsprezece fără un sfert, telefonul de pe biroul meu a început să sune. Am văzut pe ecran că eram căutată de la recepție, așa că am suspinat, dezamăgită, și am răspuns.

– Bună, Eva, am auzit vocea veselă a lui Megumi. A venit o doamnă, Magdalene Perez, care dorește să te vadă.

– Serios?

M-am holbat la monitorul meu, confuză și iritată. Oare fotografiile din parcul Bryant o ademeniseră pe Magdalene să iasă din ascunzișul ei de sub cine știe ce piatră pe care-l numea casă?

Indiferent care ar fi fost motivul, n-aveam nici un interes să vorbesc cu ea.

– Te rog s-o rogi să mă aștepte puțin! Trebuie să mă ocup neapărat de ceva mai întâi.

– Nici o problemă! O s-o rog să ia loc.

Am închis, după care mi-am luat mobilul și am căutat în lista de contacte numărul de la biroul lui

Gideon. Am format numărul și am răsuflat ușurată, auzind vocea lui Scott.

– Bună, Scott! Sunt Eva Tramell.

– Bună, Eva! Vrei să vorbești cu domnul Cross? În momentul ăsta are o ședință, dar pot să-l anunț.

– Nu, te rog, nu-l deranja!

– Am ordin s-o fac. N-o să se supere.

Mă ușura enorm să aflu asta.

– Îmi pare nespus de rău că-ți arunc ție pisica, dar am o rugăminte la tine.

– Orice vrei. Și ăsta este tot un ordin pe care mi l-a dat.

Amuzamentul care se ghicea în vocea lui m-a relaxat și mai mult.

– Magdalene Perez a venit aici, la etajul douăzeci. Sincer, singurul lucru pe care-l am eu în comun cu ea e Gideon, iar ăsta nu-i un lucru bun. Dacă ea are ceva de spus, trebuie să discute cu șeful tău. Poți, te rog, să trimiți pe cineva s-o ducă până sus?

– Absolut. Mă ocup imediat de asta.

– Mulțumesc, Scott, îți rămân datoare.

– Plăcerea e de partea mea, Eva.

Am închis telefonul și m-am lăsat pe spate în scaun, simțindu-mă deja mai bine și mândră de mine că nu mă lăsasem târâtă de gelozie. Deși încă uram cu adevărat ideea că ea va avea fie și o părticică din timpul lui Gideon, nu mințisem când îi spusesem că am încredere în el. Chiar credeam că sentimentele lui pentru mine sunt puternice și profunde. Numai că nu știam dacă sunt de ajuns ca să-i anuleze instinctul de supraviețuire.

Megumi m-a sunat din nou.

– O, Doamne, mi-a spus ea, râzând. Trebuia să-i fi văzut fața când a venit tipul ăla s-o ia.

– Bine, am rânjit eu. Îmi închipui că nu i-a folosit la nimic. Asta înseamnă că a plecat?

– Da.

– Mulțumesc.

Am luat-o apoi pe holul îngust către ușa lui Mark și mi-am băgat capul înăuntru ca să-l întreb dacă vrea să-i aduc ceva pentru prânz.

El s-a încruntat, gânditor.

– Nu, mersi. O să fiu prea agitat ca să pot băga ceva în gură până după prezentarea cu Cross. Și până atunci, indiferent ce-ai lua, o să se învechească.

– Atunci ce zici de-o băutură energizantă cu proteine? O să-ți mai dea un pic de energie, până o să poți să mănânci.

– Ar fi perfect, zâmbi el, iar ochii negri începură să-i strălucească. Ceva ce merge bine cu votcă, așa, ca să-mi intru în mână.

– E ceva ce nu-ți place? Ai vreo alergie la ceva?

– Nici vorbă.

– Bine. Ne vedem peste o oră.

Știam perfect unde vreau să mă duc. Magazinul de delicatese la care mă gândeam era la câteva străzi depărtare. Găseai acolo băuturi energizante, salate și o întreagă gamă de panini făcute la comandă, cu servire rapidă.

M-am îndreptat spre parter, încercând să nu mă gândesc la tăcerea lui Gideon. Mă așteptasem totuși să aud ceva după incidentul cu Magdalene. Faptul că nu avusese nici o reacție mă făcuse să mă îngrijorez iar. Am ieșit în stradă pe ușa turnantă, aproape fără să-l

văd pe bărbatul care ieșea dintr-o mașină parcată lângă trotuar, până când acesta m-a strigat pe nume.

M-am întors și m-am trezit față în față cu Christopher Vidal.

– O... bună! l-am salutat. Ce mai faci?

– Mai bine, acum, că te-am văzut. Arăți fantastic.

– Mulțumesc. La fel se poate spune și despre tine.

Chiar dacă era foarte diferit de Gideon, și el era foarte frumos în felul său, cu ochii de un verde cenușiu, cu irizări de mahon și zâmbetul fermecător. Purta niște blugi largi și un pulover crem cu decolteu în V, arătând foarte sexy.

– Ai venit să-l vezi pe fratele tău? l-am întrebat.

– Da, și pe tine.

– Pe mine?

– Mergi să iei prânzul? Vin și eu și-ți explic.

Mi-am amintit deodată de avertismentul pe care mi-l dăduse Gideon, să nu mă apropii de fratele lui, însă mi-am închipuit că cel puțin de acum încolo avea încredere în mine. Mai ales din moment ce era vorba de fratele lui.

– Mă duc la un magazin de delicatese, mai sus pe stradă, i-am zis. Dacă vrei să vii.

– Evident!

Și ne-am îndreptat pe jos într-acolo.

– Pentru ce voiai să mă vezi? l-am întrebat, mult prea curioasă ca să pot aștepta.

El și-a băgat mâna într-unul dintre buzunarele blugilor largi și a scos de acolo o invitație formală, într-un plic de pergament.

– Am venit să vă invit la o petrecere în grădină pe care o dăm duminică acasă la părinții mei. O combinație de afaceri și distracție. O să vină mulți dintre

artiștii care au contracte cu Vidal Records. Mă gândeam și că ar fi excelent pentru colegul tău de apartament să-și facă niște legături; are o înfățișare foarte potrivită pentru videoclipuri.

Ochii mi s-au luminat.

– Ar fi minunat!

Christopher zâmbi și-mi întinse invitația.

– O să vă distrați amândoi. Nimeni nu se pricepe mai bine ca mama la organizarea petrecerilor.

Am aruncat o privire furișă la plicul pe care-l țineam în mână. Oare de ce nu scosese Gideon o vorbă despre evenimentul ăsta?

– Dacă te întrebi de ce nu ți-a zis nimic Gideon despre asta, continuă Christopher, parcă citindu-mi gândurile, atunci să știi că e din cauză că nu vine. Niciodată nu vine. Chiar dacă el este acționarul majoritar al companiei, cred că industria muzicală și muzicienii i se par mult prea imprevizibili pentru gusturile lui. De-acum, îl cunoști și tu.

Întunecat și intens. De un magnetism puternic și cât se poate de sexual. Da, știam cum e. Și prefera să știe ce avea să primească pentru cât plătea. I-am arătat magazinul de delicatese, căci tocmai ajunsesem, am intrat și ne-am așezat la coadă.

– Miroase bestial aici, zise Christopher, cu ochii în telefon, căci tocmai scria un mesaj.

– Și se și mănâncă la fel de bine, îți garantez, poți să ai încredere în mine.

El îmi adresă un zâmbet de ștrengar absolut fermecător, despre care eram sigură că dădea pe spate multe femei.

– Părinții mei abia așteaptă să te cunoască, Eva.

– Da?

– A fost o mare surpriză pentru ei când au văzut săptămâna trecută fotografiile cu tine și cu Gideon. O surpriză plăcută, precizá el repede, văzându-mă că tresar. E prima dată când îl vedem că se implică într-o relație cu o persoană cu care se întâlnește.

Am oftat, gândindu-mă că acum nu mai era așa de prins de mine. Nu cumva făcusem o greșeală îngrozitoare când îl lăsasem singur noaptea trecută?

Când am ajuns în față, am comandat legume la grătar, panini cu brânză și două băuturi energizante cu rodii, cerându-le să-mi țină la frigider o jumătate de oră una dintre cele două băuturi, până o să termin de mâncat. Christopher a comandat același lucru ca mine și am găsit cu greu o masă în localul plin de lume.

Am vorbit despre slujbă, amuzându-se pe seama unei gafe dintr-o reclamă la mâncare pentru bebeluși care se răspândise cu rapiditate și povestind anecdote de culise pe seama unor roluri la care lucrase Christopher. Timpul a trecut repede și când ne-am despărțit, la intrarea clădirii Crossfire, mi-am luat rămas-bun plină de afecțiune.

M-am întors la etaj și l-am găsit pe Mark tot la biroul lui. El mi-a zâmbit, în ciuda aerului preocupat.

– Dacă nu ai deloc nevoie de mine, i-am spus, cred că ar fi bine pentru mine să nu vin la prezentarea asta.

Cu toate că a încercat s-o ascundă, nu mi-a scăpat luminița de bucurie din ochii lui. Nu m-am supărat. Stresul era stres, și Mark nu avea nevoie să se încarce cu gândul la relația mea volatilă cu Gideon în clipa în care lucra la un cont important.

– Ești de aur, Eva. Știai?

I-am zâmbit, punându-i pe masă băutura.

– Bea-ți energizantul! E foarte bun și proteinele o să-ți taie foamea un timp. Sunt la biroul meu dacă ai nevoie de mine.

Chiar înainte să-mi pun geanta în sertar, i-am dat un mesaj lui Cary să-l întreb dacă are planuri pentru duminică sau dacă vrea să meargă la o petrecere la Vidal Records. După aceea m-am întors la lucru. Începusem să-i organizez fișierele lui Mark în server, denumindu-le și aranjându-le în directoare, ca să-i fie mai ușor să creeze repede portofolii.

Când Mark a plecat la întâlnirea cu Gideon, pulsul mi s-a accelerat și un nod de nerăbdare mi s-a pus în stomac. Nu-mi venea să cred cât sunt de emoționată numai pentru că știam ce face Gideon în momentul acela și pentru că sigur se gândise la mine în clipa în care îl văzuse pe Mark. Speram să primesc vești despre el după aceea și numai la gândul ăsta mi-a revenit buna-dispoziție.

Toată ora m-am foit neliniștită, așteptând să aud cum se petrecuseră lucrurile. Când Mark s-a întors, cu un zâmbet larg pe față și pasul vioi, m-am ridicat în picioare și l-am aplaudat.

El a făcut o plecăciune galantă, exagerată.

– Vă mulțumesc, domnișoară Tramell!

– Mă bucur așa de mult pentru tine!

– Cross m-a rugat să-ți dau asta, zise el, înmânându-mi un plic sigilat. Vino la mine în birou și-ți dau toate detaliile.

Plicul era destul de greu și zăngănea. După cum arăta, încă dinainte să-l deschid mi-am dat seama ce aveam să găsesc în el, dar, cu toate acestea, vederea cheilor mele care mi s-au rostogolit în palmă m-a rănit profund. Gemând la durerea mai intensă decât îmi

aminteam să fi simțit vreodată, am citit biletul care le însoțea.

Îți mulțumesc, Eva. Pentru tot.
Al tău, G.

O despărțire categorică, din seria „Dragă Jane". Asta era. Altfel, mi-ar fi înapoiat cheile după program, în drum spre sala de fitness.

Un muget surd îmi răsuna în urechi. Mă simțeam amețită. Dezorientată. Eram înspăimântată și chinuită. Și furioasă.

Și mai eram și la serviciu.

Am închis ochii și mi-am încleștat pumnii; mi-am revenit cât de cât, rezistând cu greu ispitei de a urca la Gideon și a-i arunca în față că e un laș. Probabil că mă considera o amenințare, mă vedea ca pe o ființă care apăruse neinvitată și nedorită și dăduse peste cap universul lui ordonat. Cineva care voia mai mult de la el decât trupul lui sexy și contul gras din bancă.

Mi-am încătușat emoțiile în spatele unui perete de sticlă, unde le puteam vedea cum așteaptă, înghesuite, dar nu mă împiedicau să-mi duc ziua la capăt. La ora la care mi-am închis computerul și am pornit spre ieșire, încă nu aveam nici o veste de la Gideon. Eram în asemenea hal la momentul acela, încât la ieșirea din din clădirea Crossfire n-am simțit decât junghiul acut al disperării.

M-am dus la sală. Mi-am pus creierul la hibernare și am alergat cu viteză maximă pe bandă, fugind de durerea care avea să se năpustească asupra mea cât de curând. Am alergat până când sudoarea a început

să-mi curgă șiroaie pe față și pe corp, iar picioarele grele m-au obligat să mă opresc.

M-am dus la dușuri murdară și epuizată. Pe urmă am sunat-o pe mama și am rugat-o să-l trimită pe Clancy la sală ca să mă ducă la întâlnirea cu doctorul Petersen. În timp ce mă îmbrăcam, mi-am adunat ultimele forțe ca să fac față celei din urmă îndatoriri a zilei, înainte să ajung acasă și să mă prăbușesc în pat.

Am așteptat în stradă mașina, simțindu-mă ruptă cu totul de orașul care trepida în jurul meu. Clancy a parcat și a ieșit ca să-mi deschidă portiera, iar eu am văzut-o, surprinsă, înăuntru pe mama. Era încă devreme. Crezusem c-o să fiu dusă singură la apartamentul unde locuiau ea și Stanton și c-o s-o aștept vreo douăzeci de minute. Așa se întâmpla de obicei.

– Bună, mamă! am salutat-o cu glas sfârșit, în timp ce luam loc lângă ea pe banchetă.

– Cum ai putut, Eva? De ce?

Își ștergea ochii cu o batistă cu monogramă; chipul îi rămânea frumos chiar și așa, înroșit și ud de lacrimi. Smulsă din chinul meu de nefericirea ei, m-am încruntat, întrebând:

– Acum ce-am mai făcut?

Noul meu mobil, în caz că aflase de el, n-ar fi creat atâta tragedie. Și era mult prea devreme ca ea să fi aflat deja că mă despărțisem de Gideon.

– I-ai spus lui Gideon Cross ce... ce ți s-a întâmplat, mă lămuri. Buza de jos îi tremura de supărare.

Din cauza șocului, capul începuse să mi se învârtă. De unde știa ea: Dumn... Oare îmi plantase microfoane în casă? În geantă...?

– Ce?

– Nu te face că nu știi!

– De unde știi că i-am spus? Glasul meu se transformase într-o șoaptă. Abia azi-noapte am vorbit cu el.

– A venit astăzi să stea de vorbă cu Richard despre subiectul ăsta.

Am încercat să-mi imaginez fața lui Stanton în timpul respectivei conversații. Nu prea-mi venea să cred că tatălui meu vitreg îi căzuse prea bine.

– De ce a făcut-o?

– Voia să știe ce s-a făcut ca să se prevină scurgerea de informații. Și voia să afle unde se află Nathan... suspină ea. Voia să știe totul.

Nu mai respiram, ci șuieram de-a dreptul printre dinți. Nu-mi dădeam seama care erau motivele lui Gideon, însă probabilitatea că se descotorosise de mine după ce aflase de Nathan și că făcea acum tot posibilul să scape de scandal mă lovea mai rău decât orice altceva. M-am scuturat, pradă durerii, îndepărtându-mi spatele de spătar. Crezusem că trecutul lui pune un gard între noi, dar acum părea că era vorba de al meu.

Pentru prima dată în viață, eram bucuroasă că mama este preocupată doar de propria-i persoană, pentru că în felul ăsta nu-și putea da seama în ce hal eram de devastată.

– Avea dreptul să știe, i-am explicat, cu un glas atât de răgușit, încât nici nu mai părea al meu. Și are dreptul să încerce să se apere de orice lovitură pe la spate.

– N-ai vorbit despre asta cu nici unul dintre foștii tăi prieteni.

– Dar nici n-am avut până acum un iubit al cărui strănut reprezintă o știre națională.

Îmi fixasem ochii pe fereastră, urmărind traficul.

–Mamă, Gideon Cross și Cross Industries sunt subiect de știre în toată lumea. El e la ani-lumină distanță de tipii cu care am fost în timpul facultății.

Ea continuă să vorbească, dar n-o mai auzeam. Îmi închisesem auzul, ca să mă apăr, tăindu-mi legăturile cu realitatea care devenise brusc mult prea dureroasă ca s-o pot suporta.

Biroul doctorului Petersen arăta exact așa cum mi-l aminteam. Decorat în tonuri neutre, liniștitoare, arăta în același timp profesional și confortabil. Și doctorul Petersen era neschimbat. Un bărbat arătos, cu păr grizonant și ochi albaștri în care se citeau bunătatea și inteligența.

Ne întâmpină cu un zâmbet larg, făcând o apreciere despre cât de bine arăta mama și cât de mult îi semăn. Mi-a spus că se bucură că mă revede și că arăt bine, dar îmi dădeam seama că vorbește ca s-o liniștească pe mama. Era un observator mult prea abil ca să nu-și dea seama că îmi înăbușeam niște emoții devastatoare.

–Așa, începu el, așezându-se în fața canapelei pe care stăteam împreună cu mama. Ce vânt vă aduce azi pe-aici?

I-am vorbit despre felul în care mama îmi urmărea mișcările cu ajutorul telefonului mobil și despre cât de violată îmi simțeam intimitatea. Mama i-a vorbit despre interesul meu pentru Krav Maga și despre faptul că ea îl luase drept un semn că nu mă simt în siguranță. Eu i-am vorbit despre felul în care preluaseră practic sala lui Parker, ceea ce mă făcuse să mă simt sufocată și claustrofobică. Ea i-a spus că-i trădasem încrederea pe care o avea în mine prin

faptul că mărturisisem străinilor lucruri foarte personale, care o făceau să se simtă dezgolită și expusă într-un mod dureros.

În tot acest timp, doctorul Petersen ne-a ascultat cu atenție, și-a luat notițe și nu a vorbit decât foarte rar, până când noi am spus tot ce ne preocupa. În clipa în care am tăcut, el a întrebat:

– Monica, de ce nu mi-ai spus că-i urmărești Evei telefonul mobil?

Ea își încleștă maxilarul, într-o postură defensivă pe care o cunoșteam bine.

– Nu mi s-a părut că e ceva rău în asta. Mulți părinți își urmăresc copiii cu ajutorul telefoanelor celulare.

– Copiii minori, am replicat eu. Eu sunt adultă. Asta îmi spune exact timpul meu personal.

– Monica, dacă te-ai pune în locul ei, interveni doctorul Petersen, ar fi posibil să simți la fel cum simte ea? Cum ar fi dacă ai descoperi că cineva îți monitorizează mișcările fără cunoștința sau permisiunea ta?

– N-ar fi o problemă dacă aș ști că e vorba de mama și că asta o liniștește, răspunse ea.

– Dar te-ai gândit la felul cum afectează acțiunile tale liniștea Evei? se interesă el cu blândețe. Nevoia ta de a o apăra este de înțeles, dar ar trebui să discuți deschis cu ea pașii pe care vrei să-i faci. E important să-i dai toate informațiile necesare și să te aștepți să coopereze numai dacă alege să facă acest lucru. Trebuie să-i respecți dreptul de a pune limite care s-ar putea să nu fie atât de largi pe cât le dorești tu.

Mama se foi, indignată.

– Eva are nevoie să aibă granițe proprii, continuă el, și să-și poată controla propria viață. Lucrul acesta i-a fost mult timp refuzat, și noi trebuie să-i respectăm

dreptul de a-și stabili acum granițe în felul care este cel mai potrivit pentru ea.

– Oh! Mama își frământa batista în mâini. Nu m-am gândit așa la asta.

Când am văzut că buza de jos începe să-i tremure cu putere, i-am luat mâna într-a mea.

– Nimic nu mă putea opri să-i vorbesc lui Gideon despre trecutul meu. Însă aș fi putut să te previn dinainte. Îmi pare rău că nu m-am gândit la asta.

– Tu ești mult mai puternică decât am fost eu vreodată, îmi spuse mama, dar nu mă pot împiedica să-mi fac griji.

– Sugestia mea, interveni doctorul Petersen, ar fi să-ți acorzi ceva timp, Monica, și să te gândești profund la ce fel de evenimente și situații îți provoacă anxietatea, după care să le notezi.

Mama dădu din cap aprobator.

– Și când vei avea, nu o listă exclusivă, evident, ci un început serios, continuă el, poți să te întâlnești cu Eva și să discutați despre strategiile prin care să vă împărtășiți aceste griji, strategii pe care puteți să le acceptați cu ușurință. De exemplu, dacă faptul că n-ai vești de la ea timp de câteva zile te tulbură, poate că un SMS sau un e-mail poate rezolva problema.

– Bine.

– Dacă dorești, putem să ne uităm împreună pe lista asta.

Acest du-te-vino dintre cei doi mă făcea să-mi vină să țip. Era o insultă la adresa rănilor mele. Nu mă așteptasem ca doctorul Petersen să inducă un oarecare bun-simț în mama, dar aș fi sperat măcar să adopte o conduită mai autoritară, căci mama avea mare nevoie

de cineva care să facă asta, de cineva a cărui autoritate s-o respecte.

Când consultația a luat sfârșit și am ieșit, am rugat-o pe mama să aștepte o clipă, deoarece voiam să-i pun doctorului Petersen o ultimă întrebare, personală.

El rămase în picioare în fața mea, cu un aer foarte răbdător și înțelept.

– Da, Eva?

– Mă întrebam... Am făcut o pauză, căci aveam un nod în gât. Este oare posibil ca două persoane care au supraviețuit unor abuzuri să aibă o relație amoroasă funcțională?

– Absolut.

Răspunsul lui imediat, care nu lăsa loc de interpretări, mi-a redat puterea să respir. Și i-am strâns mâna.

– Mulțumesc.

Când am ajuns acasă, am descuiat ușa cu cheile pe care mi le înapoiase Gideon și m-am dus direct în camera mea, salutându-l cu un semn din mână pe Cary, care făcea yoga în living, uitându-se la un DVD.

Am început să-mi dau jos hainele încă de la intrarea în dormitor și m-am prăbușit, în sfârșit, în pat, după ce am rămas doar în lenjeria de corp. Am înșfăcat în brațe o pernă și am închis ochii, atât de obosită și de secătuită, că nu mai puteam face nimic altceva.

În spatele meu ușa s-a deschis și Cary s-a așezat lângă mine, dându-mi la o parte părul de pe fața scăldată în lacrimi.

– Ce s-a întâmplat, fetițo?

– Azi mi-a dat papucii, printr-un bilețel afurisit.

El oftă.

– Știi mișcarea, Eva. O să te tot dea la o parte, pentru că se așteaptă să-l lași baltă, așa cum au făcut toți.

– Și mă descurc de minune cu asta.

M-am recunoscut pe mine în descrierea pe care tocmai o făcuse Cary. O luasem la fugă când lucrurile începuseră să se complice, pentru că eram sigură că totul avea să se termine rău. Singurul fel în care puteam să dețin controlul era să fiu eu cea care părăsește, nu cea abandonată.

– Pentru că, de fapt, te zbați să-ți aperi echilibrul pe care l-ai regăsit.

El se întinse lângă mine, cuprinzându-mă strâns cu un braț musculos și trăgându-mă cu spatele spre el.

M-am cuibărit în el, dându-mi seama că aveam nevoie de afecțiune fizică.

– Poate că mi-a dat cu piciorul din cauza trecutului meu, nu al lui.

– Dacă e așa, bine că s-a terminat. Dar eu cred că voi doi o să vă regăsiți în cele din urmă. Sau cel puțin așa sper, oftă Cary, încălzindu-mi gâtul cu șoapta lui. Vreau ca voi doi să fiți un model de „au trăit fericiți până la adânci bătrâneți“ pentru toți nefericiții lumii. Arată-mi calea, Eva! Fă-mă să cred.

Capitolul 15

Vineri dimineață am luat micul dejun împreună cu Cary și cu Trey, care rămăsese la el peste noapte. În timp ce sorbeam din prima ceașcă de cafea a zilei, mă uitam la felul în care comunicau, plină de o încântare sinceră la vederea zâmbetelor intime și a mângâierilor pe furiș pe care și le împărtășeau.

Avusesem și eu astfel de relații fără complicații, dar nu le apreciasem la vremea aceea. Fuseseră confortabile, fără probleme, dar fuseseră și cât se poate de superficiale.

Cât de profundă poate să devină o poveste de dragoste dacă nu cunoști genunile întunecate din sufletul celui pe care-l iubești? Aceasta era dilema pe care o aveam în privința lui Gideon.

Ziua A Doua După Gideon începuse. Mi-am dat seama că tânjeam să mă duc la el și să-mi cer iertare pentru că fugisem iar. Voiam să-i spun că sunt acolo pentru el, că sunt gata să-l ascult sau doar să-i ofer alinare în tăcere. Numai că eram mult prea implicată emoțional.

Prea repede mă simțeam rănită. Mi-era mult prea teamă de respingere. Și faptul că știam că el n-are să mă lase să mă apropii prea mult de el nu făcea decât să-mi mărească spaima. Chiar dacă am fi găsit o cale să rezolvăm lucrurile, eu aș fi fost de-a dreptul distrusă dacă ar fi trebuit să mă mulțumesc doar cu firimiturile pe care ar fi hotărât el să le împartă cu mine.

Măcar bine că la serviciu totul era în regulă. Prânzul de sărbătorire pe care șefii l-au dat în cinstea faptului că agenția primise reclama la Kingsman m-a bucurat sincer. Mă simțeam de-a dreptul binecuvântată că lucrez într-un mediu atât de plăcut. Însă când am aflat că Gideon fusese și el invitat – deși nimeni nu se aștepta să vină –, m-am întors tăcută la biroul meu și tot restul după-amiezii m-am concentrat pe ceea ce aveam de lucru.

Înainte să ajung acasă, m-am dus la sală, după care am făcut câteva cumpărături ca să gătesc pentru cină fettuccini Alfredo și cremă de zahăr ars, adică mâncare de alinare a sufletului, menită să mă înece în carbohidrați. Speram ca somnul, eventual până la sfârșitul dimineții de sâmbătă, să mă ajute să scap de vârtejul de „dar dacă" ce-mi chinuia fără contenire gândurile.

Am mâncat împreună cu Cary în living, folosindu-ne de bețișoare; asta fusese ideea lui, ca să mă înveselească. Mi-a declarat că mâncarea a fost foarte bună, însă eu nu-mi dădeam seama. Am tresărit când el a tăcut și abia atunci am realizat că eram la mii de ani-lumină depărtare.

– Unde o să fie filmate reclamele din campania pentru Grey Isles? l-am întrebat.

– Nu prea știu, dar fii atentă..., rânji el. Știi cum e treaba cu modelele bărbați; suntem aruncați de colo,

colo, ca prezervativele la o orgie. E greu să ieși din pluton dacă nu te cuplezi cu vreo celebritate. Și se pare că tocmai am reușit asta, de când fotografiile alea cu mine și cu tine au apărut peste tot. Eu sunt piesa de schimb în relația ta cu Gideon Cross. Ai făcut minuni, transformându-mă într-o marfă căutată.

—N-aveai nevoie de mine pentru asta, am început eu să râd.

—Ei, oricum, nici n-a stricat. În orice caz, m-au sunat din nou pentru încă vreo două ședințe foto. Cred că s-ar putea să mă folosească mai mult de cinci minute.

—Atunci trebuie să sărbătorim, l-am tachinat.

—Fără îndoială! Când o să ai chef.

Am lenevit amândoi până la sfârșitul serii, uitându-ne la varianta originală de la *Tron*. Trecuseră vreo douăzeci de minute de când începuse filmul, când i-a sunat mobilul și l-am auzit cum vorbea cu cei de la agenția lui.

—Cum să nu! Vin într-un sfert de oră; la patru ace. Sun când ajung.

—Ai primit vreun job? l-am întrebat imediat după ce a închis.

—Da. Un manechin a apărut într-un hal de nedescris pentru o ședință de noapte, că nu e bun de nimic. Îmi aruncă o privire atentă. Vrei să vii cu mine?

Mi-am întins picioarele pe canapea.

—Nu. Mă simt bine aici.

—Ești sigură că o să-ți fie bine?

—N-am nevoie decât de distracție care să-mi spele creierul. Numai la gândul că ar trebui să mă îmbrac din nou și mă cuprinde epuizarea.

Aș fi fost încântată să nu ies tot weekendul din pantalonii vechi de pijama din flanel și din tricoul găurit.

Oricât aș fi fost de rănită pe dinăuntru, confortul total pe dinafară era pentru mine o adevărată necesitate.

– Nu-ți face griji pentru mine! Știu că am fost praf și pulbere, dar îmi revin eu. Du-te și distrează-te!

După ce Cary a plecat în grabă, am oprit filmul și m-am dus în bucătărie să-mi torn niște vin. M-am oprit lângă masa pentru micul dejun mângâind ușor trandafirii pe care mi-i trimisese Gideon la sfârșitul săptămânii trecute. Petalele lor cădeau pe blat ca lacrimile. Mi-a trecut prin minte să le tai codițele și să le pun îngrășământul pentru flori care fusese livrat odată cu buchetul, însă n-avea nici un rost să mă agăț de ei. Mâine o să arunc aranjamentul, ultima amintire a relației mele, și ea sortită pieirii.

Într-o singură săptămână, ajunsesem mai departe cu Gideon decât se întâmplase cu relații care duraseră doi ani. O să-l iubesc veșnic pentru asta. Poate că o să-l iubesc veșnic și punct. Și poate că într-o zi n-o să mă mai doară așa de rău.

– Trezește-te și strălucește, somnoroaso! cânta Cary, trăgând cuvertura de pe mine.

– Uf, pleacă de-aici!

– Ai cinci minute la dispoziție să-ți miști fundul la duș, altfel vine dușul la tine.

Am deschis un ochi și m-am chiorât la el. Era fără tricou și purta niște pantaloni cu tur jos care abia dacă i se țineau pe șolduri. După cum mă striga să mă scol, era plin de energie.

– De ce trebuie să mă scol?

– Pentru că dacă zaci pe spate nu ești în picioare.

– Ei da, adânc gândit, Cary Taylor!

El și-a încrucișat brațele și a ridicat o sprânceană.

–Trebuie să mergem la cumpărături.

Mi-am îngropat fața în pernă.

–Nu.

–Ba da. Se pare că trebuie să-ți amintesc că ai pus în aceeași propoziție o „petrecere în grădină duminică“ și „adunare de staruri“. Ce dracu' ar trebui să port eu la așa ceva?

–A, da. Bună întrebare!

–Tu cu ce te îmbraci?

–Eu… habar n-am. Mă gândisem la o ținută potrivită pentru un ceai englezesc, ceva cu pălărie, dar acum nu mai sunt sigură.

El dădu scurt din cap.

–Clar. Hai să mergem prin magazine și să căutăm ceva sexy, de clasă și la modă.

Protestând de formă, m-am rostogolit din pat și m-am târât către baie. Mi-era imposibil să fac duș fără să mă gândesc la Gideon, fără să-mi apară în fața ochilor trupul lui perfect și să-mi amintesc sunetele disperate pe care le scotea când își dădea drumul în gura mea. Oriunde m-aș fi uitat, îl vedeam numai pe Gideon. Începusem chiar să halucinez că văd Bentley-ul lui negru prin tot orașul. Aveam impresia că văd unul oriunde m-aș fi dus.

Am luat prânzul împreună cu Cary, după care am plecat să colindăm prin oraș. Am scotocit prin cele mai bune magazine cu prețuri mici din Upper East Side și prin buticurile de pe Madison Avenue, după care am luat un taxi până în SoHo. În drum, pe Cary îl opriseră două puștoaice ca să-i ceară un autograf, fapt care cred că m-a bucurat mai mult pe mine decât pe el.

–Ți-am spus, a croncănit el.

–Ce mi-ai spus?

– M-au recunoscut dintr-un blog de știri despre VIP-uri. Dintr-una dintre postările despre tine și Cross.

– Mă bucur că viața mea amoroasă servește cuiva la ceva, am pufnit eu.

La ora trei, Cary trebuia să fie la alt job și m-am dus și eu cu el; am petrecut astfel câteva ore în studioul unui fotograf gălăgios și lăudăros. Aducându-mi aminte că e sâmbătă, mi-am găsit un colțișor mai îndepărtat și l-am sunat pe tata pentru convorbirea noastră săptămânală.

– Tot îți mai place la New York? m-a întrebat el, vorbind peste zgomotul de fundal al dispeceratului care se auzea din mașina de poliție în care se afla.

– Până acum, totul merge bine.

Era o minciună, însă adevărul nu i-ar fi servit nimănui la nimic.

Partenerul lui a spus ceva ce n-am auzit. Tata a pufnit și a continuat:

– Uite, Chris insistă că te-a văzut la televizor acum câteva zile, pe nu știu ce canal de cablu, la o bârfă despre celebrități. Băieții mă tot bat la cap cu asta.

Eu am oftat.

– Spune-le că nu le face bine la neuroni să se uite la prostii.

– Deci nu te-ai cuplat cu unul dintre cei mai bogați bărbați din America?

– Nu. Dar tu cum o mai duci cu dragostea? am replicat eu, ca să deviez discuția. Ți-ai găsit pe cineva?

– Nimic serios. Așteaptă puțin! Răspunse la un apel radio, după care mi se adresă: Îmi pare rău, draga mea, trebuie să fug. Te iubesc și mi-e tare dor de tine.

– Și mie mi-e dor de tine, tati. Ai grijă!

– Întotdeauna. La revedere!

Am închis și m-am întors la locul meu, așteptându-l pe Cary să-și ia lucrurile. Și, cum nu-i dădeam nimic de făcut, mintea mea a început să mă chinuiască. Unde era acum Gideon? Ce făcea?

Oare ziua de luni avea să-mi umple e-mailul de fotografii ale lui cu altă femeie?

Duminică după-amiază l-am împrumutat pe Clancy și una dintre limuzinele lui Stanton ca să mergem la proprietatea Vidal din Dutchess County. Sprijinită de spătar, mă uitam pe fereastră, admirând absentă priveliștea liniștită a pajiștilor și a pădurilor verzi care se întindeau până departe la orizont. Mi-am dat seama că ajunsesem în Ziua A Patra După Gideon. Durerea pe care o simțisem în primele zile se transformase într-un zvâcnet surd, care mă făcea să mă simt aproape ca și cum aș fi avut gripă. Fiecare părticică a corpului mă durea, de parcă trupul meu ar fi început să se autodistrugă, iar gâtul îmi era ars de lacrimile pe care nu le vărsasem.

– Ești emoționată? m-a întrebat Cary.

I-am aruncat o privire scurtă.

– Nu chiar. Gideon n-o să fie acolo.

– Ești sigură?

– Nu m-aș fi dus dacă aș fi crezut altceva. Să știi că mi-a mai rămas și mie ceva mândrie.

M-am uitat la el, în timp ce bătea darabana cu degetele pe brațul canapelei aflat între noi. După cât ne fâțâisem prin magazine cu o zi în urmă, el cumpărase un singur lucru: o cravată neagră de piele. Îl luasem în râs fără milă pentru asta, pentru că tocmai el, cu simțul lui perfect în ale modei, merge la o petrecere cu așa ceva.

Cary mi-a surprins privirea.

– Ce e? Tot nu-ți place cravata mea? Eu cred că vine perfect cu blugii emo și cu sacoul cu model șopârlă.

– Cary, mi-am ascuns un zâmbet, ție îți stă bine cu orice.

Și chiar așa și era. Putea să-și pună orice pe el, datorită corpului perfect sculptat și chipului care le-ar fi stors lacrimi până și îngerilor. Mi-am pus mâna peste degetele lui neliniștite.

– Tu ai emoții?

– Trey nu m-a sunat aseară, a mormăit el. A spus c-o să mă sune.

I-am strâns mâna, ca să-l liniștesc.

– O fi uitat doar să te sune, Cary. Sunt sigură că n-a vrut să sugereze nimic serios.

– Ar fi putut să mă sune azi-dimineață, replică el. Trey nu e un tip superficial, ca ceilalți cu care am fost. N-ar fi uitat să sune, iar asta înseamnă că pur și simplu n-a vrut.

– Ticălosul! O să am grijă să-ți fac o mulțime de fotografii în timp ce te distrezi de minune, arătând sexy, elegant, la modă, și o să-l chinuiești luni cu ele.

El a zâmbit cu colțul gurii:

– O, viclenia minții femeiești! Păcat că n-o să te vadă Cross azi. Cred că mi s-a sculat pe jumătate când ai ieșit din cameră în rochia asta.

– Bleah!

L-am pocnit în umăr și m-am prefăcut că mă uit urât la el când a izbucnit în râs.

Rochia ni se păruse la amândoi perfectă când am găsit-o. Tăietura era clasică pentru o petrecere în grădină: corsaj strâmt și fustă până la genunchi, care se evaza din talie. Era albă, cu flori. Însă aici se termina și cu stilul „ceai-cu-biscuiți“.

Nota sexy se datora faptului că nu avea bretele, că avea jupoane alternative din satin negru și stacojiu care îi dădeau volum și că florile erau de piele neargă, arătând ca niște mici moriști. Cary alesese din garderoba mea pantofii roșii Jimmy Choo decupați la vârf și cerceii cu rubine în formă de lacrimă, ca să dea tușa finală ansamblului. Hotărâserăm că trebuie să-mi las părul liber pe umeri, dacă am fi aflat, când ajungeam, că ținuta cerea pălărie. Până la urmă, mă simțeam drăguță și încrezătoare.

Clancy intră pe niște porți impunătoare, acționate de la distanță, și o luă pe o alee circulară, urmând instrucțiunile unui valet. Eu și Cary ne-am dat jos la intrare, iar el mă luă de braț, căci tocurile mi se afundau în pietrișul cenușiu-albăstrui de pe aleea ce ducea spre casă.

La intrarea în enormul conac în stil Tudor al familiei Vidal, am fost întâmpinați cu căldură de familia lui Gideon, așezați cu toții într-o linie de primire: mama lui, tatăl vitreg, Christopher și sora lor.

I-am admirat pe toți, gândindu-mă că familia Vidal n-ar fi arătat mai bine decât dacă și Gideon ar fi fost printre ei. Mama și sora lui aveau același colorit ca și el, ambele femei având același păr lucios, ca de obsidian, și ochi albaștri cu gene negre. Amândouă erau frumoase, într-un mod foarte elegant și rafinat.

—Eva! Mama lui Gideon mă trase spre ea și mă sărută ușor pe amândoi obrajii. Mă bucur enorm că te întâlnesc, în sfârșit. Ești o fată tare frumoasă! Și-mi place grozav rochia ta.

—Mulțumesc.

M-a mângâiat pe păr și mi-a luat fața în mâini, după care mi-a mângâiat brațele. Mie îmi venea greu

să îndur asta, căci atingerile altora îmi provocau uneori anxietate dacă era vorba de străini.

– Părul tău e blond natural?

– Da, am răspuns, surprinsă și uluită de această întrebare. Cine îi pune asemenea întrebări unui străin?

– Ce fascinant! Ei, bine ai venit! Sper să te distrezi pe cinste. Ne bucurăm foarte mult că ai venit.

Mă simțeam ciudat de tulburată și m-am bucurat când și-a îndreptat atenția către Cary și a rămas cu gura căscată.

– Tu trebuie să fii Cary, a ciripit ea. Până în clipa asta, fusesem sigură că băieții mei sunt cei mai frumoși din lume, dar văd că m-am înșelat. Tinere, ești de-a dreptul divin.

Cary i-a adresat zâmbetul lui de un megawatt.

– O, cred că m-am îndrăgostit, doamnă Vidal.

Ea râse, chicotind încântată.

– Te rog, spune-mi Elizabeth! Sau Lizzie, dacă ai destul curaj.

Mi-am mutat privirea de la ei și Christopher Vidal senior mi-a strâns mâna. În multe privințe, îmi amintea de fiul său, cu zâmbetul ștrengăresc și ochii verzi. În altele însă, reprezenta o surpriză plăcută. Purta pantaloni sport, pantofi comozi din piele întoarsă și un cardigan de cașmir, având mai degrabă aerul unui profesor de la universitate decât al unui director de companie muzicală.

– Eva! Pot să-ți spun Eva?

– Chiar vă rog!

– Spune-mi Chris! Așa o să faci mai ușor deosebirea între mine și Christopher. Și și-a lăsat capul într-o parte, contemplându-mă prin ochelarii cu rame de alamă. Îmi dau seama de ce e Gideon așa de atras de tine.

Ai ochi cenușii și plini de pasiune, dar limpezi, și privirea directă. Cei mai frumoși ochi pe care i-am văzut vreodată, în afară de cei ai soției mele.

I-am mulțumit îmbujorată.

–Vine și Gideon?

–Nu, din câte știu eu.

De ce nu cunoșteau părinții lui răspunsul la această întrebare?

–Noi nu ne pierdem niciodată speranța. Îmi făcu apoi semn către un chelner. Te rog să mergi în grădină, simte-te ca acasă!

Christopher mă salută îmbrățișându-mă și sărutându-mă pe obraz, în timp ce Ireland, sora lui Gideon, mă măsură cu o privire întunecată pe care numai adolescentele sunt în stare s-o afișeze.

–Ești blondă, spuse ea.

–Și tu ești o brunetă absolut încântătoare.

Doamne! Să fi fost preferința lui Gideon pentru brunete un fel de lege sau ce? Cary mi-a oferit brațul și eu i l-am luat, recunoscătoare. În timp ce ne îndepărtam, mă întrebă încet:

–Sunt așa cum te-ai așteptat?

–Mama lui, poate. Tatăl, însă, nu.

Am aruncat o privire peste umăr, observând eleganta rochie lungă crem, pe corp, care venea ca turnată pe trupul zvelt al lui Elizabeth Vidal. Mă gândeam că știu foarte puține lucruri despre familia lui Gideon.

–Cum ajunge un băiat om de afaceri care să preia afacerea de familie a tatălui său vitreg?

–Cross are acțiuni la Vidal Records?

–Da, acțiuni majoritare.

– Hmm! O fi fost vreun colac de salvare? presupuse Cary. I-o fi dat vreo mână de ajutor într-un moment dificil pentru industria muzicii?

– De ce să nu-i fi dat bani? m-am întrebat eu.

– Pentru că e un om de afaceri abil?

Am oftat cu putere, alungând întrebarea cu un semn din mână, și mi-am pus ordine în gânduri. Venisem la petrecere pentru Cary, nu pentru Gideon, și ăsta avea să fie gândul meu cel mai important, primul în mintea mea.

Când am ajuns afară, am găsit în grădina din spate un cort mare, foarte elegant decorat. Deși ziua era destul de frumoasă ca să se poată sta la soare, m-am așezat totuși înăuntru la o masă rotundă, acoperită cu o față de masă de damasc.

Cary m-a bătut ușor pe umăr.

– Relaxează-te! Eu o să circul pe-aici.

– Cucerește-i pe toți!

Se îndepărtă, decis să socializeze. Eu am băut șampanie și am stat de vorbă cu oricine se oprea lângă mine ca să înceapă o conversație. La petrecere se aflau mulți artiști a căror muzică o ascultasem și îi studiam în secret, destul de impresionată. În ciuda eleganței locului și a numărului nesfârșit de servitori, atmosfera generală era una informală și relaxată.

Începeam să mă simt și eu bine, când dinspre casă a venit către terasă o persoană pe care sperasem să n-o mai văd vreodată: Magdalene Perez, arătând fenomenal într-o rochie de șifon trandafirie și vaporoasă, care îi ajungea până la genunchi.

Chiar atunci, o mână m-a strâns de umăr, făcându-mi inima să mi-o ia nebunește din loc, pentru că mi-a amintit de noaptea în care eu și Cary ne duseserăm

la clubul lui Gideon. Dar cel care venise acum lângă mine era Christopher.

–Bună, Eva! Se așeză pe scaunul alăturat, aplecându-se spre mine, cu coatele sprijinite pe genunchi. Te distrezi? Văd că nu prea socializezi.

–Mă distrez foarte bine.

Cel puțin așa fusese până atunci.

–Mulțumesc că m-ați invitat.

–Îți mulțumim că ai venit. Părinții mei sunt încântați de tine. Și eu la fel, evident.

Zâmbetul lui larg mă făcu și pe mine să zâmbesc, ca și cravata lui, cu model de discuri de vinil.

–Ți-e foame? Chifteluțele de crab sunt divine. Ia-ți și tu când apare vreun platou în preajmă.

–Așa o să fac.

–Spune-mi dacă ai nevoie de ceva și păstrează un dans și pentru mine.

După care, făcându-mi cu ochiul, se ridică și plecă.

În locul lui se așeză Ireland, cu grația căutată a unei fete pe cale să termine liceul. Părul liber îi ajungea până în talie și ochii ei albaștri mă priveau direct, într-un mod care-mi plăcea. Părea să aibă mai mult decât doar șaptesprezece ani.

–Bună!

–Salut!

–Unde e Gideon?

Am ridicat din umeri, auzind întrebarea așa de directă.

–Nu prea știu.

Ea încuviință din cap, atotștiutoare.

–Se pricepe tare bine să fie un singuratic.

–Așa a fost mereu?

– Cred că da. A plecat de acasă când eu eram mică. Îl iubești?

O clipă mi s-a oprit respirația, după care am răspuns simplu:

– Da.

– Așa am zis și eu când am văzut filmările cu voi în parcul Bryant. Apoi își mușcă buza de jos. E amuzant? Știi tu... să fii cu el?

– O! păi... Doamne! Oare îl cunoștea cineva pe Gideon? N-aș spune că e o persoană amuzantă, dar nu te plictisești niciodată cu el.

Formația începuse să cânte *I've Got You Under My Skin* și Cary s-a ivit ca prin farmec lângă mine.

– E timpul să mă faci să arăt bine, Ginger!

– O să-mi dau toată silința, Fred! I-am zâmbit lui Ireland. Te rog să mă scuzi un minut!

– Trei minute și patruzeci de secunde, m-a corectat ea, afișând ceva din cunoașterea în ale muzicii tipică pentru familia ei.

Cary mă conduse pe ringul de dans care era gol și începu să mă învârtă într-un foxtrot rapid. Mi-a trebuit un minut ca să mă pliez în ritmul lui, căci de zile întregi mă simțeam înțepenită și inundată de nefericire. După aceea însă, sinergia unui partener pe care-l cunoșteam de mult și-a spus cuvântul și am început să alunecăm pe ring cu pași energici.

Când vocea solistului s-a stins, odată cu muzica, ne-am oprit și noi, fără suflare, și am fost plăcut surprinși de aplauze. Cary s-a înclinat elegant, iar eu l-am ținut de mână, ca să nu-mi pierd echilibrul, în timp ce făceam o reverență.

Apoi m-am ridicat încet, am înălțat capul și atunci l-am văzut. Gideon se afla în fața mea. Am tresărit

și m-am dat un pas înapoi. Era îmbrăcat cât se poate de nepotrivit cu petrecerea. Purta niște blugi și o cămașă albă peste pantaloni, deschisă la guler și cu mânecile suflecate, însă îi stătea atât de bine, că tot îi punea în umbră pe toți bărbații de acolo.

Dorul îngrozitor pe care l-am simțit la vederea lui m-a copleșit de-a dreptul. Vedeam ca din depărtare cum solistul formației îl ia deoparte pe Cary, însă nu-mi puteam smulge privirea de la Gideon, ai cărui ochi de un albastru sălbatic mă sfredeleau.

– Ce faci aici? mârâi el, încruntat.

Lipsa lui de politețe m-a făcut să tresar.

– Poftim?

– N-ar trebui să fii aici. Nu te vreau aici.

M-a prins astfel de cot și a început să mă tragă spre casă.

Dacă m-ar fi scuipat în față, și tot nu m-ar fi distrus în asemenea hal. Mi-am eliberat brațul și m-am îndreptat iute spre casă, cu capul sus, rugându-mă să pot ajunge la adăpostul mașinii și sub brațul protector al lui Clancy înainte să încep să plâng.

În spatele meu, am auzit o voce de femeie care îl striga pe Gideon și m-am rugat la toți sfinții ca femeia aceea să-l rețină destul de mult încât să am timp să ajung în mașină fără alte confruntări. Când am ajuns în casa elegantă, am crezut că am reușit.

– Eva, așteaptă!

La auzul glasului lui Gideon, mi s-au curbat umerii; am refuzat să mă uit la el.

– Dispari! Pot să ies și singură.

– N-am terminat...

– Eu da! M-am răsucit spre el. Să nu îndrăznești să vorbești așa cu mine. Cine te crezi? Crezi că am venit

pentru tine? Că speram să te văd și să-mi arunci un os... că o să binevoiești să mă bagi în seamă? Că poate o să te hărțuiesc până o să te atrag la una mică și murdară într-un colț, pe undeva, într-un efort amărât de a te recâștiga?

– Taci, Eva! îmi ceru el, pârjolindu-mă cu privirea, cu maxilarele încleștate. Ascultă-mă...

– Am venit numai pentru că mi s-a spus că n-o să fii și tu. Am venit aici pentru Cary și cariera lui. Așa că poți să te întorci la petrecere și să uiți iar de existența mea. Și poți să fii sigur că atunci când o să ies pe ușă o să fac și eu același lucru.

El mă strânse însă de cot, zgâlțâindu-mă așa de tare, că-mi clănțăneau dinții.

– Tacă-ți gura aia odată! Taci și lasă-mă să vorbesc, te rog!

I-am dat o palmă atât de tare, că i-am întors capul.

– Nu mă atinge!

Cu un mârâit sălbatic, Gideon mă trase spre el, sărutându-mă atât de tare, că mă dureau buzele. Își băgase mâna în părul meu, trăgându-mă cu forță și țintuindu-mă locului, ca să nu mă pot întoarce. I-am mușcat limba când mi-a băgat-o în gură, l-am mușcat de buza de jos de i-a dat sângele, dar el tot nu s-a oprit. M-am împins cu toată puterea în umerii lui, dar nu l-am putut clinti.

Afurisit să fii tu, Stanton! Dacă n-ar fi fost el și nebuna de maică-mea, până acum aș fi avut câteva lecții de Krav Maga în mânecă...

Gideon mă săruta de parcă era lihnit să-mi simtă gustul și rezistența mea începu să slăbească. Mirosea atât de bine, atât de cunoscut... Îi simțeam trupul atât de bine potrivit pe mine. Sfârcurile m-au trădat,

întărindu-se, iar läuntrurile au început să mi se topească încet într-un val fierbinte de excitare. Inima îmi bubuia în piept.

Dumnezeule, cât de mult îl doream! Pofta de el nu dispăruse nici măcar o clipă.

El mă ridică în brațe. Eram prizonieră în strânsoarea lui, nu puteam să respir și capul începuse să mi se învârtească. Iar când a intrat pe o ușă cu mine-n brațe și i-a dat un picior ca s-o-nchidă, n-am mai putut să scot decât un scâncet slab, în semn de protest.

Eram strivită de cealaltă parte a unei uși de sticlă, într-o bibliotecă, iar trupul solid și puternic al lui Gideon era deasupra mea. A început să coboare mâna cu care mă ținuse de mijloc, scotocind prin jupoanele mele până mi-a găsit fesele, ieșind din chiloțeii de dantelă pe care îi purtam. Mi-a smucit șoldurile, lipindu-le de ale lui, făcându-mă să simt cât era de tare, cât de excitat. Sexul meu tremura de dorință, dureros de golit fără el.

În clipa aceea am renunțat definitiv la luptă. Brațele mi-au căzut și palmele mi s-au sprijinit de sticlă. Simțeam cum tensiunea imensă în care se aflase se domolea în timp ce eu mă înmuiam, învinsă; presiunea gurii lui slăbise și ea, iar sărutul lui s-a transformat într-o ademenire plină de patimă.

–Eva, șopti el cu glas răgușit. Nu te lupta cu mine! Nu pot să suport.

Eu am închis ochii.

–Dă-mi drumul, Gideon!

El își frecă obrazul de al meu, pârjolindu-mi urechea cu suflarea-i arzătoare.

–Nu pot. Știu că ești dezgustată de ceea ce ai văzut în noaptea aceea... de ceea ce îmi făceam...

– Gideon, nu!

Doamne! Crezuse că am plecat din cauza asta?

– Nu de asta...

– Îmi pierd mințile fără tine.

Buzele lui îmi dezmierdau gâtul, iar limba lui îmi mângâia venele care se zbăteau nebunește. Îmi sugea ușor pielea, înecându-mă în valuri imense de plăcere.

– Nu pot să gândesc. Nu pot să muncesc, nu pot să dorm. Trupul meu tânjește după tine. Pot să te fac să mă dorești din nou. Lasă-mă să încerc!

În clipa aceea, lacrimile mi-au inundat fața, căzând pe partea de sus a sânilor, iar el le-a lins cu voluptate.

Cum aveam să-mi revin dacă avea să facă din nou dragoste cu mine? Cum aveam să supraviețuiesc dacă n-o va face?

– N-am încetat niciodată să te doresc, am șoptit. Nu mă pot opri. Dar m-ai rănit, Gideon. Ai puterea să mă rănești ca nimeni altcineva.

El mă fixă cu privirea, dezolat și confuz.

– Eu te-am rănit? Cum?

– M-ai mințit. M-ai dat la o parte. I-am cuprins fața în palme, simțind nevoia să-l fac să înțeleagă acest lucru, fără să mai fie nevoie de alte explicații. Trecutul tău nu mă poate face să fug. Numai tu poți să faci asta și ai și făcut-o.

– N-am știut ce să fac, spuse el, scrâșnind din dinți. N-am vrut să mă vezi așa vreodată...

– Asta-i problema, Gideon. Vreau să știu cine ești tu, cu părți bune și cu rele, în timp ce tu vrei să ascunzi de mine părți din tine. Dacă n-o să te deschizi spre mine, o să ne pierdem pe drum și eu n-o să mai fiu în stare să-mi revin vreodată. Nici nu știu cum am supraviețuit până acum. În ultimele patru zile

m-am târât. Dar o săptămână, o lună… Dacă o să mă despart de tine, o să fiu distrusă.

– Pot să te las să mă cunoști, Eva. Mă străduiesc. Dar prima ta reacție, atunci când o dau în bară, este s-o iei la fugă. Mereu faci așa, și nu mai suport să simt că în clipa în care o să fac sau o să spun ceva greșit tu o să-ți iei tălpășița.

Gura îi era din nou plină de blândețe; îmi mângâia buzele cu buzele lui, iar și iar. N-am replicat nimic. Cum aș fi putut, din moment ce avea dreptate?

– Am sperat că te vei întoarce singură, șopti el, dar nu mai îndur să stau departe de tine. O să te iau în brațe de aici dacă e nevoie. O să fac tot ce trebuie ca să te aduc înapoi în aceeași cameră cu mine, în afară de asta în care suntem.

Mie-mi stătuse inima în loc.

– Sperai să mă întorc? Am crezut… mi-ai dat cheile înapoi. Am crezut că s-a terminat între noi.

El se dădu înapoi, cu o expresie sălbatică.

– N-o să terminăm *niciodată*, Eva.

M-am uitat la el. Mă durea inima ca o rană deschisă văzându-l cât era de frumos, cât era de distrus și de chinuit, iar chinul ăsta și eu îl provocasem într-o oarecare măsură. M-am ridicat pe vârfuri și am sărutat urma roșie pe care i-o lăsase palma mea pe obraz, vârându-mi degetele în părul lui des și mătăsos.

Gideon se lăsă în genunchi, lipindu-se de mine, respirând agitat, fără să se poată controla.

– O să fac tot ce vrei, tot ce ai nevoie. Orice. Numai primește-mă înapoi!

Poate c-ar fi trebuit să mă simt speriată de profunzimea dorinței lui, însă și eu simțeam aceeași dorință nebunească de a fi cu el.

L-am mângâiat ușor pe spate, ca să-l fac să se oprească din tremurat, și i-am spus adevărul dureros.

– Se pare că nu putem să ne stăpânim și să nu ne provocăm nefericire unul altuia. Eu nu mai pot să-ți fac una ca asta și nici nu mai pot suporta să trec prin suișurile și coborâșurile astea nebunești. Avem nevoie de ajutor, Gideon. Suntem foarte defecți.

– Am fost vineri la doctorul Petersen. O să mă ia ca pacient și, dacă și tu ești de acord, o să facă terapie de cuplu cu amândoi. M-am gândit că dacă tu ai încredere în el, atunci și eu pot să încerc.

– Doctorul Petersen?

Mi-am adus aminte că-mi sărise inima din loc la vederea unui SUV Bentley negru când Clancy pleca de la cabinetul doctorului. În momentul acela, îmi spusesem că îmi imaginez eu. La urma urmelor, în New York erau nenumărate SUV-uri negre.

– Ai pus să fiu urmărită.

El oftă adânc, fără să nege.

Mi-am înghițit furia. Nu puteam decât să-mi închipui cât de groaznic trebuia să se simtă, fiind atât de dependent de ceva – de cineva – pe care nu-l poate controla. Ceea ce conta cel mai mult în acel moment erau dorința lui de a încerca și faptul că nu erau doar vorbe goale. Chiar făcuse ceva pași pe acest drum.

– O să avem foarte mult de lucru, Gideon, l-am prevenit.

– Nu mă tem de muncă. Singurul lucru de care mi-e teamă e să nu te pierd, spuse el, în timp ce mă mângâia fără contenire, trecându-și mâinile peste coapsele și fesele mele, de parcă atingerea pielii mele îi era la fel de necesară ca aerul.

Mi-am lipit obrazul de al lui. Ne completam unul pe altul. Iar acum, când mâinile îi hoinăreau posesive pe trupul meu, am simțit că se dezgheață ceva în sufletul meu, am simțit ușurarea disperată la gândul că sunt, în sfârșit, ținută în brațe de bărbatul care îmi înțelegea și îmi satisfăcea dorințele cele mai profunde, cele mai intime.

– Am nevoie de tine, șopti el, plimbându-și gura peste obrajii mei, coborând pe gât. Am nevoie să intru în tine…

– Nu. Dumnezeule, nu aici!

Însă protestele mele erau anemice chiar și din punctul meu de vedere. Îl voiam oriunde, în orice clipă, în orice fel…

– Trebuie să fie aici, murmură el, căzând în genunchi. Trebuie să fie acum.

Îmi făcu pielea să se înfioare, sfâșiindu-mi dantela chiloțeilor. După aceea îmi ridică fustele și începu să mă lingă, despărțindu-mi labiile cu limba ca să ajungă la clitorisul care zvâcnea.

Am icnit, încercând să mă retrag, dar n-aveam unde să mă duc. Eram țintuită între ușa din spatele meu și Gideon, încruntat, aflat în fața mea; mă țintuia cu o mână, în timp ce cu cealaltă îmi ridică piciorul stâng pe umărul lui, deschizându-mă ca să-i primesc gura arzătoare.

Capul mi s-a lovit de sticlă, iar prin vine începuse să-mi curgă foc, nu sânge, căci limba lui mă înnebunea de-a dreptul. Mi-am încolăcit piciorul pe spatele lui, trăgându-l mai aproape, și i-am prins capul în mâini, obligându-l să rămână nemișcat, iar eu am început să-mi rotesc șoldurile. Faptul că-i simțeam șuvițele de satin ale părului pe partea interioară a coapselor era

o provocare în sine, care mă făcea să-mi dau și mai bine seama de tot ceea ce era în jurul meu.

Ne aflam în casa părinților lui Gideon, în mijlocul unei petreceri la care participau foarte multe celebrități, iar el stătea în genunchi, mormăind înfometat în timp ce-mi lingea și sugea păsărica alunecoasă, disperată după el. Știa prea bine cum să mă ia, știa ce-mi plăcea, ce aveam nevoie. Avea o înțelegere a felului meu de a fi care-i depășea cu mult incredibilele aptitudini orale. Iar combinația era devastatoare și crease dependență.

Trupul meu se cutremura, iar pleoapele îmi erau grele de plăcerea ilicită.

– Gideon... mă faci să am un orgasm nebunesc...

Limba lui îmi mângâia neîncetat poarta strâmtă a trupului, gâdilându-mă, făcându-mă să mă frec fără rușine de gura lui neobosită. Mâinile lui îmi strângeau fesele goale, frământându-le, făcându-mă să mă duc spre limba pe care și-o înfigea în mine. Era un fel de venerație în foamea cu care se bucura de mine; simțeam fără putință de tăgadă că-mi venerează trupul, că a-i da plăcere și a-și lua plăcerea din el era la fel de vital pentru el ca sângele care-i curgea în vene.

– Da, am șuierat, simțind apropierea orgasmului.

Eram amețită de șampanie și de parfumul excitant al pielii lui Gideon, amestecat cu propria-mi excitare. Sânii îmi palpitau, încorsetați în granițele prea strâmte ale sutienului fără barete, iar corpul îmi tresălta, atât de aproape de orgasmul dorit cu disperare.

– Sunt atât de aproape!

În clipa aceea, o mișcare în capătul celălalt al încăperii m-a făcut să înghet, căci mi-am încrucișat privirea cu a Magdalenei Perez. Era în picioare în pragul ușii,

încremenită chiar în timp ce voia să intre, holbându-se cu ochi mari și cu gura deschisă la ceafa lui Gideon, care se mișca neîncetat.

El însă fie uitase de toate, fie era mult prea plin de patimă ca să-i pese. Mă sugea ritmic, masându-mi cu vârful limbii ghemul hipersensibil.

Totul începuse să se pulseze cu sălbăticie, după care mă eliberă, într-un val de plăcere nebună. Orgasmul se revărsase în mine într-un puhoi pustiitor. Am țipat, împingându-mi fără să mă gândesc șoldurile în gura lui, pierdută în legătura primară care era între noi. Gideon mă susținu, căci mi se tăiaseră genunchii, lingându-mi carnea zvâcnindă până când se stinse și ultimul fior.

Când am deschis ochii, am văzut că spectatoarea noastră dispăruse. Gideon se ridică grăbit, mă luă în brațe și mă duse spre canapea. Acolo mă întinse pe perne, după care îmi ridică șoldurile pe brațul canapelei, făcându-mă să-mi arcuiesc spinarea.

L-am țintuit cu ochii de jos. De ce nu mă așezase invers ca să mi-o tragă pe la spate?

Dar Gideon își desfăcu nasturii de la blugi și își eliberă mădularul mare și frumos, iar mie nu mi-a mai păsat cum mă ia, numai s-o facă. Am scos un scâncet când a intrat în mine, trupul meu străduindu-se să primească măreția minunată după care tânjise atât. Prinzându-mă de șolduri ca să-și susțină izbiturile puternice, mi-a inundat sexul moale cu coloana lui groasă de carne tare, cu privirea rigidă și posesivă, mormăind sălbatic de fiecare dată când mă lovea până în străfunduri.

Mi-a scăpat un geamăt cutremurat, căci mișcările lui îmi ațâțaseră dorința niciodată potolită ca el să mi-o tragă fără oprire. El și numai el.

După câteva izbituri, își lăsă capul pe spate, în timp ce îmi murmura numele, rotindu-și șoldurile și aducându-mă la nebunie.

– Strânge-mă, Eva! Strânge-mi-o!

M-am supus de îndată, iar sunetul pe care l-a scos era atât de plin de erotism, că sexul mi s-a înfiorat de plăcere.

– Da, îngeraș... chiar așa.

M-am strâns în jurul lui, făcându-l să-i scape o înjurătură. Privirea lui s-a încrucișat cu a mea; ochii uluitor de albaștri îi erau încețoșați de euforia sexuală. Un tremur convulsiv îi zgudui trupul puternic, urmat de un geamăt agonizant de extaz. Penisul îi zvâcni în mine, o dată, de două ori, după care își dădu drumul îndelung și cu putere, împroșcând stropi fierbinți în adâncurile primitoare ale trupului meu.

Nu avusesem timp să ajung iar pe culmile plăcerii, dar n-avea importanță. Îl priveam plină de venerație și de pur triumf feminin. Eu îi puteam face asta. În clipele de orgasm, el era al meu la fel de complet pe cât eram și eu a lui.

Capitolul 16

Gideon se lăsă peste mine; părul lui îmi gâdila pieptul, în timp ce respira cu greu.

– O, Doamne! Nu pot rezista atâtea zile fără asta. Până și orele pe care le petrec la serviciu sunt prea multe.

Mi-am trecut degetele prin părul lui, ud de sudoare.

– Și mie mi-a fost dor de tine.

El își frecă nasul de sânii mei.

– Când nu ești cu mine, mă simt... Să nu mai fugi, Eva! Nu pot să suport.

M-a ridicat în picioare în fața lui, ținându-și mădularul în mine până când am atins podeaua din lemn masiv cu tocurile.

– Vino acasă cu mine acum!

– Nu pot să-l las singur pe Cary.

– Atunci o să-l iau și pe el cu noi. Șșș... înainte să începi să te plângi, află că, indiferent ce-ar aștepta el de la petrecerea asta, eu pot să-i pun pe tavă. Nu rezolvă nimic dacă vine aici.

– Poate că se distrează.

– Nu vreau să rămâi aici.

Părea deodată distant, iar tonul vocii îi era mult prea controlat.

– Știi cât de tare mă doare când îmi spui asta? am exclamat încet, cu inima strânsă de durere. Ce-i în neregulă cu mine de nu vrei să mă vezi în preajma familiei tale?

– Îngeraș, nu! Mă prinse în brațe, mângâindu-mă pe spate cu dezmierdări alinătoare. Nu e nici o problemă cu tine. Eu nu... eu nu pot să stau aici. Vrei să știi ce-mi apare în vise? Casa asta.

Brusc, mi se puse un nod în gât, de îngrijorare și de confuzie.

– Îmi pare rău. N-am știut.

Ceva din glasul meu îl făcu să mă sărute ușor între sprâncene.

– Am fost aspru cu tine azi. Mă port aiurea și sunt agitat când mă aflu aici, dar asta nu-i o scuză.

I-am luat fața în palme, uitându-mă în ochii lui, zărind în ei emoțiile puternice pe care se obișnuise să le ascundă.

– Să nu te mai scuzi vreodată pentru că ești tu însuți cu mine. Eu chiar asta și vreau. Vreau să fiu limanul tău sigur, Gideon.

– Asta și ești. Nici nu știi cât de mult, dar o să găsesc eu o cale să-ți spun. Își apăsă apoi fruntea de a mea. Hai să mergem acasă! Ți-am cumpărat câte ceva.

– Serios? Ador cadourile!

Mai ales dacă veneau de la iubitul meu care se declara total lipsit de romantism.

Începu să iasă din mine cu grijă. Am observat șocată cât eram de udă, cât de mult își dăduse drumul în mine. Ultimii centimetri ai penisului ieșiră repede, iar

sperma începu să mi se scurgă pe coapse. Peste o clipă, două picături obraznice căzură pe podeaua de lemn masiv, între picioarele mele desfăcute.

– O, la dracu'! horcăi el. Cât poate fi de excitant! Iar mi se scoală.

M-am uitat la virilitatea lui lipsită de rușine și am simțit că mă trec căldurile.

– N-o poți lua din nou de la capăt după *asta*.

– Pe dracu' că nu pot!

Și îmi luă sexul în mână, răspândindu-mi sperma peste tot, acoperindu-mi labiile mari și masându-le toate pliurile. Euforia se răspândea în mine ca un lichior bun; era o mulțumire a cărei unică sursă era conștientizarea faptului că Gideon își găsea statisfacția în mine și în corpul meu.

– Sunt un animal cu tine, murmură el. Vreau să te marchez. Vreau să te posed atât de complet, încât să nu mai fim două ființe separate.

Am început să-mi rotesc ușor șoldurile, căci cuvintele și atingerea lui îmi aprinseseră iar dorința, pe care el o ațâțase cu izbiturile bărbăției lui. Voiam să ajung iar la orgasm, știam că o să mă simt groaznic dacă ar fi trebuit să aștept până ajungem în patul lui. Cu el, și eu eram o creatură făcută doar pentru sex, eram atât de pe potriva lui și atât de sigură că n-avea să mă rănească niciodată fizic, încât eram... liberă.

L-am prins de încheietură și i-am îndrumat cu blândețe mâna în jurul șoldului meu, ca să ajungă în partea din spate. L-am ciupit ușor cu dinții de maxilar, mi-am adunat curajul pe care mi-l inspira și i-am șoptit:

– Atinge-mă acolo cu degetele! Marchează-mă acolo!

El a înghețat, iar respirația i-a devenit agitată.

– Dar eu nu… – vocea lui își recăpătă stăpânirea – eu nu fac sex anal, Eva.

M-am uitat în ochii lui și am văzut în ei ceva întunecat, exploziv. Ceva foarte dureros.

Dintre toate lucrurile pe care le avem în comun…

Pasiunea dementă a dorinței noastre se domolise, preschimbându-se în familiaritatea plină de căldură a iubirii. Cu inima bătând să-mi spargă pieptul, am mărturisit:

– Nici eu. Cel puțin, nu de bunăvoie.

– Atunci… de ce?

Confuzia care i se citea în glas m-a emoționat foarte profund. L-am îmbrățișat, lipindu-mi obrazul de umărul lui și ascultând bătăile ușor panicate ale inimii lui.

– Pentru că eu cred că atingerea ta o poate șterge pe a lui Nathan.

– O, Eva… Își apăsase obrazul pe creștetul meu.

– Mă faci să mă simt în siguranță, i-am zis, lipindu-mă și mai mult de el.

Ne-am ținut așa mult timp în brațe. I-am ascultat bătăile inimii, care se potoleau, și respirația care îi era iar liniștită. Am tras adânc aer în piept, desfătându-mă cu parfumul său personal amestecat cu mirosul dorințelor și al sexului pe care îl făcusem.

Deodată, vârful degetului său mijlociu se strecură, aproape fără să-l atingă, pe deasupra anusului meu. Am încremenit și m-am dat înapoi, ca să mă uit la el.

– Gideon?

– De ce eu? mă întrebă el încet; ochii lui minunați erau întunecați și pătimași. Știi că sunt distrus, Eva. Ai văzut ce… în noaptea în care m-ai trezit…

Ai văzut, fir-ar să fie! Cum poți să-mi încredințezi trupul tău în felul ăsta?

–Am încredere în inima mea și în ceea ce-mi spune, i-am răspuns, netezindu-i cuta dintre sprâncene. Tu poți să-mi dai trupul înapoi, Gideon. Cred că ești singurul om din lume care poate.

El închise ochii, lipindu-și fruntea de a mea.

–Eva, tu ai un cuvânt de siguranță?

Am tresărit și m-am dat iar înapoi, studiindu-i chipul. Câțiva membri din grupul meu de terapie vorbiseră despre relațiile de dominare-supunere. Unii voiau să aibă controlul total ca să se simtă în siguranță în timpul sexului. Alții treceau de partea cealaltă a graniței, considerând că legarea și umilirea le satisfac nevoile adânc înrădăcinate de a simți durere pentru a avea parte de plăcere. Pentru cei care duceau acest stil de viață, un cuvânt de siguranță era un mod lipsit de ambiguități de a spune „stop“. Însă nu-mi dădeam seama în ce fel ar putea fi relevant acest lucru pentru mine și Gideon.

–Tu ai?

–N-am nevoie.

Atingerea ușoară a degetului său între picioarele mele devenise mai puțin ezitantă. El repetă întrebarea:

–Ai un cuvânt de siguranță?

–Nu. N-am avut niciodată nevoie. Poziția misionarului, pe la spate, BOB... cam la asta se reduc aptitudinile mele.

Asta făcu să treacă o undă de amuzament peste chipul lui de obicei sever.

–Mulțumesc lui Dumnezeu, altfel nu cred că o să-ți supraviețuiesc.

Dar degetul lui continua să mă mângâie, stârnind în mine o dorință întunecată. Gideon putea s-o facă pentru mine, să mă facă să uit tot ce mi se întâmplase. Nu aveam amintiri sexuale negative, nu aveam ezitări, nici temeri. El îmi dăruise asta. Iar eu, în schimb, voiam să-i dăruiesc trupul pe care îl eliberase de trecut.

Pendula cea mare de lângă ușă începu să bată.

– Gideon, am lipsit mult timp. Cu siguranță o să ne caute cineva.

El îmi apăsă ușor, abia simțit, rozeta sensibilă.

– Chiar îți pasă dacă o fac?

Șoldurile mi se arcuiră sub atingerea lui. Anticiparea mă umplea iar de dorință.

– Nu-mi pasă decât de tine când mă atingi.

El își înfipse mâna liberă în părul meu și mă ținu strâns, ca să nu mișc capul.

– Ți-a plăcut vreodată sexul anal? Făcut fără să vrei sau în mod voit?

– Nu.

– Dar ai încredere în mine să-mi ceri asta.

Mă sărută pe frunte, în timp ce întindea din propria-i spermă către spate. Eu m-am agățat de mijlocul lui.

– Nu trebuie să...

– Ba da, afirmă el hotărât, și vocea lui avea acel ton mușcător și senzual. Dacă tu tânjești după ceva, eu îți voi oferi ceea ce vrei. Eva, toate dorințele tale eu ți le voi îndeplini. Indiferent cât m-ar costa.

– Îți mulțumesc, Gideon.

Șoldurile mi se mișcau necontenit, în timp ce el continua să mă lubrifieze cu blândețe.

– Și eu vreau să fiu ceea ce dorești tu.

– Eva, ți-am spus ce doresc eu: controlul, îmi zise el, mângâindu-mi ușor gura cu buzele întredeschise. Tu îmi ceri să te duc înapoi în locurile dureroase și eu așa voi face dacă de asta ai nevoie. Dar trebuie să fim extrem de atenți.

– Știu.

– Amândurora ne vine greu să avem încredere. Dacă o pierdem, am putea să pierdem totul. Gândește-te la un cuvânt pe care îl asociezi cu puterea. Va fi cuvântul tău de siguranță, îngeraș. Alege-l!

Presiunea exercitată de vârful degetului său devenise mai insistentă. Am gemut:

– Crossfire.

– Mmm... îmi place. E foarte potrivit.

Își strecură încet limba în gura mea, abia atingându-mi limba, după care se retrase. Degetul lui continua să-mi frece anusul, împingând sperma înăuntru, și îi scăpă un mormăit ușor când rozeta tresări, într-o implorare mută de a primi mai mult.

Când începu să-mi apese iar inelul, m-am împins înapoi și vârful degetului îi alunecă în mine. Senzația de penetrare era șocant de intensă.

Ca și înainte, un sentiment de abandon îmi îngreună trupul, lăsându-mă fără vlagă.

– Te simți bine? întrebă Gideon răgușit, când m-am lăsat pe el. Vrei să mă opresc?

– Nu... Nu te opri!

El continuă să pătrundă, puțin câte puțin, iar eu m-am încolăcit în jurul lui, într-o reacție imposibil de stăpânit la senzația că ceva se strecura printre cutele mele.

– Ești strâmtă și incredibil de fierbinte, șopti el. Și atât de moale... Te doare?

–Nu. Te rog! Mai mult!

Gideon își retrase degetul, după care îl strecură la loc, încet și cu ușurință. Tremuram de încântare, uluită de cât de mult îmi plăcea presiunea aceea, senzația de plinătate în posteriorul meu.

–Cum e? mă întrebă el.

–Bine. Tot ce-mi faci e bine.

El se retrase iar, după care alunecă și mai adânc. M-am aplecat și mi-am dat șoldurile în spate ca să-i fie mai ușor să intre lipindu-mă cu sânii de pieptul lui. Strânsoarea din părul meu slăbi și îmi dădu capul pe spate ca să poată pune stăpânire pe gura mea, într-un sărut ud și plin de patimă. Gurile noastre deschise alunecau una peste alta, tot mai înnebunite, pe măsură ce excitația mea creștea. Senzația pe care mi-o dădea degetul lui Gideon în locul acela întunecat de sexual, înfigându-se în mine în acel ritm liniștit, mă făcea să mă rotesc și eu în spate, ca să-i întâmpin mișcările în mine.

–Ești atât de frumoasă, murmură el, cu un glas infinit de blând. Îmi place la nebunie să te fac să te simți bine. Îmi place la nebunie să văd cum orgasmul îți zguduie trupul.

Eram pierdută, invadată de bucuria imensă de a fi ținută în brațe de el, iubită de el. Cele patru zile de singurătate îmi arătaseră cât voi fi de nefericită dacă nu vom putea face să meargă această relație, cât de ternă și de cenușie va fi lumea mea dacă el nu va fi în ea.

–Gideon! Am nevoie de tine.

–Știu, murmură el, lingându-mi buzele, amețindu-mă cu totul. Sunt aici. Păsărica ta tremură și s-a strâns. O să-ți dai iar drumul pentru mine.

M-am aplecat să-i cuprind penisul, cu mâini tremurătoare. Mi-am ridicat jupoanele, ca să-l pot ghida în sexul meu atât de ud. Intră numai câțiva centimetri, căci faptul că stăteam în picioare nu permitea o penetrare mai profundă, însă mi-era de ajuns și simpla atingere. I-am cuprins umerii cu brațele, îngropându-mi fața în scobitura gâtului său, iar genunchii mi s-au tăiat. El și-a luat mâna din părul meu, susținându-mi spatele și apropiindu-mă de el.

–Eva! șopti, în timp ce mărea ritmul cu care mă penetra cu degetul. Tu știi ce-mi faci?

Își împingea șodurile în mine și-mi masa un punct foarte sensibil cu capul imens al penisului.

–Îmi sugi mădularul cu spasmele păsăricii tale mici și lacome. O să mă faci să ejaculez pentru tine. Când o să ajungi tu la orgasm, o să-mi dau și eu drumul.

Nu-mi dădeam seama decât vag de sunetele neajutorate îmi ieșeau din gât. Simțurile îmi erau înnebunite de mirosul lui Gideon și de căldura trupului său puternic, de mădularul lui care se freca în mine și de degetul care îmi penetra anusul. Eram înconjurată de el, umplută de el, minunat posedată în toate felurile. Climaxul se apropia cu putere, izbindu-se în mine, năpădindu-mi lăuntrurile. Nu numai datorită plăcerii fizice, ci și a faptului că el era doritor să-și asume un risc. Din nou. Pentru mine. Deodată, degetul îi rămase nemișcat. Am scos un scâncet de protest.

–Șșt! șopti el. Vine cineva.

–O, Doamne! Magdalene a intrat aici puțin mai devreme și ne-a văzut. Dacă le-a spus...

–Nu te mișca!

Gideon nu-mi dădu drumul. Rămăsese în picioare, fără să se miște, umplându-mă și în față și în spate, mângâindu-mă pe spate și lăsându-mi rochia în jos.

– Fusta ta ascunde totul.

Cu spatele la intrare, mi-am băgat chipul în flăcări în cămașa lui.

Ușa s-a deschis. A urmat o mică pauză, după care am auzit:

– Totul e-n regulă?

Christopher. Mă simțeam foarte aiurea că nu puteam să mă întorc.

– Bineînțeles, răspunse Gideon cu voce liniștită, deținând pe deplin controlul. Ce vrei?

Spre groaza mea, el începuse din nou să-și împingă și să-și scoată degetul din mine. Nu cu mișcările profunde de până atunci, ci cu dezmierdări ușoare și superficiale, care nu-mi mișcau fusta. Eram deja atât de excitată, că ardeam și mă aflam pe muchia orgasmului, așa că mi-am înfipt unghiile în gâtul lui. Tensiunea pe care o simțeam din pricina prezenței lui Christopher în cameră nu făcea decât să aducă la cote inimaginabile senzațiile erotice.

– Eva? mă strigă Christopher.

– Da, am răspuns, înghițind cu greu un nod.

– Te simți bine?

Gideon și-a schimbat poziția, mișcându-și astfel penisul în mine și presându-și pelvisul de clitorisul care-mi pulsa.

– D-da. Stăteam doar... de vorbă. Despre... cină.

Am închis ochii, în timp ce degetul lui Gideon freca ușor peretele subțire care despărțea penisul de atingerea lui. Dacă se mai împingea o dată în clitorisul meu,

aveam să-mi dau drumul. Eram mult prea disperată ca să mă mai pot abține.

Pieptul lui Gideon îmi vibra în obraz în timp ce vorbea.

– O să terminăm mai repede discuția dacă pleci, așa că spune ce vrei.

– Te caută mama.

– De ce?

Gideon se mișcă din nou, frecându-mi clitorisul în același timp în care îmi înfigea cu rapiditate și adânc degetul în anus.

Și mi-am dat drumul. Înspăimântată de urletul de plăcere care voia să iasă din mine, mi-am înfipt dinții în pectoralii tari ca piatra ai lui Gideon. El a scos un mormăit ușor și și-a dat drumul; penisul îi zvâcnea, răspândind în mine jeturile groase și fierbinți de spermă.

N-am mai auzit restul conversației din cauza sângelui care îmi bubuia în urechi. Christopher a zis ceva, Gideon i-a răspuns, după care ușa s-a închis din nou. Am fost luată în brațe și așezată în fund pe brațul canapelei, iar Gideon a început să se izbească între coapsele mele desfăcute, folosindu-se de trupul meu ca să-și ducă la capăt orgasmul, mârâind în gura mea în timp ce sfârșeam cea mai primitivă și mai exhibiționistă partidă de sex din viața mea.

După aceea, Gideon m-a luat de mână și m-a dus la o baie, a udat ușor un prosop și m-a curățat între picioare, după care s-a ocupat și de penisul lui. Felul în care se ocupa de mine era atât de încântător de intim, demonstrându-mi încă o dată că, indiferent cât de primitivă ar fi fost dorința lui pentru mine, eu eram neprețuită pentru el.

– Nu vreau să ne mai certăm, am spus încet, cățărată pe blatul de lângă chiuvetă.

El a aruncat prosopul într-un tobogan pentru rufe murdare și și-a tras fermoarul. Pe urmă a venit spre mine, mâgâindu-mă pe obraz cu degete reci.

– Nu ne certăm, îngeraș. Trebuie doar să învățăm să nu ne mai speriem îngrozitor unul pe altul.

– Tu faci totul să pară foarte ușor, am bombănit.

Ar fi fost ridicol să susținem că suntem virgini, însă chiar asta eram din punct de vedere emoțional, bâjbâind în întuneric și mult prea nerăbdători, fără nici o experiență și foarte jenați de noi înșine, încercând să impresionăm și nefiind în stare să observăm nuanțele subtile.

– Ușor sau greu, n-are importanță. O să trecem prin asta pentru că trebuie, afirmă el, trecându-și degetele prin părul meu și aranjându-mi șuvițele ciufulite. O să discutăm când ajungem acasă. Cred că am descoperit esența problemei noastre.

Convingerea și hotărârea lui au reușit să alunge neliniștea care mă invadase în ultimele zile. Am închis ochii și m-am relaxat, bucurându-mă de deliciul tactil de a-i simți degetele jucându-se în părul meu.

– Mama ta părea uluită că sunt blondă.

– Chiar așa?

– Și mama a fost. Nu că sunt blondă, i-am explicat. Ci că ești interesat de una.

– Chiar așa?

– Gideon!

– Mmmm? făcu el, sărutându-mă pe nas și mângâindu-mă pe brațe.

– Eu nu sunt genul după care te uiți de obicei, nu?

El ridică o sprânceană.

–Am un singur gen: Eva Lauren Tramell. Asta-i tot.

–Bine, cum zici tu, mi-am dat eu ochii peste cap.

–Ce importanță are? Tu ești femeia cu care sunt acum.

–N-are nici o importanță, sunt doar curioasă. În general, oamenii nu se îndepărtează de tipul preferat.

El veni între picioarele mele și-mi înlănțui coapsele cu brațele.

–Ce noroc pe mine că sunt genul tău!

–Gideon, tu nu faci parte din nici o categorie, am zis cu glas tărăgănat. Tu ești unic în genul tău.

Ochii îi scânteiară.

–Îți place ce vezi, nu-i așa?

–Da, și încă cum. De-asta cred că trebuie să ieșim de-aici înainte să ne-o punem iar ca nebunii.

El își lipi obrazul de al meu și șopti:

–Numai tu poți să mă faci s-o iau razna într-un loc care mi-a dat mereu fiori de groază. Îți mulțumesc pentru că ești exact ce vreau și ce-mi trebuie.

–O, Gideon! L-am încolăcit cu brațele și picioarele, îmbrățișându-l cât de tare puteam. Ai venit aici pentru mine, nu? Ca să mă scoți din locul ăsta pe care-l urăști.

–M-aș duce și în iad pentru tine, Eva, iar casa asta e un loc al dracului de aproape de el, oftă el din greu. Mă pregăteam să merg la tine acasă și să te iau de acolo, când am aflat că ai venit aici. Trebuie să stai departe de Christopher.

–De ce-mi tot spui asta? Pare foarte drăguț.

Gideon se dădu puțin înapoi, răsfirându-mi părul și fără să-și dezlipească din ochii mei privirea care îi ardea sălbatic.

– Christopher duce la extrem rivalitatea dintre frați și e destul de dezechilibrat încât să devină periculos. Vrea să se apropie de tine pentru că știe că în felul ăsta poate să mă rănească. Trebuie să ai încredere în mine.

Oare ce-l făcea pe Gideon să fie atât de suspicios în privința acțiunilor fratelui său? Trebuie să fi avut el un motiv serios. Și era încă un lucru pe care nu mi-l împărtășea.

– Am încredere în tine, sigur că da. O să-l țin la distanță.

– Mulțumesc. Apoi mă prinse de mijloc și mă dădu jos de pe blatul chiuvetei. Hai să-l luăm pe Cary și să plecăm dracu' de-aici!

Am ieșit din baie mână în mână. Eram foarte stânjenită, știind prea bine că lipsisem foarte mult timp. Soarele apunea deja. Iar eu rămăsesem fără chiloți. Boxerii mei distruși se aflau acum într-unul dintre buzunarele blugilor lui Gideon.

El îmi aruncă o privire în timp ce intram în cortul de petrecere.

– Trebuia să-ți fi spus dinainte. Arăți minunat, Eva. Îți stă nemaipomenit cu rochia asta și cu pantofii ăștia roșii care cer să ți-o trag.

– Păi atunci chiar și-au îndeplinit misiunea, am replicat, dându-i un ghiont cu umărul. Îți mulțumesc.

– Pentru compliment sau pentru că ți-am pus-o?

– Taci, l-am certat, înroșindu-mă.

Râsul lui catifelat făcu să se întoarcă spre el capetele tuturor femeilor care-l auzeau, ca și al câtorva dintre bărbați. Punându-mi la baza spatelui mâinile noastre înlănțuite, mă trase ușor lângă el și mă sărută zgomotos pe gură.

–Gideon! Mama lui se îndreptă spre noi cu ochi strălucitori și cu un zâmbet larg pe chipul încântător. Mă bucur așa de mult că ai venit!

Părea că ar vrea să-l îmbrățișeze, însă el își schimbă ușor poziția, umplând aerul în jurul lui cu un scut invizibil, în care mă includea și pe mine.

Elizabeth se opri brusc.

–Bună, mamă, o salută el cu toată căldura unei furtuni la pol. Poți să-i mulțumești Evei că sunt aici. Am venit s-o iau.

–Dar ea se distrează bine, nu-i așa, Eva? Ar trebui să rămâi, de dragul ei.

Elizabeth mă privea cu ochi rugători.

L-am strâns de mână pe Gideon. El avea prioritate, fără discuție, dar nu puteam nu-mi doresc să aflu de ce era atât de rece cu mama lui, care părea să-l iubească. Privirea ei plină de adorație întârzia pe chipul lui, atât de asemănător cu al ei, sorbindu-i însetată fiecare trăsătură. Oare de când nu-l mai văzuse în carne și oase?

După care m-am întrebat dacă nu cumva îl iubea prea mult... Și am înțepenit, dezgustată.

–N-o băga pe Eva în față, răspunse Gideon, mângâindu-mi spatele tensionat cu articulațiile degetelor. Ai primit ce ți-ai dorit; ai cunoscut-o.

–Poate veniți la cină cândva în cursul săptămânii?

Drept răspuns, el ridică o sprânceană, după care își schimbă direcția privirii, făcându-mă să mă uit și eu într-acolo. Cary tocmai ieșea dintr-un fel de gard viu, cu o foarte cunoscută prințesă a muzicii pop agățată de brațul lui. Gideon îl chemă cu un semn.

–O, nu și pe Cary! protestă Elizabeth. Este sufletul petrecerii!

– Mă gândeam eu c-o să-ți placă. Gideon își dezgoli dinții într-un rictus mult prea tăios ca să poată părea un zâmbet. Adu-ți însă aminte, mamă, că e prietenul Evei, iar asta înseamnă că-mi aparține tot mie.

Am simțit o ușurare uriașă când Cary a ajuns la noi, alungând tensiunea în felul lui lipsit de griji.

– Te căutam, mi se adresă el. Speram că ești gata să plecăm. Am primit telefonul ăla pe care-l așteptam.

M-am uitat în ochii lui strălucitori și am înțeles că-l sunase Trey.

– Da, suntem gata.

Cât timp eu și Cary am făcut turul petrecerii ca să ne luăm rămas-bun și să mulțumim pentru invitație, Gideon nu s-a clintit de lângă mine, ca o umbră posesivă, într-o atitudine calmă, dar cât se poate de distantă.

Tocmai ne îndreptatm spre casă când am zărit-o pe Ireland, mai la o parte, uitându-se fix la Gideon. M-am oprit și am ridicat ochii spre el.

– Cheam-o pe sora ta, ca să-i spunem la revedere.

– Ce?

– E acolo, la stânga ta, i-am indicat, uitându-mă în partea opusă, pentru ca fata, despre care bănuiam că-și venerează fratele mai mare ca pe un erou, să nu bănuiască despre ce vorbim.

El îi făcu un semn lui Ireland cu o fluturare bruscă a mâinii, iar ea începu să vină spre noi cu un mers în mod voit tărăgănat, afișând o expresie de plictiseală demonstrativă pe chipu-i frumos. Eu am clătinat din cap, uitându-mă la Cary, căci îmi aminteam prea bine vremurile când făceam la fel.

– Ascultă, l-am strâns de încheietură pe Gideon. Spune-i că-ți pare rău că n-ați apucat să stați de vorbă

azi cât ai fost aici și că ar trebui să te sune uneori, dacă are chef.

Gideon mă privi uimit.

– Despre ce să apucăm să vorbim?

– O să vorbească bucuroasă numai ea dacă-i dai o șansă, i-am explicat, mângâindu-i bicepșii.

– E doar o puștoaică, se încruntă el. De ce să-i dau o șansă să-mi împuie urechile?

– Pentru că ți-aș rămâne datoare, i-am șoptit la ureche, ridicându-mă pe vârfuri.

– Pui tu ceva la cale. M-a privit bănuitor o clipă, după care m-a sărutat cu putere pe buze, mormăind: Atunci lăsăm cazul deschis și considerăm că ai mai multe datorii la mine, nu doar una. Numărul lor rămâne să fie hotărât.

Am dat din cap. Cary s-a lăsat pe călcâie și și-a răsucit arătătorul în jurul celuilalt, într-un semn care voia să zică: „Îl ai la degetul mic".

Nici pe departe, m-am gândit, căci de fapt îmi era strâns lipit de suflet.

Am rămas cu gura căscată când Gideon a primit cheile SUV-ului Bentley de la unul dintre valeți.

– Tu conduci? Unde e Angus?

– Are o zi liberă. Pe urmă și-a frecat ușor nasul de tâmpla mea. Mi-a fost dor de tine, Eva.

M-am așezat pe scaunul din dreapta lui și el mi-a închis portiera. În timp ce-mi puneam centura, am observat că se oprește lângă capotă, uitându-se la doi bărbați în negru care așteptau lângă un Mercedes parcat la capătul aleii. Ei au dat din cap și s-au urcat în mașină. Când am plecat, ei ne-au urmat imediat.

– Bodyguarzii? l-am întrebat.

– Da. Am plecat în goană când am aflat că ești aici și ei mi-au pierdut urma o vreme.

Cary plecase acasă cu Clancy, așa că eu și Gideon ne-am îndreptat către apartamentul lui. La un moment dat, mi-am dat seama că mă excita felul în care conducea. Stăpânea vehiculul de lux la fel cum stăpânea totul: încrezător, agresiv și cu multă abilitate. Conducea repede, dar nu nebunește, luând cu ușurință curbele și accelerând pe porțiunile de drum drept care ne purtau prin peisajul pitoresc, pe drumul de întoarcere spre oraș. Aproape că n-am întâlnit alte mașini până când am intrat în ambuteiajul din Manhattan.

Ajunși la el acasă, ne-am dus amândoi drept în baie și ne-am dezbrăcat, ca să facem un duș. Gideon, care nu se putea stăpâni să nu mă atingă, m-a spălat din cap până-n picioare, după care m-a șters cu un prosop și m-a înfășurat într-un halat nou, de mătase albastră brodată, cu mâneci tip chimono. În cele din urmă, a scos și pentru el din dulap o pereche de pantaloni de mătase cu șiret în talie, în aceeași nuanță cu halatul.

– Eu nu primesc chiloței? am întrebat, cu gândul la sertarul meu cu lenjerie sexy.

– Nu. Vezi că în bucătărie e un telefon în perete. Apasă tasta unu și spune-i celui care o să răspundă că vreau să-mi ia comanda obșinuită de la Peter Luger, în porție dublă.

– În regulă.

Am ieșit din living și am sunat, după care am pornit în căutarea lui Gideon. L-am găsit în biroul lui, o cameră unde nu mai fusesem până atunci.

La început nu am studiat bine locul, pentru că singurele lumini veneau de la spotul cu care era luminată o fotografie de pe perete și de la o veioză așezată

pe biroul din lemn lustruit. În plus, ochii mei erau mai atrași de el. Arăta extrem de senzual, ușor tolănit în fotoliul mare de piele neagră. Încălzea în mână un pahar în formă de lalea, plin cu nu știu ce băutură, iar frumusețea bicepșilor săi mă înfiora din cap până-n picioare, ca și șerpii înnodați ai mușchilor de pe abdomenul lui.

Își ținea privirea ațintită asupra peretelui pe care se afla fotografia luminată, iar asta mi-a atras și mie atenția. Am tresărit, văzând obiectul: era un colaj enorm înfățișându-ne pe noi doi: fotografia sărutului nostru pe stradă, în fața sălii de fitness... un instantaneu de la dineul asociației pentru protecția copiilor... o poză neretușată a dulcii împăcări după cearta furtunoasă din parcul Bryant...

Punctul focal era reprezentat de o fotografie care fusese făcută în timp ce dormeam în patul meu, luminată doar de lumânarea pe care o lăsasem să ardă pentru el. Era un cadru intim, luat de un voyeur, care spunea mai multe despre fotograf decât despre subiect.

Am fost profund emoționată de dovada că și el se îndrăgostise în același timp cu mine. Gideon făcu un semn către băutura pe care o turnase deja pentru mine și care mă aștepta pe marginea biroului.

– Ia loc!

M-am supus, mânată de curiozitate. În el apăruse o latură nouă, senzația unui scop și a unei hotărâri liniștite, combinată cu o concentrare ca de laser.

Oare ce-l adusese în starea asta? Și ce însemnătate avea pentru felul în care urma să petrecem restul serii?

După aceea am văzut colajul de fotografii care se afla pe birou, lângă băutură, iar îngrijorarea mea a pălit. Rama semăna foarte mult cu cea de pe biroul

meu, dar în ea se aflau trei fotografii cu mine și cu Gideon.

– Vreau s-o iei la tine la serviciu, mi-a cerut el încet.

– Mulțumesc.

Pentru prima dată, de zile întregi, eram fericită. Am strâns cu o mână rama la piept, iar cu cealaltă mi-am luat paharul. În ochi îi strălucea o luminiță în timp ce mă așezam.

– Tu îmi faci bezele toată ziua din fotografia de pe biroul meu, așa că m-am gândit că e cât se poate de corect să-ți amintești și tu de mine. De noi.

Am expirat cu putere, cu inima încă zbătându-mi-se în piept.

– Niciodată n-o să uit de noi.

– N-o să te las nici dacă ai încerca, zise el și luă o gură zdravănă din băutura lui. Cred că mi-am dat seama unde am făcut noi prima mișcare greșită, care ne-a dus la toată nebunia în care am fost de atunci încoace.

– Da?

– Bea puțin Armagnac. Cred că o să ai nevoie.

Mi-am înmuiat buzele, prevăzătoare, în licoare, simțind arsura instantanee, dar dându-mi seama că îmi plăcea aroma. Atunci am luat o gură mai zdravănă.

Rotind paharul în palme, Gideon luă și el o gură și mă privi gânditor.

– Eva, spune-mi ce ți s-a părut mai excitant: sexul în limuzină, când ai preluat comanda, sau sexul în hotel, când te-am dominat eu?

Am început să mă foiesc, agitată, fără să-mi dau seama unde duce discuția.

– Credeam că ție ți-a plăcut ce-a fost în limuzină. În timp ce se întâmpla, logic, nu după aia.

–Mi-a plăcut la nebunie, recunoscu el, cu o convingere calmă. Imaginea ta în rochia aia roșie, gemând și spunându-mi ce bine îmi simți penisul în tine, o să mă bântuie cât voi trăi. Și dacă o să vrei să mai stai deasupra, eu sunt cu siguranță pentru.

Începuse să mi se strângă stomacul și să mi se încordeze mușchii umerilor, de atâta tensiune.

–Gideon, începe să mi se facă un pic teamă. Toată discuția asta despre cuvinte de siguranță, despre cine e deasupra... am impresia că discuția se îndreaptă într-o direcție unde nu pot să merg.

–Te gândești la legare, la durere. Eu vorbesc însă despre un schimb consensual de putere. Mă privi încordat. Mai vrei puțin coniac? Ești foarte palidă.

–Așa ți se pare? am zis, lăsând jos paharul gol. Am impresia că îmi spui că tu ești un Dominator.

–Dar asta o știai deja, își arcui el buzele într-un zâmbet sexy. Ceea ce încerc să-ți spun este că tu ești o Supusă.

Capitolul 17

Am sărit de îndată în picioare.

–Nu, mă avertiză el, cu un glas catifelat, dar hotărât. Nu fugi încă! N-am terminat.

–Habar n-am despre ce vorbești.

Să fiu la degetul mic al cuiva – să-mi pierd dreptul de a spune nu! –, asta n-avea să se mai întâmple vreodată.

–Știi prin ce-am trecut. Și eu am nevoie de control la fel de mult ca și tine.

–Stai jos, Eva!

Am vrut să rămân în picioare, numai ca să-mi susțin punctul de vedere. El îmi zâmbi și mai larg, topindu-mă.

–Ai cea mai mică ideea despre cât sunt de nebun după tine? îmi șopti.

–Ești nebun și gata dacă îți trece prin minte c-o să stau să primesc ordine, mai ales din punct de vedere sexual.

–Hai, Eva! Știi prea bine că nu vreau să te lovesc, să te pedepsesc, să te umilesc ori să-ți dau ordine ca unui animal de casă. Nici unul dintre noi nu are asemenea nevoi. Gideon își îndreptă spatele și se aplecă spre mine, sprijinindu-și coatele de birou. Tu ești cel mai important lucru din viața mea. Ești comoara mea. Vreau să te apăr și să te fac să te simți în siguranță. De aceea vorbim despre asta.

Doamne! Cum de putea fi atât de minunat și de dement în același timp?

–N-am nevoie să fiu dominată.

–Tu ai nevoie de cineva în care să ai încredere... Nu! Taci, Eva! Așteaptă să termin!

Protestul meu se pierdu în tăcere.

–Mi-ai cerut să-ți reobișnuiesc trupul cu niște acte care în trecut au fost folosite ca să te rănească și să te terorizeze. Nici nu-ți pot spune cât de mult înseamnă pentru mine încrederea pe care mi-o acorzi sau ce-o să mă fac dacă îți înșel încrederea. Nu pot să risc, Eva. Trebuie să facem totul cum trebuie.

Mi-am încrucișat brațele la piept.

–Probabil că-s mai proastă ca noaptea. Credeam că avem o viață sexuală de invidiat.

Gideon își lăsă jos paharul și continuă să vorbească de parcă nici nu m-ar fi auzit.

–Mi-ai cerut azi să-ți îndeplinesc o nevoie și am acceptat. Acum trebuie să...

–Dacă nu sunt ce-ți trebuie, spune-o și gata! am izbucnit, punând rama și paharul jos înainte să fac ceva regretabil cu ele. Nu mă lua cu vorbe frumoase!

Înainte să pot face câțiva pași înapoi, el înconjurase deja biroul și mă prinsese. Mi-a luat gura în stăpânire și m-a cuprins strâns în brațe. Ca și mai devreme,

m-a împins lângă un zid și m-a țintuit acolo, ținându-mă strâns de încheieturile mâinilor pe care mi le ridicase deasupra capului.

Prinsă în capcană, nu puteam face nimic. El și-a flexat puțin genunchii și a început să-mi mângâie sexul cu penisul lui aflat în erecție. O dată, de două ori. Mătasea îmi răzuia clitorisul umflat. Îmi mușcă sfârcul prin țesătură, umplându-mă de fiori, îmbătându-mă de parfumul curat al pielii lui fierbinți. M-am lăsat moale în brațele lui, gemând.

– Vezi cât de ușor te supui când preiau eu controlul? șopti el, dezmierdându-mi fruntea cu buzele. Și te simți bine, așa-i? Te simți exact așa cum trebuie.

– Nu-i corect!

L-am fixat cu privirea. Cum putea să creadă că aș putea reacționa altfel? Indiferent cât de tulburată și de confuză eram, el mă atrăgea în mod irezistibil.

– Bineînțeles că e. Și e și adevărat.

Privirea îmi rătăcea pe coama lui de păr negru ca cerneala, pe trăsăturile dăltuite ale chipului său incredibil. Mă cuprinsese un jind atât de puternic, că mă îndurera. Tulburarea pe care o tăinuia în el mă făcea doar să-l iubesc și mai mult. Uneori mi se părea că în el mi-am găsit celalaltă jumătate.

– Nu pot să nu fiu excitată când te văd, am murmurat. Corpul meu este setat fiziologic să devină moale și să se relaxeze, pentru ca tu să-ți bagi mădularul ăla mare în mine.

– Eva, hai să fim cinstiți! Tu *vrei* ca eu să dețin controlul total. Este foarte important pentru tine să ai încredere că o să am grijă de tine. Nu-i nimic rău în asta. Iar pentru mine e adevărat opusul: am nevoie

să ai îndeajuns de multă încredere în mine ca să renunți la control.

Nu puteam gândi când stătea lipit așa de mine, când trupul meu tânjea după el, conștient de fiecare centimetru al lui.

–Nu sunt supusă!

–Ba ești cu mine. Dacă te uiți înapoi, o să-ți dai seama că te-ai plecat mereu în fața mea.

–Ești bun la pat! Și ai mai multă experiență. Normal că te las să faci tot ce vrei cu mine. Mi-am mușcat buzele, ca să-mi opresc tremurul. Îmi pare rău că eu n-am fost la fel de excitantă pentru tine.

–Astea-s tâmpenii, Eva! Știi prea bine cât de mult îmi place să fac dragoste cu tine. Dacă aș putea să continui așa, n-aș mai face nimic altceva. Nu vorbim însă despre jocuri care mă excită la culme pe mine.

–Atunci despre ce vorbim? Despre ce mă excită pe mine?

–Da. Așa am crezut, zise el, încruntat. Dar tu te-ai supărat. N-am vrut... Fir-ar să fie! Am crezut că discuția o să ne ajute.

–Gideon!

Ochii mă înțepau sub șuvoiul sărat al lacrimilor. El părea la fel de chinuit și de neliniștit ca și mine.

–Gideon, îmi rupi inima!

El îmi eliberă mâinile, se dădu înapoi și mă ridică în brațe; am ieșit astfel din biroul lui și m-a dus pe coridor până în fața unei uși închise.

–Învârte mânerul, îmi spuse încet.

Am intrat într-o încăpere luminată doar de lumânări, în care încă se mai simțea un ușor miros de zugrăveală nouă. Câteva clipe, am fost dezorientată,

nereușind să-mi dau seama cum de am putut trece din biroul lui Gideon drept în dormitorul meu.

– Nu pricep.

Eram departe de adevăr cu afirmația asta, însă mintea mea încă se străduia să depășească sentimentul de a fi fost teleportată dintr-o casă în alta.

– M-ai mutat aici cu tine?

– Nu chiar, zise el, lăsându-mă jos, rămânând însă cu brațul în jurul taliei mele. Ți-am recreat camera, pornind de la fotografia pe care ți-am făcut-o când dormeai.

– De ce?

Ce dracu'? Cine era în stare să facă așa ceva? Nu cumva toate astea aveau scopul ca eu să nu fiu martoră la coșmarurile lui?

Gândul acesta mi-a făcut sufletul țăndări. Mă simțeam de parcă eu și Gideon ne îndepărtam tot mai mult unul de celălalt, cu fiecare clipă care trecea.

El mă mângâia pe părul ud, ceea ce îmi sporea și mai mult agitația. Îmi venea să-i resping atingerea și să stau la distanță de cel puțin o cameră de el. Poate chiar de două.

– Dacă simți că vrei s-o iei la fugă, îmi spuse el cu glas blând, poți să vii aici și să încui ușa. Îți promit că n-o să te deranjez până nu ești pregătită. În felul ăsta, tu o să ai un loc sigur și eu voi ști că nu m-ai părăsit.

În mintea mea se învârtea o tornadă de întrebări și de presupuneri, dar singura care mi-a ieșit de pe buze a fost:

– Dar o să dormim tot în același pat?

– În fiecare noapte. Mă sărută pe frunte. Cum ți-ai putut închipui altceva? Vorbește-mi, Eva! Ce-ți trece prin căpșorul ăla minunat?

–Ce-mi trece prin cap? am izbucnit. Dar ție ce dracu-ți trece prin al tău? Ce s-a întâmplat cu tine în astea patru zile cât am fost despărțiți?

–Nu ne-am despărțit deloc, Eva, spuse el printre dinții încleștați.

În cealaltă cameră, telefonul se trezi la viață, iar eu am înjurat încet. Voiam să vorbim și voiam ca el să plece, în același timp. Gideon îmi strânse umerii în palme, apoi îmi dădu drumul.

–Asta e cina.

Nu l-am urmat, căci mă simțeam mult prea agitată ca să mănânc. M-am aruncat în schimb în pat, strângând perna în brațe, cu ochii închiși. Nu l-am auzit când s-a întors, dar l-am simțit când s-a oprit lângă pat.

–Te rog, nu mă lăsa să mănânc singur, se adresă el spatelui meu rigid.

–Nu-i mai simplu să-mi comanzi să vin cu tine?

El oftă, după care veni în spatele meu în pat, luându-mă în brațe. M-am bucurat de căldura lui, căci alunga fiorii de gheață care-mi alergau pe piele. A rămas mult timp tăcut, dându-mi doar bucuria de a-l ști lângă mine. Sau poate că el se bucura că este lângă mine.

–Eva! Degetele lui îmi alunecau peste mâna înfășurată în mătasea halatului. Nu pot să suport să te știu nefericită. Vorbește cu mine!

–Nu știu ce să spun, am replicat, strângând și mai tare perna în brațe. Am crezut că am ajuns, în sfârșit, într-un punct din care lucrurile vor fi mai ușoare între noi.

–Nu mai fi așa de încordată, Eva! Mă doare când te îndepărtezi de mine.

Eu simțeam că el mă dă la o parte.

M-am rostogolit și l-am împins pe spate, după care m-am urcat pe el, iar halatul mi s-a dat într-o parte în timp ce-l călăream. Mi-am trecut palmele peste pieptul lui puternic și i-am zgâriat cu unghiile pielea bronzată. Am început să-mi unduiesc șoldurile, frecându-mi păsărica dezgolită de sexul lui. Prin pantalonii de mătase puteam simți fiecare creastă, fiecare venă groasă. Și, uitându-mă la ochii care i se întunecaseră și la felul în care începuse să gâfâie, cu gura-i minunată întredeschisă, mi-am dat seama că și el simțea conturul și arșița mea umedă.

–Este chiar așa de oribil pentru tine? l-am întrebat, fără să încetez să-mi rotesc șoldurile. Stai aici gândindu-te că n-o să-mi dai ce vreau pentru că eu dețin controlul?

Gideon își puse mâinile pe coapsele mele, dar până și acea atingere inofensivă părea dominatoare. Forța imensă care zăcea în el se îndrepta acum către mine ca o explozie arzătoare.

–Ți-am spus deja, îmi șopti răgușit. O să te iau în ce fel o să pot.

–Da, normal! Crezi că nu știu că mă domini de dedesubt?

Gura i se arcui într-un zâmbet nerușinat de amuzat.

Am alunecat în jos, gâdilându-i sfârcul plat cu vârful limbii. L-am acoperit exact așa cum făcuse și el cu mine, întinzându-mă peste șoldurile și picioarele lui, băgându-mi mâinile pe sub fesele-i splendide ca să-l strâng de carnea tare și să-l țin lipit de mine. Îi simțeam penisul ca o coloană de marmură pe burta mea, ceea ce-mi reînnoia foamea nebună de el.

–Tu vrei să mă pedepsești oferindu-mi plăcere? întrebă el încetișor. Pentru că poți. Mă poți îngenunchea, Eva.

Mi-am lăsat fruntea să cadă pe pieptul lui, oftând din greu:

–Aș vrea eu.

–Nu mai fi așa de îngrijorată, te rog! O să trecem și prin asta, cum o să trecem prin toate.

–Ești atât de convins că ai dreptate, am replicat, cu privirea îngustată. Încerci să-ți dovedești punctul de vedere.

–Și tu ai putea să ți-l dovedești pe-al tău, replică el, trecându-și limba peste buza de jos, făcându-mi sexul să zvâcnească, într-o implorare tăcută.

În ochii lui se citea o emoție incredibil de profundă. Indiferent ce-avea să se întâmple cu noi, era clar ca lumina zilei că eram indestructibil legați unul de celălalt. Iar eu eram pe cale să demonstrez carnal asta. Gideon își încordă gâtul, în timp ce gura mea îi dezmierda pieptul.

–O, Eva!

–În curând, tot universul o să vi se dea peste cap, domnule Cross.

Amețită de triumful meu feminin, ședeam la masa lui Gideon, cu gândul la cum arătase cu puțin timp în urmă, leoarcă de sudoare și de dorință, înjurând pentru că eu nu mă grăbeam, savurându-i trupul parcă făcut pentru păcat.

El își tăie o bucată mare de friptură, care nu se răcise datorită dispozitivului de încălzire de dedesubt, și spuse calm:

–Ești o nesătulă.

– Cam așa ceva. Iar tu ești superb, sexy și foarte bine dotat.

– Mă bucur că ești de acord. Și mai sunt și putred de bogat.

Am dat din mână a nepăsare, arătând apartamentul care părea să valoreze vreo cincizeci de milioane de dolari.

– Cui îi pasă de asta?

– Păi mie, de exemplu, zâmbi el.

Mi-am înfipt furculița în cartofii nemțești, gândindu-mă că mâncarea de la Peter Luger era aproape la fel de bună ca sexul. Aproape.

– Banii tăi mă interesează numai dacă asta înseamnă că poți să-ți permiți să te oprești din lucru și să stai cu mine gol-pușcă, pe post de sclav sexual.

– Din punct de vedere financiar, pot să-mi permit asta. Dar o să te plictisești și o să mă lași, iar eu ce-o să mă fac? protestă el, amuzat. Crezi că ți-ai demonstrat punctul de vedere, nu-i așa?

Eu am mestecat tacticos, după care am întrebat:

– E nevoie să-l mai demonstrez o dată?

– Faptul că încă ești destul de excitată ca să vrei s-o faci demonstrează punctul *meu* de vedere.

– Hmmm, am mormăit, înmuindu-mi buzele în vin. Faci cumva predicții?

El îmi aruncă o privire și mai luă nepăsător o bucată din cea mai moale friptură care mi se topise vreodată în gură.

Agitată și îngrijorată, am tras aer în piept și l-am întrebat:

– O să-mi spui dacă viața noastră sexuală nu te satisface?

– Nu fi ridicolă, Eva!

Ce altceva l-ar fi putut face să aibă această discuție cu mine după o despărțire de patru zile?

–Sunt sigură că nefiind genul pe care-l cauți tu de obicei nu mă ajută la nimic. Și nici n-am folosit vreuna dintre jucăriile sexuale pe care le aveai la hotel...

–Taci din gură!

–Poftim?

Gideon lăsă jos tacâmurile.

–N-am de gând să te ascult în timp ce îți bați joc de respectul de sine.

–Cum? Crezi că tu ești singurul care are dreptul să vorbească?

–Poți să începi să te cerți cu mine, Eva, dar asta tot n-o să mă facă să ți-o trag.

–Cine-a zis...? Dar am tăcut brusc, văzându-i privirea supărată. Avea dreptate. Încă îl voiam. Îl voiam peste mine, plin de o dorință explozivă, deținând întru totul controlul asupra plăcerii mele și a lui.

El se ridică de la masă și-mi zise fără menajamente:

–Așteaptă-mă aici!

Se întoarse peste câteva clipe, puse lângă farfuria mea o cutiuță neagră de piele, ca pentru inele, și se așeză la loc. Vederea ei mă surprinse ca și cum aș fi primit o lovitură. În primul moment, am fost cuprinsă de o teamă înghețată, urmată de îndată de o jinduire arzătoare.

Mâinile au început să-mi tremure în poală. Mi-am încleștat degetele și atunci mi-am dat seama că, de fapt, tremuram din toate încheieturile. Mi-am ridicat pierdută privirea spre chipul lui Gideon.

Dezmierdarea degetelor lui pe obrazul meu mi-a alinat anxietatea care mă prinsese în gheare, iar dorința teribilă a înlocuit-o cu totul.

– Nu-i lucrul acela, șopti el blând. Nu încă. Nu ești pregătită.

Ceva păli în mine. Însă după aceea am fost inundată de un val de ușurare. Era, într-adevăr, prea repede. Nici unul dintre noi nu era pregătit. Însă, dacă mă întrebasem vreodată cât de tare mă îndrăgostisem de Gideon, acum aflasem răspunsul.

Am dat din cap, aprobator.

– Deschide-o, mă îndemnă el.

Cu degete precaute, am tras mai aproape cutiuța. Când am deschis capacul, nu mi-am putut opri o exclamație de uimire.

În ea se afla un inel cum nu mai era altul. Fâșii de aur de forma unor frânghii se împleteau pe el, decorate cu mici x-uri bătute în diamante.

– Legături, am șoptit, fixate în cruci.

Gideon Cross[1].

– Nu chiar. Eu văd frânghiile mai degrabă ca pe o încrengătură de fire care mă duc spre tine, nu ca pe o legare. Dar ai dreptate, X-urile mă reprezintă pe mine, agățat de tine. Cu dinții, așa mă simt de agățat.

Spunând asta, sorbi și ultima picătură de vin și umplu din nou ambele pahare.

Rămăsesem nemișcată, în culmea uluirii, încercând să asimilez totul. Tot ce făcuse în timpul cât stătuserăm departe unul de altul: fotografiile, inelul, doctorul Petersen, dormitorul reprodus și cine știe ce mă mai aștepta, totul îmi spunea că nu fusesem

[1] Cruce

niciodată departe de gândurile lui, dacă le părăsisem vreodată.

– Mi-ai dat înapoi cheile, am șoptit, simțind încă amintirea acelei dureri.

El îmi acoperi mâna cu palma.

– Am avut o mulțime de motive s-o fac. Ai plecat de la mine doar în halat și fără chei. Nici nu suport să mă gândesc la ce s-ar fi întâmplat dacă n-ar fi fost acasă Cary ca să-ți deschidă.

I-am dus mâna la gură și am sărutat-o, apoi i-am dat drumul și am închis capacul cutiuței.

– Este minunat, Gideon. Îți mulțumesc. Înseamnă foarte mult pentru mine.

– Dar n-o să-l porți.

Nu era o întrebare.

– După discuția pe care am avut-o în seara asta, mă face să-l simt ca pe o zgardă.

După o clipă, el dădu din cap.

– Nu te înșeli întru totul.

Mi se învârtea mintea, mă durea inima. Cele patru nopți de somn agitat nu mă ajutaseră deloc. Nu puteam să pricep de ce el simțea că-i sunt atât de necesară, deși eu exact așa simțeam în privința lui. Numai că în New York erau mii de femei care puteau să-mi ia locul în viața lui, însă Gideon Cross era unic.

– Am impresia că te dezamăgesc, Gideon. După tot ce-am discutat în seara asta... Am senzația că e începutul sfârșitului.

El își dădu scaunul în spate și se aplecă spre mine ca să-mi mângâie obrazul.

– Nu, nu e.

– Când mergem la doctorul Petersen?

– Eu o să mă duc singur marțea. După ce vorbești cu el și te pui de acord pentru consilierea de cuplu, putem merge împreună joia.

– Două ore din săptămâna ta, în fiecare săptămână. Fără să punem la socoteală drumul până acolo și înapoi. Asta e un angajament serios. Îți mulțumesc, i-am zis, întinzându-mă spre el ca să-i dau la o parte părul de pe obraz.

Gideon mi-a luat mâna și mi-a sărutat palma.

– Nu e vorba de nici un sacrificiu, Eva.

Apoi s-a dus în biroul lui ca să lucreze puțin înainte de culcare, iar eu m-am dus în baie, luând și inelul cu mine, ca să-l studiez mai bine, în timp ce mă spălam pe dinți și-mi periam părul.

În mine vibra o dorință surdă, o excitare care nu se potolea și care n-ar fi trebuit să mai existe, dacă mă gândeam la câte orgasme avusesem deja în timpul acelei zile. Era, de fapt, o nevoie de origine emoțională de a mă conecta la Gideon, de a mă asigura că suntem în regulă.

Ținând cutiuța inelului în mână, m-am dus în partea mea din patul lui Gideon și am pus-o pe noptieră. Voiam să fie în primul loc unde să mă uit de dimineață, după un somn odihnitor.

Cu un suspin, mi-am dezbrăcat frumosul halat nou, l-am pus pe bancheta de la marginea patului, după care m-am băgat în pat. M-am foit destul de mult, dar până la urmă am adormit.

La un moment dat, în mijlocul nopții, m-am trezit cu pulsul accelerat și respirând agitată. Am rămas nemișcată o clipă, dezorientată, adunându-mă, încercând să-mi amintesc unde mă aflu. M-am încordat când

mi-am dat seama și am ciulit urechile, ca să-mi dau seama dacă nu cumva Gideon avea iar un coșmar. L-am descoperit însă dormind lângă mine, respirând adânc și liniștit, așa că m-am relaxat, oftând.

La ce oră o fi venit în pat? După zilele pe care le petrecuserăm despărțiți, eram îngrijorată la gândul că poate simțise nevoia să fie singur.

Apoi am avut un șoc. Eram excitată. Dureros de excitată.

Sânii mi-erau plini și grei, sfârcurile mi se întăriseră și se strânseseră. Îmi ardeau lăuntrurile și eram udă toată. Și, în timp ce stăteam nemișcată în întunericul luminat de lună, mi-am dat seama că trupul lui era cel ce mă trezise, el și nevoile lui. Oare visasem ceva erotic sau era de ajuns că Gideon se afla lângă mine?

M-am ridicat în coate și l-am privit. Era învelit până la brâu cu cearșaful și cuvertura, iar pieptul sculptat și bicepșii îi erau goi. Dormea cu brațul drept deasupra capului, iar chipul minunat îi era încadrat de coama de păr negru. Brațul stâng se odihnea pe pătură, între noi, iar pumnul încleștat desena în relief rețeaua de vene groase care se ducea în sus pe brațe. Chiar și în somn, părea tot dur și puternic.

Deveneam tot mai conștientă de tensiunea pe care o simțeam, de impresia că sunt atrasă spre el de exercitarea tăcută a formidabilei lui dorințe. Nu se putea să-mi ceară și în somn să mă supun lui, dar chiar asta simțeam, chiar simțeam că sunt atrasă spre el de frânghia invizibilă care ne lega.

Zvâcnetul dintre picioare devenise insuportabil. Apoi mi-am apăsat cu o mână pulsațiile violente, sperând să mai potolesc durerea, însă asta n-a făcut decât să înrăutățească lucrurile.

Nu puteam sta liniștită. Am aruncat pătura de pe mine și mi-am lăsat picioarele pe podea, cu gândul să încerc să beau un pahar de lapte cald cu coniacul pe care Gideon mi-l dăduse în cursul serii. M-am oprit însă brusc, țintuită locului de strălucirea pe care luna o arunca asupra cutiuței de piele de pe noptieră. Mi-am amintit de bijuteria din ea, iar dorința m-a inundat. În acel moment, gândul că Gideon îmi pusese o zgardă m-a umplut de un jind arzător.

„Ești doar foarte excitată", m-am certat singură.

Una dintre fetele din grup vorbise de felul în care „stăpânul" ei putea să-i folosească trupul oricând și în ce fel dorea, numai pentru plăcerea lui. Așa ceva nu mi se păruse absolut deloc sexy... până să-și facă apariția Gideon. Îmi plăcea la nebunie să-l mângâi, să-l excit. Înnebuneam să-l fac să-și dea drumul. Pur și simplu.

Degetele mele mângâiau capacul cutiuței. Am respirat adânc, am luat cutiuța și am deschis-o încet și, după o clipă, îmi strecuram bijuteria rece pe inelarul mâinii drepte.

– Îți place, Eva?

M-a străbătut un fior la auzul vocii lui Gideon, mai adâncă și mai aspră decât o auzisem vreodată. Era treaz și mă privea. Oare de când se trezise? Să fi fost la fel de acordat la mine până și în timpul somnului, cum păream că sunt eu la el?

– Îmi place enorm. „Te iubesc."

Am pus cutia deoparte și mi-am înălțat capul. El se ridicase în capul oaselor. Ochii îi străluceau într-un fel care mă excita și mai mult, dacă asta mai era posibil, dar mă și înfiorau de teamă. Era o privire dezlănțuită, exact ca aceea care mă pusese literalmente

în fund când îl întâlnisem prima oară: arzătoare, posesivă, plină de amenințarea tăcută a extazului. Chipu-i superb părea aspru în întuneric, cu maxilarul încordat, în timp ce-mi ducea mâna la gură, sărutând inelul pe care mi-l dăruise.

M-am întors spre el, am îngenuncheat în pat și i-am încolăcit gâtul cu mâinile:

– Ia-mă! Poți să-mi faci orice.

El îmi strânse fesele în mâini.

– Cum te simți când spui asta?

– Aproape la fel de bine ca atunci când o să fiu în orgasmele pe care mi le vei provoca.

– A, o provocare!

Îmi mângâia ușor cu limba comisura buzelor, ademenindu-mă cu promisiunea unui sărut pe care îl întârzia în mod voit.

– Gideon!

– Îngeraș, lasă-te pe spate și apucă perna cu amândouă mâinile, zâmbi el, răutăcios. Să nu-i dai drumul pentru nici un motiv, ai înțeles?

Am înghițit cu greu și am făcut ce mi-a zis; eram atât de excitată, încât aveam impresia c-o să-mi dau drumul numai de la spasmele în care se mi zbătea sexul disperat de dorință.

El dădu cuverturile la o parte.

– Desfă-ți picioarele și îndoaie genunchii!

Respirația îmi devenise șuierătoare și sfârcurile mi se întăriseră și mai tare, trimițând săgeți ascuțite de durere prin sâni. Dumnezeule, Gideon era incredibil de atrăgător așa! Gâfâiam de atâta excitare, iar mintea mi se învârtea, gândind la ce s-ar putea întâmpla. Între picioare, carnea îmi tremura de dorință.

–O, Eva! gemu el, pe când își introducea degetul arătător în crăpătura mea alunecoasă. Uite cât ești de lacomă de mine! Este slujbă cu normă întreagă să satisfaci păsărica asta mică și dulce.

Degetul lui rigid se împingea în mine, despărțindu-mi cutele umede. M-am strâns în jurul lui, atât de aproape de plăcerea maximă, încât aproape că-i simțeam gustul. El se retrase însă și-și duse degetul la gură, lingând aroma pe care o lăsasem pe pielea lui. Șoldurile mi se arcuiau în mod incontrolabil, iar trupul năzuia spre al lui.

–E vina ta că sunt atât de disperată după tine, am icnit. Ai lipsit zile întregi de la serviciu.

–Atunci este cazul să recuperăm mai repede timpul pierdut.

Alunecând în jos, pe burtă, îmi împinse coapsele cu umerii, începând să lingă cu vârful limbii poarta trupului meu, cu mișcări circulare, fără să-mi ia în seamă clitorisul și fără să mi-o tragă nici măcar când am început să-l implor.

–Gideon, te rog!

–Șșș! Trebuie să te pregătesc mai întâi.

–Sunt pregătită. Eram încă de dinainte să te trezești.

–Atunci trebuia să mă trezești mai devreme. O să am mereu grijă de tine, Eva. Pentru asta trăiesc.

Scâncind disperată, mi-am împins șoldurile înspre limba lui răutăcioasă. Abia când am ajuns scăldată în propria excitare, zdrobită de dorința de a simți în mine orice parte a lui s-ar fi putut, abia atunci s-a ridicat și s-a așezat între picioarele mele desfăcute, sprijinindu-se în antebrațe.

Ne-am privit fix. Penisul lui, arzând de-a dreptul și tare ca piatra, stătea lipit de labiile mele. Voiam să-l am în mine mai mult decât voiam să respir.

–Acum, am gâfâit. Acum!

Cu o mișcare dibace din șolduri, el se înfipse adânc în mine, îngropându-mă în pat.

–O, Doamne, am icnit, zbătându-mă în culmea euforiei în jurul coloanei groase care pusese stăpânire pe mine.

Asta îmi dorisem încă de la discuția din biroul lui, după asta tânjisem în timp ce mă aruncam în erecția lui, înainte de cină, ceea ce-mi dorisem chiar în timp ce atingeam orgasmul în jurul mădularului său lung și gros.

–Nu-ți da drumul, îmi șopti el în ureche, prinzându-mi sânii în mâini și răsucindu-mi sfârcurile între degete.

–Ce?

Eram de-a dreptul sigură că și dacă respiră adânc o să ajung pe culme.

–Și nu da drumul pernei!

Apoi începu să se miște într-un ritm lent, de-a dreptul leneș.

–O să vrei, murmură el, dezmierdându-mi locul sensibil din spatele urechii. Îți place la nebunie să mă iei de păr și să-mi înfigi unghiile în spate. Și când ești aproape de final, îți place să mă strângi de fund și să mă înfigi și mai adânc în tine. Mi se scoală îngrozitor când o iei razna în halul ăsta, când îmi arăți cât de mult te înnebunește felul cum mă simți în tine.

–Nu-i cinstit, am gemut, știind că mă provoacă în mod voit. Cadența glasului său răgușit se potrivea

perfect cu mișcarea necontenită a șoldurilor sale. Mă torturezi.

– Cine știe să aștepte are parte de ce-i mai bun.

Limba lui îmi trasă conturul urechii, iar apoi se înfipse în ea în același timp în care mă trase de sfârcuri.

M-am împins înspre el când m-a pătruns din nou și aproape că mi-am dat drumul. Gideon îmi cunoștea atât de bine corpul, îmi știa toate tainele, toate zonele erogene. Își înfigea penisul în mine ca un maestru, frecând fără contenire ghemul dulce de nervi care fremătau de încântare. Își rotea șoldurile, penetrându-mă, exploatând alte puncte. Am scos un tânguit de jale, arzând în flăcări pentru el, îndrăgostită cu disperare. Aveam crampe în degete de cât de tare strângeam perna, iar capul mi se învârtea de dorința nebună de a atinge orgasmul. Putea să mă aducă acolo numai frecându-se înăuntrul meu; era singurul bărbat din lume destul de experimentat care să-mi ofere un orgasm vaginal intens.

– Nu-ți da drumul, repetă el, răgușit. Mai așteaptă!

– N-nu p-pot. Este prea bine. Doamne, Gideon! Lacrimile au început să mi se rostogolească din ochi. M-am... m-am pierdut în tine.

Plângeam încetișor, înfricoșată să nu cumva să pronunț acele cuvinte prea repede și să risc astfel să distrug echilibrul delicat dintre noi.

– O, Eva! își frecă el obrazul de fața mea udă. Cred că am dorit atât de tare și de des să apari, că până la urmă n-ai mai avut de ales și te-ai incarnat pentru mine.

– Te rog, l-am rugat pierită, ia-o mai încet!

Gideon își înălță capul să mă privească, dar în același moment mă ciupi de sfârcuri destul de tare încât să-mi provoace o umbră de durere. Mușchii dinăuntrul

meu se strânseră atât de mult, că următoarea izbitură îi smulse un geamăt.

– Te rog! l-am implorat din nou, tremurând toată din cauza efortului de a-mi stăvili orgasmul. O să-mi dau drumul dacă nu o iei mai încet.

Ochii lui îmi pârjoleau fața, iar șoldurile continuau să i se miște în ritmul măsurat în care mă scotea încet și sigur din minți.

– Nu vrei să-ți dai drumul, Eva? mă întrebă, cu glasul acela ca un tors cu care putea să mă ducă și în iad, zâmbind. Nu asta ai încercat să faci toată noaptea?

Mi-am arcuit gâtul, în timp ce își plimba buzele pe el.

– Numai când o să-mi spui că pot, am gemut. Numai... când îmi spui tu.

– Îngeraș...

Mă mângâie pe față cu o mână, dându-mi la o parte părul care mi se lipise de pielea asudată, după care mă sărută profund, plin de venerație, lingându-mi gura până în străfunduri.

Da...

– Dă-ți drumul pentru mine, mă ademeni, grăbind ritmul. Dă-ți drumul, Eva!

La comanda lui, orgasmul m-a izbit ca o explozie, șocându-mi tot sistemul nervos cu un ocean de senzații. Valuri după valuri de arșiță zvâcneau prin mine, făcându-mi sexul să se contracte, să se strângă. Am țipat, mai întâi un sunet nearticulat de plăcere agonizantă, începând apoi să-i strig numele, psalmodiindu-l iar și iar, în timp ce el își înfigea mădularul măreț în mine, prelungindu-mi orgasmul, înainte să mă arunce în altul.

– Atinge-mă, scrâșni, când m-am prăbușit, sfârșită. Ia-mă în brațe!

Eliberată de comanda de a strânge perna, m-am agățat de el cu trupul transpirat și alunecos, încolăcindu-l cu mâinile și picioarele. El a continuat să mă penetreze adânc și cu putere, îndreptându-se cu înverșunare spre propriu-i orgasm.

Și-a dat drumul mârâind, cu capul pe spate, aruncându-și sămânța în mine timp de câteva minute. Nu i-am dat drumul din brațe până când corpurile ni s-au răcorit și respirația ne-a revenit la normal.

Când Gideon s-a rostogolit în sfârșit de pe mine, nu s-a îndepărtat, ci m-a cuprins în îmbrățișarea lui ca într-o pătură, șoptindu-mi:

– Acum dormi!

Nu-mi amintesc dacă am mai rămas trează atât de mult cât să-i răspund.

Capitolul 18

Diminețile de luni puteau să fie extraordinare când începeau cu Gideon Cross. În limuzina care mă ducea la serviciu m-am sprijinit cu spatele de el, în timp ce el îmi ținea o mână pe după umăr, astfel încât degetele să ne rămână împletite.

În vreme ce el se juca absent cu inelul pe care mi-l dăruise, am întins picioarele și am admirat pantofii clasici pe care mi-i cumpărase, împreună cu câteva haine cu care să mă îmbrac după nopțile pe care le petreceam cu el. Pentru începutul unei noi săptămâni, hotărâsem să aleg o rochie pe corp, neagră cu dungulițe subțiri, la care asortasem o curea îngustă și albastră, care îmi amintea de ochii lui. Avea gusturi excelente, trebuia să recunosc.

Asta în cazul în care n-o trimitea la cumpărături pe vreuna dintre „cunoștințele" lui brunete... Am alungat însă gândul supărător.

Când cercetasem sertarele pe care mi le rezervase în baia lui, găsisem în ele toate cosmeticele pe care

le foloseam de obicei, în toate nuanțele mele obișnuite. Nu m-am obosit să-l întreb de unde știuse, căci aș fi putut să mă îngrozesc, preferând să consider că asta era o dovadă a interesului pe care mi-l purta. Se gândise la toate.

Momentul cel mai plăcut al dimineții fusese să-l ajut pe Gideon să se îmbrace cu unul dintre costumele lui sobre și atât de sexy. Îi închisesem nasturii la cămașă, iar el își aranjase cureaua. Îi trăsesem fermoarul la pantaloni, în timp ce el își lega cravata. Își pusese sacoul, iar eu îi netezisem materialul bine croit peste cămașa la fel de fină, descoperind cu uimire că să-l îmbrac putea fi ceva la fel de erotic ca și să-l dezbrac. Mă simțeam ca și cum mi-aș fi împachetat propriul cadou.

Lumea avea să vadă frumusețea ambalajului, dar numai eu cunoșteam omul de dinăuntru și știam cât este de neprețuit. Zâmbetele lui intime și râsul profund, dulceața atingerilor sale și ferocitatea pasiunii, toate îmi erau rezervate numai mie.

Bentley-ul s-a balansat ușor peste o adâncitură din asfalt, ceea ce l-a făcut pe Gideon să mă strângă mai tare.

– Care-i planul după lucru?

– Azi o să încep orele de Krav Maga.

Nu-mi puteam ascunde încântarea din voce.

– A, da, așa e. Îmi dezmierdă tâmpla cu buzele. Știu că o să vin să te văd la exerciții. Numai la gândul ăsta și mă excit.

– N-am hotărât deja că pe tine *totul* te excită? l-am tachinat, împingându-l ușor cu cotul.

– Tot ce are legătură cu tine. Ceea ce e un mare noroc pentru noi, pentru că tu ești o nesătulă. Dă-mi un mesaj când termini și ne întâlnim la tine.

Am scotocit în geantă și mi-am luat telefonul, ca să văd dacă mai ține bateria. Atunci am văzut un mesaj de la Cary. L-am deschis, observând o înregistrare video și un text: *„X știe că fratele lui e un cretin? Nu te apropia de CV, fetițo * pupici *"*.

Am pornit înregistrarea, dar mi-a trebuit un minut ca să înțeleg ce văd. Iar când am priceput, am înghețat.

– Ce e? mă întrebă Gideon, cu buzele în părul meu. Apoi l-am simțit cum se încordează în spatele meu și mi-am dat seama că se uita peste umărul meu.

Cary filmase la petrecerea din grădină de la Vidal. Judecând după gardul viu înalt de doi metri din fundal, Cary părea că se află în labirint, iar frunzele care încadrau ecranul îmi spuneau că se ascunde. Starul spectacolului era un cuplu surprins într-o îmbrățișare pasională. Femeia era în lacrimi și foarte frumoasă, în timp ce bărbatul o săruta, ca să-i potolească vorbele agitate, și o consola, mângâind-o ușor pe spate.

Cei doi vorbeau despre mine și despre Gideon, despre cum mă foloseam de trupul meu ca să pun mâna pe milioanele lui.

– Nu-ți face prea multe griji, îi murmura Christopher lui Magdalene, care părea extrem de supărată. Știi că Gideon se plictisește repede.

– Cu ea e altceva. Cred... cred că o iubește.

El o sărută pe frunte.

– Nu-i genul lui.

Mi-am încleștat degetele pe care Gideon mi le ținea strâns.

În timp ce ne uitam, am observat că postura lui Magdalene se schimbase încet. Începuse să se alinte sub mâinile lui Christopher, să-și îmblânzească vocea

și să-l caute cu gura. Și pentru un observator oareca-re era mai mult decât evident că el îi cunoaște foarte bine corpul, știe unde s-o mângâie și unde s-o frece. Iar când ea a reacționat la seducția lui dibace, el i-a ridicat rochia și i-a tras-o. Era foarte clar că el profita de ea. Se vedea din privirea triumfătoare și plină de dispreț de pe chipul lui în timp ce o penetra, până a adus-o pe culmile plăcerii.

Nu-l recunoșteam pe acel Christopher pe care-l vedeam pe ecran. Chipul, postura, glasul lui... părea să fie cu totul altă persoană.

M-am bucurat când telefonul mi-a murit brusc și ecranul s-a întunecat. Gideon m-a prins în brațe.

– Bleah, am șoptit, cuibărindu-mă cu grijă la pieptul lui, ca să nu-i pătez sacoul cu machiajul. Înfiorător de scârbos. Îmi pare rău pentru ea.

– Ăsta-i Christopher, oftă el cu putere.

– Ticălosul! Ce suficiență i se citea pe față... îhh! M-am cutremurat.

El mă sărută pe păr, șoptindu-mi:

– Credeam că Maggie o să fie la adăpost de el. Mamele noastre se cunosc de ani de zile. Uitasem cât de mult mă urăște.

– De ce?

M-am întrebat în treacăt dacă visele urâte ale lui Gideon aveau vreo legătură cu Christopher, după care am respins gândul. Era imposibil. Gideon era mai mare cu câțiva ani și fusese mereu mai puternic. I-ar fi rupt spinarea lui Christopher.

– Crede că eu primeam toată atenția când eram mici, spuse Gideon cu grijă, pentru că toți erau în-grijorați în legătură cu felul în care reacționam față

de sinuciderea tatălui meu. Așa că își dorește ce-i al meu. Vrea tot pe ce poate pune mâna.

M-am întors spre el, vârându-mi mâinile pe sub sacoul lui, ca să-l trag cât mai aproape. În glasul lui se simțea ceva care mă făcu să-i simt durerea. Casa familiei lui era un loc despre care îmi spusese că-i bântuia visele și era teribil de distant față de familia lui.

Nu fusese iubit niciodată. Era cât se poate de simplu... și de complicat.

– Gideon?

– Hmm?

M-am dat ușor în spate ca să-l privesc și, înălțându-mi mâna, i-am mângâiat ușor arcul mândru al frunții, spunând:

– Te iubesc.

El fu străbătut de un tremur atât de violent, că mă zgudui și pe mine.

– Nu vreau să te sperii, m-am grăbit să-l liniștesc, ferindu-mi privirea, ca să-i las puțină intimitate. Nu trebuie să faci nimic în privința asta. Pur și simplu nu mai voiam să treacă nici un minut fără să știi ce simt pentru tine. Acum poți să uiți de asta.

Cu una dintre mâini mă apucă de ceafă, iar cu cealaltă mă prinse de talie așa de tare, că aproape mă durea. Rămase ținându-mă așa, imobilizată, lipită de el, ca și cum aș fi putut să explodez. N-a mai scos nici un cuvânt cât a durat drumul, dar nici nu și-a slăbit deloc strânsoarea.

Plănuiam să i-o spun din nou cândva, în viitor, însă, în ceea ce privește această primă dată, mă gândeam că amândoi ne descurcaserăm destul de bine.

La zece fix, am trimis un buchet imens cu treizeci și șase de trandafiri roșii cu coadă lungă la biroul lui

Gideon, cu biletul: „În cinstea rochiilor roșii și a călătoriilor cu limuzina“.

Peste zece minute, am primit un plic de la biroul lui, cu un bilet pe care scria: „Hai s-o facem din nou. Curând“.

La ora unsprezece, i-am trimis un aranjament cu cale albe cu negru și un bilet: „În cinstea rochiilor alb cu negru de la petrecerile în grădină și a sexului în biblioteci...“

Peste zece minute, am primit și răspunsul:

„Abia aștept să te am pe podea“...

La prânz, am plecat la cumpărături. După un inel. Am scotocit îndelung prin șase magazine până când am găsit unul care mi s-a părut absolut perfect. Era un inel din platină gravată și bătută în diamante negre, care avea un aspect sobru și mă trimitea cu gândul la putere și la supunere. Era un inel dominator, foarte îndrăzneț și masculin. A trebuit să deschid un cont de credit la magazin ca să acopăr prețul piperat, dar m-am gândit că lunile în care voi plăti rate la el merită tot efortul.

Am sunat apoi la biroul lui Gideon și am vorbit cu Scott, care m-a ajutat să găsesc o fereastră de un sfert de oră în programul încărcat al lui Gideon, ca să pot trece pe la el.

– Îți mulțumesc foarte mult pentru ajutor, Scott.

– Cu foarte multă plăcere. M-am bucurat să-l văd când a primit florile de la tine, azi. Nu cred că l-am văzut vreodată zâmbind așa.

Un fluviu fierbinte de iubire curgea prin mine. Voiam să-l fac fericit. După cum ar fi spus el, trăiam pentru asta.

M-am întors la lucru cu zâmbetul pe față. La ora două, am trimis la biroul lui Gideon un aranjament de crini imperiali, urmat de un bilet, trimis prin curieratul intern: „Drept mulțumire pentru sexul sălbatic“.

Răspunsul lui: „Renunță la Krav Maga. Fac eu exerciții cu tine.“

La trei și jumătate, cu cinci minute înaintea întâlnirii cu Gideon, m-au cuprins emoțiile. M-am ridicat de pe scaun cu picioare nesigure și am urcat în lift, spre biroul lui. Acum, că venise timpul să-i dau cadoul, mă temeam că poate nu-i plac inelele... la urma urmelor, nu purta așa ceva.

Nu cumva era o dovadă prea mare de impertinență și posesivitate din partea mea să vreau ca el să poarte unul, numai pentru că eu purtam?

Recepționera roșcată nu a încercat să mă oprească la intrare, iar când Scott m-a zărit, s-a ridicat de la biroul lui și m-a salutat cu un zâmbet larg. Am intrat în biroul lui Gideon și Scott a închis ușa după mine.

Am fost de îndată izbită de parfumul minunat al florilor și de felul în care îi încălzeau biroul atât de modern.

Gideon m-a privit pe deasupra monitorului și a înălțat mirat din sprâncene văzându-mă. S-a ridicat apoi imediat în picioare.

—Eva! S-a întâmplat ceva?

Am observat cum i se schimbă atitudinea, trecând de la cea profesională la una personală, iar ochii i s-au îmblânzit uitându-se la mine.

—Nu. Numai că... am tras aer în piept și m-am îndreptat spre el. Am ceva pentru tine.

—Încă ceva? Am uitat cumva, este vreo ocazie specială?

Am pus cutiuța pe biroul lui, după care m-am întors cu spatele, cumplit de emoționată. Mă îndoiam foarte tare de înțelepciunea cadoului meu, pe care i-l făcusem plină de nesăbuință. Acum mi se părea o idee prostească. Ce-aș fi putut să-i spun ca să-l absolv de vina de a nu-l dori? De parcă nu era deja destul de rău că aruncasem bomba cu „I" în cursul dimineții; mai trebuise să și plusez cu un afurisit de inel. Probabil că se simțea deja cu ghiuleaua și lanțul de picior, în timp ce se chinuia s-o ia la fugă. Iar lațul se tot strângea...

Am auzit cum deschide încet cutiuța și cum i se taie răsuflarea.

– Eva!

Glasul îi era întunecat și primejdios. M-am întors cu grijă și am tresărit zărindu-i chipul auster și sobrietatea din privire. Încheieturile degetelor i se albiseră pe cutie.

– Prea mult? am întrebat cu voce răgușită.

– Da. Puse jos cutiuța și înconjură biroul. Mult prea mult. Nu pot sta liniștit, nu mă pot concentra. Nu pot să mi te scot din minte. Nu-mi găsesc locul și eu niciodată nu sunt așa când mă aflu la birou. Sunt prea ocupat. Iar tu m-ai pus sub asediu.

Știam al naibii de bine cât de solicitantă trebuie să fi fost munca lui, dar nu mă gândisem deloc la asta când îmi trecuse prin cap cum pot să-l surprind, iar și iar.

– Îmi pare rău, Gideon, nu m-am gândit.

El se apropie de mine cu pașii aceia ademenitori care dădeau o idee despre cât de bine arată gol.

– Să nu-ți pară rău. A fost cea mai frumoasă zi din viața mea.

– Serios? am exclamat, uitându-mă cum își pune inelul pe inelarul mâinii drepte. Am vrut să-ți fac o plăcere. Se potrivește? Am fost nevoită să ghicesc...

– E perfect. Tu ești perfectă.

Și Gideon îmi luă mâinile, sărutându-mi inelul, apoi m-a privit, în timp ce eu făceam la fel cu al lui.

– Eva, felul în care mă faci să mă simt... mă doare de-a dreptul.

Mi-a sărit inima din loc.

– Așa de rău e?

– E minunat.

Apoi mi-a luat fața în palme și am simțit răceala inelului pe obraz. M-a sărutat plin de patimă, penetrându-mi gura cu limba-i pervers de abilă.

Aș fi vrut mai mult, însă m-am înfrânat, gândindu-mă că deja sărisem prea mult calul pentru o singură zi. În plus, el fusese mult prea surprins de apariția mea pe neașteptate ca să mai și opacizeze peretele de sticlă, astfel încât să avem parte de intimitate.

– Spune-mi iar ce mi-ai spus în mașină, șopti el.

– Hmm... nu știu.

L-am mângâiat pe sacou cu mâna liberă. Mi-era teamă să-i spun iar că-l iubesc. Îi fusese greu să audă prima dată și nu știam dacă înțelesese cu adevărat ce însemna asta pentru noi. Pentru el.

– Ești ridicol de arătos, să știi. De fiecare dată când te văd parcă mă lovești în moalele capului. În orice caz... nu vreau să risc să te sperii și să te fac s-o iei la fugă.

El se aplecă spre mine, sprijinindu-și fruntea de a mea.

– Regreți ce mi-ai spus, așa-i? Și florile, inelul...

–Chiar îți place? l-am întrebat neliniștită, dându-mă înapoi ca să-i studiez chipul și să-mi dau seama dacă nu cumva mă minte. Nu vreau să-l porți doar de dragul meu dacă nu-ți place.

Degetele lui se jucau cu conturul urechii mele.

–Este perfect. E exact așa cum mă vezi tu pe mine. Sunt mândru să-l port.

Am fost încântată că înțelesese. Evident, asta se întâmplase pentru că mă înțelegea pe mine.

–Dacă încerci să îndulcești lovitura de a retrage ceea ce mi-ai spus... continuă el, iar privirea lui trăda o anxietate surprinzătoare.

N-am putut să rezist implorării tăcute din ochii lui.

–Cred cu tărie în cel mai mic cuvințel pe care l-am spus, Gideon.

–O să te fac eu s-o spui din nou, mă amenință cu acel tors seducător în glas. Și când o să termin cu tine, o să strigi asta.

Am rânjit și m-am îndepărtat.

–Înapoi la treabă, diavole!

–La cinci o să te conduc acasă, zise el, pe când mă îndreptam spre ușă. Vreau să ai păsărica udă și goală când cobori la mașină. Dacă te atingi singură ca să te uzi, să nu cumva să ajungi la orgasm, altfel vei suporta consecințele.

Consecințe. Mă străbătu un ușor fior, dar era o teamă pe care puteam s-o suport. Aveam încredere în Gideon, care știa până unde să întindă coarda.

–Dar tu o să fii gata excitat?

–Când nu sunt eu cu tine? zâmbi el într-un colț al gurii. Îți mulțumesc pentru ziua de azi, Eva. Pentru fiecare minut al ei.

I-am făcut o bezea și am văzut cum i se tulbură privirea. Ochii lui nu mi-au mai ieșit din minte tot restul zilei.

Se făcuse ora șase când am ajuns în sfârșit la apartamentul meu, într-o neorânduială totală, după o partidă zdravănă de sex. Știam ce mă așteaptă când am zărit limuzina lui Gideon parcată lângă trotuar, în locul Bentley-ului. Aproape că a sărit pe mine încă din clipa în care am urcat, după care s-a apucat să-mi facă o demonstrație a extraordinarelor sale aptitudini orale, înainte să mă țintuiască pe banchetă cu un entuziasm plin de vigoare.

Eram bucuroasă că eram în formă, căci altfel apetitul sexual insațiabil al lui Gideon, combinat cu rezistența lui ce părea nesfârșită m-ar fi putut epuiza cu totul. Nu că m-aș fi plâns. Era doar o observație.

Când am intrat grăbită în holul clădirii unde locuiam, Clancy era deja acolo, așteptându-mă. Chiar dacă a observat cât de șifonată îmi era rochia, îmbujorarea din obraji și părul ciufulit, s-a prefăcut că nu vede absolut nimic. M-am schimbat în grabă și ne-am îndreptat spre sala lui Parker. Speram că o s-o ia ușor cu încălzirea, pentru că îmi simțeam încă picioarele cam moi după două orgasme care mă zguduiseră până în vârful degetelor.

La sosirea în depozitul transformat din Brooklyn, eram foarte încântată și gata să încep serios să învăț. Vreo doisprezece cursanți făceau tot soiul de exerciții, supravegheați de Parker, care îi încuraja de la marginea saltelelor. În clipa în care am apărut, s-a îndreptat spre mine și m-a dus într-un colț mai

îndepărtat al zonei de antrenament, unde puteam să lucrăm față în față.

– Cum merge treaba? l-am întrebat, mai mult ca să scap de încordare.

El îmi zâmbi, punându-și astfel în evidență trăsăturile foarte interesante și atrăgătoare.

– Ești agitată?

– Puțin.

– O să lucrăm la forța și vigoarea ta fizică, dar și la siguranța de sine. O să te antrenez să nici nu încremenești ori să eziți în situații neașteptate.

Până să începem, crezusem că aveam destulă forță și vigoare fizică, însă aveam să aflu că se poate și mai bine. Primul lucru a fost o scurtă prezentare a echipamentului și a spațiului, după care am trecut la explicarea pozițiilor de luptă și a celor pasive sau neutre. Parker mi-a făcut încălzirea cu câteva exerciții de bază, după care a trecut la mișcări specifice, în timpul cărora fiecare încerca să-l apuce pe celălalt de umeri și de genunchi, stând față în față și blocând contraloviturile.

Normal că Parker era extraordinar, însă până la urmă mi-am dat seama și eu ce să fac. Totuși, cea mai mare parte a timpului mi-am petrecut-o încercând să mă adun de pe jos și chiar m-am implicat cu încrâncenare în asta. Știam prea bine cum este să fii la pământ, în inferioritate.

Probabil că înverșunarea mea nu a trecut neobservată pentru Parker, însă nu a zis nimic.

Gideon a ajuns la mine acasă în cursul serii și m-a găsit în cadă, încercând să-mi alin trupul îndurerat. Deși se vedea că tocmai făcuse duș, după ora pe care o avusese cu antrenorul personal, și-a dat încet jos

hainele și s-a băgat lângă mine în cadă, înlănțuindu-mă cu mâinile și cu picioarele. Am gemut, în timp ce el mă legăna.

– Chiar așa de bine e? m-a tachinat el, ronțăindu-mi lobul urechii.

– De unde era să știu că tăvălirea pe saltea, o oră întreagă, cu un tip tare poate să fie atât de epuizantă?

Cary avusese dreptate când îmi spusese că faci vânătăi la Krav Maga; vedeam deja cum încep să-mi apară pete albăstrui pe piele și încă n-ajunsesem la mișcările dure.

– Aș putea să fiu gelos, șopti Gideon, dacă n-aș ști că Smith e însurat și are și copii.

Am pufnit când mi-a oferit încă un exemplu din lucrurile pe care n-ar fi trebuit să le știe.

– Știi cumva și ce număr poartă la pantofi și la pălărie?

– Încă nu.

A început să râdă auzindu-mi geamătul de exasperare, iar eu nu mi-am putut reține un zâmbet la auzul acestui sunet neobișnuit.

Într-o zi, cât de curând, urma să ajungem să stăm de vorbă despre obsesia lui de a strânge informații, dar acum nu era deloc momentul. Ne certaserăm prea mult în ultimul timp, iar sfatul lui Cary, de a face tot posibilul ca să ne distrăm tot atât de mult pe cât ne certam, era încă prezent în mintea mea.

În timp ce mă jucam cu inelul de pe degetul lui Gideon, i-am povestit despre discuția pe care o avusesem cu tata sâmbătă și despre cum îl pisau la cap prietenii lui polițiști în legătură cu bârfa că mă întâlneam cu marele Gideon Cross.

– Îmi pare rău, oftă el.

M-am întors cu fața la el.

– Nu-i vina ta că ești subiect de știri. Nu te poți abține să fii uluitor de atrăgător.

– Într-o zi, spuse el laconic, o să-mi dau seama dacă fața mea e un blestem sau nu.

– Păi, dacă părerea mea are vreo importanță, eu aș zice că mai degrabă țin la ea.

El zâmbi ușor, mângâindu-mi obrazul.

– Părerea ta e singura care contează. Și a tatălui tău. Aș vrea să mă placă, Eva, nu să creadă că din cauza mea fiica lui nu mai are parte de intimitate.

– O să-l dai gata. El nu vrea decât să fiu în siguranță și fericită.

Gideon mă trase mai aproape, ceva mai relaxat.

– Și eu te fac fericită?

– Da, am răspuns, punându-mi capul pe inima lui. Îmi place la nebunie când sunt cu tine. Iar când nu suntem împreună, nu-mi doresc decât să te văd.

– Ai spus că nu vrei să ne mai certăm, îmi șopti el în păr, și asta mă roade. Ai obosit să mă vezi c-o dau tot timpul în bară?

– N-o dai în bară tot timpul. Și eu am făcut greșeli. E greu să rămâi într-o relație, Gideon. Majoritatea cuplurilor nu au parte de un sex atât de minunat ca noi. Eu îl pun în coloana cu lucruri bune.

El luă apă în pumni și începu să mi-o toarne pe spate, fără încetare, alinându-mă cu scurgerea ei sinuoasă.

– Eu nu mi-l amintesc cu adevărat pe tata.

– Nu?

Am încercat să nu mă încordez, ca să nu-mi trădez surprinderea, nici agitația și dorința disperată de a afla mai multe despre el. Nu-mi vorbise niciodată până

acum despre familia lui. Mi-era îngrozitor de greu să nu-l asaltez cu întrebări, însă nu voiam să împing lucrurile prea departe dacă el nu era pregătit...

El oftă, parcă din străfundurile sufletului. Era ceva în felul în care dăduse aerul afară din piept care m-a făcut să ridic capul și să uit intenția de a fi precaută. I-am mângâiat pectoralii puternici.

– Vrei să vorbim despre ce îți amintești?

– Sunt doar... impresii. Nu prea dădea pe acasă. Muncea foarte mult. Probabil că pe el îl moștenesc.

– Poate că aveți în comun dependența de muncă – așa se spune? –, dar cred că doar atât.

– De unde știi? replică el, în defensivă.

M-am tras mai aproape de el, dându-i la o parte părul de pe față.

– Îmi pare rău, Gideon, dar tatăl tău a fost un escroc care a ales calea cea mai ușoară și mai egoistă ca să dispară. Tu nu ești absolut deloc așa.

– Nu, nu sunt așa. Făcu o pauză, apoi continuă: Dar nu cred că a învățat vreodată cum să interacționeze cu oamenii, cum să-i pese și de ceea ce nu ținea de nevoile lui imediate.

L-am studiat cu atenție.

– Crezi că asta e valabil și pentru tine?

– Nu știu, răspunse el încet.

– Ei bine, eu știu, și nu e deloc așa, i-am spus, sărutându-l pe vârful nasului. Tu păstrezi ceea ce ai.

– Ar fi și cazul. Își întări strânsoarea în care mă ținea. Eva, nici nu pot să mă gândesc că ai putea fi cu altcineva. Numai gândul că alt bărbat ar putea să te vadă cum te văd eu, să te vadă așa... să pună mâna pe tine... înnebunesc numai la gândul ăsta.

– N-o să se întâmple una ca asta, Gideon.

Știam prea bine cum se simțea. Nici eu n-aș fi putut îndura să-l știu în intimitate cu o altă femeie.

– Tu mi-ai schimbat cu totul viața. Nu pot să suport gândul că te-aș pierde.

L-am îmbrățișat și eu.

– Sentimentul ăsta e reciproc.

Gideon îmi dădu capul pe spate, lipindu-și gura de a mea într-un sărut sălbatic. Și în câteva clipe a devenit foarte clar că în curând o să inundăm toată podeaua, așa că m-am tras înapoi.

– Trebuie să mănânc, diavole, dacă vrei s-o luăm de la capăt.

– ... zise iubita mea, frecându-și trupul ud și gol de mine, răspunse el cu un zâmbet păcătos.

– Hai să comandăm mâncare chinezească ieftină și s-o mâncăm cu bețișoarele direct din cutie.

– Hai să comandăm mâncare chinezească bună și să facem asta!

Capitolul 19

Cary a venit și el lângă noi în living și am savurat împreună excelenta mâncare chinezească, un vin dulce de prune și programul de luni seară de la televizor. În timp ce baleiam printre canale, râzând de numele ridicole ale unor spectacole de televiziune, am aruncat o privire spre cei doi bărbați foarte importanți din viața mea, care se relaxau și se simțeau bine unul în compania celuilalt. Se înțelegeau bine, luându-se peste picior și aruncându-și insulte în joacă, în felul specific bărbaților. Nu mai văzusem niciodată până acum această latură a lui Gideon, dar îmi plăcea la nebunie.

Eu acaparasem toată canapeaua, iar cei doi bărbați stăteau pe jos cu picioarele încrucișate și mâncau la măsuța de cafea. Erau amândoi în pantaloni de trening și tricouri mulate, iar eu mă delectam cu priveliștea. Dacă nu eram norocoasă, atunci cum eram?

Cary și-a trosnit degetele, pregătindu-se teatral să-și desfacă prăjitura cu răvaș.

– Ia să vedem! O să fiu bogat? Celebru? O să dau peste domnul sau doamna Înalt(ă), Brunet(ă) și Apetisant(ă)? O să călătoresc spre tărâmuri îndepărtate? Voi ce-ați găsit?

– Al meu e vai de el, am spus. „În cele din urmă, totul va fi cunoscut." Ha! N-aveam nevoie de un răvaș ca să mă prind de asta.

Gideon și-l deschise pe al lui și citi:

– „Bogăția va bate curând la ușa ta".

Eu am pufnit. Cary mi-a aruncat o privire.

– Gata, știu! Cross, ai șutit prăjiturica altcuiva.

– Ar face bine să nu se apropie de prăjiturica altcuiva, am aruncat eu, laconic.

Gideon se aplecă și-mi smulse din mână jumătate din prăjitură.

– Nu-ți face griji, îngeraș! Numai prăjitura ta o vreau. Și o băgă în gură, făcându-mi cu ochiul.

– Măi, oameni buni, mormăi Cary, luați-vă și voi o cameră! Pe urmă își deschise prăjiturica zâmbind, dar imediat îi scăpă o înjurătură: Ce dracu'?

M-am aplecat spre el:

– Ce scrie?

– Confucius spune, improviză Gideon, că bărbatul cu mâna în buzunar se simte mare și tare plin de el.

Cary aruncă cu jumătatea lui de prăjitură în Gideon, care o prinse cu îndemânare și începu să rânjească.

– Dă-mi-l! Am smuls bilețelul din mâna lui Gideon și l-am citit, după care m-a umflat râsul.

– Du-te dracu', Eva!

– Ei? mă îmboldi Gideon.

– „Mai ia o prăjitură!"

– Te-a făcut knockout un răvaș.

Cary aruncă jumătatea cealaltă a prăjiturii.

Mi-am amintit de alte seri asemănătoare pe care le petrecusem alături de Cary pe când eram studentă, iar asta m-a făcut să încerc să-mi închipui cum fusese Gideon în timpul facultății. Din articolele pe care le citisem, știam că fusese student la Universitatea Columbia, dar nu urmase un master, pentru că începuse să se ocupe de afacerile care luau un avânt tot mai mare.

Oare avusese legături cu ceilalți studenți? Fusese la petreceri ale fraternităților, și-o pusese cu cine se nimerea și/sau băuse la greu? Era un tip atât de controlat, că mi-era greu să mi-l închipui atât de lipsit de griji, dar exact așa arăta acum, împreună cu mine și cu Cary.

În clipa aceea mi-a aruncat o privire, fără ca zâmbetul să i se fi șters de pe față, și mi s-a oprit inima în loc. Își arăta, în sfârșit, adevărata vârstă – părea tânăr, foarte frumos și atât de normal. În clipa aceea, eram doar un cuplu de douăzeci și ceva de ani, relaxându-se acasă, împreună cu un coleg de cameră și cu o telecomandă. Era pur și simplu prietenul meu și ne simțeam bine împreună.

Totul era atât de plăcut și lipsit de complicații, iar iluzia era tare emoționantă.

Pe urmă, cineva a sunat la interfon și Cary a sărit în picioare ca să deschidă, aruncându-mi un zâmbet.

– Poate e Trey.

Am ridicat o mână, arătându-i că-i țin pumnii. Dar peste câteva minute, când Cary a deschis ușa, cea care a intrat pe ușă era blonda cu picioare lungi din urmă cu câteva nopți.

– Salut, a zis ea, remarcând resturile cinei pe care le aveam pe masă.

L-a apreciat pe Gideon cu o privire de cunoscător când el s-a ridicat politicos în picioare, cu acea grație plină de forță care-i era proprie. Mie mi-a aruncat un surâs malițios, după care l-a învăluit pe Gideon într-un surâs strălucitor, de supermodel, și i-a întins încet mâna.

– Tatiana Cherlin.

El i-a strâns-o.

– Prietenul Evei.

Am ridicat din sprâncene, auzind o asemenea prezentare. Oare își apăra identitatea? Sau spațiul personal? În orice caz, răspunsul lui îmi plăcea. Cary s-a întors în cameră cu o sticlă de vin și două pahare.

– Vino, i s-a adresat tipei, făcându-i semn către holul care ducea spre dormitorul lui.

Tatiana ne-a făcut cu mâna și a luat-o înaintea lui Cary. În spatele ei, l-am întrebat pe el, doar din buze:

– Ce faci?

El mi-a făcut cu ochiul și a șoptit:

– Trag altă prăjitură.

La puțin timp după ei, eu și Gideon am închis totul și ne-am dus în camera mea. În timp ce ne pregăteam să ne băgăm în pat, i-am pus întrebarea care-mi trezise curiozitatea mai devreme:

– Ai avut un cuibușor de nebunii și când erai în facultate?

– Poftim? zise el, în timp ce-și trăgea rapid tricoul peste cap.

– Știi, cum era camera de hotel. Ești un tip senzual. Mă întrebam dacă aveai și atunci un aranjament din ăsta.

El scutură din cap, în timp ce eu îi priveam plină de dragoste bustul divin și șoldurile fără pic de grăsime.

–De când te-am cunoscut pe tine am făcut sex cât n-am făcut în ultimii doi ani, la un loc.

–Nu se poate!

–Muncesc din greu și fac și exerciții fizice și mai din greu, iar ambele mă epuizează în mod plăcut în majoritatea timpului. Din când în când, am mai primit câte o ofertă pe care n-am refuzat-o, însă altfel, am putut trăi foarte bine fără sex până când te-am întâlnit pe tine.

–Ce aiureală! Îmi era imposibil să cred așa ceva.

El mă privi scurt, după care se îndreptă spre baie, ținând în mână o gentuță neagră cu obiecte de toaletă.

–Mai îndoiește-te tu de mine, Eva, și-o să vezi ce pățești!

–Ce? l-am urmat, delectându-mă cu priveliștea feselor lui minunate. O să-mi demonstrezi că poți trăi foarte bine fără sex trăgându-mi-o din nou?

–Pentru asta e nevoie de doi, zise el, în timp ce scotea o periuță de dinți, punând-o în suportul meu de periuțe. Și tu ai inițiat partidele de sex între noi tot atât de mult ca și mine. Și tu ai la fel de mare nevoie de legătura asta.

–Ai dreptate. Doar că...

–Doar că ce?

Deschise un sertar, se încruntă, văzând că e plin și se dădu într-o parte ca să deschidă altul.

–Cealaltă chiuvetă, am zis, zâmbind, cu gândul la presupunerea pe care o făcuse că va primi și el sertare în baia mea și la încruntarea lui când nu le găsise. Toate sunt ale tale.

Gideon se duse către cealaltă chiuvetă și începu să aranjeze în sertare conținutul gentuței.

–Doar că ce? repetă el, în timp ce-și punea șamponul și gelul de duș lângă baie.

Stăteam rezemată cu un șold de chiuvetă, cu brațele încrucișate, și-l priveam cum își marchează teritoriul în toată baia mea. Era mai mult decât clar că asta face după cum era la fel de clar că oricine ar fi intrat în această baie și-ar fi dat seama că există un bărbat în viața mea.

Atunci mi-am dat seama, șocată, că și eu avusesem aceeași pretenție asupra spațiului său personal. Personalul casei lui trebuia să afle că șeful lor era implicat de-acum într-o relație serioasă. Gândul ăsta m-a înfiorat puțin.

– M-am gândit mai devreme, în timp ce mâncam, la cum erai în timpul facultății, am continuat închipuindu-mi cum ar fi fost să te văd în campus. Cred că aș fi fost obsedată de tine. Aș fi făcut tot posibilul ca să te văd și să mă delectez privindu-te. Aș fi încercat să merg la aceleași cursuri ca și tine, pentru ca în timpul lor să pot visa cu ochii deschiși cum să ajung în patul tău.

– Ești o maniacă sexuală, mă sărută el pe nas când trecu pe lângă mine, ca să se spele pe dinți. Amândoi știm ce s-ar fi întâmplat din clipa în care te vedeam.

M-am spălat și eu pe dinți și mi-am periat părul, după care m-am spălat pe față.

– Deci... ai avut un cuibușor de nebunii pentru rarele ocazii în care vreo puicuță norocoasă ajungea în patul tău?

Privirea lui îmi admira reflexia plină de săpun din oglindă.

– Mereu am folosit hotelul.

– Ăsta este unicul loc unde ai făcut sex? Înainte de mine?

– Unicul loc unde am făcut sex liber consimțit, răspunse el încetișor, înainte de tine.

– Oh! Simțeam că mi se rupe inima.

Ne-am băgat în pat și ne-am cuprins strâns în brațe. Mi-am îngropat fața în gâtul lui și m-am cuibărit acolo ca să respir. Avea un trup dur, însă îl simțeam minunat de confortabil așa, lipit de al meu. Era atât de cald și de viguros, atât de puternic masculin. Numai gândul la el și mă făcea să-l doresc.

Mi-am trecut piciorul peste șoldurile lui și m-am cățărat pe el, mângâindu-i mușchii abdomenului. Era întuneric și nu-i puteam vedea fața, dar nici n-aveam nevoie. Oricât de mult îi iubeam chipul – cel pe care el îl detesta uneori –, ceea ce mă emoționa cu adevărat era felul în care mă atingea și îmi șoptea, ca și când pentru el n-ar mai fi existat nimic pe lume, ca și cum n-ar fi dorit nimic mai mult pe lume.

– Gideon!

N-a fost nevoie să mai spun și altceva.

S-a ridicat în șezut, m-a cuprins în brațe și m-a sărutat profund. După care m-a rostogolit sub el și a făcut dragoste cu mine plin de o posesivitate tandră, care mă mișca până în străfundurile sufletului.

M-am trezit tresărind surprinsă. Ceva greu mă zdrobea și o voce aspră îmi scuipa în ureche cuvinte urâte, oribile. Nu mai puteam să respir din cauza panicii.

Nu din nou... Nu... Te rog, nu...

Fratele meu vitreg îmi acoperise gura cu mâna și-mi depărta picioarele. I-am simțit lucrul acela greu dintre picioare izbindu-mă orbește, încercând să-și facă loc în trupul meu. Țipetele îmi erau înăbușite de palma lui care îmi zdrobea buzele și eu mă zbăteam, cu inima bătându-mi să-mi sară din piept. Nathan era atât de greu!

Atât de greu și de puternic! Nu-l puteam da jos de pe mine. Nu puteam să-l împing.

Oprește-te! Dă-te jos de pe mine! NU mă atinge! O, Doamne! Te rog, nu-mi face din nou asta… nu din nou… nu iarăși…

Unde era mama? *Ma-ma!*

Am țipat, dar palma lui Nathan mi-a acoperit gura. Se apăsa în mine, înfigându-mi capul în pernă. Cu cât mă zbăteam mai mult, cu atât era mai excitat. Gâfâind ca un câine, se împingea în mine, iar și iar... încercând să se înfigă în mine...

–O să afli tu cum e.

Am înghețat. Cunoșteam glasul ăsta. Știam că nu e al lui Nathan.

Nu era un vis. Dar tot un coșmar era.

Dumnezeule, nu! Clipeam înnebunită în întuneric, străduindu-mă să zăresc ceva. Sângele îmi bubuia așa tare în urechi, că nu auzeam nimic.

Cunoșteam însă mirosul acestui trup. Cunoșteam fiecare atingere, chiar și când era plină de cruzime. Știam cum simțeam trupul acesta în mine, chiar în timp ce încerca să mă invadeze.

Erecția lui Gideon se clătina între coapsele mele.

Panicată, mi-am adunat toate puterile și m-am ridicat, aruncându-i mâna de pe față. Am tras aer în piept și am început să țip.

Pieptul lui Gideon se ridica și cobora spasmodic, în timp ce lătra:

–Nu mai e așa grozav când ți-o iei tu!

–Crossfire! am reușit să icnesc.

O rază de lumină, venind de pe coridor, m-a orbit, urmată imediat de îndepărtarea mult dorită a greutății lui Gideon de pe mine. M-am rostogolit în locul meu,

suspinând; cu ochii înecați în lacrimi, l-am zărit pe Cary cum îl aruncă pe Gideon în zidul opus al camerei, îndoind peretele de rigips.

–Eva! Ai pățit ceva?

Cary se întoarse spre pat și începu să înjure când mă văzu, ghemuită în poziție fetală și scuturată de suspine violente.

Gideon s-a ridicat în picioare, însă Cary s-a dus drept spre el:

–Dacă miști măcar un mușchi până vine poliția, o să te fac praf!

Înghițind cu greu nodul din gât, am reușit să mă ridic în șezut. Privirea mi s-a încrucișat cu a lui Gideon și am văzut cum ceața somnului i se ridică de pe ochi, înlocuiți de o groază imensă.

–Vis, am reușit să îngaim, sufocată, prinzându-l de braț pe Cary, care se îndrepta spre telefon. Vi-visează.

Cary aruncă o privire spre Gideon, care se lăsase pe vine gol pe podea, ca un animal sălbatic, și lăsă brațul în jos.

–Dumnezeule, șopti el. Și eu care credeam că eu sunt distrus.

M-am tras spre marginea patului și m-am ridicat. Îmi tremurau picioarele și mă simțeam rău din cauza fricii de care încă nu scăpasem. Apoi mi s-au tăiat genunchii și Cary m-a prins în brațe, îngenunchind pe podea lângă mine și ținându-mă în brațe în timp ce plângeam.

–Eu o să dorm pe canapea.

Cary își trecu o mână prin părul ciufulit, sprijinindu-se de peretele coridorului. Ușa de la dormitor era

deschisă în spatele meu și înăuntru se afla Gideon, palid la față, cu o privire bântuită.

– O să-i aduc și lui câteva pături și perne. Nu cred că ar trebui să se ducă singur acasă. E varză.

– Îți mulțumesc, Cary.

Îmi țineam brațele strânse în jurul corpului.

– Tatiana e încă aici?

– Nu, ce dracu'! Noi doar ne-o tragem.

– Și cu Trey cum e? am întrebat încetișor, cu mintea înapoi la Gideon.

– Îl iubesc pe Trey. Cred că e omul cel mai bun pe care l-am întâlnit vreodată, în afară de tine, zise el, aplecându-se ca să mă sărute pe frunte. Iar ceea ce nu știe nu-l poate răni. Nu-ți mai face probleme pentru mine și ai grijă de tine!

M-am uitat la el, cu ochii în lacrimi.

– Nu știu ce să fac.

Cary oftă, cu o privire cât se poate de serioasă în ochii de un verde întunecat.

– Fetițo, cred că venit vremea să te hotărăști dacă ești îndrăgostită de el până peste cap. Unii oameni nu pot fi reparați. Uită-te la mine! Am întâlnit un tip minunat, dar mi-o trag cu una pe care nu pot s-o sufăr.

– Cary… m-am apropiat de el, atingându-l pe umăr.

El m-a prins de mână și mi-a strâns-o.

– Sunt aici dacă ai nevoie de mine.

Când m-am întors în camera mea, Gideon închidea fermoarul genții cu obiecte de toaletă. Mi-a aruncat o privire și spaima mi s-a strecurat în măruntaie. Nu pentru mine, ci pentru el. Niciodată nu mai văzusem pe cineva să arate așa de disperat, atât de îngrozitor de distrus. Parcă toată viața îl părăsise. Era cenușiu

ca un cadavru și toate trăsăturile chipului minunat îi erau umbrite de cearcăne adânci.

– Ce faci? am șoptit.

El se dădu înapoi, ca și cum ar fi vrut să stea cât mai departe de mine.

– Nu pot să rămân.

Ceea ce m-a îngrijorat a fost faptul că am simțit o undă de ușurare la gândul că voi rămâne singură.

– Am fost de acord să nu mai fugim.

– Asta a fost înainte să te atac, exclamă el, dând primul semn că se întoarce la viață, după o oră.

– Nu erai conștient.

– Eva, tu n-o să mai fii niciodată victima cuiva. Doamne… ce era să-ți fac…

Se întoarse cu spatele la mine, cu umerii căzuți într-un fel care mă speria tot atât de mult ca și atacul de mai devreme.

– Dacă pleci, o să ne pierdem unul pe altul și trecutul o să învingă.

Am văzut că vorbele mele l-au lovit ca un pumn. În cameră, toate luminile erau aprinse, ca și cum numai electricitatea ar fi putut să alunge umbrele pe care le purtam în suflete.

– Dacă pleci acum, mi-e teamă că va fi mai ușor pentru tine să te îndepărtezi și pentru mine să te las s-o faci. O să se termine, Gideon.

– Cum pot să rămân? De ce ai vrea s-o fac? Se întoarse spre mine, privindu-mă cu atâta dor, că mi-au dat lacrimile. Mai bine mă omor înainte să-ți fac rău.

Asta era una dintre temerile mele. Îmi fusese greu să cred că Gideon, cel pe care-l cunoșteam eu – un bărbat dominator, o adevărată forță a naturii –, ar putea să-și ia viața, dar Gideon, cel care stătea acum în fața mea,

era o cu totul altă persoană. Și era fiul unui părinte sinucigaș.

Trăgeam spasmodic cu degetele de marginea tricoului de pe mine.

–N-o să-mi faci niciodată rău.

–Ți-e frică de mine, spuse el, cu voce răgușită. Se vede pe fața ta. Și mie mi-e frică de mine. Mi-e frică să dorm cu tine, să nu fac ceva care ne va distruge pe amândoi.

Avea dreptate. Eram înfricoșată. Mă simțeam înghețată de groază.

De-acum cunoșteam violența explozivă care zăcea în el. Furia băltind ca puroiul. Și eram atât de plini de pasiune unul pentru celălalt! Iar eu îl pălmuisem la petrecere, plină de violență fizică, eu, care nu făcusem niciodată așa ceva.

Era în natura relației noastre să fie plină de patimă și de emoții, cât se poate de pământească, de primitivă. Încrederea care ne ținea împreună ne și deschisese unul pentru celălalt în feluri care ne făceau pe amândoi vulnerabili și periculoși. Și avea să fie și mai rău, înainte să ne fie mai bine.

El își trecu o mână prin păr.

–Eva, eu...

–Te iubesc, Gideon.

–Dumnezeule!

Îmi aruncă o privire plină de ceva ce semăna a dezgust, însă nu știam dacă e îndreptat spre mine ori spre el.

–Cum poți să spui una ca asta?

–Pentru că e purul adevăr.

–Tu vezi doar asta, făcu el un gest, arătându-se pe sine. Nu vezi dezastrul total dinăuntru.

Am tras cu putere aer în piept.

–Tu poți să-mi spui asta? Știind că și eu sunt distrusă?

–Poate că ți-e dat să te legi de unul care să-ți facă numai rău, replică el pe un ton amar.

–Oprește-te! Știu că vrei să mă rănești, dar dacă mă lovești pe mine, nu vei face decât să dai și mai rău în tine.

Am aruncat în treacăt o privire către ceas. Se făcuse patru dimineața. M-am îndreptat spre el, simțind nevoia să-mi înfrâng teama de a-l atinge și de a fi atinsă de el.

El ridică o mână, ca pentru a mă opri.

–Mă duc acasă, Eva.

–Rămâi să dormi aici pe canapea! Nu mă contrazice, Gideon! Te rog! O să mă îmbolnăvesc de îngrijorare dacă pleci.

–O să fii și mai îngrijorată dacă rămân.

Se uita la mine, părând pierdut, furios și plin de un dor îngrozitor. Ochii lui îmi implorau iertarea, dar n-ar fi primit-o dacă aș fi încercat să i-o dau.

M-am dus către el și l-am luat de mână, străduindu-mă să resping valul de teamă care m-a cuprins când l-am atins. Aveam încă nervii întinși, gâtlejul și gura încă mă dureau, iar amintirea felului în care încercase să mă penetreze – atât de asemănător cu cel al lui Nathan – era încă foarte vie.

–O să trecem peste asta, i-am promis, supărată că-mi tremura vocea. O să vorbești azi cu doctorul Petersen și o să pornim de aici.

El își ridică mâna, ca și cum ar fi vrut să-mi atingă cu delicatețe fața.

–Dacă n-ar fi fost Cary aici...

– Dar a fost, și o să fiu bine. Te iubesc. O să trecem peste asta.

M-am apropiat și mai mult de el și l-am îmbrățișat, băgându-mi mâinile pe sub tricou, ca să-i ating pielea.

– N-o să lăsăm trecutul să se pună în calea a ceea ce avem.

Nu eram sigură însă pe cine încercam să conving.

– Eva! Îmi răspunse cu putere la îmbrățișare, cât pe ce să mă lase fără aer. Îmi pare rău. Cele întâmplate mă omoară. Te rog... iartă-mă... nu pot să te pierd.

– N-o să mă pierzi.

Am închis ochii, încercând să mă concentrez la felul în care îl simțeam. La felul cum mirosea. Amintindu-mi că odată nu-mi fusese teamă de nimic când eram cu el.

– Îmi pare atât de rău...

Mâinile lui mi se plimbau pe spate.

– O să fac orice...

– Șșșt! Te iubesc. O să fie bine.

El își întoarse capul, sărutându-mă ușor.

– Iartă-mă, Eva! Am nevoie de tine. Mi-e groază de ce-o să se întâmple cu mine dacă te pierd...

– Nu plec nicăieri, am zis, simțind cum mă trec fiori sub mișcarea neastâmpărată a mâinilor lui pe spatele meu. Sunt aici. Nu mai fug.

El se opri, pârjolindu-mi buzele cu suflarea lui arzătoare. Pe urmă își lăsă capul în jos și-mi pecetlui gura cu a lui, iar trupul meu răspunse chemării dulci a sărutului său. M-am arcuit spre el fără voie, trăgându-l mai aproape de mine.

El a început să-mi frământe sânii în mâini, mângâindu-mi sfârcurile cu mișcări circulare ale degetelor mari, până când s-au întărit, devenind dureroși. Atunci

am gemut, într-un amestec de teamă și de dorință, iar la auzul acestui sunet pe el l-a străbătut un tremur.

–Eva?

–Eu... nu pot.

Amintirea felului în care mă trezisem era încă prea proaspătă în mintea mea. Mă durea îngrozitor să-l resping, căci știam că are nevoie de același lucru de la mine cum avusesem și eu când îi vorbisem despre Nathan – de dovada că dorința nu-și luase zborul, că, indiferent cât de urâte ar fi fost cicatricile trecutului nostru, ele nu aveau cum să distrugă ceea ce deveniserăm unul pentru celălalt.

Eu însă nu puteam să-i ofer asta. Nu încă. Mă simțeam prea rănită, prea vulnerabilă.

–Ține-mă doar în brațe, Gideon, te rog!

El dădu din cap, cuprinzându-mă cu brațele.

L-am făcut să se așeze pe jos împreună cu mine, sperând că-l pot ajuta să adoarmă. M-am cuibărit în el, cu un picior peste al lui și cu un braț cuprinzându-i abdomenul puternic. El mă strângea ușor, apăsându-mi fruntea cu buzele, șoptindu-mi neîncetat cât de rău îi pare.

–Nu mă părăsi, am murmurat. Rămâi!

Gideon n-a scos un sunet, nu mi-a promis nimic, însă nici nu mi-a dat drumul.

M-am trezit ceva mai târziu, auzind bătăile ritmice ale inimii lui Gideon lângă ureche. Toate luminile rămăseseră aprinse, iar covorul de pe jos era aspru și neconfortabil.

Gideon era lungit pe spate; chipul lui frumos părea foarte tânăr în somn, iar tricoul i se ridicase numai

cât să lase la vedere buricul și mușchii puternici ai abdomenului.

Acesta era bărbatul pe care îl iubeam. Acesta era bărbatul al cărui corp îmi oferea atâta plăcere, a cărui delicatețe mă mișca fără încetare. Și era tot aici. Iar după încruntarea care-i lăsase o cută între sprâncene, era tot îndurerat.

Mi-am strecurat mâna în pantalonii lui. Pentru prima dată de când eram împreună, penisul nu-i era tare ca oțelul în mâinile mele, dar s-a umezit repede și a început să se îngroașe, în timp ce eu îl frecam fără oprire, de la cap până la rădăcină. Teama stătea la pândă în spatele excitației, dar eram mult mai înspăimântată să nu-l pierd decât să trăiesc cu demonii care-l bântuiau.

El a început să se agite, strângându-mă de mijloc.

—Eva...?

De data aceasta i-am răspuns așa cum nu putusem s-o fac înainte.

—Hai să uităm, i-am șoptit, cu buzele lipite de gura lui. Ajută-ne să uităm!

—Eva!

El s-a răsucit spre mine, scoțându-mi tricoul cu mișcări pline de precauție. Eu eram la fel de atentă să-l dezbrac. Ne apropiam unul de altul ca și cum am fi putut să ne spargem. Legătura dintre noi era atât de fragilă acum și amândurora ne era teamă de viitor și de rănile pe care ni le-am fi putut face cu muchiile tăioase pe care le aveam.

Buzele lui mi-au cuprins sfârcul și a început să sugă ușor, seducător, dar înfrânându-se. Mișcarea plină de tandrețe era atât de minunată, că am icnit, arcuindu-mă în brațele lui. El mă dezmierda, de la sâni până

pe coapse și înapoi, iar și iar, liniștindu-mă, în timp ce inima îmi bătea nebunește.

Mi-a sărutat apoi sânii, trecând la celălalt sfârc, murmurându-mi vorbe de iertare și de dorință, cu un glas în care se citeau regretul și nefericirea. Limba lui îmi freca ușor punctul întărit, făcându-l să tânjească, după care îl luă în stăpânire, sugându-l cu buze arzătoare.

—Gideon!

Suptul lui delicat mă ademenea cu dibăcie, inundându-mi de dorință mintea speriată. Trupul mi se pierduse deja în al lui, căutând lacom plăcerea și frumusețea corpului său.

—Nu-ți fie frică de mine, șoptea el. Nu te retrage!

Îmi sărută buricul, apoi o luă tot mai jos, dezmierdându-mi cu părul pielea de pe stomac în timp ce-și găsea locul între picioarele mele. Mă deschise cu mâini tremurânde și îmi mângâie ușor clitorisul. Limba lui îmi lingea ușor, înnebunitor, crăpătura, iar penetrările ușoare în sexul meu care zvâcnea mă duceau pe marginea nebuniei.

Mi-am arcuit ușor spatele, implorându-l printre gemete răgușite. Tensiunea mi se răspândise în tot corpul, făcându-mă să zvâcnesc, până când am simțit că aș putea să explodez de atâta presiune. Iar apoi m-a condus către orgasm cu o atingere incredibil de ușoară a limbii.

Am scos un strigăt, în timp ce corpul mi se relaxa în valul de căldură care mă zgâlțâia.

—Nu pot să te las să mă părăsești, Eva, spuse Gideon, venind deasupra mea, în timp ce vibram de plăcere. Nu pot.

I-am șters dârele de lacrimi de pe față, cu privirea pierdută în ochi-i înroșiți. Era un adevărat chin pentru mine să-l văd cum suferă, îmi sfâșia inima.

– Nu te-aș lăsa nici dacă ai vrea.

El își luă penisul în mână și îl vârî încet și cu grijă în mine. Capul mi se apăsa tot mai puternic în podea, în timp ce el intra tot mai mult, luându-mi trupul în stăpânire cu fiecare centimetru al mădularului său gros.

După ce a intrat tot, a început să se miște ritmic, deliberat. Am închis ochii, concentrându-mă pe legătura dintre noi. Apoi el se opri, lipindu-se de mine, iar pulsul meu a luat-o razna, cuprins de panică. Înfricoșată, am șovăit.

– Uită-te la mine, Eva! Avea glasul atât de răgușit, încât abia i l-am recunoscut.

Am făcut ce-mi cerea și am văzut spaima din ochii lui.

– Fă dragoste cu mine! mă imploră, într-o șoaptă aproape neauzită. Iubește-mă tu! Atinge-mă, îngeraș! Pune-ți mâinile pe mine!

– Da...

I-am atins spatele cu palmele, după care, peste mușchii care-i zvâcneau, mi-am croit drum spre fesele lui și, strângând carnea lor tare în mână, l-am îndemnat să se miște mai repede, să intre mai adânc în mine.

Loviturile ritmice ale penisului său puternic în adâncurile fremătătoare ale sexului meu mă inundau cu valuri fierbinți după valuri de extaz. Era atât de bun! Mi-am încolăcit picioarele în jurul șoldurilor sale, cu respirația tot mai accelerată, pe măsură ce nodul rece din stomac începea să se topească. Ne sorbeam unul pe altul din ochi.

Lacrimile mi se scurgeau pe tâmple.

– Te iubesc, Gideon.

– Te rog…, gemu el, închizându-și strâns ochii.

– Te iubesc.

Apoi el mă duse iar spre orgasm rotindu-și îndemânatic șoldurile, agitându-și mădularul în mine. Sexul meu se strângea puternic, încercând să-l țină, să-l păstreze, pierdut adânc în mine.

– Dă-ți drumul, Eva, icni el, lângă urechea mea.

Mă străduiam s-o fac, să depășesc anxietatea care nu mă părăsise de tot, știindu-l deasupra mea. Acea anxietate amestecată cu dorință, care mă ținea țintuită pe muchia plăcerii. El scoase un geamăt răgușit, plin de durere și regrete:

– Am nevoie să-ți dai drumul, Eva… am nevoie să te simt… te rog…

Îmi luase fesele în mâini, ridicându-mi șoldurile, și izbea fără contenire în locul acela sensibil din mine. Era neobosit, insistent. M-a penetrat îndelung și adânc, până când mintea a fost nevoită să-mi elibereze corpul și mi-am dat drumul cu violență. L-am mușcat de umăr ca să-mi înăbuș țipetele în timp ce mă zguduiam sub el, iar mușchii delicați din mine tremurau în culmea extazului. El a gemut din adâncul pieptului, scoțând un sunet plin de o plăcere chinuită.

– Mai mult, mi-a ordonat apoi, izbindu-mă și mai adânc, pentru a-mi oferi acea mușcătură delicioasă de durere. Iar faptul că a avut din nou încredere în amândoi ca să provoace acea mică durere mi-a alungat și ultima reținere. Indiferent cât de multă încredere aveam unul în celălalt, trebuia să învățăm să avem încredere și în instinctele noastre.

Și orgasmul m-a zguduit iar, cu ferocitate, făcând să mi se încordeze degetele de la picioare până când mi s-au pus cârcei. Am simțit cum aceeași tensiune cunoscută pune stăpânire pe Gideon și mi-am strâns mai puternic coapsele în jurul lui, îmboldindu-l, dorind cu disperare să-l simt cum mă umple de sămânța lui.

– Nu!

El se rostogoli de pe mine, aruncându-se pe spate, acoperindu-și ochii cu mâna. Se pedepsea singur, interzicându-i corpului său delectarea și plăcerea corpului meu.

Pieptul i se zguduia, strălucind de sudoare, iar mădularul îi zăcea greoi pe burtă, capul roșu și mare, cu frânghiile groase ale venelor dându-i un aspect animalic.

L-am apucat cu mâinile și cu gura, fără să iau în seamă înjurătura lui. L-am țintuit de podea, sprijinindu-mă cu un braț de el, iar cu cealaltă mână, făcută pumn, am început să-l frec și să-i sug flămândă capul sensibil. Coapsele îi tremurau și dădea din picioare fără oprire.

– La dracu', Eva! Fir-ar să fie! Înțepenise și icnea, cu mâinile înfipte în părul meu și dând din șolduri. O, la dracu'! Suge-o tare… Dumnezeule!

A explodat într-un puhoi puternic care aproape că m-a făcut să mă înec, dându-și drumul cu forță și inundându-mi gura. Am primit totul, în timp ce pumnul meu îl mulgea, frecându-l pe toată lungimea penisului care zvâcnea, înghițind iar și iar, până când a început să tremure, copleșit de ce simțea, și m-a implorat să mă opresc.

M-am ridicat în șezut, iar Gideon a făcut același lucru și m-a cuprins în brațe. Apoi m-a tras iar în jos

pe podea, unde și-a îngropat fața la pieptul meu și a plâns până în zori.

Pentru ziua de marți, mi-am pus o bluză de mătase neagră, cu mâneci lungi, și pantaloni, căci simțeam nevoia să pun o barieră între mine și lume. În bucătărie, Gideon mi-a luat fața în mâini și și-a frecat ușor buzele de ale mele, cu o tandrețe sfâșietoare. Privirea îi rămânea bântuită.

– Prânzul? l-am întrebat. Simțeam că avem nevoie să întărim conexiunea dintre noi.

– Am un prânz de afaceri, își trecu el degetele prin părul meu desfăcut. Vrei să vii? O să am grijă să te ducă Angus înapoi la timp.

– Mi-ar plăcea foarte mult să vin.

M-am gândit la programul evenimentelor de seară și al întâlnirilor pe care mi-l trimisese pe telefon.

– Și mâine-seară avem un dineu caritabil la Waldorf-Astoria?

Auzindu-mă, privirea i se mai îmblânzi. Așa cum era îmbrăcat pentru serviciu, părea serios, dar liniștit. Știam însă că nu era nici pe departe așa.

– Spune-mi, tu chiar n-o să mă lași, nu-i așa? mă întrebă încetișor.

Mi-am ridicat mâna dreaptă și i-am arătat inelul.

– Nu mai scapi tu de mine, Cross. Obișnuiește-te cu gândul ăsta!

Pe drumul spre serviciu, m-a ținut în brațe și a făcut la fel și când ne-am îndreptat spre prânzul de la Jean Georges. Cât a durat masa, n-am scos mai mult de o duzină de cuvinte; Gideon a comandat pentru mine și mâncarea mi-a plăcut enorm.

Am stat tăcută lângă el, odihnindu-mi mâna stângă pe coapsa-i tare pe sub masă, într-o afirmare fără cuvinte a dăruirii pentru el. Pentru noi. Iar el și-a ținut o mână caldă și puternică peste a mea, în timp ce discuta despre o nouă proprietate care se dezvolta pe St. Croix. Am menținut această legătură cât timp a durat prânzul, alegând amândoi să mâncăm mai degrabă cu o singură mână decât să ne despărțim.

Cu fiecare oră care se scurgea, simțeam cum se șterge din noi groaza nopții trecute. Avea să fie încă o cicatrice printre ale lui, încă o amintire amară pe care o va purta veșnic cu el, o amintire pe care o împărtășeam și de care mă temeam împreună cu el, însă n-avea să pună stăpânire pe noi. N-aveam s-o lăsăm.

La sfârșitul zilei, Angus m-a așteptat ca să mă ducă acasă. Gideon lucra până mai târziu, după care urma să plece de la Crossfire direct la cabinetul doctorului Petersen. Am profitat de cât a durat drumul ca să mă întăresc în așteptarea unei noi ședințe de antrenament cu Parker. Îmi cam venea s-o sar, dar în cele din urmă m-am convins că e important să mă țin de program. În clipa aceea, în viața mea existau mult prea multe lucruri incontrolabile, iar a mă ține de un program era printre puținele care stăteau cu totul în puterea mea.

După o oră și jumătate de exerciții cu Parker, Clancy m-a lăsat acasă, iar eu m-am simțit ușurată și mândră de mine că făcusem sport, deși era ultimul lucru din lume pe care mi-l doream.

Când am intrat în holul clădirii, l-am găsit pe Trey, care vorbea cu cei de la recepție.

– Bună! l-am salutat. Urci?

El s-a întors spre mine, cu un zâmbet cald în ochii-i căprui. Trey avea în el o amabilitate, un fel de naivitate onestă care era diferită de toate celelalte relații pe care le avusese Cary până atunci. Sau poate că ar trebui să spun că Trey era „normal“, cum erau atât de puțini oameni din viața mea și a lui Cary.

– Cary nu-i acasă, m-a informat el. Tocmai l-au sunat.

– Atunci poți să urci cu mine și să-l aștepți. Eu nu mai ies în seara asta.

– Dacă nu te deranjează... I-am adus ceva.

Și veni spre mine, în timp ce-i salutam pe cei de la recepție. Ne-am îndreptat către lifturi.

– Nu mă deranjează deloc, l-am asigurat, întorcându-i zâmbetul.

El se uită la pantalonii mei de yoga și la tricou.

– Ai fost la sală?

– Da. Deși e una dintre zilele alea în care aș fi făcut orice altceva.

El începu să râdă în timp ce intram în lift.

– Cunosc senzația asta.

Cât am urcat, s-a lăsat tăcerea. Era clar că avea ceva pe suflet.

– Totul e-n ordine? l-am întrebat.

– Păi... își aranjă el cureaua rucsacului. Cary a părut cam distant în ultimele zile.

– Da? am exclamat, mușcându-mi buza. Cum adică?

– Nu știu. Mi-e greu să-ți explic. Simt doar că e ceva cu el și nu-mi dau seama ce.

Mie mi-a zburat gândul la blondă și am tresărit fără să vreau.

—Poate că e stresat cu jobul pentru Grey Isles și nu vrea să te bată pe tine la cap cu ea. Știe că ești foarte ocupat cu serviciul și cu școala.

Încordarea din umerii lui se mai domoli puțin.

—Poate că asta era. Pare destul de logic. În regulă, îți mulțumesc.

L-am poftit în apartament și i-am spus să se simtă ca acasă, așa că Trey s-a îndreptat către camera lui Cary să-și lase lucrurile, iar eu m-am îndreptat spre telefon, ca să verific mesageria vocală.

Un strigăt care venea de pe coridor m-a făcut însă să mă îndrept spre telefon din alt motiv, căci inima îmi bubuia la gândul unor intruși și al unui pericol iminent. Au urmat și alte țipete, iar una dintre voci era fără îndoială a lui Cary.

Am răsuflat ușurată, după care, cu telefonul în mână, m-am aventurat să văd ce se petrece. Dar era să mă ciocnesc cu Tatiana, care luase colțul pe coridor, încheindu-și nasturii de la bluză.

—Ups! a exclamat ea, rânjind fără să se scuze. Ne mai vedem!

Nici n-am auzit-o când a închis ușa, din cauza strigătelor lui Trey:

—Du-te dracului, Cary! Am vorbit despre asta! Mi-ai promis!

—Faci din țânțar armăsar! zbiera Cary. Nu este ce crezi tu.

Trey a ieșit din camera lui Cary în asemenea viteză, că m-am lipit de perete, ca să-i fac loc. În urma lui venea Cary, cu un cearșaf în jurul mijlocului. În timp ce trecea pe lângă mine, i-am aruncat o privire urâtă, care l-a făcut să-mi arate degetul mijlociu.

I-am lăsat singuri pe cei doi și m-am băgat la duș, supărată pe Cary că distrugea iarăși ceva bun din viața lui. Era un tipar la care tot mai speram să renunțe, dar el nu părea să reușească.

Peste o jumătate de oră, când am ieșit ca să mă duc în bucătărie, apartamentul era cufundat într-o tăcere absolută. M-am concentrat pe prepararea cinei, hotărând să gătesc friptură de porc cu garnitură de cartofi noi și sparanghel, una dintre mâncărurile preferate ale lui Cary, în caz că se întorcea la cină și avea nevoie de ceva care să-l înveselească.

Vederea lui Trey ieșind pe hol, în timp ce puneam friptura în cuptor, m-a luat prin surprindere, apoi însă m-a întristat. Nu mi-a plăcut deloc să-l văd plecând așa, îmbujorat, cu hainele în dezordine și plângând. Mila mea s-a transformat într-o imensă dezamăgire când Cary a intrat în bucătărie mirosind a sudoare bărbătească și a sex. Mi-a aruncat o privire urâtă când a trecut spre mine, în drum spre frigiderul pentru vin.

I-am tăiat calea, cu brațele încrucișate.

– Dacă i-o tragi unui iubit căruia i-ai frânt inima, îmbrăcat în aceleași haine în care te-a prins că-l înșeli, n-o să faci lucrurile să meargă mai bine.

– Mai taci, Eva!

– Probabil că acum se urăște pe sine pentru că a cedat.

– Am zis să taci dracului!

– Bine.

I-am întors spatele, ocupându-mă să condimentez cartofii ca să-i bag în cuptor, lângă friptură. Cary scoase niște pahare din dulap.

– Simt că mă judeci. Oprește-te! N-ar fi fost nici pe jumătate la fel de supărat dacă mă prindea cu un bărbat.

– Deci e vina lui, nu?

– Ultimele știri: nici viața ta amoroasă nu-i perfectă.

– Slab, Cary. N-am de gând să fiu sacul tău de box în cazul ăsta. Ai făcut-o de oaie și acum distrugi și mai mult totul. E în tine.

– Ia nu te mai da așa de mare! Tu te culci cu un bărbat care poate să te violeze în orice clipă.

– Nu-i deloc așa!

El pufni, rezemându-se de blat; în ochii verzi i se citeau durerea și furia.

– Dacă ai de gând să-i găsești scuze pentru că doarme atunci când te atacă, atunci găsește aceleași scuze și pentru bețivi și drogați. Nici ei nu știu ce fac.

Adevărul spuselor lui m-a lovit în moalele capului, ca și faptul că încerca din răsputeri să mă rănească.

– Poți să renunți la sticlă, dar nu poți să nu dormi.

Cary deschise sticla pe care o luase din frigider și turnă în două pahare, împingând unul spre mine.

– Dacă știe cineva pe lume cum e să stai cu oameni care te rănesc, ăla-s eu. Tu îl iubești. Vrei să-l salvezi. Dar pe tine cine o să te salveze, Eva? Eu n-o să fiu mereu în preajma ta când ești cu el, iar omul ăsta este o bombă cu ceas.

– Vrei să vorbești despre cum e să fii într-o relație care doare, Cary? am ripostat, îndepărtându-l de la adevărurile care mă chinuiau. I-ai tras clapa lui Trey ca să te aperi pe tine? Ți-ai închipuit că o să-l arunci la gunoi înainte să aibă el șansa să te dezamăgească?

Gura i se strâmbă cu amărăciune. Ciocni paharul de al meu, pe care încă nu-l luasem de pe blat.

– În sănătatea noastră, a celor duși rău cu pluta. Măcar ne avem unul pe altul.

Pe urmă a ieșit țanțoș din cameră, iar eu m-am dezumflat. Știusem că așa avea să se întâmple: destrămarea unei combinații de împrejurări prea frumoase ca să fie adevărate. Mulțumirea și fericirea nu existau în lumea mea decât câteva momente și erau, fără doar și poate, numai iluzii.

Întotdeauna exista ceva ascuns, care stătea la pândă, așteptând să țâșnească la suprafață și să distrugă totul.

Capitolul 20

Gideon a ajuns chiar când scoteam mâncarea din cuptor. Într-o mână ținea o geantă de haine și în cealaltă una de laptop. Fusesem îngrijorată că va dori să meargă singur acasă după ședința cu doctorul Petersen, dar mă liniștise când sunase ca să mă anunțe că e pe drum. Cu toate acestea, când am deschis ușa și l-am văzut în prag, un fior de neliniște m-a străbătut.

– Hei, exclamă el încetișor, în timp ce mă urma în bucătărie. Aici miroase delicios.

– Sper că ți-e foame. Avem multă mâncare și aș fi foarte uimită dacă ar apărea și Cary să ne ajute.

Gideon își lăsă lucrurile pe masa pentru micul dejun și se apropie de mine cu grijă, privindu-mă cercetător.

– Mi-am adus câteva lucruri ca să rămân peste noapte, dar dacă vrei, plec. Oricând. Numai să-mi spui.

Am expirat cu putere, hotărâtă să nu las ca frica să-mi comande acțiunile.

– Vreau să stai aici.

– Și eu vreau să stau aici, zise el și se opri lângă mine. Pot să te iau în brațe?

M-am băgat în el și l-am strâns cu putere.

– Te rog!

El își lipi obrazul de al meu, luându-mă strâns. Nu era o îmbrățișare firească și lipsită de griji, așa cum eram obișnuiți. Între noi apăruse o reținere care nu semăna cu nimic din ce simțiserăm înainte.

– Ce faci? murmură el.

– Mai bine, acum că ai venit.

– Dar tot agitată ești, zise, sărutându-mi fruntea. Și eu sunt la fel. Nu știu cum o să mai putem dormi din nou unul lângă altul.

M-am dat puțin în spate ca să mă uit la el. Asta era și teama mea, iar discuția avută cu Cary nu îmbunătățise lucrurile. „E o bombă cu ceas..."

– O să găsim noi o cale, i-am spus.

El rămase tăcut un timp îndelungat.

– Nathan te-a căutat vreodată?

– Nu.

Deși aveam teama înrădăcinată că s-ar putea ca într-o bună zi să-l văd din nou, fie din întâmplare, fie în mod voit. El era undeva pe lume, respirând același aer...

– De ce?

– M-am gândit la asta azi.

M-am dat înapoi ca să-l privesc și mi s-a pus un nod în gât văzând cât arăta de chinuit.

– De ce?

– Pentru că sunt multe lucruri rele între noi.

– Ți se pare prea mult?

– Nu pot gândi așa, scutură Gideon din cap.

Nu știam ce să spun, ce să fac. Ce asigurări puteam să-i dau, când nici eu nu știam dacă iubirea mea și dorința lui aveau să fie de ajuns ca să facă relația noastră să meargă?

– Ce-ți trece prin minte? se interesă el.

– Mă gândesc la mâncare. Mor de foame. Poți să te duci tu să vezi dacă vrea și Cary să mănânce? Pe urmă ne putem așeza la masă.

Gideon îl găsise pe Cary dormind, așa că am avut amândoi parte de o cină la lumina lumânărilor. Masa era oarecum oficială, în timp ce noi eram îmbrăcați în niște tricouri largi și pantaloni de pijama, pe care ni-i pusesem fiecare după duș. Eu eram îngrijorată pentru Cary, dar timpul petrecut în liniște singură cu Gideon părea să fie exact ce aveam nevoie.

– Ieri am luat prânzul cu Magdalene în biroul meu, îmi spuse el, după ce am început să mâncăm.

– Da?

Adică în timp ce eu plecasem să cumpăr inelul, Magdalene se bucura de timpul petrecut în intimitate cu iubitul meu?

– Nu lua tonul ăsta, mă certă el. Ea și-a luat prânzul într-un birou plin de florile tale, cu tine făcând bezele de pe birou. Tu erai tot atât de mult acolo ca și ea.

– Scuze! A fost o reacție automată.

El îmi duse mâna la gură și o sărută apăsat.

– Mă bucur că încă mai poți să fii geloasă în privința mea.

Am oftat. Toată ziua, sentimentele mele fuseseră într-un haos total; nu reușisem să hotărăsc ce simțeam în legătură cu orice.

– I-ai spus ceva despre Christopher?

–Ăsta a fost adevăratul scop al prânzului. I-am arătat filmulețul.

–Ce? am încruntat eu sprâncenele, nedumerită, amintindu-mi că telefonul meu murise în mașină. Cum ai făcut?

–Ți-am luat telefonul la birou și am scos înregistrarea prin USB. N-ai observat că aseară ți-am adus telefonul încărcat?

–Nu.

Am lăsat jos furculița și cuțitul. Oricât ar fi fost Gideon de dominant, trebuia să discutăm serios în privința granițelor a căror încălcare mă făcea să-mi pierd cumpătul.

–Gideon, nu poți să-mi scotocești așa prin telefon.

–N-am scotocit nimic. Tu nu ți-ai pus încă parolă.

–Nu asta-i problema! E o încălcare serioasă a afurisitei mele de intimități. Dumnezeule!

La dracu'! De ce nimeni din viața mea nu înțelegea că am și eu limite?

–Ție ți-ar plăcea să-ți cotrobăiesc prin lucruri?

–Eu n-am nimic de ascuns, declară el și își scoase telefonul dintr-un buzunar al pijamalei, ca să mi-l dea. Și nici tu n-o să ai.

Nu voiam să stârnesc o ceartă tocmai acum, căci lucrurile erau oricum pe muchie de cuțit, însă lăsasem prea mult lucrurile să meargă în felul ăsta.

–Nu contează dacă am sau nu ceva de ascuns față de tine. Am dreptul să am propriul spațiu și propria intimitate, iar tu trebuie să mă întrebi înainte să te servești singur cu informații despre mine și cu lucrurile mele. Trebuie să te stăpânești să pui mâna pe orice vrei fără permisiunea mea.

– Ce era așa de privat acolo? își încreți el sprâncenele. Doar tu mi-ai arătat filmarea aia.

– Nu fi ca mama, Gideon! m-am răstit. Nu pot să accept o nebunie ca asta.

El tresări și dădu înapoi, evident luat prin surprindere de supărarea mea.

– Bine. Îmi pare rău.

Am luat o gură de vin, încercând să-mi țin în frâu nervii și neliniștea.

– Îți pare rău că m-am înfuriat? Sau că ai făcut-o?

După câteva clipe, Gideon răspunse:

– Îmi pare rău că te-ai înfuriat.

Pur și simplu nu pricepea.

– De ce nu-ți dai seama cât e de ciudat?

– Eva, oftă el, trecându-și o mână prin păr. Petrec zilnic câte un sfert din zi *în* tine. Iar dacă tu îmi pui *limite în afara ta*, nu pot să le consider decât arbitrare.

– Ei bine, nu sunt. Pentru mine, sunt importante. Dacă vrei să afli ceva, trebuie să mă întrebi.

– Bine.

– Nu mai face asta, Gideon, l-am avertizat. Nu glumesc deloc.

– Bine, să știi că am înțeles, răspunse el cu maxilarul încordat.

Pe urmă am trecut mai departe, pentru că nu voiam deloc să mă cert.

– Și ce-a zis când a văzut filmulețul?

El se relaxă vizibil.

– Evident că nu i-a fost ușor. Și i-a picat și mai greu să știe că și eu l-am văzut.

– Ea ne-a văzut pe noi în bibliotecă.

– N-am vorbit direct despre asta, dar ce-ar fi fost de zis? Doar n-o să mă scuz pentru că am făcut dragoste

cu iubita mea într-o cameră cu ușa închisă, replică el, lăsându-se pe spate, cu un oftat puternic. Ceea ce a îndurerat-o cu adevărat a fost să vadă fața lui Christopher în înregistrare, să vadă ce părere are el cu adevărat despre ea. E greu să vezi că ești folosit într-un asemenea hal. Și, mai ales, de cineva pe care crezi că-l cunoști, cineva care ar trebui să-ți poarte de grijă.

Mi-am făcut de lucru, umplând paharele, ca să-mi ascund reacția. Gideon vorbise ca din propria experiență. Oare lui ce i s-o fi întâmplat? Am băut repede un pic de vin și am întrebat:

– Tu cum te simți în privința asta?

– Ce să fac? De-a lungul anilor, am încercat în fel și chip să stau de vorbă cu Christopher. Am încercat dându-i bani. Am încercat cu amenințările. El însă n-a arătat niciodată vreo dorință să se schimbe. Cu mult timp în urmă, mi-am dat seama că nu pot decât să controlez pagubele. Și să te țin pe tine cât mai departe cu putință de el.

– Acum, că știu, o să te ajut și eu cu asta.

– Bine.

Bău și el din vin, aruncându-mi o privire rapidă peste pahar.

– Nu m-ai întrebat cum a fost la doctorul Petersen.

– Pentru că nu e treaba mea. Dar dacă vrei, poți să-mi spui.

Privirile ni s-au încrucișat. Tare aș fi vrut s-o facă.

– Îți stau la dispoziție oricând vei dori să-mi vorbești, dar n-o să te sâcâi. Când o să fii tu pregătit să-mi spui, o s-o faci. Acestea fiind zise, aș dori foarte mult să știu dacă ți-a plăcut de el.

– Da, deocamdată, zâmbi el. Mă ia pe departe. Nu pot mulți să facă asta.

– Da, îți oferă altă perspectivă și te face să revii asupra problemei dintr-un unghi diferit, care te face să-ți spui: „Eu de ce n-am văzut lucrurile așa?“

Degetele lui Gideon alunecau în sus și-n jos pe piciorul paharului.

– Mi-a prescris să iau ceva noaptea, înainte să mă culc. L-am cumpărat înainte să vin.

– Ce părere ai despre faptul că iei medicamente?

El îmi aruncă o privire cu ochi întunecați, parcă bântuiți.

– Simt că e necesar. Trebuie să fiu cu tine și trebuie să nu-ți fac rău în felul ăsta, oricât m-ar costa. Doctorul Petersen spune că medicamentele combinate cu terapia au avut succes în cazul altor „parasomniaci sexuali atipici“. Trebuie să-l cred.

M-am întins spre el și i-am strâns mâna. Faptul că lua medicamente era un pas imens, mai ales pentru cineva care evitase atât de mult timp să se confrunte cu problemele sale.

– Îți mulțumesc.

Gideon mă strânse mai tare.

– Se pare că s-au făcut studii pe destul de mulți oameni care sufereau de problema asta. El mi-a povestit despre un caz în care un bărbat și-a atacat sexual soția în somn timp de doisprezece ani, până când au hotărât să ceară ajutor.

– Doisprezece ani? Dumnezeule!

– Se pare că au așteptat atât de mulți ani și pentru că bărbatul acela era mai bun la pat în somn, adăugă el laconic. Iar dacă asta nu-i o lovitură mortală pentru propriul ego, atunci nu știu ce-ar putea să fie.

Am rămas cu gura căscată.

– Da. Rahat!

–Știu, nu-i așa? Apoi zâmbetul i se șterse de pe față. Dar nu vreau să te simți obligată să dormi cu mine, Eva. Nu există pastile magice. Pot să dorm pe canapea ori să mă duc la mine, deși prefer canapeaua. Când mă pregătesc să plec la lucru împreună cu tine, toată ziua mi-e bine.

–Și mie.

Gideon se apropie și mai mult, îmi luă mâna și o duse la buze.

–Nu mi-am închipuit vreodată că o să ajung la asta... Să existe cineva în viața mea care să știe ce să-mi facă. Să existe cineva cu care să vorbesc înainte de cină despre halul în care o dau în bară, pentru că mă acceptă așa cum sunt... Îți sunt recunoscător, Eva.

Mi-a tresărit inima, plină de o dulce durere. Doar el era în stare să spună asemenea lucruri frumoase, perfecte.

–Și eu am aceeași senzație în ceea ce te privește, asule.

Poate chiar mai profundă, pentru că îl iubeam. Dar n-am spus-o cu glas tare. Poate și el avea să ajungă aici într-o bună zi. N-aveam să renunț până când va fi absolut și irevocabil al meu.

Cu picioarele goale sprijinite pe măsuța de cafea și cu laptopul în brațe, Gideon părea să se simtă atât de confortabil, atât de relaxat, că nu mă puteam concentra la programul de la televizor.

„Cum am ajuns aici?“, mă tot întrebam în sinea mea. „Bărbatul ăsta atrăgător și extravagant, împreună cu mine?“

–Te uiți la mine, murmură el, cu privirea în ecranul computerului.

Am scos limba la el.

– Domnișoară Tramell, asta e cumva o sugestie cu substrat sexual?

– Cum poți să mă vezi, când ești cu ochii la ce lucrezi acolo?

El își ridică privirea și se uită direct la mine. Ochii lui albaștri ardeau de forță și de căldură.

– Te-am văzut în permanență, îngeraș. Din clipa în care m-ai găsit, nu te mai văd decât pe tine.

Ziua de miercuri a început cu penisul lui Gideon împingându-se în mine de la spate, în noul meu mod preferat de a mă trezi.

– Ei bine, am zis cu voce răgușită, alungând urmele somnului de pe ochi, în timp ce brațul lui, încolăcit în jurul mijlocului meu, mă trăgea mai aproape de pieptul lui cald și puternic, ești cam neastâmpărat în dimineața asta.

– Tu ești minunată și sexy în fiecare dimineață, răspunse el, cuibărindu-se pe umărul meu. Îmi place la nebunie să mă trezesc lângă tine.

Și am sărbătorit, cu câteva orgasme, o noapte de somn neîntrerupt.

Mult mai târziu, în timpul zilei, am mers să iau prânzul cu Mark și cu partenerul lui, Steven, într-un încântător restaurant mexican, aflat într-un demisol. După ce am coborât câteva trepte de ciment, am intrat într-un restaurant surprinzător de spațios, cu chelneri îmbrăcați în costume negre și foarte bine luminat.

– Va trebui să-ți aduci omul aici și să-l pui să-ți ia o margarita cu rodii.

– E bună? m-am interesat.

– O, da!

Chelnerița care a venit să ia comanda a început să flirteze fără rușine cu Mark, bătând din genele supărător de lungi. Mark i-a răspuns și el la flirt. Iar pe măsură ce masa continua, roșcata exuberantă – care s-a prezentat ca Shawna – devenea tot mai îndrăzneață, punând mâna pe umărul lui Mark și pe gâtul lui de fiecare dată când trecea pe lângă noi. Ca reacție, glumele lui Mark au devenit tot mai sugestive, până când am observat că Steven se enervase, că fața i se făcea tot mai roșie și privirea i se posomora cu fiecare clipă ce trecea. Am început să mă foiesc neliniștită, numărând minutele până când avea să se termine această masă tensionată.

– Hai să ne întâlnim în seara asta, îi propuse Shawna lui Mark când ne aduse nota. Dacă petreci o noapte cu mine, o să te vindec.

Am rămas cu gura căscată. Chiar așa?

– Îți convine la șapte? zise Mark învăluitor. O să te distrug, Shawna. Știi ce se întâmplă dacă te bagi în noroi...

Am înghițit greșit apa și m-am înecat. Steven sări în picioare și înconjură masa, ca să mă bată pe spate.

– La dracu', Eva, zise el, râzând, să știi că ți-am făcut doar o farsă. Nu da colțul din cauza asta!

– Ce? am horcăit, cu ochii în lacrimi.

El rânji și se îndreptă spre chelneriță, luând-o pe după umeri.

– Eva, fă cunoștință cu sora mea, Shawna. Shawna, Eva este cea care îi face viața mai ușoară lui Mark.

– Asta-i foarte bine, zise Shawna, din moment ce te are pe tine ca să i-o complici.

Steven îmi făcu mie cu ochiul.

– De-aia mă ține pe mine pe lângă el.

Privindu-i pe cei doi frați unul lângă altul, am observat și eu, în sfârșit, asemănarea care îmi scăpase până atunci. M-am lăsat pe spate în scaun, uitându-mă urât la Mark.

– Ai fost îngrozitor. Credeam că Steven o să facă o criză de furie.

Mark ridică mâinile, în semn că se predă.

– A fost ideea lui. El e ăla leșinat după telenovele, îți amintești?

Steven se răsuci pe călcâie, zâmbind cu gura până la urechi.

– Ei, hai, Eva! Doar știi că Mark este omul cu idei în relația asta.

Shawna scoase din buzunar o carte de vizită și mi-o înmână.

– Ai numărul meu de telefon pe partea cealaltă. Sună-mă, că am eu ac de cojocul ăstora doi. Poți să le-o coci de să n-o poată duce.

– Trădătoareo! o huidui Steven.

– Ce vrei, ridică Shawna din umeri, noi, fetele, trebuie să ținem una cu alta.

După program, am mers împreună cu Gideon la sala lui de sport. Angus ne-a dus acolo și am intrat. Era plin de lume și vestiarele erau aglomerate. M-am schimbat și mi-am pus lucrurile într-un dulap, după care m-am întâlnit cu Gideon în hol.

I-am făcut cu mâna lui Daniel, antrenorul care vorbise cu mine prima dată când fusesem la CrossTrainer, și m-am ales cu o palmă la fund pentru asta.

– Hei, am protestat, tresărind sub lovitura de pedeapsă a lui Gideon. Încetează!

El m-a prins de coadă și mi-a tras capul ușor spre el, ridicându-mi gura ca să-și poată marca teritoriul cu un sărut profund și pătimaș. Felul în care mă trăgea de păr îmi trimitea fiori electrici prin piele.

– Dacă asta e ideea ta despre o lecție, i-am șoptit, atunci trebuie să mărturisesc că este mai degrabă un stimulent.

– Sunt doritor să merg un pic mai departe, răspunse el, prinzându-mi ușor buza de jos cu dinții. Dar nu ți-aș sugera să-mi pui așa la încercare limitele, Eva.

– Nu-ți face griji! Am eu alte moduri s-o fac.

Gideon s-a dus întâi la banda de alergare, făcându-mi plăcerea de a-i vedea trupul strălucind de sudoare... în public. Indiferent cât de des îl văzusem astfel în intimitate, tot mă excita enorm să-l văd așa.

Și, Dumnezeule, cât îmi plăcea cum arăta cu părul strâns la spate! Și cum îi jucau mușchii pe sub pielea ușor bronzată! Și mișcările lui puternice și pline de grație! Vederea unui bărbat atât de elegant fără costum, expunându-și latura animalică, mă înnebunea de dorință.

Nu puteam să-mi iau privirea de la el și eram încântată că nici nu trebuie. La urma urmelor, era al meu, iar faptul acesta făcea să mă inunde un val cald de plăcere. În plus, toate femeile din sală se uitau la el. În timp ce trecea de la un aparat la altul, era urmărit de zeci de priviri admirative.

Când a observat că mă uit la el, i-am aruncat o privire sugestivă și mi-am trecut limba peste buza de jos. Sprânceana ridicată și zâmbetul lui plin de părere de rău m-au făcut să zâmbesc. Nu mai știam când fusesem ultima oare atât de motivată în timp ce-mi făceam exercițiile. O oră și jumătate a zburat ca o clipă.

Când ne-am urcat în Bentley, îndreptându-ne spre apartamentul lui, am început să mă foiesc pe banchetă, aruncându-i repetat priviri, într-o invitație mută. El își împleti degetele cu ale mele.

– O să aștepți pentru asta.

Afirmația lui m-a făcut să tresar.

– Poftim?

– Ai auzit bine.

Îmi sărută degetele și mai avu și tupeul să-mi zâmbească răutăcios.

– Amânarea plăcerii, îngeraș.

– De ce să facem asta?

– Gândește-te cât o să fim de înnebuniți unul după altul la sfârșitul dineului.

M-am dat mai aproape de el, pentru ca Angus să nu mă audă, deși știam că el e destul de profesionist ca să ne ignore.

– E doar o presupunere, indiferent dacă așteptăm sau nu. Eu zic să nu.

El însă a rămas neclintit. În schimb, ne-a supus la chinuri pe amândoi. Ne-am dezbrăcat amândoi ca să mai facem un duș, mângâindu-ne și dezmierdându-ne unul altuia fiecare curbă, fiecare părticică a corpului; după care ne-am îmbrăcat pentru dineu. Și-a pus un costum negru, dar fără cravată. Cămașa de un alb imaculat avea nasturele desfăcut la guler, lăsând la vedere o bucățică de piele. Rochia de cocktail pe care o alesese pentru mine era o creație Vera Wang din mătase de culoare champagne, cu partea de sus fără umeri, spatele dezgolit și cu o fustă cu volane care se termina la câțiva centimetri peste genunchi.

Am zâmbit la vederea ei, dându-mi seama c-o să înnebunească să mă vadă toată seara îmbrăcată în ea.

Era minunată și-mi plăcea foarte mult, dar era croită mai degrabă pentru tipe înalte și zvelte, nu pentru femei scunde și cu forme. Într-o încercare nereușită de a păstra decența, mi-am lăsat părul liber, ca să-mi acopere sânii, însă, dacă expresia de pe fața lui Gideon putea să fie un semn, mișcarea asta nu mi-era de mare ajutor.

– Doamne, Eva! se foi el, încercând să-și aranjeze pantalonii. Mi-am schimbat părerea despre rochia asta. N-ar trebui s-o porți în public.

– N-avem timp să-ți schimbi părerea.

– Credeam că are ceva mai mult material în ea.

– Ce pot să zic? Am dat din umeri, rânjind. Tu mi-ai cumpărat-o.

– M-am răzgândit. Cât timp îți ia s-o scoți?

Mi-am trecut limba peste buza de jos, invitându-l.

– Nu știu. Ce-ar fi să afli tu?

El mă privi cu ochi tulburi:

– N-o să mai ieșim niciodată de aici.

– Eu n-o să mă plâng.

Arăta atât de bine și îl doream – ca de obicei – îngrozitor de tare.

– N-ai un sacou sau ceva de genul ăsta, ca să te mai acoperi? O geacă? Sau un pardesiu?

Mi-am scos râzând plicul din dulap și i-am înlănțuit brațul cu al meu.

– Nu-ți face griji! Toți o să fie atât de ocupați să se uite după tine, că pe mine nici n-o să mă observe.

El se uită urât la mine, în timp ce-l trăgeam afară din dormitor:

– Nu, serios! Nu cumva ți-au mai crescut țâțele? Se revarsă din corsajul chestiei ăleia.

–Gideon, am douăzeci și patru de ani, am replicat sec. Am încetat să mai cresc încă de acum câțiva ani. Ceea ce vezi e tot ce primești.

–Da, dar eu sunt singurul care ar trebui să te vadă, din moment ce sunt tot singurul care are dreptul să primească.

Ne-am îndreptat către living. În scurtul timp care ne-a luat ca să străbatem holul, am admirat frumusețea tăcută a casei lui Gideon. Îmi plăcea foarte mult cât era de caldă și de atrăgătoare. Decorul fermecător de european emana o eleganță deosebită, dar în același timp era și remarcabil de confortabil. Iar priveliștea uluitoare pe care o ofereau ferestrele boltite completa interiorul, însă nu distrăgea atenția de la el.

Combinația de lemn întunecat, piatră, culori calde și accente puternice și aurii era evident foarte scumpă, ca și obiectele de artă de pe pereți, însă era o etalare de bogăție plină de bun-gust. Nu-mi închipuiam că cineva s-ar putea simți încurcat în privința locului unde să se așeze ori a obiectelor pe care să le atingă. Pur și simplu nu era genul ăla de spațiu.

Am luat liftul personal și, imediat ce ușile s-au închis, Gideon s-a întors cu fața la mine și a încercat să-mi ridice mai sus corsajul rochiei.

–Dacă nu ești atent, l-am avertizat, o să-mi lași la vedere păsărica.

–Fir-ar să fie!

–Putem să ne distrăm de minune cu asta. Aș putea să joc rolul unei păpușe blonde prostuțe care se ține după mădularul și milioanele tale, iar tu poți să-ți joci rolul tău, de playboy miliardar, cu ultima lui jucărioară. Trebuie doar să pari plictisit și indulgent, în timp ce eu mă frec de tine și ciripesc despre cât ești de deștept.

– Asta nu-i amuzant. Pe urmă i se lumină fața: Ce zici de-o eșarfă?

Când am ajuns la dineul de gală în beneficiul unui nou adăpost pentru femei și copii, am fost îndrumați spre zona presei, ceea ce mi-a stârnit frica de expunere publică. M-am concentrat deci asupra lui Gideon, pentru că nimic nu-mi putea acapara gândurile mai deplin decât el. Și, deoarece eram atât de atentă la el, am putut să văd, chiar sub ochii mei, cum face trecerea de la om la persoană publică.

Și-a pus cu ușurință masca pe față. Irișii i-au înghețat într-un albastru tăios, iar gura-i senzuală și-a pierdut orice arcuire. Aproape că puteam simți cum forța voinței lui ne izolează pe amândoi. Între noi și restul lumii se înălțase un scut numai pentru că așa voia el să fie. Stând lângă el, mi-am dat seama că nimeni nu urma să se apropie de mine ori să-mi adreseze vreun cuvânt până în clipa în care el avea să dea vreun semn că se poate face așa ceva.

Cu toate acestea, vibrația care interzicea atingerile nu putea interzice și privirile. În timp ce ne îndreptam spre sala de bal, capetele se întorceau după Gideon și o mulțime de ochi ne urmăreau. Pe mine pusese stăpânire un spasm nervos din cauza atenției pe care o atrăgea, el însă părea că nu vede nimic și era cum nu se poate mai liniștit.

Dacă aș fi avut de gând să mă lipesc de el și să-i ciripesc prostește, ar fi trebuit să stau la coadă. În clipa în care s-a oprit, a fost de îndată înconjurat de mulțime. M-am dat la o parte ca să le fac loc celor care se înghesuiau ca să-i atragă atenția și am făcut câțiva pași, sperând să găsesc niște șampanie. Firma la care lucram

făcuse gratuit reclama pentru această gală și am văzut câțiva oameni pe care îi cunoșteam.

Reușisem să iau un pahar de pe tava unui chelner, când am auzit că mă strigă cineva pe nume. M-am întors și l-am zărit pe nepotul lui Stanton, care se apropia de mine cu un zâmbet larg. Avea părul negru și ochii albaștri și era cam de aceeași vârstă cu mine. Îl cunoșteam de pe vremea când o vizitam pe mama în vacanțe și m-am bucurat să-l văd.

– Martin! l-am întâmpinat cu brațele deschise și ne-am îmbrățișat scurt. Ce mai faci? Arăți extraordinar!

– Și eu voiam să zic același lucru despre tine, zise el, admirându-mi rochia. Am auzit că te-ai mutat la New York și chiar voiam să te întâlnesc. De cât timp ești în oraș?

– Nu de mult. Doar de câteva săptămâni.

– Bea-ți șampania, mă îndemnă el, și hai să dansăm!

Alcoolul îmi răspândea o căldură plăcută prin vene când ne-am îndreptat spre ringul de dans, pe acordurile lui *Summertime*, cântat de Billie Holliday.

– Ia zi, începu el, lucrezi undeva?

În timp ce dansam, i-am povestit despre slujba mea și l-am întrebat ce face. N-am fost deloc uimită să aflu că lucra pentru firma de investiții a lui Stanton și că-i mergea bine.

– Mi-ar plăcea foarte mult să ieșim în oraș și să luăm prânzul împreună într-o zi, mi-a propus.

– Ar fi excelent.

Când muzica s-a sfârșit, m-am dat un pas înapoi și am intrat în cineva aflat în spatele meu. Două mâini m-au apucat de talie ca să mă susțină și, când m-am uitat peste umăr, l-am descoperit pe Gideon.

–Salut, a făcut el, pe un ton senzual, fără să-și ia privirea de gheață de la Martin. Ne faci cunoștință?

–Gideon, ți-l prezint pe Martin Stanton. Ne cunoaștem de câțiva ani. Este nepotul tatălui meu vitreg. Am tras aer în piept și am continuat: Martin, ți-l prezint pe bărbatul de bază din viața mea, Gideon Cross.

–Cross! zâmbi Martin și-i strânse mâna. Evident că știu cine ești. Mă bucur mult să te cunosc. Dacă lucrurile merg bine, poate o să ne întâlnim pe la vreo reuniune de familie.

Gideon își puse brațele pe umerii mei.

–Contează pe asta!

Între timp, Martin fusese strigat de un cunoscut, așa că se aplecă să mă sărute pe obraz.

–O să te sun pentru prânzul ăla. Poate săptămâna viitoare?

–Excelent.

Eram cât se poate de conștientă de vibrația plină de energie în care mă învăluia Gideon, aflat lângă mine, deși, când mi-am furișat privirea spre el, chipul îi era calm și impasibil.

El m-a luat la dans, pe *What a Wonderful World* al lui Louis Armstrong.

–Nu știu dacă-mi place de el, mormăi el.

–Martin e un tip foarte drăguț.

–Cu condiția să știe că ești a mea.

Își rezemă obrazul de tâmpla mea și-și puse mâna pe spatele meu, în despicătura rochiei, direct pe piele. Ținându-mă în felul ăsta în brațe, nimeni n-avea cum să creadă că n-aș fi a lui. Eram încântată că aveam ocazia să stau lipită în public de trupul lui apetisant. I-am adulmecat aroma și m-am relaxat în brațele lui îndemânatice.

– Îmi place.

– Asta era și ideea, șopti el, frecându-și încet nasul de mine.

Fericire. A durat atâta timp cât a ținut și dansul.

Tocmai părăseam ringul când am zărit-o pe Magdalene într-o parte. N-am recunoscut-o pe dată, pentru că se tunsese, făcându-și o coafură bob. Arăta zveltă și elegantă într-o rochie simplă de cocktail, dar era de departe eclipsată de bruneta frapantă cu care vorbea.

Gideon a șovăit o clipă, încetinind infim de puțin pasul, după care și-a reluat ritmul. M-am uitat în jos, crezând că evitase ceva de pe podea, când el mi-a spus încet:

– Vreau să-ți fac cunoștință cu cineva.

Mi-am întors privirea, ca să văd unde mergem. Femeia care era împreună cu Magdalene îl zărise pe Gideon și se întorsese spre el. Am simțit cum brațul lui se încordează în clipa în care privirile lor s-au întâlnit.

Și mi-am dat seama și de ce.

Femeia, oricine ar fi fost, era îndrăgostită până peste cap de Gideon. Se citea asta pe chipul ei, în ochii de un albastru îngeresc. Era de o frumusețe uluitoare, atât de minunată, încât nu părea reală. Părul negru ca pana corbului îi cădea într-un val des și drept până aproape de talie. Avea rochia de aceeași nuanță ca și ochii, pielea bronzată și trupul zvelt cu curbe perfecte.

– Corinne, o salută el, iar răgușeala obișnuită din vocea lui se accentuă puțin; îmi dădu drumul și o prinse de mâini. Nu mi-ai spus că te-ai întors.

– Am lăsat câteva mesaje pe telefonul tău de acasă, răspunse ea, cu o voce frumoasă și blândă.

– A, n-am prea stat pe acasă în ultimul timp. Și, cum asta părea că-i amintise că mă aflu lângă el, îi dădu

drumul și mă trase lângă el. Corinne, ți-o prezint pe Eva Tramell. Eva, Corinne Giroux, o veche prietenă.

I-am întins mâna și ea mi-a strâns-o.

– Orice prietenă a lui Gideon e prietenă și cu mine, îmi spuse ea, zâmbindu-mi cu căldură.

– Sper că asta e valabil și pentru iubite.

Privirea ei plină de subînțelesuri s-a încrucișat cu a mea.

– Mai ales pentru iubite. Acum, dacă poți să mi-l împrumuți pentru o clipă, aș dori să-i prezint un asociat de-al meu.

– Evident.

Vocea mea era calmă, dar eu nu eram nici pe departe așa.

Gideon m-a sărutat grăbit pe tâmplă, după care s-a dus spre Corinne, oferindu-i brațul și lăsând-o pe Magdalene stânjenită în picioare, în fața mea.

Îmi părea de-a dreptul rău pentru ea, căci părea foarte deprimată.

– Îți stă excelent cu noua tunsoare, Magdalene.

Ea îmi aruncă o privire cu buzele strânse, după care se îmblânzi, cu un oftat ce părea plin de resemnare.

– Mulțumesc. Venise timpul pentru o schimbare. De fapt, cred că pentru multe schimbări. Și nici nu era cazul s-o imit pe cea care plecase, acum, că s-a întors.

M-am încruntat, fără să pricep.

– Cu asta m-ai pierdut.

– Vorbesc despre Corinne, zise ea, fără să mă scape din ochi. Ea și Gideon au fost logodiți timp de un an. Ea a rupt logodna, s-a măritat cu un francez bogat și a plecat în Europa. Numai că mariajul n-a mers. Acum a divorțat și s-a întors la New York.

Logodit! Simțeam cum îmi piere tot sângele de pe chip, în timp ce privirea mi se întorsese către locul unde bărbatul pe care îl iubeam se afla împreună cu femeia pe care probabil o iubise cândva, sprijinindu-i spatele cu mâna în timp ce ea se apleca spre el râzând.

Mi se strânsese stomacul de gelozie și de teamă, când mi-am dat seama, șocată, că el nu avusese niciodată o relație serioasă înainte de mine. Ce prostie! La cât era de atrăgător, ar fi trebuit să-mi dau seama. Magdalene mi-a pus mâna pe umăr.

– Eva, ar trebui să stai jos. Ai pălit.

– Ai dreptate.

Știam că respir prea repede și că pulsul îmi crescuse primejdios de mult.

M-am dus spre primul scaun pe care l-am văzut și m-am așezat. Magdalene a luat și ea loc lângă mine.

– Îl iubești, mi-a zis ea. Eu nu mi-am dat seama. Îmi pare rău. Și îmi pare rău și pentru ceea ce ți-am spus prima dată când ne-am întâlnit.

– Și tu îl iubești, am replicat cu răceală, fără să mă uit nicăieri. Iar în momentul acela, eu nu-l iubeam. Nu încă.

– Dar asta nu-i o scuză pentru mine, nu-i așa?

Am acceptat recunoscătoare încă un pahar de șampanie pe care mi-l oferea un chelner și am luat unul și pentru Magdalene. Am ciocnit amândouă, într-o demonstrație jalnică de solidaritate a unor femei abandonate. Voiam să plec. Voiam să mă ridic și să ies. Voiam ca Gideon să-și dea seama că am plecat, să fie obligat să vină după mine. Voiam ca și el să simtă o părticică din durerea pe care o simțeam eu. Erau închipuiri stupide, imature și răutăcioase, care mă făceau să mă simt meschină.

Mă simțeam consolată de faptul că Magdalene stătea tăcută lângă mine, plină de compasiune. Știa cum e să-l iubești pe Gideon și să-l dorești cu disperare. Iar faptul că eu îi simțisem nefericirea îmi confirma ce amenințare putea fi Corinne.

Oare el tânjise după ea în tot acest timp? Ea să fi fost cauza pentru care se ținuse departe de alte femei?

– Aici erai!

M-am uitat în sus la Gideon, care mă găsise. Evident, Corinne era încă agățată de brațul lui, iar eu am primit drept în față efectul pe care-l făceau ei ca un cuplu. Erau pur și simplu imposibil de minunați împreună.

Corinne se așeză lângă mine, iar Gideon mă mângâie ușor pe obraz.

– Trebuie să vorbesc cu cineva, zise el. Vrei să-ți aduc ceva?

– Vodcă Stolichnaya cu coacăze. Dublă.

Aveam o nevoie disperată de ceva care să mă readucă în simțiri.

– Bine.

Dar se încruntase, auzindu-mi cererea, înainte să se îndepărteze.

– Mă bucur mult să te cunosc, Eva, mi se adresă Corinne. Gideon mi-a vorbit foarte mult despre tine.

– N-avea cum să spună cine știe cât, doar n-ați lipsit așa de mult.

– Vorbim aproape în fiecare zi, zâmbi ea, iar în surâsul acela nu era nimic fals sau răutăcios. Suntem prieteni de mult.

– Mai mult decât prieteni, preciză Magdalene, cu subînțeles.

Corinne se încruntă spre Magdalene și mi-am dat seama că eu n-ar fi trebuit să aflu. Oare ea sau Gideon, ori poate amândoi, hotărâseră că lucrul cel mai bun este să nu-mi spună? De ce trebuiau să acopere ceva dacă nu era nimic de ascuns?

– Da, așa e, recunoscu ea, cu o neplăcere vizibilă. Dar au trecut ceva ani de-atunci.

Mi-am întors scaunul spre ea, ca s-o privesc în față.

– Încă îl mai iubești.

– Nu poți să mă condamni pentru asta. Orice femeie care stă pe lângă el se îndrăgostește de el. Este frumos și de neatins, iar combinația asta este irezistibilă. Zâmbetul i se mai îmblânzi. Mi-a spus că tu l-ai inspirat să înceapă să se deschidă. Îți sunt recunoscătoare pentru asta.

„N-am făcut-o pentru tine", era cât pe-aci să-i răspund, dar, după aceea, o bănuială insidioasă a început să-și facă loc în mintea mea, făcând să se strângă un punct vulnerabil din mine. Nu cumva, fără să știu, chiar o făceam pentru ea?

Răsuceam fără încetare pe masă paharul meu de șampanie.

– A fost cât pe-aci să se însoare cu tine.

– Și faptul că am plecat a fost cea mai mare greșeală a vieții mele.

Își duse mâna la gât, frământându-și necontenit degetele, ca și cum s-ar fi jucat cu un colier pe care îl purta de obicei.

– Eram tânără și, într-un fel, mă înfricoșa. Era atât de posesiv! Abia după ce m-am măritat mi-am dat seama că posesivitatea e mult mai bună decât indiferența. Cel puțin, pentru mine.

Am privit în altă parte, străduindu-mă să scap de greața care-mi urca în gât.

– Ești înspăimântător de tăcută, zise ea.

– Ce-ar putea să spună? sări Magdalene.

Toate trei îl iubeam și eram disponibile pentru el. În cele din urmă, el avea s-o aleagă pe una dintre noi.

– Ar trebui să știi, Eva, începu Corinne, fixându-mă cu ochii ei de un albastru acvamarin. Mi-a spus cât de mult însemni pentru el. Mi-a luat ceva vreme ca să-mi adun curajul să mă întorc și să vă pot vedea pe amândoi împreună. Chiar am anulat un zbor pe care îl rezervasem acum vreo două săptămâni. L-am întrerupt la un eveniment caritabil la care tocmai ținea un speech, bietul, ca să-l anunț că vin și să-i cer ajutorul ca să mă instalez.

Am înghețat, simțindu-mă casantă ca o sticlă crăpată. Probabil vorbea despre dineul de binefacere din seara când eu și Gideon făcuserăm sex pentru prima oară. Noaptea în care-i botezaserăm limuzina și el se retrăsese de îndată în cochilie, după care mă părăsise brusc.

– Când m-a sunat înapoi, continuă ea, mi-a spus că a întâlnit pe cineva și că voia ca noi două să ne întâlnim când ajung în oraș. În clipa aceea m-am speriat rău. Până atunci, niciodată nu-mi mai ceruse să fac cunoștință cu vreo femeie din viața lui.

O, Doamne! Am aruncat o privire spre Magdalene. Gideon mă părăsise în grabă în noaptea aceea pentru *ea*. Pentru Corinne.

Capitolul 21

– Scuză-mă!

M-am ridicat de la masă și am plecat în căutarea lui Gideon; l-am văzut la bar și m-am dus drept spre el.

Tocmai pleca de lângă barman, cu două pahare în mână, când ne-am întâlnit. Mi-am luat paharul și am băut cu lăcomie, lovindu-mă la dinți când cuburile de gheață s-au ciocnit de ei.

– Eva! În glasul lui se citea un ușor reproș.

– Plec, l-am anunțat pe un ton neutru, trecând pe lângă el ca să las paharul gol pe bar. Nu consider că asta este o fugă, deoarece îți spun dinainte și îți las opțiunea să vii cu mine.

El pufni cu putere și mi-am dat seama că înțelege în ce stare sunt. Știa că aflasem.

– Eu nu pot să plec.

M-am răsucit pe călcâie, dar el m-a prins de cot.

– Știi prea bine că nu pot să rămân dacă pleci. Eva, te-ai supărat din nimic.

–Din nimic? Am rămas cu privirea ațintită asupra locului unde mă apucase mâna lui. Te-am avertizat că mă supăr și că sunt geloasă. Iar acum mi-ai oferit un motiv foarte bun.

–Faptul că m-ai avertizat ar trebui să-ți ofere o scuză atunci când devii ridicolă în privința asta? Chipul îi era liniștit, iar vocea, joasă și calmă. De la distanță, nimeni nu și-ar fi dat seama de încordarea dintre noi, dar se vedea în ochii lui, care ardeau de dorință și de o furie înghețată. Se pricepea ca nimeni altul la combinația asta.

–Cine e ridicol? Cum rămâne cu Daniel, antrenorul personal? Sau cu Martin, un membru al familiei tatălui meu vitreg? M-am apropiat de el și i-am șoptit: Nu mi-am tras-o cu nici unul dintre ei, ca să nu mai vorbesc de vreo propunere de căsătorie! Și poți să fii al dracului de sigur că nu vorbesc cu ei în fiecare zi!

El mă prinse brusc de mijloc și mă trase spre el.

–Trebuie să ți-o trag acum, șuieră în urechea mea, ronțăindu-mi lobul urechii. N-ar fi trebuit să așteptăm atât.

–Poate că-ți făcuseși planuri, am ripostat. Te țineai la păstrare, în caz că se întoarce în viața ta fosta iubită, cea cu care ai prefera să ți-o pui în locul meu.

Gideon își puse băutura pe o masă, după care mă prinse cu un braț de oțel și mă duse prin mulțime spre ușă, scoțându-și celularul din buzunar și cerând să vină limuzina. În clipa în care am ajuns în stradă, mașina lungă și strălucitoare se afla deja acolo. Gideon mă împinse în mașină, în timp ce Angus ținea portiera, și-i spuse:

–Condu de jur împrejur până îți când cer eu să te oprești!

După care intră în mașină imediat după mine, atât de aproape, încât îi simțeam suflarea pe spatele meu gol. M-am aruncat în partea cealaltă, hotărâtă să fug de el...

– Oprește-te! se răsti el.

M-am prăbușit în genunchi pe mocheta de pe jos, respirând agitată. Puteam să fug până la capătul pământului, că tot n-aveam să fiu în stare să scap de faptul că acea Corinne Giroux era mai bună decât mine pentru Gideon. Era calmă și elegantă, o prezență liniștitoare până și pentru mine, care o luasem razna numai pentru că aflasem vestea neplăcută a existenței ei. Era cel mai rău coșmar al meu.

El îmi băgă mâinile în păr, ca să mă rețină. Mă înlănțuise cu picioarele și mă ținea strâns, astfel încât capul să-mi ajungă pe umărul lui.

– Eva, o să-ți dau ceea ce avem amândoi nevoie. O să ne-o tragem atâta timp cât va trebui ca să tocim asperitățile și să putem rezista în timpul dineului. Și n-o să-ți faci griji din cauza lui Corinne, pentru că, în timp ce ea rămâne în sala de bal, eu voi fi cufundat adânc în tine.

– Da, am șoptit, lingându-mi buzele uscate.

– Ai uitat cine se supune, Eva, continuă el cu asprime. Am renunțat la controlul asupra ta. M-am plecat și m-am adaptat la tine. O să fac orice ca să te păstrez și să te fac fericită. Dar nu pot să fiu îmblânzit sau condus. Nu confunda plăcerea cu slăbiciunea!

Am înghițit cu greu, cu sângele în flăcări după el.

– Gideon...

– Ridică mâinile și ține-te de mânerul de deasupra geamului. Să nu-i dai drumul până nu-ți spun eu, ai înțeles?

Am făcut ce mi-a cerut, trecându-mi mâinile prin inelul de piele. În timp ce făceam asta, trupul meu s-a trezit la viață, făcându-mă să-mi dau seama câtă dreptate avusese în privința a ceea ce-mi trebuia. Iubitul meu mă cunoștea atât de bine...

Gideon și-a înfipt mâinile în corsajul meu, strângându-mi sânii plini, care mă dureau. În clipa în care a început să-mi învârtă sfârcurile și să tragă de ele, capul mi-a căzut spre el, iar tensiunea mi-a părăsit rapid trupul.

– Dumnezeule, îmi mângâie el tâmpla cu buzele. E atât de perfect când te lași așa în seama mea... este o ușurare imensă.

– Trage-mi-o! l-am implorat, simțind nevoia legăturii dintre noi. Te rog!

El mi-a băgat mâna sub rochie și mi-a tras chiloțeii în jos. Sacoul lui a zburat pe lângă mine și a aterizat pe scaun, după care mâinile i s-au înfipt între picioarele mele, din față, și a gemut când a văzut că eram udă și dilatată.

– Eva, tu ai fost făcută pentru mine. Nu poți să reziști mult fără să mă simți în tine.

Cu toate acestea, tot a început să mă pregătească, trecându-și degetele agile peste crăpătura mea, umezindu-mi clitorisul și labiile. Apoi și-a înfipt două degete în mine, mișcându-le ca pe o foarfecă, pregătindu-mă pentru izbiturile mădularului său lung și gros.

– Mă vrei, Gideon? am întrebat cu glas răgușit, simțind nevoia să mă arunc în degetele cu care mă penetra, dar fiind împiedicată de cât de mult ar fi trebuit să mă întind ca să i le apuc.

– Mai mult decât vreau să respir, șopti el; buzele îi alunecau peste gâtul și umerii mei, iar catifeaua caldă

a limbii lui se strecura seducătoare peste pielea mea. Nici eu nu pot să rezist fără tine, Eva. Creezi dependență... ești obsesia mea...

Își înfipse ușor dinții în carnea mea, comunicându-mi nevoia lui animalică printru-un geamăt aspru de dorință. În timp ce mă penetra cu degetele, cu cealaltă mână îmi masa clitorisul, făcându-mă să-mi dau drumul iar și iar datorită stimulării simultane.

– Gideon! am icnit, când degetele mele transpirate au început să alunece de pe mânerul de piele.

Mâinile lui s-au îndepărtat de mine și am auzit sunetul atât de erotic al fermoarului care se deschidea.

– Dă drumul și întinde-te pe spate, cu picioarele desfăcute!

Am trecut pe banchetă și m-am întins, oferindu-i trupul ce tremura de nerăbdare. Privirile ni s-au încrucișat, în timp ce chipul îi era luminat pentru o clipă de farurile unei mașini care trece.

– Nu-ți fie frică!

Și-a venit peste mine, lăsându-și greutatea peste a mea cu o grijă înduioșătoare.

– Sunt prea excitată ca să-mi fie frică. Te vreau!

L-am prins și mi-am împins trupul în el, ca să-i simt bărbăția.

Capul penisului său îmi împingea labiile. Zvâcnind din șolduri, se împinse în mine, fără să-și rețină un șuierat, la fel ca și mine, simțind conexiunea pârjolitoare. Eu m-am lăsat moale pe banchetă, abia ținându-mă cu degetele de mijlocul lui zvelt.

– Te iubesc, am șoptit, privindu-i chipul în timp ce începea să se miște. Fiecare centimetru de piele mă ardea de parcă ar fi fost în bătaia soarelui, iar pieptul îmi

era atât de plin de dor și de emoție, că abia mai puteam respira. Și am nevoie de tine, Gideon.

–Mă ai, zise el, continuând mișcarea de du-te-vino. Nu pot fi al tău mai mult decât atât.

Am început să tremur și m-am încordat, iar șoldurile mele au început să răspundă izbiturilor sale măsurate. Am atins orgasmul cu un strigăt care mi-a smuls aerul din piept, scuturându-mă în timp ce extazul îmi inunda sexul, strângându-l și pe el, până când a început să geamă și să se înfigă cu putere în mine.

–Eva!

Mă zguduiam sub izbiturile-i puternice, îmboldindu-l. El se agățase de mine, penetrându-mă cu forță și foarte repede. Capul mi se legăna dintr-o parte în alta și gemeam fără rușine, înnebunită de felul cum îl simțeam, de plăcerea perversă de a mă simți posedată și umplută fără milă de plăcere.

Eram înnebuniți unul de altul, trăgându-ne-o ca niște animale sălbatice, iar eu eram atât de excitată de dorința primitivă, încât mi-a trecut prin minte că orgasmul care clocotea în mine avea să mă omoare.

–Ești atât de bun, Gideon... atât de bun...

El m-a apucat de fese și m-a smucit în sus în timp ce mă izbea încă o dată, până în străfundurile mele, smulgându-mi un icnet de plăcere sau durere. Atunci mi-am dat drumul din nou, agățându-mă disperată de el.

–O, Dumnezeule! Eva!

Cu un geamăt ascuțit, a explodat violent, potopindu-mă cu fierbințeala lui, și, țintuindu-mi coapsele, s-a prăbușit peste mine, golindu-se în mine cât de adânc putea.

După ce a terminat, a tras cu putere aer în piept și mi-a prins părul în mână, sărutându-mă pe gâtul leoarcă de sudoare.

– Aș vrea să știi ce-mi faci. Aș vrea să pot să-ți spun.

Eu m-am agățat strâns de el.

– Nu pot să mă opresc să fiu atât de disperată după tine. Pur și simplu e prea mult, Gideon. E...

– ... incontrolabil.

Și începu să se miște din nou, izbindu-mă ritmic. Pe îndelete. Ca și cum am fi avut tot timpul din lume la dispoziție. Devenind tot mai lung și mai gros cu fiecare lovire și retragere.

– Și ai nevoie de control, am adăugat, cu răsuflarea tăiată, după o izbitură uluitor de minunată.

– Am nevoie de tine, Eva. Mă privea cu sălbăticie, în timp ce se mișca în mine. Am nevoie de tine.

Tot restul serii, Gideon nu s-a mai dezlipit de mine și nici nu m-a mai lăsat să plec de lângă el. În timpul mesei, m-a ținut de mâna stângă, preferând din nou să mănânce cu o singură mână decât să-mi dea drumul.

Corinne, care stătea de partea cealaltă a lui la masa noastră, l-a privit curioasă.

– Din câte îmi aminteam, erai dreptaci.

– Și așa am și rămas, răspunse el, ridicând încet de sub masă mâinile noastre înlănțuite și sărutându-mi degetele.

M-am simțit prost și nesigură când a făcut asta și foarte conștientă de privirile Corinnei. Din nefericire, acest gest plin de romantism nu l-a împiedicat să vorbească în timpul mesei cu Corinne, nu cu mine, fapt

care m-a făcut să mă simt nervoasă și nefericită, căci îi vedeam mai mult spatele decât fața.

– Bine măcar că nu e pui.

Am întors capul către bărbatul care stătea lângă mine. Fusesem atât de ocupată să trag cu urechea la conversația pe care o purta Gideon, că nu aruncasem nici o privire spre comeseni.

– Îmi place puiul, am răspuns. Și îmi plăcuse atât de mult și peștele tilapia servit la cină, că nu lăsasem nimic în farfurie.

– Dar cu siguranță nu când e de cauciuc.

Omul zâmbi, arătând deodată mult mai tânăr decât ai fi putut crede uitându-te la părul lui în întregime alb.

– Ia te uită, un zâmbet, spuse el cu voce joasă. Și încă unul frumos.

I-am mulțumit și m-am prezentat.

– Doctor Terrence Lucas, se recomandă el. Dar prefer Terry.

– Doctore Terry, sun încântată să te cunosc.

– Doar Terry, Eva, zâmbi el din nou.

Am continuat să vorbim câteva minute, în cursul cărora am ajuns la concluza că doctorul Lucas nu era cu mult mai în vârstă decât mine, dar albise prematur. În ciuda acestui fapt, avea o față frumoasă și fără riduri, iar în ochii verzi i se citeau inteligența și bunătatea. Mi-am schimbat, așadar, părerea despre vârsta lui, bănuind că are între treizeci și cinci și patruzeci de ani.

– Pari tot atât de plictisită pe cât mă simt și eu, spuse el. Evenimentele de genul ăsta aduc foarte mulți bani pentru adăpost, dar pot fi foarte plictisitoare. Ce zici, ai vrea să mergi cu mine la bar? Îți fac cinste cu ceva.

Am încercat să văd, pe sub masă, cât de strâns mă ține Gideon, încercând să îndoi degetele. El își strânse mâna.

– Ce faci? îmi șopti.

M-am uitat peste umăr și am văzut că mă privea. După care am văzut că-și schimbă direcția privirii către doctorul Lucas, care stătea în picioare lângă mine; la vederea lui, ochii i-au devenit de gheață.

– Vrea să-și aline plictiseala de a fi ignorată, Cross, zise Terry, punându-și mâinile pe spătarul scaunului meu, petrecând ceva timp cu cineva care e foarte încântat să se ocupe de o femeie atât de frumoasă.

M-am simțit imediat foarte stânjenită, dându-mi seama de animozitatea care domnea între cei doi bărbați. Am încercat să mă trag din strânsoarea lui, însă Gideon nu-mi dădea drumul.

– Pleacă, Terry, îl avertiză Gideon.

– Erai atât de prins cu doamna Giroux, încât nici n-ai observat că m-am așezat la masa ta, zâmbi strâmb Terry. Mergem, Eva?

– Eva, nu te mișca!

M-a trecut un fior la auzul răcelii de gheață din glasul lui Gideon, însă mă simțeam destul de jignită, așa că am răspuns:

– Nu e vina lui că are ceva de zis.

– Nu acum.

Gideon mă strângea atât de tare de mână, că mă durea. Privirea lui Terry se îndreptă spre mine.

– Nu trebuie să-l tolerezi când vorbește așa cu tine. Toți banii din lume nu-i dau nimănui dreptul să-ți comande.

Înfuriată și îngrozitor de stânjenită, m-am adresat lui Gideon:

– Crossfire.

Nu știam dacă pot să folosesc cuvântul de siguranță și în afara dormitorului, dar el mi-a dat drumul de parcă l-aș fi ars. Mi-am dat scaunul în spate și am aruncat șervetul pe masă, spunând:

– Vă rog să mă scuzați! Amândoi.

Cu poșeta în mână, am plecat de la masă cu pași ușori și liniștiți. M-am dus drept spre toalete, căci voiam să-mi aranjez machiajul și să-mi revin, dar apoi am văzut ieșirea de siguranță și m-am lăsat purtată de nevoia de a ieși de acolo.

Când am ieșit pe trotuar, mi-am luat telefonul și i-am trimis un SMS lui Gideon: „Nu fug. Doar plec.“

Am reușit să chem un taxi și m-am dus acasă ca să-mi potolesc furia.

Am ajuns acasă tânjind după o baie fierbinte și o sticlă de vin. Am vârât cheia în broască, am învârtit mânerul și am pătruns drept într-un film porno.

În cele câteva secunde de care creierul meu a avut nevoie ca să înregistreze ce vedea, am rămas blocată în prag, în timp ce pe hol se revărsau urletele unei muzici techno-pop. Erau atâtea membre acolo, încât abia după ce am închis grăbită ușa după mine am reușit să le pun laolaltă. O femeie stătea cu picioarele desfăcute pe podea, iar alta era cu fața vârâtă în crăpătura ei. Cary i-o trăgea acesteia de zor, în timp ce alt bărbat i-o punea lui pe la spate.

Mi-am tras capul înapoi și am țipat disperată, sătulă de toți cei din viața mea. Și, cum eram la concurență cu boxele, mi-am smuls din picioare un pantof și l-am aruncat în direcția lor. CD-ul s-a oprit, ceea ce a făcut ca acel *ménage à quatre* care se producea pe podeaua

livingului meu să devină conștient de prezența mea. M-am dus cu mers șchiopătat să închid sonorul, după care m-am întors cu fața la ei.

– Ieșiți dracului din casa mea, am zbierat. Acum!

– Cine mai e și asta? se interesă roșcata de la fundul grămezii. Nevastă-ta?

Pe chipul lui Cary a trecut scurt un val de stânjeneală și de vină, după care mi-a zâmbit obraznic.

– Este colega mea de cameră. Este loc pentru mai mulți, fetițo!

– Cary Taylor, nu mă provoca, l-am avertizat. Asta nu-i nici pe departe o seară prea bună.

Bărbatul cu păr negru se desprinse de Cary și rămase în picioare, apoi veni spre mine cu pași lenți. În timp ce se apropia, am observat că ochii îi erau ciudat de dilatați, iar o venă de pe gât i se zbătea sălbatic.

– Pot să ți-o fac eu mai bună, propuse el rânjind.

– Dă-te dracu' de-aici! Mi-am aranjat postura, pregătindu-mă să-l pun și la pământ dacă era nevoie.

– Las-o imediat în pace, Ian, se răsti Cary, sărind în picioare.

– Vino-ncoace, fetițo, mă ademeni Ian, umplându-mă de silă pentru că folosise numele cu care mă alinta Cary. Ai nevoie de distracție. Hai să te ajut eu!

În clipa în care ajunsese la câțiva centimetri de mine, l-am văzut cum zboară pe canapea cu un țipăt. Gideon stătea între mine și ceilalți, vibrând de furie.

– Du-i în camera ta, Cary, strigă el, sau în orice altă parte.

Ian se văita cu glas ascuțit pe sofaua mea, iar din nas îi țâșnea sângele, deși își acoperise fața cu ambele mâini. Cary își aduna blugii de pe podea.

– Eva, află că tu nu ești maică-mea!

Eu l-am ocolit pe Gideon.

–N-a fost o lecție destul de bună, idiotule, că ai dat-o în bară cu Trey?

–Aici nu e vorba de Trey!

–Cine este Trey? se băgă în vorbă blonda, în timp ce se ridica în picioare. Îi aruncă o privire lui Gideon și se îndreptă brusc, lăsând la vedere un trup foarte frumos.

Eforturile pe care le făcea au primit drept răsplată o privire atât de plină de dispreț și de neimpresionată, că în cele din urmă a avut bunul-simț să se înroșească și să-și tragă pe ea o rochie de lame aurie pe care a înhățat-o de pe covor. Și, cum eram plină de nervi, am zis și eu:

–N-o lua personal! El preferă brunetele.

Gideon mi-a aruncat o privire ucigătoare. Nu-l văzusem niciodată atât de palid. Vibra, literalmente, de violență înăbușită.

Înspăimântată de privirea lui, am făcut, fără să vreau, un pas înapoi. El a scos o înjurătură urâtă și și-a înfipt ambele mâini în păr.

M-am simțit deodată epuizată și îngrozitor de dezamăgită de bărbații din viața mea. Le-am întors spatele, aruncând:

–Cary, scoate mizeria asta afară din casa mea!

Apoi am plecat pe hol, aruncându-mi celălalt pantof din picior. Mi-am scos rochia încă înainte de a ajunge în baie și, după mai puțin de un minut, eram la duș. Am stat un pic lângă el, până s-a încălzit apa, apoi am pășit direct sub jet. Eram însă prea obosită ca să pot rămâne în picioare, așa că m-am prăbușit pe podea și am rămas scăldată de apă, cu ochii închiși și mâinile cuprinzându-mi genunchii.

– Eva!

La auzul vocii lui Gideon, am tresărit și m-am strâns și mai tare în mine.

– Fir-ar a dracului de treabă! s-a răstit el. Reușești să mă scoți din sărite mai rău decât oricine altcineva.

I-am aruncat o privire prin perdeaua părului ud. Se plimba cu pași mari prin baie; își aruncase sacoul cine știe pe unde, iar cămașa îi era scoasă din pantaloni.

– Du-te acasă, Gideon!

El s-a oprit și mi-a aruncat o privire de parcă nu-i venea să creadă.

– Doar nu crezi c-o să te las aici! Cary și-a pierdut mințile! Drogatul ăla nenorocit mai avea o secundă și punea mâna pe tine când am ajuns eu.

– Cary nu l-ar fi lăsat. Dar, în orice caz, nu pot să vorbesc și cu tine, și cu el în același timp.

De fapt, nu voiam să vorbesc cu nici unul dintre ei. Nu mai voiam decât să rămân singură.

– Atunci o să vorbești doar cu mine.

Mi-am dat la o parte părul de pe față, cu o mișcare plină de nerăbdare.

– A, da? Ar trebui ca tu să fii prioritar?

El se dădu înapoi, ca și cum l-aș fi lovit.

– Aveam impresia că amândoi suntem prioritari unul pentru altul.

– Da, și eu am crezut la fel. Până în seara asta.

– Dumnezeule! Mi-o arunci deja pe Corinne în cap? făcu el, desfăcându-și larg brațele. Sunt aici cu tine, nu-i așa? Abia dacă mi-am luat la revedere de la ea, pentru că alergam după tine. Din nou.

– Du-te dracului! Nu-mi face mie favoruri!

Gideon se repezi în duș așa cum era, îmbrăcat, mă ridică în picioare și mă sărută. Cu putere. Gura lui o devora pe a mea, iar mâinile mă strângeau cu putere de brațe, ca să nu cad.

Însă de data asta nu m-am mai înmuiat. N-am mai capitulat. Nici măcar când a încercat să mă ademenească lingându-mă sugestiv, plin de dorință.

– De ce? m-a întrebat, pe când buzele îi alunecau de-a lungul gâtului meu. De ce mă faci să înnebunesc?

– Habar n-am ce-ai tu de împărțit cu doctorul Lucas și, sincer, nu mă interesează nici cât negru sub unghie. Dar avea dreptate. În seara asta, Corinne a primit mult mai multă atenție din partea ta. Tu m-ai ignorat foarte frumos în timpul cinei.

– Mi-e imposibil să te ignor, Eva, zise el, cu chipul dur și încordat. Dacă te afli în aceeași încăpere cu mine, nu mai văd pe nimeni altcineva.

– Ce ciudat! De fiecare dată când m-am uitat la tine, tu erai cu ochii la ea.

– Asta-i o prostie! Îmi dădu drumul și-și înlătură părul ud de pe față. Știi ce simt pentru tine.

– Chiar așa? Mă dorești. Ai nevoie de mine. Dar o iubești pe Corinne?

– O, la dracu'! Nu!

Închise apa și mă lipi de sticlă, ținându-mă cu ambele mâini.

– Vrei să-ți spun că te iubesc, Eva? Despre asta este vorba?

Stomacul mi se strânse de parcă mi-ar fi dat un pumn cu toată puterea. Niciodată nu simțisem o asemenea durere, nici măcar nu știusem că există. Mă usturau ochii și m-am strecurat pe sub brațul lui înainte să mă fac singură de râs și să încep să plâng.

– Du-te acasă, Gideon! Te rog!

– Sunt acasă, replică el și mă prinse din spate, îngropându-și fața în părul meu ud. Sunt cu tine.

M-am zbătut ca să mă eliberez, însă eram mult prea terminată, și fizic, și emoțional. Lacrimile au început să-mi curgă șiroaie, fără să mă mai pot abține. Și nu suportam să plâng în fața cuiva.

– Pleacă, te rog!

– Te iubesc, Eva. Bineînțeles că te iubesc.

– O, Doamne! Am început să-l lovesc cu pumnii, numai să scap de omul care devenise pentru mine o uriașă sursă de chin și de nefericire. N-am nevoie de mila ta! Singurul lucru pe care-l vreau e să pleci!

– Nu pot. Și știi și tu că nu pot. Eva, nu te mai zbate! Ascultă-mă!

– Tot ce spui mă doare, Gideon.

– Ăsta nu-i cuvântul corect, continuă el, încăpățânat, cu buzele lângă urechea mea. De asta nu ți l-am spus. Cuvântul ăsta nu descrie corect ce ești tu și ce simt pentru tine.

– Taci din gură! Dacă ții măcar un pic la mine, taci din gură și pleacă!

– Am fost iubit și înainte – de Corinne, de alte femei... Dar ce dracu' știu ele despre mine? Pe cine dracu' iubesc ele când habar n-au cât sunt de distrus? Dacă asta-i dragoste, n-are nici o legătură cu ceea ce simt pentru tine.

Am rămas nemișcată, tremurând, cu privirea pierdută în reflexia din oglindă a chipului meu, mânjit de rimel și cu șuvițele ude și încurcate, lângă chipul frumos și răvășit al lui Gideon. Trăsăturile îi erau devastate de emoțiile explozive, în timp ce mă strângea în brațe cu putere. Păream atât de nepotriviți unul cu altul!

Totuși, am înțeles sentimentul alienant de a te afla printre oameni care pur și simplu nu pot să te vadă cu adevărat sau nu vor s-o facă. Și eu cunoscusem sila de sine care venea din faptul că ești un impostor, că le arăți celorlalți imaginea a ceea ce vrei să fii, dar nu ești. Trăisem cu spaima că oamenii pe care îi iubeam mi-ar fi putut întoarce spatele dacă ar fi ajuns vreodată să afle cine sunt cu adevărat.

– Gideon...

Buzele lui îmi dezmierdau tâmpla.

– Cred că m-am îndrăgostit de tine din clipa în care te-am văzut pentru prima dată. După aceea am făcut dragoste în limuzină și totul s-a schimbat. S-a transformat în mult mai mult.

– Da, sigur! În seara aceea mi-ai dat papucii și ai plecat ca să te ocupi de Corinne. Cum ai putut, Gideon?

El îmi dădu drumul, dar numai ca să mă ridice în brațe și să mă ducă spre ușă, pe care era agățat halatul meu de baie. Mă înfășură în el, după care mă puse să stau pe marginea căzii, iar el se duse la chiuvetă ca să scoată șervețelele demachiante din sertar. Apoi se lăsă pe vine în fața mea și începu să-mi șteargă machiajul de pe față.

– La dineul acela, când a sunat Corinne, era cel mai bun moment din lume ca să fac o tâmpenie. Se uita la chipul meu umflat de plâns cu o privire blândă și caldă. Tu și cu mine abia făcuserăm dragoste și nu eram în stare să gândesc clar. I-am spus că sunt ocupat, că sunt cu cineva, dar când am auzit durerea din glasul ei, mi-am dat seama că trebuie să rezolv totul cu ea ca să pot să continui cu tine.

– Nu pricep. M-ai lăsat acolo singură pentru ea. Cum putea asta să te ducă mai departe cu mine?

– Eva, eu am dat-o în bară cu Corinne, zise el, în timp ce-mi dădea capul pe spate, ca să-mi șteargă ochii, care arătau ca ai unui raton. Am cunoscut-o când eram în primul an la Universitatea Columbia. Evident că am remarcat-o. Este frumoasă și blândă și nu a spus niciodată ceva rău despre nimeni. Când a început să se uite după mine, m-am lăsat prins și am avut cu ea prima experiență sexuală liber consimțită.

– O urăsc.

Gura lui se arcui ușor.

– Nu glumesc, Gideon. În clipa asta sunt bolnavă de gelozie.

– Cu ea făceam doar sex, îngeraș. Noi doi facem dragoste, indiferent cât de tare ne-o tragem. De fiecare dată, încă din primul moment. Tu ești unica ființă din lume care m-a făcut să mă simt așa.

– În regulă. Mă simt vag mai bine, am oftat eu din greu.

El mă sărută.

– Cred că se poate spune că eram prieteni. Relația noastră era exclusiv sexuală și de multe ori mergeam în diferite locuri ca un cuplu. Cu toate acestea, când mi-a spus că mă iubește, am fost surprins. Și flatat. Țineam la ea. Îmi plăcea să-mi petrec timpul cu ea.

– Și se pare că încă îți mai place, am mormăit.

– Ascultă-mă în continuare! mă admonestă el, lovindu-mă ușor cu degetul pe vârful nasului. M-am gândit că poate și eu o iubesc, în felul meu... în unicul fel pe care îl cunoșteam. Nu voiam ca ea să fie cu altcineva. Așa că, atunci când mi-a cerut să ne căsătorim, am spus da.

Am tresărit și m-am dat puțin în spate ca să-l văd mai bine.

–Ea ți-a cerut să vă căsătoriți?

–Nu mai fi așa de șocată, răspunse el laconic. Îmi rănești orgoliul.

Eu eram inundat de un val de ușurare care mă amețea. M-am aruncat în brațele lui, strângându-l cât de tare puteam, iar el mi-a răspuns cu aceeași sălbăticie.

–Te simți bine acum?

–Da. Da, îmi revin.

M-am dat înapoi și i-am luat fața în palme.

–Continuă!

–Am acceptat dintr-o mulțime de motive greșite. În cei doi ani cât am fost cu ea, noi nu am dormit nici măcar o noapte împreună. Nu am vorbit despre nici unul dintre lucrurile despre care vorbesc cu tine. Ea nu mă cunoștea cu adevărat, dar, cu toate astea, m-am autoconvins că faptul că sunt iubit e ceva de care merită să mă agăț. Cine altcineva avea s-o facă așa cum trebuia, dacă nu ea?

Își mutase atenția acum spre celălalt ochi al meu, curățând dârele negre.

–Cred că ea spera că faptul că suntem logodiți ne va duce către un alt nivel. Că poate o să mă deschid mai mult. Că poate o să rămânem noaptea la hotel – apropo, ei i se părea romantic –, în loc să plecăm devreme, din cauză că avem ore de dimineață. Nu știu.

Din tot ceea ce-mi spunea, părea îngrozitor de singur. Bietul meu Gideon! Fusese singur atâta vreme! Poate chiar toată viața.

–Și poate că, după un an, când s-a despărțit de mine, continuă el, ea spera că în felul acesta o să dea un brânci relației, pentru un nou început. Că o să mă străduiesc mai mult s-o păstrez. Eu, în schimb, m-am simțit ușurat, pentru că începusem să-mi dau seama

că mi-e imposibil să întemeiez un cămin cu ea. Ce pretexte aveam să găsesc ca să dormim în camere separate și să aibă fiecare spațiul lui?

—Nu te-ai gândit niciodată să-i spui?

—Nu, dădu el din umeri. Până la tine nu am considerat că trecutul meu e o problemă. Ce-i drept, îmi afecta comportamentul în unele privințe, dar totul era la locul lui și nu eram nefericit. De fapt, chiar credeam că duc o viață confortabilă și fără complicații.

—O, Doamne! am strâmbat eu în glumă din nas. Salut, Domnule Confortabil. Eu sunt Domnișoara Complicată.

—Nici o clipă de plictiseală cu noi, zâmbi el strălucitor.

Capitolul 22

Gideon a aruncat șervețelele demachiante la gunoi, după care se apucă să șteargă cu un prosop balta pe care o lăsase pe podea și-și scoase pantofii. Iar spre marea mea încântare, începu apoi să-și scoată hainele ude de pe el. În timp ce-l priveam fascinată, i-am zis:

– Te simți vinovat pentru că ea încă te mai iubește.

– Da, așa este. L-am cunoscut pe soțul ei. E un tip de treabă și era nebun după ea, până când și-a dat seama că ea nu simte același lucru, iar atunci s-a sfârșit totul.

Îmi aruncă o privire, în timp ce-și scotea cămașa.

– Nu puteam să pricep de ce a lăsat-o să plece. Era însurat cu fata pe care o dorea, trăiau în altă țară, departe de mine, prin urmare, ce probleme aveau? Abia acum înțeleg. Eva, dacă tu ai iubi pe cineva, asta m-ar sfâșia în fiecare zi. M-ar distruge, chiar dacă ai fi cu mine, nu cu el. Dar, spre deosebire de Giroux, eu nu te-aș lăsa să pleci. Poate că n-o să mai fii toată a mea, dar tot mi-ai aparține și aș lua și eu ce-aș putea.

Degetele mi se încleștaseră în poală.

–Asta mă sperie, Gideon. Tu nu-ți dai seama cât valorezi.

–Ba știu. Douăsprezece mil...

–Taci! Am clătinat din cap, apăsându-mi degetele pe ochi. N-ar trebui să fie un așa mare mister pentru tine faptul că femeile se îndrăgostesc de tine și nu le mai trece. Știi că Magdalene și-a lăsat părul lung sperând să-ți amintească de Corinne?

El își dădu părul din ochi și se încruntă, nedumerit.

–De ce?

Am oftat, văzând că nu se prinde deloc.

–Pentru că ea crede că tu o vrei pe Corinne.

–Asta înseamnă că nu-i atentă.

–Așa să fie? Corinne mi-a spus că vorbește cu tine aproape în fiecare zi.

–Nu chiar. De multe ori nu pot. Știi și tu cât sunt de ocupat.

În privirea lui începuse să ardă flacăra pe care o cunoșteam atât de bine. Știam că se gândește la momentele în care era ocupat cu mine.

–Asta-i o nebunie, Gideon, faptul că te sună în fiecare zi. E de-a dreptul hărțuire.

Și, pe când spuneam asta, mi-am amintit de afirmația lui Corinne că el fusese la fel de posesiv cu ea pe cât era și cu mine, ceea ce mă zguduise îngrozitor.

–Unde vrei să ajungi? întrebă el, iar în glas i se ghicea amuzamentul.

–Tot nu pricepi? Le dai pe spate femei, pentru că ești marele premiu. Dacă o femeie nu poate să te aibă pe tine, atunci ele știu că trebuie să se mulțumească, de fapt, cu ceea ce nu-i cel mai bun. Așa nu pot să nu se gândească la posibilitatea de a pune mâna pe tine,

ci inventează tot soiul de mijloace nebunești ca să încerce să te cucerească.

–Cu excepția celei pe care o vreau eu, replică el laconic, care își petrece o mare parte din timp fugind de mine.

Îl priveam fără pic de rușine, sorbindu-l din ochi așa cum stătea, gol, în fața mea.

–Răspunde-mi la o întrebare, Gideon. De ce mă vrei pe mine, când poți avea parte de perfecțiunea întruchipată? Și să știi că nu aștept complimente sau vorbe care să mă liniștească. Îți pun o întrebare cinstită.

El m-a luat în brațe și m-a purtat spre dormitor.

–Eva, dacă nu încetezi să te gândești la noi doi doar ca la un cuplu temporar, să știi că te pun pe genunchi să te bat la fund, și-o să am grijă să-ți și placă.

Apoi m-a lăsat pe un scaun și-a început să scotocească prin dulapurile mele.

L-am văzut că scoate de acolo niște lenjerie de corp, pantaloni de trening și un top.

–Ai uitat că dorm goală cu tine?

–Nu rămânem aici, zise el, întorcându-se spre mine. N-am încredere în Cary că nu va mai aduce cine știe ce idioți drogați în casă, iar când o să ne culcăm, eu o să fiu sub efectul medicamentului pe care mi l-a prescris doctorul Petersen și poate că n-o să fiu în stare să te apăr. Așa că mergem la mine.

Rămăsesem cu privirea spre mâinile pe care mi le frângeam, gândindu-mă că și de el trebuia să fiu apărată.

–Gideon, am mai trecut prin asta cu Cary. Nu pot să mă refugiez la tine acasă sperând c-o să iasă singur din asta. El are nevoie să-i fiu prin preajmă mai mult decât am fost până acum.

–Eva! Gideon îmi dădu hainele și se ghemui în fața mea. Știu că trebuie să-l sprijini pe Cary. O să vedem mâine cum facem.

I-am luat obrajii în palme.

–Îți mulțumesc.

–Și eu am nevoie de tine, zise el încetișor.

–Amândoi avem nevoie unul de altul.

El s-a ridicat în picioare și s-a dus înapoi la dulap, alegând niște haine și pentru el. M-am ridicat și eu și am început să mă îmbrac.

–Ascultă...

–Da? răspunse el, în timp ce-și trăgea niște blugi cu talie joasă.

–Mă simt de mii de ori mai bine acum, că știu cum stau lucrurile, însă Corinne tot o să fie o problemă pentru mine. M-am oprit, cu tricoul în mână. Va trebui să-i înăbuși speranțele din fașă, și încă foarte repede. Lasă-ți sentimentul de vinovăție deoparte, Gideon, și rupe-o de tine!

El se așezase pe marginea patului ca să-și pună șosetele.

–E prietenă cu mine, Eva, și trece printr-un moment greu. Nu este deloc un moment bun ca s-o tai cu ea.

–Gândește-te cu atenție, Gideon! Și eu avut câțiva iubiți. Tu stabilești acum un precedent, ca să știu cum să mă port cu ei. O să împrumut replicile tale.

–Mă amenințí, se ridică el în picioare, încruntat.

–Aș prefera să văd totul mai degrabă ca pe o constrângere. Relațiile funcționează în ambele sensuri. Tu nu ești singurul ei prieten. Poate să-și găsească pe cineva mult mai potrivit pe care să se sprijine în perioadele de criză.

Ne-am luat lucrurile de care aveam nevoie și ne-am întors în living. La vederea harababurii lăsate – un sutien turcoaz lângă o masă și pete de sânge pe canapeaua mea – mi-am dorit să nu fi plecat Cary, ca să-i bag mințile-n cap.

– O să mă lămuresc mâine cu el, am scrâșnit din dinți, furioasă și îngrijorată. Fir-ar să fie, ar fi trebuit să-l iau la palme când am avut ocazia. Trebuia să-l fi bătut bine și pe urmă să-l încui în camera lui până când avea să-i vină iar mintea la cap.

Gideon mă mângâia ușor pe spate, liniștindu-mă.

– O să fie mai bine să faci asta mâine, când e singur și mahmur. O să aibă mai mult efect.

Când am coborât, l-am găsit pe Angus așteptându-ne. Tocmai mă pregăteam să mă urc în spate, când Gideon a scos o exclamație de supărare și m-a oprit.

– Ce e? l-am întrebat.

– Am uitat ceva.

– Stai să-mi iau cheile, am zis, întinzându-mă după sacoșa cu lucruri de noapte din mâna lui Gideon, în care se afla și geanta mea.

– Nu-i nevoie, am și eu un set. Mi-a zâmbit fără să se scuze, văzând că ridic o sprânceană. Mi-am făcut o copie înainte să ți le dau înapoi.

– Serios?

– Dacă ai fi fost puțin atentă, m-a sărutat el pe creștet, ai fi observat că, atunci când ți-am înapoiat cheile, aveai pe inel și cheia de la apartamentul meu.

Am scos un suspin, în timp ce el trecea de portar, intrând înapoi în clădire. Mi-am amintit chinul celor patru zile când crezusem că ne-am despărțit

și de durerea înfiorătoare pe care o simțisem când cheile acelea căzuseră din plic în palma mea.

Avusesem mereu cheia pentru a fi cu el.

Am scuturat capul și am aruncat o privire spre orașul meu de adopție, totalmente încântată de el și plină de recunoștință pentru izvorul nebunesc de fericire pe care îl găsisem acolo.

Eu și Gideon aveam încă foarte mult de muncă. Oricât de mare ne era iubirea, încă nu era sigur că aveam să putem trece peste rănile noastre. Însă comunicam, eram cinstiți unul cu altul și Dumnezeu știe că eram prea încăpățânați ca să renunțăm fără luptă.

Gideon s-a întors exact în clipa în care doi pudeli mari și foarte frumos tunși treceau împreună cu stăpâna lor, la fel de creață ca și ei.

M-am urcat în limuzină. În timp ce mașina pornea, Gideon m-a luat în poală și m-am cuibărit la pieptul lui.

– Am avut o seară grea, dar am reușit să trecem prin ea.

– Da, așa este. Mi-am dat capul pe spate, oferindu-i gura ca să mă sărute, iar el s-a conformat, delectându-mă cu un sărut lent și dulce, o simplă reafirmare a legăturii dintre noi, neprețuită, complicată, înnebunitoare și atât de necesară.

L-am cuprins pe după ceafă, trecându-mi degetele prin părul lui mătăsos.

– Abia aștept să te bag iar în pat.

El a gemut foarte sexy și s-a năpustit asupra gâtului meu, cu mușcături și săruturi care mă gâdilau, alungând strigoii și umbrele lor din noi.

Cel puțin pentru un timp...

Mulţumiri

Profunda mea recunoștință se îndreaptă spre editoarea mea, Hilary Sares, care a săpat din greu în povestea asta și m-a pus la muncă pentru ea. Pur și simplu, m-a mânat cu biciul de la spate. Cum n-a precupețit nici un efort și nu m-a lăsat să sar peste detalii, m-a făcut să trudesc din greu și, datorită acestui fapt, cartea aceasta este mult, *mult* mai bună.

Cartea asta n-ar fi ceea ce e fără tine, Hilary. Îți mulțumesc din suflet!

Pentru Martha Trachtenberg, extraordinarul meu redactor. Cartea aceasta este foarte importantă pentru mine, iar ea a tratat-o ca atare. *Mulțumesc, Martha!*

Pentru Victoria Colotta, pentru că a muncit din greu la tehnoredactarea cărții. A luat textul meu brut și a făcut o minunăție din el. *Mulțumesc, Victoria!*

Pentru Tera Kleinfelter, care a citit prima jumătate a romanului și mi-a spus că-i place enorm. *Mulțumesc, Tera!*

Tuturor fetelor care au fost la Cross Creek măcar o dată în adolescență: Fie ca visele să vi se împlinească! O meritați din plin.

Și pentru Alistair și Jessica, din *Seven Years to Sin*, care m-au inspirat să scriu povestea lui Gideon și a Evei. Mă bucur enorm că am avut de două ori atâta inspirație!